

LEYLA'NIN NOT DEFTERİNDEN

İKİNCİ CİLT

Akdas Soltani Kuchani

Bu kitap tüm dünya gençlerine ithaf edilmiştir.

Gençliğinin başlangıcında ve hayatının baharında, başın ve sonun Mevlasının Emrinin hizmetine kalkıp kalbi O'nun sevgisiyle bezenmiş olan kutsanmıştır. Böyle bir inayetin gerçekleşmesi, yerin ve göğün yaratılmasından daha büyüktür. İstikamet eden kutsanır, ne mutlu sağlam duranlara. (Youth Can Move the World, sayfa 49)

“Özellikle gençlerin sürekli ve kararlı bir çaba ile Bahai hayatının örnekleri olmaları gerektiğini düşünmektedir. Bugün dünyada ahlaki çöküş, iffetsizlik, terbiyesizlik, kabalık ve kötü davranışlar görmekteyiz. Bahai gençleri bunların aksine iffetleriyle, dürüstlükleriyle, efendilikleriyle, düşüncelilikleri ve davranışları ile genç-yaşlı herkesi Emre cezbetmelidirler. Dünya sözlerden bıkmış, örnek davranış istemektedir ve bunu sunmak ise Bahai gençlerine kalmıştır.” (Şevki Efendi: Excellence in All Things, sayfa:383)

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

ÖNSÖZ

Eserin birinci cildi 1990 yılında Türkçe olarak basılmıştır. Daha sonra bazı dostların isteği üzerine yazar tarafından İngilizceye çevrilmiştir. İngilizcesini okuyan yeni gençler; Leyla'nın sonraki hayatının nasıl geçtiğini merak ederek devamının yazılmasını istediler. Bunun üzerine ikinci cildi İngilizce olarak basıldı ve Sayın Feryal Zola tarafından Türkçeye çevrildi.

Leyla'nın birinci cildini okumayan dostlar için bir özet: Leyla ve Ferit isminde iki kardeş bir Bahai ailesi tarafından evlat edinilir. Küçük Leyla bu ailede gördüğü değişik hayat biçimlerini not alır. Bunlar Bahai hayatından küçük hikayeler ve sürprizler şeklinde örneklenebilir.

İkinci Cilt ise Emrin duyurulması, muhaceret, Bahai düzeni, Bahai hayatı ve diğer konularda tecrübe kazanmak için hazırlandı. Her konuda tarihi hikayeler işlendi. Aynı zamanda İlahi Emrin ispatı için; Kuran-ı Kerim, İncil, Tevrat gibi kutsal kitaplardan ve Bahai eserlerinin bazılarında ayetler konulara uygun olarak yer aldı.

Tamamen hayal ürünü olarak hazırlanan birinci kitabın tersine bu cildin her bölümünde yazarın hayatında yaşamış olduğu bir anı veya kendisine anlatılmış bir hikayeye yer verilmiştir. Bu hikayelerde olduğu gibi; Bahai Dini tarihine baktığımızda da hayatlarını Tanrı Emrinin hizmetine ve insanlığın gelişmesine fedakarlıkla adanmış çok sayıda aile ve gencin aynı uğurda sayısız güçlüğe seve seve katlandıklarına rastlarız.

Henüz bu farkındalığa varamayan bazı gençlerimiz bugün dünyanın birçok yerinde hakikatin ve hayatlarına yön verebilecek bir hedefin arayışındadırlar. İçinde buldukları durumdan memnun olmadıkları için aradıklarını alkolde, uyuşturucuda ya da terörist eylemlerde bulabileceklerini sanmaktadırlar.

İstanbul'da yaşadığım sıralarda tanıdığım Amerikalı bir genç kızla ilgili bir hayat öyküsünü sizinle paylaşmak istiyorum; Evimizde yapılan Gençlik Heyeti toplantısına, azalardan biri ile Amerikalı bir genç kız gelmişti. Ona sordum: "Siz aileden mi Bahaisiniz yoksa kendi araştırmalarınız sonucu mu Emri kabul ettiniz?"

"Kendim araştırarak Bahai oldum." dedi.
Bu nasıl oldu? Diye sordum.

"Üç sene önce bir hippie grubuna katılarak aileme haber vermeden Avrupa, Türkiye, İran, Afganistan ve oradan da Hindistan'a kadar gittik. Hepimiz uyuşturucu kullanıyorduk. Bunun için bu tür şeylerin kolayca bulunabildiği böyle yerlerde yaşamak çok keyifli oluyordu. Altı ay kadar sonra, üzerinde halka açık bir Bahai toplantısının afişi olan bir otobüs gördüm. Toplantıya giderek broşür ve kitaplar aldım. Okudukça Bahai prensiplerinin dünyaya bakış açım için çok uygun olduğunu fark ettim ve çok beğendim. Araştırmaya devam edip benimsedim. Bahai Merkezine giderek tescil olmak istediğimi söyledim. Uyuşturucu kullandığım için iyice temizleninceye kadar beni hemen kabul edemeyeceklerini söylediler. İki ay tedavi gördükten sonra tescil oldum. Hayattaki hedefime yeni bir yol bulduğum için çok mutluydum. Üç yıl sonra annelere mektup yazarak hayatımdaki önemli gelişmeleri onlara anlattım. Bahai Dinini kabul ettiğimi ve artık onların istediği gibi bir evlat olduğumu yazdım. Bana nasıl cevap vereceklerini çok merak ediyordum. Bana önce hippie sonra da Bahai olduğum için kızacaklar diye endişe ediyordum. Ancak endişelerimin yersiz olduğunu annemin mektubuyla anladım.

Annem Şikago'da Bahai Mabedini ziyaret ettiğini, oradan bazı broşürler aldığını, daha sonra bazı kitaplar okuduğunu ve yakın zamanda tescil olmayı düşündüğünü yazıyordu.

Daha sonra İran'a gittim, Şiraz'da Hz. Bab'ın evini, oradan Tahran'a giderek Hz. Bahau'llah'ın evini ziyaret ettim. Sonra Türkiye'ye geldim ve Hz. Bahau'llah'ın Edirne'deki evini ziyaret ettim. Amerika'ya döndüğümde de Muhaceret Heyetine müracaat edip muhacir ihtiyacı olan noktaları araştırıp, önerilecek olan ülkenin lisanını öğrenip oraya giderek Tanrı'nın yüce mesajını onlara ileticeğim...”

Yukarıdaki hikayede de olduğu gibi her memlekette, hayatlarına faydalı bir yaşam tarzı araştıran çok sayıda temiz yürekli insan vardır.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

1. BÖLÜM

Üniversite sınavına girebilmek için büyük bir gayretle çalışıyordum. Sınavdan bir gece önce gerekli her şeyi hazırladım. Daha sonra özel bir duayı dokuz kere okuyup, Hz. Bahau'llah'tan yardım diledim.

“Var mıdır Tanrıdan başka sorunları çözen, Söyle! Suphandır, Tanrı. O dur Tanrı. Herkes O'nun kuludur ve Herkes O'nun buyruğuyla ayakta durur.” (1)

Ertesi sabah Allah'ın içten ve samimi dualarımı cevapsız bırakmayacağından emin olduğum halde, yine de imtihanı düşündükçe duyduğum endişeyi yenemiyordum.

Sınıfa girip oturduğumda yanıma kalem almadığımı fark ettim. O kadar telaşlandım ki, yanımda oturan genç kız bunu hissetti ve bana iyi olup olmadığını sordu. Başımı salladım. O, devam etti ve: “Merak etme, her şey iyi olacak” dedi.

Sonra ona kalemimi unuttuğumu söyledim. Bana üzülmememi, yanında fazladan bir tane daha olduğunu söyledi ve bir tanesini bana uzattı. Teşekkür ettim.

“Benim adım Leyla Semih” dedim.

“Ben de Meryem Dalyan” dedi.

Eve döndüğümde, olanları anneme anlattım. Bütün dikkatime rağmen nasıl kalemimi unuttuğumu söyledim.

Annem: “Daha dikkatli olmayı öğrenmelisin. Her şeyde bir hikmet vardır. Ona teşekkür ettin mi?”

“Tabii ki ettim” dedim.

Annem: “Ona karşı duyduğun minnet duygusunu güzel bir kalem hediye ederek gösterebilirsin.” dedi.

Allah annemden razı olsun. Biz çocuklarına her zaman “Takdir hislerinizi davranışlarınızla göstermelisiniz. Bize bağışladığı nimetler için Tanrı'ya iyi amellerle şükretmeliyiz, çünkü davranışlar sözlerimizin aynası ve göstergesidir.” derdi.

Annemin bu fikrinin mükemmel olduğunu düşündüm. Bir kalem ve bir demet çiçek alarak, yeni arkadaşım Meryem'i ziyaret ettim. Annesi kapıyı açarak beni karşıladığında çiçekleri ona, kalemi de Meryem'e verdim. Bir süre sonra konuşmaya dalmışken Bayan Dalyan limonata ve kek bulunan bir tepsi ile içeri girdi. Sonra şunları söyledi:

“Kızım bu kadar iyi bir arkadaş seçtiği için çok memnunum. Biliyor musun? Biliyor musun Leyla? Meryem altı sene İstanbul'da bir yatılı okulda okudu ve burada hiç arkadaş yoktu.”

Gitme zamanım geldiğinde annesi beni tekrar davet etti. Hatta ailem uygun görürse gece de kalabileceğimi söyledi.

Davet için teşekkür ettim ve ben de Meryem'i bize davet ettim. Bayan Dalyan'ın da gelip annemle tanışması için ısrar ettim. “Teşekkür ederim, ben de çok isterim” dedi. Böylece iki aile arasındaki dostluk başlamış oldu.

Bayan Dalyan ve Meryem, kısa bir süre sonra bizi ziyaret ettiler. Genellikle Bahai olmayan misafirlerimiz olduğunda annem bir fırsatını bulur ve Emir hakkında konuşurdu, fakat bu defa Emir'den hiç bahsetmedi bile. Onlar gittikten sonra anneme; bir kaç fırsat çıktığı halde Emir'den niçin bahsetmediğini sordum.

“Bu onların ilk geliyordu. Önce iyi bir dostluk kurmak istiyordum.” dedi.

Ertesi gün Meryem'le üniversiteye yürürken, birden bana sordu. “Erkek arkadaşın var mı?”

“Hayır, yok.” dedim.

Sonra fısıldayarak, “Sakın arkana bakma, genç bir adam bizi takip ediyor. Arkana bakma, çabuk ol!” diyerek daha hızlı yürümemizi istedi.

Ona hiç şüphesiz çocuğun onunla ilgilendiğini söyledim.

O ise: "Bu şehirde çok yeniyim. Beni hiç kimse tanımaz. Ayrıca sen uzun boylu ve güzelsin."
"İltifatına teşekkür ederim. Çok iyisin, ama uzun ve sarı saçlarınla sen çok daha çekicisin." dedim
Okula yaklaşırken tanıdık bir ses duydum.

"Leyla, acelen ne?"

Başımı çevirdiğimde Mehdi'yi gördüm.

"Oh, Mehdi, Allah'u Ebha! Nasılsın? Ne var, ne yok?"

"Bu cumartesi öğleden sonra 13.00'te sizin evde heyet toplantısını yapabilir miyiz?" diye sordu.

"Tabii ki! Diğerlerine haber verdin mi?"

"Teşekkürler, şimdi herkese haber vereceğim " dedi ve uzaklaştı.

"Ne heyetinden bahsediyordu?" diye sordu, Meryem.

"Gençlik heyeti."

"Politik işler mi?"

"Hayır, biz politikaya hiç karışmayız. Bu bir Bahai gençlik heyeti, dedim.

"O nedir?" diye sordu.

"Bahai dini, insanlara birliği öğreten yeni ve bağımsız bir dindir." diye cevap verdim.

"Hz. Bahauallah kurucusudur. "Dünya bir vatan ve insanlar onun vatandaşlarıdır" diye buyuruyor.

"Hiç duymadım!" dedi, merakla gülümseyerek.

"Dünyada duymadığın birçok şey var. Bu, Tanrı'nın bugün için göndermiş olduğu bir mesajdır ve hakikati araştırmak senin de hakkındır. Hayatımız iki kısımdan ibarettir: ruhani ve cismani. Cismani hayatımızın zengin ve mükemmel olması için nasıl çalışıyorsak, aynı zamanda Allah'ın habercilerinin mesajlarındaki hakikati araştırmak, ruhaniyeti keşfetmek ve ruhumuzu zenginleştirmek için de çalışmalıyız." dedim.

Meryem içini çekerek: "Felsefe yapıyorsun. Ailem bana iyi bir insan olmayı, başkalarına yardım etmeyi, bütün insanları sevip onlara karşı hoş görülmesi için nasıl çalışıyorsak, aynı zamanda Allah'ın habercilerinin mesajlarındaki hakikati araştırmak, ruhaniyeti keşfetmek ve ruhumuzu zenginleştirmek için de çalışmalıyız." dedi.

Birden çok susadığımı hissettim ve "Haydi kafeteryaya gidelim" dedim.

"Harika!"

Oturup gazozlarımızı yudumlarırken "Senin sözünü ettiğin değerler ve daha birçoğu, Tanrı'nın peygamberleriyle gelmiştir. Biliyoruz ki, eski zamanlarda dinler henüz bilinmezken insanlar barbardı.

Geçmişten günümüze kadar baktığımızda insanlığın yaşadığı acı ve sıkıntıları kolayca görebiliriz. Hz. Musa, Hz. İsa, Hz. Muhammed ve Hz. Bahauallah gibi semavi ve ruhani öğretmenlerin gelmesiyle insanlar yavaş yavaş ruhani bakımdan beslenmiş ve eğitilmişlerdir. Allah'ın kudreti olmadan insanların kalpleri harekete geçemez ve dünya birleşemez.

Bahaileri tanıdığım zaman kendi gözlemlerimle de göreceksin ki, değişik yerlerden, ırklardan, dinlerden veya milletlerden gelmiş olup önceleri düşman olan insanlar şimdi nasıl da dünya barışı ve birliğini kurmak için tek bir aile gibi beraber ve omuz omuza çalışmaktalar.

Bazı soru ve cevapların yer aldığı 'Mufavezat-ı Abdalbaha' kitabı Amerikalı inanır Laura Clifford Barney'in Hz. Abdalbaha'ya sorduğu sorulardan ve Hz. Abdalbaha'nın ona verdiği cevaplardan oluşmaktadır. Senin bahsettiğin konu olan ahlaki terbiye ile ilgili olarak, o kitaptan bir soru ve cevabın bir kısmını benim defterimden okuyalım:

Soru: "Bazı kimseler var ki iyi ameller işlerler, umumun iyiliğini isterler, güzel huyludurlar, bütün insanlara karşı muhabbet beslerler, yoksullara bakarlar, umumi barış husulüne çalışırlar. Bu gibilerin Tanrı öğretilerine ne ihtiyacı var? Onlar kendilerini bundan müstağni sayıyorlar. Bu türlü insanların durumu nasıldır?"

Cevap: Bil ki: Bu ameller, gidişler ve sözler iyidir, güzeldir, insanlığın şerefidir; fakat yalnızca bu ameller kafi değildir; çünkü bunlar son derece güzel bir vücut olmakla beraber ruhsuz bir vücuttur. Hayır, ebedi hayata, sermedi ululuğa, külli nuraniliğe, gerçek kurtuluşa kavuşturan şey Tanrı'yi

tanımaktır. Biricik gerçek Tanrı'yı tanımak herhangi bir şeyi tanımaktan önce gelir. Bu insanlık âleminin en büyük vasfıdır; çünkü bu maddi varlık dünyasında eşyanın hakikatlerini tanıyıp bilmek maddi fayda bahşeyler, bu sayede zahiri medeniyet ileri gider; Tanrı irfanı ise terakkiye, ruhani incizaba, gerçek basirete, insanlık âleminin yükselmesine, ilahi medeniyete, ahlakın tadiline ve vicdanın nuraniliğine sebep olur.

Ve sonra, Tanrı sevgisi iledir ki, Hakkı tanıma sayesinde, sevgi ışığı gönül şişesinde yanar, ufuklar aydınlanır, insanın varlığı melekuti hayat bulur. Gerçekten, insanın varlığının neticesi Tanrı sevgisidir ve Tanrı sevgisi hayat ruhudur, ebedi feyizdir. Allah muhabbeti olmasaydı, insanın yüreği ölü ve vicdani duygulardan mahrum olurdu; Tanrı sevgisi olmasaydı, insanlık âlemi yok olurdu; Tanrı sevgisi olmasaydı, insanın yaradılışında gerçek şefkat bulunmazdı; Allah sevgisi olmasaydı ruhani birlik vücut bulmazdı; Tanrı sevgisi olmasaydı insanlık âleminin birliği ışığı sönerdi; ..." (2)

Bir Bahai dergisinde okuduğum Hz. Abdülbaha'nın şu hikayesi ile devam ettim. " Meşhed-i Mirza uzun boylu ve şişman bir şahıstı. Oturduğu şehirde hiç kimse emniyet içinde değildi. Herkes onu bir hırsız ve katil olarak tanırdı. Zaman geçtikçe bütün hayatında sadece suç işleyerek yaşamış olduğunu fark etmeye başladı. Tövbe etmeye ve kalan günlerini dürüst bir insan olarak yaşamaya karar verdi. Tanınmış mollalardan birine giderek geçmişini anlattı ve bağışlanması için ne yapacağını sordu. Molla şöyle dedi:

"Senin günah defterin çok siyahtır, onun temizlenmesi imkansızdır. Allah'ın bağışlaması o kadar kolay değildir. O'nun nazarında ancak tek bir şey seni günahlarından kurtarabilir."

Meşhed-i Mirza heyecanla, "Her şeyi yapmaya razıyım" dedi.

"Bahailer çok kötü ve Müslümanlığın dinsiz düşmanlarıdır. Onlar kâfirdir. Eğer onlardan birini öldürürsen, bütün yaptıkların affedilecektir.

Meşhed-i Mirza gülerek "Bu benim için çok kolay" dedi.

Mir Allam adında çok tanınmış bir Bahai vardı. Kendisi aynı zamanda Emirde çok büyük bir mübelliği idi.

Molla, Mir Allam'ın adresini ona verdi.

Meşhed-i Mirza silahını alarak Mir Allam'ı öldürmeye gitti. Yürürken bir yandan şöyle düşünüyordu:

"Önce onun Bahai olup olmadığından emin olmam gerekiyor."

Eve yaklaştığında, dışarıda oturan Mir Allam onu gördü. Ona doğru gitti ve büyük bir sıcaklık ve saygıyla onu evine davet etti. İçeri girdiklerinde bütün aile Meşhed-i Mirza'yı büyük bir sevgi ile karşıladılar. Mir Allam Kuran'dan bazı satırlar okudu ve ona bazı konularda öğütler verdi.

Meşhed-i Mirza çok şaşırıldı ve şöyle düşündü:

"Yarın tekrar gelip Bahai olup olmadığını öğrenirim. Eğer öyle ise onu öldürürüm."

Sonraki günlerde Mir Allam ona Kuran ve diğer kutsal kitaplarda anlatılan ve Hz. Bahauallah'ın zuhuru ile ilgili deliller hakkında açıklamalarda bulundu. Şunları söyledi;

"Hz. Bahauallah bütün dinlerin beklediği büyük zuhurdur. '...bu Cemalden yüz çevirmiş olan bir kimse bundan önce gelen bütün Tanrı elçilerinden yüz çevirmiş ve ezelden ebede dek Tanrı'nın karşısında kibirlenmiş olur.' " (3)

Meşhed-i Mirza çok iyi bir Bahai oldu. Yeni bir hayat, sevgi ve ruhaniyetle Emri tebliğ etmeye başladı. Bulunduğu şehirdeki insanlara hitaben, "Ben Bahai oldum. Sizi temin ederim ki artık sizin için bir tehdit oluşturmuyorum. Bahailer bana sevmeyi, yardımlaşmayı, güvenilir olmayı ve birliğin esaslarını öğretiler."

Meşhed-i Mirza yolda yürürken insanlar ona hakaret etmeye başladılar, onu tehdit ettiler, hatta bazı gençler onu taşladılar. O ise, onlara muhabbet gösterdi ve tebliğe devam etti. Bir keresinde üç kere kurşunlandı. Bahailer onu hastaneye götürdüler. İyileştikten sonra kendisini kurşunlayan kişileri evine davet ederek şunları söyledi:

“Bahai olmadan önce ben bir katildim, hırsızlık yapıyordum ve yakınımaya gelen herkese saldırırdım, tecavüz ederdim. Ama şimdi Bahaiyim ve Hz. Bahauallah'ın inayetiyle geçmişteki bütün kötülüklerimden vazgeçtim.

Bir gün bir molla Meşhed-i Mirza'ya sordu:

“Hz. Muhammed gökteki ayı iki parçaya bölmüştü, peki sizin peygamberiniz Bahauallah ne yaptı? (Bir inanışa göre Hz. Muhammed ayı parçalara ayırmıştı. Bu tabii ki mecazi bir anlamda idi, fakat bazı Müslümanlar bunun hakikat olduğuna inanırlardı.)

Şöyle cevap verdi, “Hz. Bahauallah cehaleti parçaladı, o kadar ki, bir zamanlar hırsızlık yapan, kan döken ve her türlü kötülüğü yapan ben bile şimdi sabırlı, iyi huylu ve sevgi dolu bir insan olabildim. Bu gökteki ayı parçalamaktan çok daha önemlidir.”

Meşhed-i Mirza ömrünün kalan günlerini Emri tebliğ etmekle ve insanlara hizmetle geçirdi. Bu hikaye Allah'ın kudretinin, insanın kalbini nasıl değiştirdiğine çok güzel bir örnektir. Bunun gibi bir çok gerçek öykü vardır.”

Meryem: “Bu hikayeyi çok sevdim” dedi.

Kaynaklar:

1. Hz. Bab'a ait bir dua. (Bahai Duaları Kitabı)
2. Mufavezat'ı Abdülbaha, sayfa 218
3. Ahmet Levhi (Bahai Duaları Kitabı)

2. BÖLÜM

Bir gece yemek esnasında babam, “Yüksel Bey bir restaurant açmayı planlıyor.” dedi.

Annem: “İşine ne oldu?”

“İstifa etti.”

“Bu hususta hiç tecrübeleri yok, restaurant idare etmek oldukça zor bir iştir.” dedi.

“Biliyorum.” dedi babam. “ Kendisi uzun zamandır daha iyi geliri olan bir iş arıyordu. Altı kişilik ailesi için aldığı maaş çok az geliyordu. Artık çocukları da üniversiteye başlayacaklar. Mehdi de üniversiteye devam ediyor. Okul ve kitap masrafları için maaşı çok az geliyordu. Geçen gün iş yerime gelerek durumunu anlattı. Restaurant işletmesi ile ilgili olarak kaygılarımı ben de ona anlattım.

Bana şöyle dedi: “Ailece bir toplantı yaptık. Eşim ve kayınvalidem yemekleri yapacaklar. Meral, Mehdi ve yeğenlerim de garson olarak hizmet edecekler. Ben de satın alma ve mali işlerle uğraşacağım. Restaurantı ‘Aile Restaurantı’ olarak isimlendirmeye iki sebepten karar verdik. İlk olarak yapılan iş ailece yapılacak ve ikincisi ise tüm ailelere hizmet veriyor olacak.”

Babam: “Ben onların bu işlerinde muvaffak olacaklarına inanıyorum. Hepsi çok iyi ve dürüst insanlar. Yüksel Bey çok mütevazı bir insan. Aile birlik içindedir ve her zaman birbirleri için destek olmuşlardır.” dedi.

Ben oğulları Mehdi'yi tanıyorum, gençlik heyetinin çok aktif bir üyesidir ve birçok projede gönüllü olarak hizmet etmiştir. Restaurantın açılış tarihinin yaz okulu ile aynı zamanda olmamasını temenni ederim, dedim.

Babam: “Uygun bir yer bulduklarında ve gerekli hazırlıklar tamamlandığında açmayı düşünüyorlar. Yüksel Beyin dediğine göre açılış günü gecesinde seçkin bir davetli grubu ağırlamayı düşünüyorlar.”

Ferit: “Biliyorum, Mehdi bir süredir part time bir iş arıyordu, onlara bir şekilde yardımcı olacağım.” dedi.

Ferit, arkadaşlarıyla bir müzik grubu oluşturarak açılış gecesi için program yapmaya karar verdi. Bir gün anneme, "Arkadaşlarla evde biraz prova yapabilir miyiz?" diye sordu.

Annem: "Tabi ki, arkadaşların her zaman gelebilir." diye cevap verdi.

Bir hafta boyunca hazırlandılar. Bir tanesi şarkı söylüyor, diğer ikisi de bazı aletler çalıyordu. Gençlerin provasında, herkesin rahat etmesi için annem elinden geleni yaptı. Ferit açılış günü ile ilgili planı Mehdi'ye söylediğinde Mehdi çok sevindi ve şöyle dedi: "Hiçbir şey beni daha fazla sevindiremezdi. Açılış için bir müzik grubu tutmak istiyorduk ama çok pahalı olduğu için vazgeçmiştik. Bunu bir sır olarak saklayalım, ailem için bu ne büyük bir sürpriz olacak!" dedi

Kısa bir süre sonra aile restaurantının açılışı için bizim de davetiyemiz geldi. Davetiyede küçük bir not vardı, "Çiçek göndermek yerine, lütfen Kızılay'a bağış yapınız."

Ben, bağışların Mahfile yapılması daha uygun olmaz mıydı, diye sordum

Annem: "Bütün davetliler Bahai değiller. Biliyorsun Mahfil Bahai olmayanlardan bağış alamaz."dedi.

Büyük açılış gününden bir gece evvel haftalık aile toplantımızı yaptık. Annem ertesi gün için bir hediye götürmemizi teklif etti. Babam, "Bunu yarın akşamın bir sürprizi olarak saklıyordum ama hazırladığım şeyi şimdi sizlerle paylaşmak istiyorum" dedi ve dışarı çıktı. Yanımıza döndüğünde babamın elinde çerçevelenmiş bir münacat vardı, bu her gün sofrada okuduğumuz duaydı:

Sofra Duası:

"Huvallah: İlahi! Sana nasıl şükredelim, Senin, nimetlerin sonsuzdur. Şükürlerimiz ise mahduttur. Mahdut, gayri mahduda nasıl şükredebilir, lütuflarına şükretmekten aciziz. Bütün acimizle, Senin melekutuna yöneliyor, bağışlarımı ve nimetlerini arttırmanı diliyoruz. Verici, bağışlayıcı ve güçlü ancak sensin.

Abdülbaha Abbas." (1)

Duanın çerçevesi, kırmızı güllerden oluşan bir kenarlık ile süslenmiş ve çok güzel çizilmiş bir el işiydi.

Ertesi akşam erkenden resturanta gittik. İçi çok güzeldi ve duvarlarda dünyanın farklı yerlerindeki Bahai Mabetlerinin resimleri, Hz. Bahauallah'ın Makamı ve bazı Bahai öğretileri asılmıştı. Girişin tam üstüne çok güzel bir çerçeve içinde İsm-i Azam vardı.

Babam şakayla: "Burayı Bahai Mabedi gibi yapmışsınız" dedi.

Yüksel Bey ağırbaşlı bir şekilde: "Bunlar benim tebliğ vasıtalarım." dedi.

Girişin tam karşısında, en görünür yerlerden birinde şöyle bir yazı vardı: "BURADA YALNIZ ALKOLSÜZ İÇKİ SERVİSİ YAPILIR."

Masamıza otururken babam: "Her Bahai böyle düşünmelidir. Emri duyurmak için her fırsattan faydalanmamız gerekir." dedi.

Birkaç dakika sonra annem: "Leyla, bil bakalım kim geliyor?" dedi.

Döndüğümde Meryem ve ailesini gördüm. Yanımızdaki masa boştu ve Bayan Dalyan masalarımızı birleştirmeyi teklif etti. Babam ve Bay Dalyan ekonomiden konuşurken Bay Dalyan: "Yüksel'in bu işte muvaffak olabileceğini sanmıyorum, asıl kâr alkollü içkilerden gelir." dedi.

Babam takdir ederek başını salladı ve: “Tamamen haklısınız, ancak inanıyorum ki, dürüstlüğü ve doğruluğuyla iyi bir isim yapacak. Menüdeki bütün yiyeceklerin taze ve fiyatlarının da çok makul olmasıyla ikinci restaurantı bile açabilir.” dedi.

Bu sırada Ferit izin alarak gitti. Biraz sonra Ferit ve iki arkadaşı müzik aletleri ile milli kostümler içinde geldiler. Garsonlar da aynı kostümden giyinmişlerdi. Meryem'in gözleri Ferit'in üstündeydi.

Çok çeşitli ve leziz yemekler vardı ve müzik harikaydı. Gecenin sonuna yaklaşırken Bayan Dalyan: “Cuma günü öğleden sonra 3'te çaya misafirlerimiz olacak, siz ve Leyla da gelerseniz çok sevinirim.” dedi

“Size haber vereceğiz.” dedi, annem.

Misafirler gittikten sonra Bahailer Yüksel Bey'e başarılar dilediler ve bu hususta bir dua okundu. Bazı Bahailer kendi tecrübelerini anlattılar. Biri, son zamanlarda okumuş olduğu ‘Kalplerin Sevinci’ adlı kitapta Mirza Haydar Ali'nin aktardığı gerçek bir hayat hikayesini anlattı:

“Kazvin'in en meşhur tüccarlarından biri de Hacı Muhammed Bakır'dı. Sadece iyi bir tüccar olarak değil, aynı zamanda Emri hizmetleri açısından da herkes tarafından tanınır ve sevilirdi. Bir keresinde Hz. Bahauallah'a bir mektup yazarak, Emre daha büyük bir kapasite ile hizmet edebilmesi için daha çok varlıklı olmak istediğini ve kendisine bu hususta ihsanda bulunmasını istedi. Hz. Bahauallah ona zenginlik ve varlık kapılarının dört bir yandan açılacağını fakat maddi zenginliğin kendisi ile Yaratıcısı arasında bir perde olmaması için her zaman ihtiyatlı olması gerektiği hususunda dikkatli olmasını söyledi.

Hz. Bahauallah o sırada yanında bulunanlara çok yakın bir gelecekte Muhammed Bakır'ın servet ve zenginliğe boğulacağını, fakat maddiyatın gözlerini hayatın gerçeklerine karşı kapatacağını, hatta onun Emre sırtını döneceğini Allah'ı bile inkar edeceğini, çok büyük kayıplara uğrayacağını ve büyük bir pişmanlık içinde Tanrı'ya döneceğini söyledi. Pişmanlığı nedeniyle Tanrı onun zararlarını bol miktarda kâra çevirecek, o kadar ki Muhammed Bakır kısa zamanda Tebriz ve İstanbul'un en başta gelen tüccarlarından biri haline gelecek. Bu sefer gururu ve Tanrıyı inkârı daha da büyüyecek ve bütün servetini ebediyen kaybedecektir. Artık ticaret yapamayacak, çok çaresiz kalacak. Tekrar pişmanlık duyacak, fakir olacak fakat artık şikayetçi olmayacak. Bu durumda, Emre hizmet edecek ve çok iyi sonuçlar elde edecekti. Bu sözlerinden sonra Hz. Bahauallah Mirza Ali Haydar'a dönerek her şey geliştikçe hadiseleri hatırlatmasını buyurdular.

Bir süre sonra, Muhammed Bakır'ın erkek kardeşi Bahai olduğu için tutuklandı ve hapsedildi. Kardeşini hapisten çıkarmak için Muhammed Bakır büyük miktarda para ödemek zorunda kaldı. Bundan sonra Muhammed Bakır İstanbul'a doğru yola çıktı. Padişah ve İran elçisine gitti. Emri inkâr ederek; onlara kendisini dinine içten bağlı bir Müslüman gibi görmeleri için yalvardı.

Hz. Bahauallah bu hadisenin, kendisinin daha önce anlatmakta olduğu hadiseler zincirinin başlangıç noktası olduğunu buyurdu.

Daha sonra Mirza Ali Haydar İstanbul'a gitti ve on dört ay burada kaldı. Burada Muhammed Bakır'ın çok büyük miktarlarda pamuk satın aldığını fakat pamuk fiyatının aniden düşmesi ile bütün servetini kaybederek çok büyük borçlar içinde kaldığını, bu perişan durumda tekrar Rabbini hatırlayarak Hz. Bahauallah'a bir mektup yazıp pişmanlığını dile getirdiğini ve kendisine yardım etmesi için ona yalvardığını öğrenmiş.

Hz. Bahauallah ise ona; servetine tekrar kavuşacağını ve bundan emin olmasını buyurmuş.

Mirza Ali Haydar Mısır'a gittiğinde pamuk fiyatlarının aniden yükseldiğini öğrendi. Muhammed Bakır'ın serveti eskisinin on misli olmuştu. Daha önce yapmış olduğu gibi tekrar açgözlülük tuzağına düşmüş ve Rabbinden tekrar yüz çevirmişti. Hz. Bahauallah kendisine tekrar mektup yazarak maddi dünyanın çekiciliklerine karşı onu uyardı. Tanrı'nın yolunda sabit olması gerektiğini ve ona bahşedilen nimetlerden ötürü şükran duyması gerektiğini hatırlattı. Fakat Muhammed Bakır yeniden cehalet içinde davrandı, söylenenleri kabul etmeyerek, kasasına bakıp, benim Allah'ım budur." dedi.

Seneler sonra Mirza Ali Haydar Tebriz'de onu tekrar gördüğünde şunları söyledi:

"Levih elime geçtiği zaman, bana öyle geldi ki, odamda bulunan bütün çiviler ve perdeler dahi duyup itaat edecek durumdaydılar. Birer birer bütün servetim ve mallarım sessizce elimden kayıp gitti. Fakir kalmıştım ve İstanbul'u terk edip buraya Tebriz'e gelmek zorunda kaldım. Burada eşimin evinde yaşıyorum ve çocuklarımdan diktığı giysileri giyebiliyorum." (2)

"Ey varlık oğlu! Kendini dünyaya verme, çünkü biz altını ateşle ve insanları altınla deneriz." (3)

"Tanrı kullarını değişik şekillerde ve onların kendi kapasite ve iman seviyelerine göre imtihan eder. Bence bunların içinde en zor olanı maddi imtihanlardır." dedi.

Diğer bir Bahai ekledi, "Bence en zor imtihan 20.000 müminin Şehitlik bahçesine gururla gitmesidir. Hayatlarını kurtarmak için yapacakları tek şey Emri inkâr etmektir."

Kaynaklar:

1. Hz. Abdülbaha'ya ait bir dua. (Bahai Duaları Kitabı)
2. "The Delight of Hearts" Kitabından öyküler: Hacı Mirza Haydar Ali'nin hatıralarından, A.Q. Faizi İngilizceye çeviri, sayfa 20-22.
3. Saklı Sözler, Arapça 55.

3. BÖLÜM

Restauranttan eve dönerken annem: "Dalyan ailesine Emri tebliğ etmeliyiz, onlar çok iyi insanlar."

Babam: "Dalyan ailesinin Bahai olacaklarını beklemeden onlarla görüşmeliyiz. Her çeşit insanla görüştüğümüz gibi. Zaten insanları meslek ya da servet durumlarına göre değerlendirmiyoruz. Babaları çok iyi bir insan; fakat siyasi işlerle çok fazla ilgili görünüyor. Ayrıca, partinin de lideri. Esasen, politikayla ilgilenen insanlar bilinçli bir şekilde programlarını Bahai prensiplerine uygun olarak hazırlayıp, Emrin ruhu ile dolu olsalar memleketin durumu da değişecektir." dedi.

Ertesi gün Meryem beni ziyarete geldi ve birkaç kere Ferit hakkında sorular sordu: "Herhalde kız arkadaşısı ile beraberdir." dedi.

Kız arkadaşısı yok, anladığım kadarıyla tek hedefi üniversiteyi bitirmek. Bana sadece çalışmalarına odaklandığını söyledi, dedim.

Meryem gitmek üzere kalktığında Ferit geldi.

Meryem: "Gitar çalmayı öğrenmek istiyorum, bana ders verir misin?" diye sordu.

Ferit: "Çok isterdim fakat hiç zamanım yok." diye cevap verdi.

Cuma günü, diğer üç-dört hanımla birlikte Dalyanların evine davetliydik. Bayan Dalyan, Meryem'e ve bana dönerek: "Sizi iki genç hanım, bize servis yapar mısınız? Her şey hazır sadece içeri getirip servis yapacaksınız." dedi.

Biraz sonra servise hazırlanmak için mutfığa geçtik ve ikram edilecek yiyecek ve içecekleri içeriye getirdik. İçeceklerin arasında alkollü olanlar da vardı.

İkram ederken, annem: "Ben içki almam." dedi.

Bayan Dalyan: "Niçin, sağlığınıza mı dokunuyor?" diye sordu.

Annem: "Hayır, Dinimizde içki içmek yasaktır."

Bir hanım: "Dininiz nedir?" diye sordu.

Annem: "Ben Bahaiyim."

"Bunu hiç duymadım." dedi, hanım.

Başka biri: "Ben duydum, İslam dininde bir tarikattır." dedi.

Annem: "Hayır, hiçbir Dine bağlı tarikat değil, Bahai Dini önceki bütün Dinlerin beklediği yeni, müstakil ve evrensel bir Dindir."

Müslümanlığı koruması gerektiğini düşünen bir hanım: "İddianız nedir?" diye sordu.

Annem, yumuşak ve tatlı bir lisanla: "Hiçbir iddiamız yok, biz sadece önceki dini kitaplarda vaat edilenin yerine geldiğini söylüyoruz ve Hz. Bahau'llah'ın (Allah'ın Nuru) bu zaman için Allah'ın Mesajını getirdiğine inanıyoruz." dedi.

"Bu iddiayı nasıl ispatlarsınız?"

"Müslümanlık ve diğer dinlerin ispatladığı gibi."

Annem soruları beklemek için biraz durdu, sonra: " Lütfen bana açıkla mısınız Müslümanlığa hangi delil ile inandınız?"

Aynı hanım: "Bildiğiniz gibi İslam'ın doğruluğu birçok memleket tarafından kabul edilmiştir. Bizim nesilden önce kaç nesildir Müslüman'ız."

Annem: "Kuran-ı Kerim'e baktığımızda Hz. Muhammed'in peygamberliğinin ilk yıllarında Yahudiler Hz. Muhammed'e, 'Biz atalarımızı takip ediyoruz.' derlerdi." dedi. Ayette şöyle geçer:

"Hayır! Onlar sadece, "Şüphesiz biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk ve biz onların izlerinden gitmekteyiz" dediler."

"Haklısınız." dedi annem. "Siz öncekileri takip ediyorsunuz, fakat bu araştırılarak verilmiş bir karar değildir. Mesela, yeni doğmuş Müslüman bir bebek Yahudi bir aile tarafından evlat edinilirse, büyüdüğünde bu çocuk ne olacaktır? Tabii ki Yahudi olacaktır. Yani bu taklit edilen bir inanç

olacaktır. Her inançta hakikatin araştırılması gereklidir. Bilhassa Kuran-ı Kerim'de şöyle buyruluyor:

Ey iman edenler! Size bir fasık bir haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için o haberin doğruluğunu araştırın. (2)

Aynı şekilde Bahailik'te de böyledir. Dinin Kurucusu Hz. Bahau'llah'ın ilk prensibi, gerçeğin serbestçe araştırılmasıdır. Bu, vaat edilenin hakkındaki en önemli haberdır.”

Bir hanım: “İslam'a inanıyor musunuz?” diye sordu.

Annem: “Tabii ki, bütün geçmiş dinlere inanırız. Hz. Bahau'llah'ın prensiplerinden biri de; bütün dinlerin bir olduğudur. Tanrı'nın habercileri Allah'ın Kitabındaki değişik kısımlar gibidir. Hepsi aynı hakikatin habercisidir, Allah tektir ve her din bir öncekinin devamıdır.”

Bir hanım sordu: “Siz nasıl Bahai oldunuz ve geçmiş dinler hakkındaki deliller nelerdir?”

Annem: “Bahai dininde, çocuklara din ve ahlak dersleri verilir. Burada onlara bütün dinler, Allah'ın varlığı, dürüst olmak, doğruyu söylemek, Tanrı ve insan sevgisi gibi ahlak kavramları öğretilir. Çocuk on beş yaşına geldiğinde Bahai olup olmayacağına kendisi karar verir. Bana gelince; ben araştırdım ve on beş yaşına geldiğimde Bahai oldum. İkinci sorunuza gelince; Bir sürü kanıt vardır, fakat üç tanesi bizim için yeterlidir. Birincisi; Dinin açıklanması ve bu yüce iddiasında bulunmasıdır; ikincisi, o güne uygun olan prensip ve kuralları içeren kitapları göndermesi ve üçüncü olarak da, sözlerinin tesir ve kuvveti. Örneğin; Hz. Muhammed; “Günde beş kere namaz kılın.” dedi. Bütün Müslümanlar sebebini sormadan itaat ettiler. Aynı kanıt Bahai Dini ve diğer dinlerde de mevcuttur. Okuduğum eski bir kitap Allah'ın sözlerinin insanlar üzerinde çok kuvvetli tesiri olduğunu anlatıyordu:

“İbni Sina bütün İlimler ve tıp alanında çok tanınmış bir filozoftu. Zamanında insanlar tarafından sevilir ve saygı görürdü. Özellikle tıpla ilgili kitapları üniversitelerde okutulurdu. Allame Jurjani, talebesi ve çok yakın bir arkadaşıydı. Jurjani ona kendini peygamber ilan etmesi için sürekli olarak şu şekilde ısrar ediyordu: ‘Hz. Muhammed okuryazar bile olmadığı halde nasıl da muvaffak oldu. Bu kadar bilgili ve tanınmış biri olduğun için sen kendini Allah'ın habercisi olarak ilan et, bütün insanlar bilgi sancağının altında toplanacaktır ve ilimlerinden faydalanacaktır.’ İbni Sina şöyle cevap verdi: “Allah'ın peygamberleri İlâhi vahiy ile bilgi alırlar. Benim bilgim ise dünyevidir ve öğrenilmiş bilgidir.”dedi.

Sina'nın yaşadığı Hamadan şehrinde kışlar çok sert ve soğuk geçerdi. Soğuk bir kış gecesinde Jurjani, Sina'nın misafiri idi ve yine ona peygamberliğini ilan etmesi için ısrara başladı ve şöyle dedi: ‘Böylece insanlar senin bilgilerinden daha fazla faydalanacaklardır.’ Sina: ‘Tamam, kim bana inanacaktır?’ diye sordu. Juryami: ‘Ben sana ilk inanırım.’ Yatmadan önce Sina bütün su kaplarını boşalttı. Sabaha karşı birden kalktı, Jurjani'de kalktı ve sordu: ‘Ne oldu?’ Sina: ‘Çok susadım.’ dedi. Jurjani su getirmek için kapların olduğu yere koştu. Geri dönüp ‘Hepsi boş’ dedi. Sina: ‘Lütfen bana su getirebilir misin? İkinci sokağın başında bir çeşme var.’ dedi. Jurjani boş su testisini doldurmak için aldı. Kapıyı açtığında çok soğuk ve diz boyu karla karşılaştı. Dışarı çıkmak imkansızdı. ‘Çok mu susadın?’ diye sordu. Sina: ‘Sen yat dayanabilirim.’ dedi. Bir saat sonra ezan sesini duydular. Sina tekrar kalkarak: ‘O kadar susadım ki, uyuyamıyorum.’ dedi. Jurjani yine testi alıp kapıya çıktı, dışarı çok soğuktü ve fırtına vardı, yine çıkamadı ve ‘Çok üzgünüm, dışarı çıkmak imkansız.’ dedi.

Sina: “Müezzinin sesini duyuyor musun? O Hz. Muhammed'i hiç görmedi. Aradan kaç yüz sene geçti, ama bu adam fırtınayı ve karı düşünmedi ve minarenin tepesine çıkarak, Hz. Muhammed'in

Allah'ın elçisi olduğuna şahadet ettiğini söyledi ve insanları sabah namazına çağırdı. İşte, Allah'ın Kelami'nin manası ve etkisi budur. O'nun sözü o kadar kudretlidir ki, bu uğurda insanlar canlarını, bütün varlık ve rahatlarını feda ederler. Bu iş senin sandığın kadar kolay olsaydı, bir sürü peygamber türerdi.”

Oradaki hanımlardan biri sordu: “Vaat edilen peygamber geldiğinde dünyanın adaletle ve iyiliklerle dolu olacağına inanılır. Oysaki dünya zulümle dolu.”

Annem: “Haklısınız.” dedi. “Bugün asıl adalet dünya barışıdır ki bu da Hz. Bahauallah'ın en önemli prensibidir. Hz. Bahauallah'ın yüzden fazla eserini inceleyecek olursanız bunun üçte birinin dünya barışı ve insanlığın birliği hakkında olduğunu görürsünüz. Hz. Bahauallah şöyle buyuruyorlar:

‘İnsanlığın ışığı adalettir. Onu cefa ve zulüm rüzgarları ile söndürmeyin. Adaletin maksadı, insanlar arasındaki birliğin ortaya çıkmasıdır...’ (3)

“Aynı kitapta: ‘...Ey Allah'ın kulları dünyayı nizama sokan adalettir ve bu da iki önemli temele dayanır. Bunlar; mükafat ve cezadır (mücazat). Bu iki temel dünyanın hayat kaynağıdır.’ (4)

Edirne ve Akka şehirlerinde sürgünde olduğu sıralarda Hz. Bahauallah dünya krallarına ve liderlerine levihler göndererek onlara dünya barışı için bir araya gelmelerini ve barış yapmalarını önerdi. Eğer zulüm politikalarına devam edecek olurlarsa geleceğin çok daha kötü olacağını söyledi. Bu levihlerin tarihlerine bakıp Fransa İmparatorluğu, Osmanlı İmparatorluğu, Berlin Kralı, İran Krallığı ve diğerlerinin kaderleri karşılaştıracak olursak bunların durumlarının Hz. Bahauallah'ın sözlerine ne kadar uyduğunu görürüz. Hz. Bahauallah'ın levihlerinden bazı satırları sizlerle paylaşmak istiyorum:

“Ey Dünya Kralları, Allah korkusunu bir yana atmayınız. Tanrı'nın koyduğu sınırları aşmaktan sakınınız. Kitabında verdiği Emirleri tutunuz; o Emirlerin çizgisinden dışarı çıkmayınız. Uyanık olunuz, kimseye zerre kadar olsun haksızlık etmeyiniz. Adalet yoluna gidiniz; adalet yolu doğru yoldur.”

“Aranızdaki ihtilafları tasfiye edip silahlarınızı azaltınız ki masraflarınızın yükü hafiflesin ve içiniz rahat etsin. Sizi birbirinizden ayıran nifak hastalığını tedavi ediniz; o zaman şehirlerinizin ve ülkelerinizin güvenliğini sağlayacak küçük bir kuvvet müstesna olmak üzere, artık büyük silahlı kuvvetler bulundurmamak ihtiyacında olmadığınızı göreceksiniz...” (5)

“Biliniz ki fakirler aranızda Tanrı emanetidir. Emanete hiyanet etmeyiniz, onlara haksız muamele yapmayınız, hainler yolunda yürümemeğe dikkat ediniz...” (6)

Dünya barışını sağlayacak olan Hz. Bahauallah'ın bazı prensiplerini burada müsaadenizle tekrarlamak istiyorum; İnsanlığın Birliği, hakikatin tarafsızca araştırılması, bütün dinlerin ortak temeli birdir, ilim ve dinin ahenk içinde olması, erkek ve kadın eşitliği, bütün ön yargılardan kurtulmak, mecburi genel eğitim, ekonomik zorluklara ruhani bir çare bulmak, genel yardımcı bir dil, dünya devletleri tarafından kurulmuş olan bir hükümetle desteklenen genel barış ve uluslararası mahkeme...

Dünya Barışı vaat edilen adalet sonucu meydana gelecektir. Savaş zamanlarında, savaşan taraflar kadar bütün dünya zarar görmektedir. Bu, aynen vücudumuzdaki hasta bir organın bütün vücuda zarar vermesi gibidir. Savaş aynı zamanda savaşan milletlere orduyu beslemek ve silah almak için daha fazla vergi yükü getirmektedir. Buna ek olarak birçok insan ölecek ve çok sayıda çocuk annesiz ve babasız kalacaktır. Düşünebiliyor musunuz? Savaş esnasında uçakları düşüren ya da

gemileri batıran bir denizaltı o memleketin ekonomisine ne kadar zarar vermektedir ve bu masrafla kaç üniversite veya hastane kurulabilir. Bütün bu sebeplerle barış; adalet, savaş ise; adaletsizliktir.

Vaat edilen adaletin bir kısmı yerine gelmiştir. Mesela, Hz. Bahauallah esir ticaretini veya insanların esir olarak kullanılmasını yasaklamıştı ve buna uyulduğunu görüyoruz. Aynı şekilde kadınların durumunda da değişme var. Eğitim özellikle kız çocukları için daha da rahatlamıştır. Hz. Bahauallah, kız çocukların eğitiminin erkek çocukların eğitiminden daha önemli olduğunu buyurmuştur. Çünkü onlar anne olacak ve çocuklar ilk eğitimini onlardan alacaktır. Evet, eskiye göre birçok şey zamanla değişmektedir.”

Meryem bana, Bayan Dalyan'ın hazırlamış olduğu pasta ve kekleri misafirlere ikram etmemizi söyledi. Birlikte ikram servisini yaptık. Portakallı keki herkes çok beğendi ve tarifini istedi.

Hacer adlı hanım konuyla çok ilgilendi ve: “Gelecek cuma benim evimde toplanacağız. Eğer gelebilirseniz bu ilginç mevzu hakkında tekrar görüşmek isterim.” dedi.

Annem: “Çok teşekkürler, fakat maalesef cuma günü katılamayacağız. Yaz okuluna gidiyoruz. İki hafta sonra döndüğümüzde görüşebiliriz.” dedi.

O sırada toplantıda bulunanlardan biri Hacer Hanım'a dönerek: “Ben de seni iyi bir Müslüman sanırdım, neredeyse dinini değiştireceksin.” dedi.

Hacer hanım: “Her şeyi bilmek cehaletten çok daha iyidir. Ayrıca bugün duyduklarımı ve öğrendiklerimi daha önce hiç duymamıştım.” dedi.

Annem: “Galiba bir yanlış anlama oldu. Burada kimse dinini değiştirmiyor. Daha önce de söylediğim gibi her din bir öncekinin devamıdır. Allah'ın nazarında bütün dinler birdir, tıpkı aynı güneşin farklı günlerde tekrar doğması gibi.”

Oradan ayrılırken, Meryem kulağıma fısıldayarak: “Yaz okuluna Bahai olmayanlar iştirak edebilir mi?” diye sordu.

Tabii ki herkes katılabilir, dedim.

Kaynaklar:

1. Kuran-ı Kerim, Zuhur Suresi- ayet 22.
2. Kuran-ı Kerim, Hucurat Suresi- ayet 6.
3. Hz. Bahauallah'ın Levihleri, sayfa: 35
4. Hz. Bahauallah'ın Levihleri, sayfa 26-13. Beşaret.
5. Bahauallah'ın Sesi, sf. 127, bölüm 118.
6. Bahauallah'ın Sesi, sf. 128, bölüm 118.

4. BÖLÜM

Annemler her sene beş Bahai dostunu veya durumu iyi olmayan Bahailerini yaz okuluna davet ederlerdi.

Ertesi gün Meryem beni aradı ve: “Yaz okulunuza ben de geliyorum, mayomu alsam mı?” dedi.

Hayır, orası denize pek yakın değil, dedim.

Annem babamı arayarak haberi paylaştı: “Yaz okulu için bir misafirimiz daha var.” dedi.

Gün içerisinde köyde oturan Bahailerden olan Tuncel de bizimle birlikte yaz okuluna katılmak istediğini söylemek için gelmişti.

O gece haftalık aile toplantımızı yaptık. Babam: “Son toplantımızda 4 yıllık plan hakkında görüşmüştük. Sonuç olarak bir hafta düşündük ve önümüzdeki 4 yıl için her birimizin ne şekilde hizmet edebilmeyi düşündüğü hususunda planlarımızı görüşeceğiz. Yüce Adalet Evi'nin yapmış olduğu planlara katılmak ve hizmet etmek her Bahai için büyük bir lütuftur.” dedi.

Herkes 4 yıl için neler yapmayı tasarladığını anlattı. Babamın projesinin çok kişiye faydalı olacağını düşünüyordum. Kendisi yedi kişilik bir doktor grubu içindeydi ve onlar zaman zaman şehirden uzakta yaşayan fakir insanların ziyaretine giderek, onları muayene edip gerekli ilaçları veriyorlardı.

Babam Tuncel'e dönerek: “Bu gece bir misafirimiz var, onların kendi çevrelerinde çok iyi işler yaptıklarını duydum.” dedi ve ona başarılarının sırrını sordu.

Tuncel: “İnanıyorum ve de biliyorum ki, her başarı birlik ve fedakârlık sonucu meydana gelir. Köyümüze gelip bizim dostlar ve mahfil üyeleri arasındaki büyük ahenk ve birliği görmelisiniz. Bildiğiniz gibi, her gelişim biraz fedakarlık gerektirir. Birliğin temeli ve hizmet ruhu Hz. Bahauallah'ın sevgisiyle olur, bu da bizden insanlara geçmektedir. Toplumumuzda, eğer bir kişinin problemi varsa, Bahai olsun olmasın, o problem hepimizin olur ve tıpkı bir ailenin fertleri gibi herkes bir çare bulmaya çalışır. Levihleri okuduğumuz derinleşme toplantılarımız oluyor ve okunan satırlardan herkes kendi anladığını açıklıyor. Okuma-yazması olmayanlar bile kendi fikirlerini açıklıyor. Bu çeşit bir derinleşme toplantısı, dostların daha dikkatli olmalarına, dinlemelerine ve konu hakkında düşünmelerine yardımcı oluyor. Bahailerim fedakârlık ve birliğini gösteren birçok şey oldu. Mesela, birkaç ay evvel bir Muavenet Heyeti Üyesi ve iki yardımcısı köyümüze gelerek birkaç gün Ruhi kursu verdiler. Onlar gelmeden önce Mahfilimizin haberi oldu ve onların programını desteklemek için olağanüstü Mahfil toplantısı yaptık. Mahfilimiz, bu sınıflara katılmaları için yakınımızda bulunan iki köyden, dostları davet etme kararı aldı. Dostların gidip gelmeleri için araç aranırken, Mahfil üyelerinden Hasan Bey dostları yeni almış olduğu minibüsle ücretsiz olarak sabah getirip akşam geri götürmeyi teklif etti. Mahfilimiz, minibüsün halen borcunu ödeyen Hasan Beye hiç olmazsa benzin parasını ödemeyi teklif etti. Hasan Bey bunu kabul etmedi ve ‘Hz. Bahauallah'ı sevenleri taşımak benim için şereftir.’ dedi.

Şimdi, üç gün boyunca kurs katılımcılarını getirip götürün ve benzin parasını cebinden karşılayan Hasan Beyin yaptığı fedakârlığı bir düşünün. Aynı zamanda, iyi bir Bahai olan muhtarımız büyük toplantılar için çok elverişli olan evini açtı ve : ‘Gece kalmak isteyen ahbaplar kalabilir.’ dedi. Bu günlerde konukları çok iyi bir şekilde ağırladı ve tabii ahbaplar da yardımcı oldular. Bu birlik ruhu, ahbapları hizmet için gayrete getirdi. Üç yeni tescil ile sonuçlanan iki ocakbaşı toplantısı yapıldı. Müslümanlara çok tesir eden bir olay daha oldu. Köy imamının sağ kolu olan biri vardı. Bu şahıs, Bahailere ve Emre karşı şartlandırılmıştı. İmamın isteği doğrultusunda dostlara karşı Emir hakkında inanılmaz suçlamalara başlamıştı. Bu arada, bu adam üç ay hastanede kalmasını gerektiren bir kaza geçirdi. Bu dönemde Bahailer, ailesi ve çocuklarına maddi ve manevi bazı hizmetlerde bulundular. Her hafta, iki veya üç Bahai, hastanın hanımını hastaneye ziyarete götürdüler. Dostlara şunları söyledi: ‘İmama inanıp sizlere karşı yaptığım yanlış suçlamalar için çok utanıyorum.’ Özür diledi ve kendini affetmemizi rica etti. Hastaneden çıktığında Emrin ve dostların savunucusu olmuştu. Bu olaydan sonra köydeki hava tamamen değişti.”

Babam Tuncel'e teşekkür etti ve: "Bunu yaz okulunda uygun bir zamanda mutlaka anlatmalısınız." dedi.

Annem: "Siz nasıl Bahai oldunuz?" diye sordu.

Tuncel: "Çok uzun bir hikaye. Aç gözlülüğüm beni Bahai yaptı." dedi.

Annem: "Hikayenizi dinlemek isterdim." dedi.

Tuncel: "Maddi hayatım ve işim çok iyiydi. Fakat bildiğiniz gibi para kazandıkça insanın hırsı artıyor. İçki ve sigara içeriyor, her hafta şehirdeki kumarhaneye gidiyordum ve arkadaşlarla poker oynuyordum. Kumara iyice düşkün olmuştum. Kumar da alkol gibi insanda tutku haline gelebiliyor. Ancak Tanrı sevgisi ve ışığının beni kurtaracağını, Tanrı inancının derinliğinde bundan kurtulabileceğimi düşünüyordum. Hayatım iyice kötüye gidiyordu, ne dua okuyor ne de camiye gidiyordum. Bir gün, bir arkadaşımın ısrarı ile camiye gittim. O sıralarda köyümüzden ve civar köylerden bazı insanlar Bahai olmuşlardı. O günkü vaazda, vaiz İslam dininin yüceliği hakkında konuşuyor ve şöyle diyordu: 'İnancımızda sağlam olmalıyız, çünkü bazı insanlar para karşılığında Müslümanlığa ihanet ediyorlar. Bazı talihsiz ve zayıf Müslümanlar inançlarını cehennem için satmışlardır. İnanıcı olmayanlara para veriyorlar ve zayıf akıllı insanlar Bahai oluyor.' dedi. Cehennem ateşini, cennetin güzelliklerini ve Müslümanlara cennete nasıl gidebileceklerini anlattı. Muhtarımız çok zengindi. Çok büyük bir evde oturuyordu ve kapısı herkese açıktı. Evinde büyük toplantılar ve kutlamalar yapılırdı. Herhalde Bahailerden iyi para alıyor, bu da kolay para kazanmasının bir yolu olmalı diye düşündüm. Muhtar çok akıllı ve iyi bir insandı.

Onu ziyarete gittiğimde beni görünce yanıma gelip bana sarıldı ve şöyle dedi: 'Seni buralara hangi rüzgar attı, galiba buraya ilk gelişin.' dedi.

Ben, Bahai olmak istiyorum, dedim.

Muhtar: 'Tamam.' dedi.

Tamam dediğinde bu işin bayağı kolay olduğunu düşündüm. Bana ayda ne kadar vereceksin, diye sordum.

Muhtar: 'Bu senin davranışlarına bağlı.' dedi.

Hangi davranışlar? Diye sordum.

Muhtar: 'Bahai olarak tescil olmadan önce üç ay süreyle Bahai ocakbaşı sohbetlerine katılman gerekir. Eğer iyi öğrenir ve bunları hayatına tatbik edersen, Hz. Bahau'llah'ın mirasından pay almaya hak kazanırsın. Daha fazla öğrendikçe ve bunları günlük hayatına yansıttıkça daha fazla pay alabilirsin.' dedi.

Önce Bahai olup sonra ocakbaşı toplantılarına katılsam olmaz mı, diye sordum.

Muhtar: 'Trafik kurallarını öğrenmeden şoför ehliyeti alabilir misin? Hayır, buna imkân yok.' dedi.

Böylece üç ay boyunca ocakbaşı toplantılarına devam ettim. Kalbimdeki ve ruhumdaki karanlık aydınlandı. Aklımdaki kötülükler temizlendi. Bütün kötü alışkanlıklarımı terk ettim. Alkol, kumar, hatta sigarayı bile bıraktım. Beni bu yola iten imama dua etmeliyim. Bahai olduktan bir sene sonra, Nevruz toplantısında muhtara Hukukullah hakkında bir soru sordum.

Muhtar: 'Geçen sene ile karşılaştırdığında bu sene gelirinde bir çoğalma oldu mu?' diye sordu.

Evet, iki misli oldu, dedim.

Muhtar: 'Kârının yarısı Hz. Bahauallah'ın mirasındandır. Geçen sene gelirinin çoğu alkol, kumar ve sigaraya gitmişti ki, bunun hem sağlığına hem de cebine zararı oluyordu. Hukukullah (Allah'ın Hakkı) ve nereye verileceğini soruyordun. Hz. Bahauallah Kitabı-1 Akdes'te buyuruyorlar:

'Bir kimse yüz miskal altın elde ederse, bunun on dokuz miskali Allah'ındır...' (1)

'...Bu bağış Allah'ın mazharı olarak Hz. Bahauallah'a ve O'nun suudundan sonra Ahit ve Misak'ın merkezi olarak Hz. Abdülbaha'ya verilirdi. Hz. Abdülbaha, vasiyetnamesinde Hukukullah'ın Allah'ın Emrinin Velisi aracılığıyla verilmesi gerektiğini belirtmiştir. Şu anda Emrin Velisi olmadığı için, Dinin başı olarak, Yüce Adalet Evi aracılığıyla verilmektedir. Bu fon Allah'ın Dini'nin ve çıkarlarının yararına ve çeşitli hayır amaçlı işler için kullanılmaktadır. Hukukullah'ın verilmesi her Bahai'nin vicdanına bırakılmış olan ruhani bir zorunluluktur.' (2)

'Hukukullah ödemesi, bireyin sahip olduklarının değerinin hesaplanmasına dayanır. Bir kişinin sahip olduklarının değeri en az 19 miskal altına eşit olduğu takdirde, toplam miktarın yüzde on dokuzunun bir kereye mahsus olmak üzere, Hukukullah olarak ödenmesi ruhani bir yükümlülüktür...' (3)

Muhtar devam etti: 'Bu mevzuda uyarılar yapıp bilgi verilse de hiç kimseden Hukukullah vermesi istenemez. İnsanın oturduğu ev ve bazı varlıkları Hukukullah'ın dışında tutulur. Hukukullah'ın ruhani önemi ve uygulanmasındaki bazı detayları hazırlanmış olan bir broşürde mevcuttur.'

Muhtara gülümseyerek, para alacağıma bir sürü para vermem gerekir, dedim."

Annem: "Bu çok hoş bir hikayeydi." dedi.

Babam: "Projemizin başarılı olabilmesi için toplantımızı Ahmet Levhi okuyarak bitirelim." dedi.

Kaynaklar:

1. Kitab-1 Akdes, sf 51, no 97.
2. Kitab-1 Akdes, Notlar bölümü, sf. 207, no 125.
3. Kitab-1 Akdes, sf. 207-208, no 125.

5. BÖLÜM

Cuma sabahı erkenden yaz okulu için yola çıktık. Meryem perşembe gecesi bizde kalmıştı. Gece yemekten sonra, odama geçtik. Yaz okuluna geleceği için çok heyecanlıydı. Gece yarısına kadar konuştuk.

Meryem: "İleride hangi meslekte çalışmak istiyorsun." diye sordu.

İlk hedefim doktor olmak, özellikle çocuk doktorluğu; çocukları çok seviyorum, dedim.

Meryem: “Eğer çocukları sevdiğin içinse, ilkokul öğretmeni olmalısın. Daha kolay, üstelik tahsil süresi de daha kısa ve tatilleri daha çok.” dedi.

Bense, Afrika'ya muhacerete gitmek istediğimi ve orada aç, hasta ve çıplak çocuklara bakmak istediğimi söylesem bunu anlayabilir mi acaba diye düşünüyordum.

Meryem: “Geçen cuma siz gittikten sonra büyükannem geldi. Akşam yemekte; annem, babama annenin misafirlerimizle konuştuklarını anlatıyordu ve dininizin prensiplerini tekrarlıyordu. Büyükannem önce pek anlayamadı. Annem: ‘Yeni bir din olduğunu iddia ediyorlar.’ dedi. Büyükannem kızgınlıkla: ‘İslam dininin en son din olduğunu bilmiyorlar mı? Hz. Muhammed'den sonra başka bir peygamber gelmeyecek. Tecrübelerime dayanarak sana söylüyorum, böyle insanlarla konuşma. Bunlar insanın inancını sarsar.’ dedi. Babam araya girerek: ‘Niçin bu kadar kızılıyorsun? Eğer istiyorsan sen de onlara Müslümanlığı anlat, basından takip ettiğime göre bunlar barışsever insanlar ve dünyanın her yerinde kurumları var. Gazetede okuduğuma göre prensipleri zamanımızın ihtiyaçlarına cevap verecek nitelikte ve gün geçtikçe sayıları artıyor.’ Büyük annem kendi kendine söyleniyordu: ‘Onlara bir ders verip ağızlarını kapatacak birileri lazım.’ Annem: ‘Bayan Semih, Kuran-ı Kerim ve İncil'den bazı satırlarla sözlerini kanıtladı. Ben Müslüman olmama rağmen Kuran'dan bir satır bile bilmiyorum.’ dedi.”

Kendisine annesinin ve babasının çok mantıklı insanlar olduğunu söyledim.

Cuma sabahı Ferit, Tuncel, Türkan, Meryem ve ben otobüsle; annem, babam ve üç misafirimiz arabayla yola çıktık. Yaz okuluna başka yerlerden gelen dostlarla birlikte yaklaşık ikiyüz kişi katıldık. Çoğunluk gençlerdeydi. Programın esasını enstitü programları teşkil ediyordu; fakat her gün değişik konularda konuşmalar yapıyordu. Babam bütün hafta kalamayacağı için onun konuşması ilk gündü ve aile birliği hakkında konuştu. Önce Emrin Velisi'nin yaz ve kış okullarına verdiği önemi anlattı. Daha sonra, birlik hakkında Hz. Bahauallah'ın yazılarından bazı pasajlar okudu. Babam konuşmasına şöyle devam etti: “Emri eserleri dikkate alırsak, çoğunun dünya birliği ve barışı hakkında olduğunu görürüz. Hz. Bahauallah aile birliğini kurallar ve prensiplerle garanti altına almıştır. Mesela Kitab-ı Akdes'te; Evlilikte iki tarafın ve ebeveynlerin rızası şarttır. Kadın önceden bir evlilik geçirmişse yahut Bahai olmayan biriyle evlenmek istese yine anne babasının rızasını alması şarttır. Beyan kitabında, evliliğin, her iki tarafın rızasına bağlı olduğu belirtilmiştir.

‘Kullarımız arasında sevgi, birlik ve uyum sağlanmasını istediğimizden, çiftin arzusu öğrenildikten sonra, aralarında düşmanlık ve kin oluşmaması için, anne ve babaların iznini de şart koştuk...’ (1)

Akdes kitabında verilen diğer bir örnek de; Miras kanunudur. Ölen şahıs bir vasiyetname bırakmadığı takdirde, Hukukullah borçları ve cenaze masrafları ödendikten sonra, kalan servet yedi kategoriye ayrılır. Bunun altısı akrabadır. Bahsi geçen bu iki misal ve Hz. Bahauallah'ın prensipleri üzerinde düşünecek olursak, bunların ailede ve toplumda birliği ve sevgiyi sağladığını görürüz.

‘Ey Kulum! İnsanların en iyisi çalışıp kazanarak gerek kendi ve gerek Tanrı rızası için, akrabalarının ihtiyacına harcayandır.’ (2)

Bahai olarak bizler barışçı ve dünya barışının habercisiyiz. Bir Bahai'nin barışı, önce evinde ailesi içinde sağlaması gerekir, çünkü aileler toplumun temelini teşkil eder. Aile fertleri, uyum içinde hareket ederek bedeninin kuvvetli ve sağlam olmasını sağlayan uzuvlar gibidir. Aile içindeki mutluluk; sevgi, anlayış ve hoşgörüsüyle sağlanır. Bahai anne babanın en önemli vazifesi; çocuklarını, kendi sözlerini ispatlayan hareketlerle terbiye etmeleridir.

‘Üçüncü Taraz, Güzel huydur. Güzel huy biricik gerçek Tanrının insanlara ihsan buyurduğu en güzel süstür. Tanrı kendi dostlarının vücutlarını bu süs ile süsler. Hayatıma yemin olsun, onun ışığı

güneşin ışığından ve onun parıltısı güneşin parıltısından üstündür. Güzel huylular Tanrı yanında yaratıkların cevherlerinden sayılır. Dünyanın izzet ve ricatı ona bağlıdır...' (3)

Her Bahai ailesinin hayatında yerine getirilmesi gereken iki önemli husus vardır; Birincisi şer'i hükümler; namaz kılmak, oruç tutmak, Hukukullah vermek gibi Emri hükümleri yerine getirmek, diğeri ise On Dokuz Gün Ziyafetlerine ve diğer Bahai toplantılarına devamlı olarak katılmaktır. Böyle bir durumda da çocuklar üzerinde olumlu etki bırakılmış olacaktır. İki Bahai ailesinde tanık olduğum davranışları sizlerle paylaşmak istiyorum. Bütün toplantılara katılan dört çocuklu bir aile vardı. Toplantıların büyük bir kısmı onların evinde yapılıyordu. Bu çocuklar haftalık Bahai derslerini düzenli olarak alırlardı ve kış ve yaz okullarından hiç birini kaçırmazlardı. Neticede hepsi çok iyi Bahai öğretmeni oldular ve üniversiteyi problemsiz, zamanında bitirdiler. Başka bir Bahai ailesinin iki oğlu vardı. Bu çocuklar hiçbir zaman ahlak dersine, diğer aktivitelere ve kış ve yaz okullarına katılmazlardı. Babaları Bahailerden birine pazar günleri onların evine gidip çocuklarına ders vermesini için rica etti. Bu kişi üç kere onların evine gitti ve her seferinde anneleri: 'Ev ödevlerini yapmaları gerekiyor.' diye mani oldu. Onlar Bahai olmayan, kötü huylu gençlerle arkadaş oldular. İçki, sigara ve uygun olmayan başka işlere karıştılar. Üniversite tahsillerini tamamlayamadılar. Ailede, annenin önemi çok büyüktür. Tanıdığım başka bir ailede, anne çok ruhani ve bilgili bir insandı, baba ise Emrin aleyhindeydi. Anneleri çocuklara yavaş yavaş Emri anlattı ve öğretti. İleriki yıllarda hepsi çok seçkin birer Bahai oldular; fakat bu, babaların hiç mesuliyeti yok demek değildir. Çocukların istikbali için hem annenin hem de babanın aynı şekilde vazifesi ve sorumluluğu vardır. Çocukların ailelerinden alabilecekleri en değerli miras ruhani ve maddi eğitimidir. Derin bir ruhani eğitim çocukları her türlü kötülükten korur. Bugün için televizyon filmleri, kötü kitaplar gibi o kadar çok ve çeşitli eğlenceler var ki bunların bazıları çok az iyi huyları temsil eder. Diğerleri çoğunlukla iyi huy ve davranışları kötüye sevk eder. Bu çeşit eğlenceler hususunda ebeveynin mesuliyeti çok önemlidir. Her şeyde olduğu gibi, televizyon seyredirken bile disipline dikkat edilmelidir. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Fırdevs-i Ala'da Tanrı'nın Sekizinci Yaprağa Yazılı Sözü
Talim müessesesi çocuklara ilkin din terbiyesi vermeli; ta ki Tanrı kitaplarında yazılı mükâfatlı ve mücazatlî hükümler onları yapılmayacak şeylerden uzak tutup yapılacak şeylerin süsü ile süsleye. Fakat çocuklara verilecek dini talim ve terbiye, onlarda taassup ve cahilane hamiyet doğuracak derecede olmamalıdır...” (4)

Aile birliğinin mıknaatısı sevgidir; fakat bazen bencillik ayrılıklara sebep olabilir ve sonuçta boşanmayla neticelenebilir. Bahai ailesi sevgi ve feragat örneği olmalıdır.”

Babam konuşmasını Hz. Abdülbaha'nın sözleri ile bitirdi ve: “Soru sormak isteyen var mı?” diye sordu.

Bir Bahai: “Çocuklarımızı Emirde nasıl muhafaza edebiliriz?” diye sordu.

Babam: “Bahai anne ve babalar çocuk doğduğu andan itibaren münacat okuyarak onlara ilham kaynağı olmalıdırlar. Kedi ve fare masalları yerine onlara Emirle ilgili kahramanlık hikayeleri ve Hz. Bahauallah'ın ve Hz. Abdülbaha'nın hayatlarını anlatarak onlarda Emir hizmeti için çalışmak ve mesuliyet hissi gelişmesine yardımcı olmalıdırlar. Ebeveynin Bahai karakter ve davranışları çok önemlidir.” diye yanıtladı.

Kaynaklar:

1. Kitab-ı Akdes, sf. 39, No.65.
2. Saklı Sözler, Farsça, kapanış bölümü
3. Hz. Bahauallah'ın Levihleri, Üçüncü Teraz, sayfa 46
4. Hz. Bahauallah'ın Levihleri, Kelimat-i Firdevsiye, sf. 35

6. BÖLÜM

Akşam programları eğlenceliydi. Bazı gençler tarihi bir öyküyü canlandırdılar. Ayrıca 'Sound of Unity' adlı gençlik grubu müzikler eşliğinde dans gösterilerini sundu.

İkinci gün, Afrika kökenli Amerikalı bir aile olan Brown'lar üç çocukları ile aramıza katıldılar. Arz-ı Akdes ziyaretleri sonrasında Hz. Bahau'llah'ın Edirne'de kaldığı evini ziyarete gitmişlerdi. Yaz Okulu Heyeti, Bay Brown'a ziyaretleri, anıları ve Amerika yaz okulları hakkında kısa bir konuşma yapmalarını rica etti.

Program yürütücüsü, Brown ailesini takdim etti ve: "Hoş Geldiniz." dedi.

Bay Brown: "Bu mübarek topraklarda ruhani kardeşlerimizi ziyaret etmek ve bu yaz okuluna katılmak bizim için çok büyük bir zevk oldu. Hepinizin benden daha iyi bildiği gibi, Hz. Bahau'llah'ın Edirne'de geçirdiği günler hakikaten çok üzücüdür. Bahai dünyasında Edirne'nin çok şerefli bir yeri vardır. Bunun en önemli sebebi bazı levihlerin burada nazil olmuş olması, İsmi Azam, Bahai selamı olan 'Allah-u Ebha' sözünün, Ahmet Levhi, Dünya liderlerine hitap eden levihler ve diğer bazı önemli eserlerin burada nazil olup açıklanmış olmasındandır. Arz-ı Akdes'te Terasların çizimlerini ve Ark projesinin modellerini gördük. Bildiğiniz gibi, bunlar Emrin Velisi Şevki Efendi'nin talimatlarına göre yapılmıştır. Makam-ı Ala'nın altında dokuz ve üst tarafında dokuz teras olacak, Makam-ı Ala'nın bulunduğu terasla beraber toplam 19 teras olacaktır. Bu teraslar ziyarete gelecek olan Kral ve liderler için Makam-ı Ala'ya muhteşem bir giriş yolu teşkil edecektir. Bittiğinde kavisin derin, ruhani ve muhteşem görünüşünü ve bütün dünyadan ne kadar çok insanın onları görmeye geleceklerini düşünebiliyor musunuz? Amerika'nın her eyaletinde yaz ve kış okulları düzenlenir. Bazı eyaletlerin kendi yerleri vardır, diğerlerinin ise ahbablar tarafından temin edilir. İki sene önce, Luo-Helen yaz okuluna katılmıştık. Bu okul küçük bir şehir kadar büyüktür. Lou ve Helen burayı Bahai Okulu olarak bağışladıkları zaman burada yalnız bir iki eski bina vardı. Sonradan Amerikan Milli Ruhani Mahfili burada birkaç bina daha yaptırdı. Bazıları dersane, bazıları yatakhane, diğerleri ise başka lüzumlu işler için kullanılıyordu. Şimdi orası çok tanınan bir Bahai Okulu ve her zaman dünyanın değişik yerlerinden gelen insanlarla dolu. Orası bir eğitim ve derinleşme merkezi. Çok sayıda insanı Allah'ın ebedi çadırına davet ediyor. Louhelen Michigan gölü yakınlarında bir yerde bulunuyor. Geçen sene de 'Green Acre' yaz okuluna katıldık. Piscataqua Nehri kıyılarında olan bu okulun manzarası çok güzel ve her oda bu şiirsel görüntüden faydalanıyor. Buranın güzelliklerini çok çekici bulduğum için Green Acre kütüphanesinden aldığım (Green Acre on the Piscataqua) kitabı getirdim. Bu kitap'tan Green Acre hakkında edindiğim bilgileri özet olarak sizlerle paylaşmak istiyorum. Aynı zamanda, buraları Emre bağışlayan Sarah J. Farmer'in öyküsünü kısaca arz edeceğim:

...Sarah, Dover-New Hampshire'de 22 Temmuz 1847 tarihinde doğmuştur. Annesi, Hannah Tobey Shapleigh, köleliğin kaldırılması hareketinde çalışmış ünlü bir hayırseverdi. Babası, Moses Gerish Farmer, elektrik profesörü ve aynı zamanda bir mucit idi. 1847'de ilk elektrikli treni yaptı ve bu icadı 1859'da Sarah'ın on ikinci doğum gününde Dover'de sergilendi...

Green Acre'nin, oraya eğitim, ilham kaynağı veya ruhani şifa bulmak için gelenlere seneler içerisinde çok güçlü bir şekilde nüfuz edici bir hali vardı. Orayı “Batı dünyasının Akka’sı” olarak vasıflandıran Hz. Abdülbaha bu ruhani halinin üstünde özellikle durmuştur. Amerika'nın ilk Bahai Okulu olan Green Acre, Emrin büyümesi ve gelişmesi ile paralel olarak düşünülmüştü. Hz. Abdülbaha 1912’de Batı dünyasını ziyaretinde burayı ziyaret etmiş ve burada konuşmalar yapmıştır. Burada, Mirza Ebul Fazıl ve Cenab-ı Fazıl çam ağaçlarının altında ders verdiler. Irkların Birliği ile ilgili Amerika'nın ilk konferanslarından biri de burada yapılmıştır. İlk Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada Milli Mahfili seçimi de burada yapıldı. Sonradan, ilk Amerikan Milli Mahfili Ofisi burada açıldı ve Mahfil sekreteri Horace Holley burada yaşadı. Sarah, Bahailiği şu şekilde öğrenmiştir:

1900 senesi Ocak ayında, Sarah arkadaşı olan Maria Wilson’la Avrupa’ya bir gemi yolculuğuna çıkmıştı. Gemide iki eski arkadaşı; Josephine Locke ve Elizabeth Knudsin’e rastladılar. Onlar ilk olarak Akka’ya ve Hz. Abdülbaha’yı ziyarete gideceklerini gizli tuttular. Sonra Sarah onların Akka’ya gideceklerini öğrenince, arkadaşı ile Hz. Abdülbaha’ya telgraf çekerek ziyaret için izin istediler. Sarah ve Maria gemiyle Mısır’a gittiler ve Hz. Abdülbaha’dan cevap beklerken, o zamanların en önemli Bahai bilgini sayılan Mirza Ebul Fazıl’la tanıştılar ve onun derslerine katıldılar. Cevap geldiğinde 23 Mart 1900 tarihinde Akka’ya vardılar. Sarah’ın Hz. Abdülbaha’ya soracağı bazı sorular vardı, fakat listesini otel odasında unutmuştu. Buna rağmen Hz. Abdülbaha, o sormadan sorularının hepsini cevapladı. Bu toplantıda Sarah’ın geleceği ve Green Acre ile ilgili çok kuvvetli bir bağ oluşmuştu.

Sarah, 1894 senesinde, henüz Bahai Dinini öğrenmeden, çam ağaçlarının gölgelendirdiği bir çadırda, Green Acre topraklarını barış ve din birliği idealine ithaf etti. Sonra, dünyanın bilinen ilk barış bayrağını çekti. Bazı çıkarıcı insanlar Sarah’ın Bahailiği kabul ederek Green Acre’ye ihanet ettiğini düşünmeye başladı. Bu duygular zamanla o kadar derinleşti ki bir gün, kullanılmaması için binanın su tesisatları ve diğer bazı aletleri çalındı.

Bunlara ilaveten 1904 yılında Bitter-Sweet adlı aile evi yandı ve Sarah’ın babasının çok önemli bazı rapor, çizim ve modelleri yok oldu. İpotekle ilgili mali davalar bunu takip etti ve hepsinin sonucu olarak bu sıkıntılar Sarah’ın sağlığının bozulmasına neden oldu ve Melrose, Mossachusette’de huzurlu bir yere taşındı. Bu seneler içinde Hz. Abdülbaha kendisi için 28 levih yazdı. Ona sükûnet, cesaret, ilham ve yönlendirici nasihatlerde bulundu. Ona; ilerde Green Acre topluluğuna bir lamba olmasını ümit ettiğini ve Kudretli Tanrı Krallığına insanları davet etmesini, onları tebliğ etmesini ve en büyük ruhani imparatorluğa hizmet etmesini öğütledi. Hz. Abdülbaha ona şöyle dedi: ‘...Muhalefetin şiddeti artacak, Ahit ve Misak’ın ışığı parlayacaktır. O zaman, dünya memleketleri ve kraliçeleri arasında senin değerini gözükecek ve insanlar kalkıp seni övecektir...’

16 Ağustos’ta Hz. Abdülbaha Dublin, New Hampshire’den Green Acre’ye geldiğinde beş yüzün üstünde bir topluluk O’nu görmek için toplanmıştı. Ana caddeden Otel’e kadar uzanan yol Japon fenerleri ile aydınlatılmıştı. Kabul merasiminden sonra, ‘Gerçeği Araştırmak’ hakkında kısa bir konuşma yaptılar. Hz. Abdülbaha Green Acre’de bulunduğu sürece Bahai bakış açısına göre ‘eğitim’ ve ‘insanlığın gelişimi’ hakkında konuşmalar yaptı.

Hz. Abdülbaha: ‘Burada ilk Bahai Üniversitesi yapılacaktır.’ Ortada bir yeri işaret ederek de: “Burada Amerika’nın ikinci Bahai Mabedi yapılacaktır.” diye buyurmuşlardır.

Green Acre’de Hz. Abdülbaha’nın bir hafta kaldığı üçüncü katta köşede bulunan odası bugün Bahailer tarafından ziyaret edilir ve dua okunur. Sara’nın odası ise birinci katta bulunur. Dostlar sabah dualarını bu odada okur ve namazlarını burada kılarlar. Lou, Helen ve Sarah Farmer Hz. Bahauallah’ın aşağıdaki sözlerine örnektirler:

'Malik olduğunuz şeylere kısa bir zaman sonra başkaları malik olacak ve şimdi oturduğunuz meskenleri başkaları işgal edecektir. Sözlerime kulak veriniz ve akılsızlık yapmayınız! Her birinizin en büyük ödevi kimsenin el sürüp sizden zorla alamayacağı bir şeyi seçmektir. Bu şey, Tanrı tanık Tanrı sevgisidir. Ne olaydı görüp anlayaydınız!

Kendinize yağmurdan ve selden yıkılıp sürüklenmeyecek, sizi bu hayatın germüserdinden koruyacak evler yapınız. Dünyanın zulmüne uğrayıp terk edilen Kimsenin size öğüdü budur.' (1)

Mr. Brown çantasından bir sayfa çıkarıp, 'Eğer yorgun değilseniz, bir bayanın ilginç öyküsünü sizlerle paylaşmak istiyorum. Bu hanımın adı Judith Moran. Green Acre'de yapılan Enstitü sınıflarında kendisiyle beraberdik. Ruhaniyeti bana çok tesir etti ve ona nasıl Bahai olduğunu sordum. 'Çok uzun bir hikaye ama size kısaca anlatayim' dedi. 'Bir kilisede rahibeydim ve Allah'a bana doğru yolu göstermesi için dua ederdim. Bir gün yine dua ederken, Hz. İsa'nın tekrar gelmiş olduğu hakkında bir ilham geldi.'

Bu arada toplantı başlamak üzere olduğu için, hikayesini bana yazarak vermesini rica ettim. Bu hikaye, eğer bir insan hakikati bulmak için veya Allah'ın Emrinin hizmetinde muvaffak olmak için kalpten dua ederse, Yüce Tanrı'nın görünmeyen teyidinin ona yardımcı olacağını bize göstermektedir.

İşte bu hanımın hikayesi:

'Çok küçük bir çocukken bile Hz. İsa'yı çok severdim. Ve 18 yaşıma bastığımda bir manastıra gittim. (Burada rahibeler bütün dünyadan uzaklaşarak günlerini sadece dua ile geçirirler.) Birkaç ay sonra, şapelde yalnız olduğum bir sırada ve dua ederken şunları duydum: 'Hz. İsa tekrar dönmeyi vaat etti. 2000 sene geçti. Eğer burada kalırsan O'nu bulamazsın.' İki gün sonra, O'nu bulabilmek için manastırdan ayrıldım. O'nun gelişi ile ilgili bir haber alabilmek için gözlerimi ve kulaklarımı hep açık tuttum. Altı sene sonra evlenmişim ve üç çocuğum vardı. Bir gün çocuklar televizyonu açık unutmuşlardı. Evde temizlik yapıyordum ve televizyonu kapatmaya gittiğimde Phil Donohue'nin programını daha önce hiç izlememişim ve Seals ve Crofts (Müzik Grubu) hakkında hiç bir bilgim yoktu. Fakat merak ettim ve radyoda dinlediğim zaman kim olduklarını bilmek için programı izledim.

Hiç müzik çalmadılar. Bütün bir saat Hz. Bahauallah ve Bahailik hakkında konuştular. Çok heyecanlandım! Hz. Bahauallah'ın, Hz. İsa'nın dönüşü olduğunu hemen anladım. İçimden bir şey beni bu isme yöneltti ve o andan itibaren, kendimi bir Bahai olarak düşündüm ve bunu hissettim. O ana kadar ne bir Bahai ile karşılaşmış, ne de Bahailik hakkında bir şey okumuştum. Nereye gitsem inancım sorulduğunda, Bahai olduğumu söylüyordum.

Böylece daha fazla bilgi için araştırmaya başladım. Connecticut'taki bütün kitapçıları dolaşarak Bahailik hakkında kitap aramaya başladım. Kitapevi sahiplerinin Hz. Bahauallah'ın adını bilmediklerini görünce çok şaşırđım. (Bir tek kendimin bu zuhuru duymamış olduğumu sanıyordum.) Halk kütüphanesine gitmeyi akıl edemedim. Bu kitapları almak istiyordum. Aylarca belki daha fazla bilgi edinememenin hayal kırıklığını ve şaşkınlığını yaşadım.

Nihayet, bir gazete'de küçük bir ilan gördüm; bir gül resmi ve Emri sözlerden bir bölüm ve daha fazla bilgi için bir telefon numarası vardı. Bu telefon görüşmesi Poul Vreeland ile oldu. O gece benim evime geldi. Bana Emir hakkında bazı bilgiler verdi ve okumam için bana bazı kitaplar bıraktı.

Birkaç haftada bir gelip bana yeni kitaplar getiriyordu. Nihayet, birkaç ay sonra Amerika'dan ayrılacağı zaman bana tescil olmayı isteyip istemediğimi sordu. Neden bahsettiği hakkında hiçbir

fikrim yoktu. Ben kendimi zaten bir Bahai olarak görüyordum. Hiçbir mevzuda kendisiyle tartışmadığım için beni kayıtsız biri olarak düşünmüştü.

O gün, İdari Düzeni duyduktan sonra tescil için müracaat kartını imzaladım. Ve o gün, bu ilahi Emir'deki ruhani hayatımın ilk günü oldu. Bahai saygılarımla, Judith Moran”.

Kaynaklar:

1. Bahauallah'ın Sesi, sf 133, no 123.

7. BÖLÜM

Brown'lar Emre tümüyle bağlı çok ruhani bir aile idi. Programın bir dakikasını bile boş geçirmediler. Her sabah çocuklarıyla birlikte sabah dualarını kaçırmazlardı. Türkçe anlamadıkları halde bütün derslere devam ederlerdi.

Konuşmacının gelemediği bir gün organizasyon heyeti Bayan Brown'ın onun yerine geçmesine karar verdi ve istediği herhangi bir konuda konuşmasını istediler. Bayan Brown şöyle konuştu:

“Bildiğiniz gibi Hz. Abdülbaha, ailesi İran'dan Bağdat'a sürüldüğünde, 8-9 yaşlarındaydı. Arapça ve Farsça konuşulan yerlerde büyüdü. Okula gitmesine izin verilmedi. Resmi bir eğitim alamamasına rağmen Arapça ve Farsçayı şiir ve nesirde eşsiz bir ustalıklarla kullanıyordu. Sanki senelerce bu iki lisan üzerinde çalışmış gibiydi.

Hz. Abdülbaha bazen, yazılarında ve konuşmalarında herhangi bir mevzuda anlatmak istediklerini tarihi ve ahlaki hikayeler yoluyla anlatırdı. Genel olarak, bütün dini kitaplarda kullanılan bir metottur bu. Bunlardan bir kısmı Hz. Musa, Hz. İsa ve diğer peygamberler ile ilgili tarihi yazılardır.

Bazen de bütün bu hikayeleri bir örnek çerçevesinde veya görgü şahidi olarak anlatırdı. Misal olarak Hz. Yusuf ve onun acımasız kardeşleri ve sonunda, onların nasıl kendisinden muhtaç olup af dilemeleri gibi.”

Bayan Brown sonra şöyle devam etti: “Bildiğiniz gibi, bu konuşma için bana bir konu verilmedi ve daha önceden de haber verilmedi. Ben de sizlere Hz. Abdülbaha'nın 'İlahi Medeniyetin Sırları Kitabı'ndan 46-51 sayfalarındaki tarihi bir hikayeyi özet olarak anlatmak istiyorum. Bu öykü herkese örnek olabilecek bir hikayedir:

Arap tarihi kayıtlarına göre, Hz. Muhammed'in zuhurundan önceki zamanlarda cehalet devrinde Arap krallarından Lakhmite hanedanından Mondhir oğlu Numan'ın zamanında hükümet merkezi Hirih şehri idi. Kral Numan bir gece o kadar çok şarap içmişti ki, artık zihni bulanmış ve mantıklı düşünebilme kabiliyetini de kaybetmişti. Böyle sarhoş ve duygusuz bir durumdayken en iyi arkadaşları, çok samimi ve sevgili dostları olan Mudallil'in oğlu Khallid ve Masud Kaldih'in oğlu Amr'ın öldürülmeleri için emir verdi. Bu eğlencenin bitiminde uyandığı zamanda iki arkadaşını aradı ve acı haberi aldı. Çok üzüldü. Onlara olan sevgi ve hasretinden, bu iki arkadaşının mezarları üzerine çok güzel iki anıt yaptırdı ve bunlara 'kanla lekelenmiş' dedi. Daha sonra, iki günü 'Kötülük günü' ve 'Bağış günü' olarak ilan etti. Her sene bir gün kendisi bu iki anıtın arasında oturacak ve bir resmigeçit yapılacaktı. Kötülük gününde gözüne çarpan herhangi bir kişi öldürülecekti. Bağış gününde ise önünden geçen kişi hediye ve zenginliklerle şaşırtılacaktı. Konulan kural buydu ve buna her zaman riayet edileceğine ahit ederek bunu mühürledi. Bir gün Kral Mahmut adlı atına bindi ve avlanmak üzere yola çıktı. Birden uzaklarda vahşi bir zebra gördü. Numan ona yetişebilmek için atını hızlandırdı ve beraberindekilerden epey uzaklaştı. Gece olduğunda kral yolunu kaybetmişti. Çölün uzak yerlerinde bir çadır gördü. Çadırın girişine vardığında, 'Misafir kabul eder misiniz?' diye sordu. Sahibi Abi-Ghaffar-i Tai oğlu Hanzala, 'evet'

dedi ve Numan'ın atından inmesine yardım etti. Sonra karısına dönerek: 'Bu insanın önemli bir şahıs olduğu belli oluyor. Ona misafirperverlik göster ve bir ziyafet hazırlığı yap.' dedi. Karısı: 'Bir koyunumuz var, onu kurban et. Böyle bir gün için sakladığım biraz un da var.' dedi. Hanzala önce koyunun sütünü sağdı ve sütü Numan'a götürdü. Sonra koyunu kesti ve etini yemek için hazırladı. Bu dostluk ve sevgi dolu ortamda, Numan geceyi çok rahat ve huzur dolu geçirdi. Ertesi sabah güneş doğduğunda Numan gitmek için hazırlandı ve Hanzala'ya: 'Beni evinize kabul edip ziyafet vererek çok cömertlik gösterdiniz. Ben, Mundhir'in oğlu Numan'ım ve bir gün sarayına gelmenizi bekleyeceğim.' dedi. Aradan zaman geçti ve Tay topraklarında kıtlık baş gösterdi. Hanzala çok zor durumdaydı ve krala gitmeye karar verdi. Tuhaf bir tesadüf eseri olarak oraya kötülük gününde vardı. Numan çok kötü bir ruh hali içindeydi. Arkadaşına şöyle dedi: 'Dostum, bütün günler içinde niçin bugün geldin? Bugün kötülükler günüdür ve keder günüdür. Bugün gazap günüdür ve keder günüdür. Bugün gözlerim tek ve biricik oğlum Qabus'a bile deyse canını kurtaramaz. Şimdi benden ne istersen iste.' dedi.

Hanzala: 'Sizin kötülükler gününüzden haberim yoktu. Bu hayatın nimetlerine gelince yaşanmak içindir. Şu anda ölümle yüz yüze geldiğime göre, dünyanın bütün ambarları bile olsa bana ne faydası olabilir ki?'

Numan: 'Bundan kurtuluş yok.' dedi.

Hanzala: 'Bana bir sene mühlet ver, gidip karıma vasiyetimi vereyim, gelecek sene kötülükler gününde tekrar geleceğim.'

Numan onun yerine başka birini bırakmasını istedi. Böylece, Hanzala sözünde durmaz ise, onun yerine bu şahıs öldürülecekti. Çaresiz ve şaşkın bir durumda olan Hanzala etrafına bakındı. Gözleri Numan'ın adamlarından Quays'lı Shayban'ın oğlu Amr'ın oğlu Sharik'e kaydı ve şu sözleri söyledi: 'Ey benim ortağım, Ey Amr'ın oğlu! Ölümünden kaçış olabilir mi? Ey bütün kederlilerin kardeşi! Ey kardeşsiz olanın kardeşi! Ey Numan'ın kardeşi, benim için kefil olur musun? Bana bu iyiliği yapar mısın?'

Fakat Sharik şöyle cevap verdi: 'Ah kardeşim, hiç kimse hayatı ile kumar oynamaz.'

Bunun üzerine, zavallı kurban ne tarafa döneceğini bilemedi. Daha sonra, Adja Kalbite'nin oğlu Qarad adlı biri ayağa kalktı ve rehin olmayı kabul etti ve bir sene sonraki kötülükler gününde asıl kurban gelmediği takdirde Kral'ın ona istediğini yapabileceğini söyledi. Daha sonra Numan Hanzala'ya beş yüz deve hediye ederek onu evine yolladı. Bir sene sonra, Kötülükler gününde şafak sökerken, adeti olduğu üzere, Numan merasimlerle gösterişli bir şekilde kanla lekelenmiş anıtlara doğru yola çıkmıştı. Krallığına verilmiş bulunan sözle ilgili olarak Qarad da yanındaydı. Devletin önemli şahsiyetleri Hanzala belki gelir diye, krala güneşin batışına kadar beklemesi için yalvardılar. Fakat kral aslında Hanzala yerine Qarad'ı ölüme göndermek ve böylece Hanzala'nın hayatını bağışlayarak onun konukseverliğini ödüllendirmek istiyordu. Güneş batarken Qarad'ın giysilerini çıkararak ölüme hazırladılar. O anda uzaktan hızla yaklaşan bir atlı görüldü.

Numan cellâtlara dönerek: 'Haydi, ne bekliyorsunuz?' dedi.

Yanıdakiler: 'Gelen belki de Hanzala'dır.' dediler ve atlı yaklaştıkça ondan başkası olmadığını gördüler.

Numan bundan rahatsız olmuştu: 'Seni aptal. Ölümün elinden kurtulmuşken ikinci defa niçin geldin?' dedi.

Hanzala : "Verdiğim sözü yerine getirmek uğruna, ölümün zehri ağzıma tatlı ve hoş gelir."

Numan: "Böyle dürüst ve sözüne bağlı kalmanı sağlayan nedir?"

Hanzala: 'Tek bir Allah'a olan inancım ve ilahi kitaplardır.' dedi.

Numan: 'Hangi dine bağlısın?' diye sordu.

Hanzala: 'Bana hayat veren Hz. İsa'nın kutsal nefesidir. Ben Allah'ın kutsal ruhu olan Hz. İsa'nın yolundayım.'

Numan: 'Bu ruhun tatlı kokularını ben de teneffüs etmek isterdim.' dedi.

Bunun üzerine, Hanzala, herkesin içini ve dışını İncil'in ışığı ile aydınlatan Allah'ın sevgisinin beyaz rehberlik elini uzattı. Daha sonra güzel bir sesle İncil'den bazı İlahiler okuduktan sonra Numan ve beraberinde bulunanlar, O güne kadar inandıkları putlardan kurtularak Allah'ın emrini kabul ettiler.

Kral, daha sonra 'kanla lekeli' iki anıtı yıktırdı ve yapmış olduğu zulümler için pişmanlık duyarak ülkede adil bir düzen kurdu."

Bayan Brown: "Bu hikaye ile ilgili olarak sizlere Hz. Abdülbaha'nın yazmış olduğu bir paragrafı okumak istiyorum.

'Dış görünüşte hiçbir özelliği olmayan bir çöl adamının temiz kalpli davranışı ile kibirli bir kral ve yanındakileri nasıl inançsızlığın karanlıklarından kurtuluş sabahına kılavuzladığına dikkat ediniz; Onları putperestliğin azabından kurtararak, Allah'ın birliğinin kıyısına giderek insanları barbarlıktan kurtarması. Bunun üstünde derin düşünmeli ve manasını anlamalıyız.' (1)

Hız Abdülbaha'nın yazı ve sözlerinde naklettiği hikayelere dikkat edersek, hepsinde ders alacağımız bir veya bir kaç nasihat bulabiliriz. Yukarıda anlatılan hikaye bize birçok ders vermiştir. Kral alkol içtiği için akli o kadar bulanmıştı ki en yakın arkadaşlarını bile tanıyamadı ve onları ölüme mahkum etti. Kendine geldiğinde çok pişman oldu. Fakat akli o kadar karıştı ki, bundan sonra da masum insanları öldürmeye devam etti. Hikayede en önemli husus Hanzala'nın yaptığı gibi, kişinin verdiği sözde durmasıdır. Hanzala'nın davranışı, kral ve beraberindekileri çok etkiledi ve Allah'a iman ettiler. Davranışları sözlerden daha çok etkili olmuştur. Mübarek Emir'de de yirmi binin üzerinde inanan inançlarına olan bağlılıklarıyla canlarını vermekten kaçınmadılar. Konuşmamı Hz. Bahauallah'ın sözleriyle bitirmek istiyorum. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

'Ey Dostlarım! Mübarek Raman bölgesindeki Faran dağında Benimle akdettiğiniz Misak'ı hatırlayınız. Mele-i Ala'yı ve beka şehrinin sakinlerini bu Misak'a şahit tutmuştum. Şimdi o Misak'a sadık bir kimse görmüyorum. Gurur ve isyan onun izini kalplerden tamamıyla silmiş olacak. Ben bunu bile bile sabrettim ve açmadım.'" (Farsça Saklı Sözler no:2)

'...Ey Tanrı'nın kavmi! Hakkın zaferini sağlayacak olan şeyler, yani O'nun yeryüzündeki askerleri ve yardımcıları, Mukaddes kitaplarda ve yazılarda büyük bir sarahatle yazılmıştır. Tanrı'nın Emrine yardım edip onu zafere ulaştıracak olan askerler Tanrı'nın nazarında makbul olan iyi ameller ve güzel huylardır. Bu günde Emrimizin hizmetine azmedip güzel ahlak ve dürüst hareket askerlerini yardımına çağırın kimsenin tesir ve nüfuzu âlem şümul olur.' (3)

Kaynaklar:

1. Secret of Divine Civilization, page 46-51
2. Saklı Sözler, Farsça 71.

3. Bahauallah'ın Sesi, sayfa 145, no:131

8. BÖLÜM

Yaz okulu süresince; bir günlüğüne, bir grup genç ve bir Muavenet Heyeti üyesi tebliğ için komşu şehirlerden birine gitmeyi kararlaştırdılar.

Onlar giderken yaz okulu heyetinde çalışanlardan biri: “Çocukların öğretmenlerinden biri bugünkü derslere katılamayacak, bu sınıfla siz ilgilenir misiniz lütfen?” diye sordu.

Memnuniyetle ilgileneceğimi, söyledim. Meryem de benimle geldi. Sınıfa girerken pazar günleri derslerime katılanlardan bazı çocuklar mutlulukla bana koştular. Ben çocuklarla meşgulken Meryem'in devamlı bir şeyler yazdığını fark ettim. Ders bittiğinde, ne yazıyordun öyle hızlı hızlı, diye sordum.

Meryem: “Çocuklarla yaptığın ders konularını.” dedi.

Niçin, diye sordum.

Meryem: “Çünkü büyükannem sizlerin inançsız olduğunuzu düşünüyor. Ona bu notları okuyup, arkadaşımın din dersi hocası olduğunu, çocuklara Allah'ın varlığına ve geçmiş dinlerin hepsinin hak olduğunu öğrettiğini anlatacağım.” dedi.

Büyükannene Bahailikle ilgili delil ve kanıtları içeren bir kitap vermelisin ve yazdıklarının doğruluğundan emin olmak için önce bana okumalısın, yemekten sonra bunu yapabiliriz, dedim.

Ali ve Türkan'la birlikte yemek yedik. Ali'ye, yaz okulu hakkında ne düşündüğünü sordum.

Ali: “Çok güzel bir topluluk, burada çok bilgi sahibi oldum ve çok iyi vakit geçiriyorum. ‘Çeşitlilik İçinde Birlik’ sözünün asıl manasını anladım.” dedi.

Ali ve Türkan gittikten sonra Meryem bana notlarını okudu: “Leyla, önce, her çocuğa birer saklı söz ve dua okumasını söyledi. Saklı sözlerden birisi;

‘Ey Ruh Oğlu! İlk öğüdüm şudur: İyi, güzel ve aydın bir yüreğin olsun ki daimi, baki, ezeli ve kadim bir padişahlığa eresin.’ (1)

Leyla sonra: ‘Tanrı birliğine, dinlerin birliğine ve insanlığın birliğine inandığımız için bundan önce gelen bütün Tanrı elçilerine inanıyoruz. Bahailik dahil bütün dinlerin esas maksadı insanları Tanrı'ya yakınlaştırmak ve her biri için çok önemli olan ruhanîyetlerini arttırmaktır. İnsanlar, doğru yoldan ayrıldıklarında Tanrı onlara yeni bir Elçi göndererek onların doğru yolu bulmalarına yardımcı olur. Şimdi, her birini kısaca anlatacağım: İbrahim peygamber, Tanrı'nın önemli elçilerinden biridir. O'nun görevi insanlara Tanrı'nın birliğini öğretmekti. Çünkü o zamanlar insanlar putlara tapardı ve hepsinin taş veya çamurdan yaptıkları Tanrı'ları vardı. Hz. İbrahim onlara, putların onlara yardım edebilecek kudrete sahip olmadıklarını anlattı; fakat hiç kimse ona inanmadı. Bütün putları bir mabette muhafaza ediyorlardı. Bir gün, Hz. İbrahim mabede girerek bütün küçük putları bir sopayla kırdı. Daha sonra sopayı en büyük putun eline dayadı. İnsanlar gelip putları kimin kırdığını sorunca, Hz. İbrahim: ‘En Büyük Put’ diye cevapladı. Böylece onlara, bu putların kendilerini korumaktan aciz olduklarını göstermiş oldu. Dolayısıyla onları da koruyamazlardı. Hz. İbrahim insanlara bu yolla, Tanrı'nın tekliğini öğretti. Ancak onun aleyhinde olanlar da vardı. Sonra Hz. Musa gelerek, İsrailileri kurtardı, onları Mısır'dan çıkardı ve asil bir hayat sürebilmeleri için bazı kanunlar getirdi. Bunlar için en önemlileri ‘On Emir’dir.’ Ona

inananlara Yahudi denildi ve öğretileri de Tevrat'ta toplandı. Hz. Zerdüş, İran'da yaşadı. Hükümdar ülkesini daha iyi duruma getirebilmek için O'nun, iyi ve kötü hakkındaki prensiplerinden faydalanırdı. Mukaddes kitapları Avesta idi.

Buda, aydınlanmış kişi olarak bilinirdi. Kendisi Hintli bir prensti. İnsanlara doğru yaşam ve doğru düşünmeyi öğretmek için bütün her şeyini terk etti. O'na inananlara Budist denildi. Hz. İsa, insanlara sevgi ve bağışlama mesajını getirdi, fakat Hahambaşı O'nun Hz. Musa'ya karşı geldiğini düşünerek çarmıha gerilmesine sebep oldu. Hz. Muhammed insanlara; Hz. Musa, Hz. İsa ve Tanrı'nın diğer peygamberlerini anlattı ve onlara yeni bir medeniyet ve kanunlar getirdi. O'nun kitabı da Kuran-ı Kerim'dir. Hz. Bab, İran'da yaşadı ve inananlara yeni bir inanç getirdi. Bab 'kapı' demektir. Çünkü Hz. Bab insanlara bütün geçmiş dinlerin vaat ettiği ve bütün dünya insanlarını bir araya getirecek olan Hz. Bahauallah'ın Zuhurunu müjdeledi.

Hz. Bahauallah yeni prensipler ve öğretiler getirdi. Bizlere barışı tesis etmemizi, birlik içinde, dürüst, müşfik, terbiyeli, itaatkar, çalışkan, yardımsever, cömert, herkese karşı dost, adil, güvenilir, temiz, hasta ve zor durumda olanlara karşı huzur verici olmamızı öğütledi.' diye konuştu.

Daha sonra Leyla: 'Şimdi ara verelim. Sonra sorularınızı sorabilirsiniz.' dedi.

Teneffüs zamanında çocuklar bilmece sorup, komik fıkralar anlattılar. Yaşı diğerlerinden büyük olan bir kız şu şiiri okudu:

'Bugün yeni bir devrin başladığı
Çok büyük bir gündür.
Bu güzel ve en büyük devre
Çok büyük bir özlem duyuyorum.
Bu devirde bir mum olmak isterim.
Yolunu kaybetmiş olanlara ışık ve hayat vermek için.'

Teneffüsten sonra bir çocuk: 'Amcam, her şeyin, insanların bile tabiat tarafından yaratıldığını söyler.' dedi.

Leyla: 'Tabiatın akli yoktur. Hâlbuki insanların akli var. Tabiatın, akli olan insanı yaratabilmesi mümkün olabilir mi? Bütün yaradılışı göz önüne alırsak alt kademede olanların bir üst kademede olanların akıl kuvvetini anlamaktan yoksun olduğunu görürüz. Yani; taş, bitki ve hayvan insanın varlığını ve zekâsını anlayamaz. Bu nedenle, insanoğlu da yaratıcısının varlığını anlayamaz. İnsanlar Tanrı'nın yolundan uzaklaşıp yeni bir öğretime ihtiyaç duyduklarında; Tanrı, güzelliği ve ihtişamı, Hakikat Güneşi'ni aksettiren parlak bir ayna gibi olan İlâhi zuhurlar gönderir.

'... Emin olunuz ki, Tanrı Mazharlarının edip eyledikleri ve eyleyecekleri ve hatta Onlarla ilgili her şey Tanrı'dandır. Tanrı'nın meram ve idaresinin tecellisidir...' (2)

Sonra Suha adlı bir kız: 'Babam bana, Tanrı'nın gücü atmosferdeki bir ses dalgası gibidir. Sesi göremeyiz; fakat radyo gibi bir alıcı vasıtasıyla algılayabiliriz. Aynı şekilde, Tanrı'yı da İlâhi Mazharları vasıtasıyla tanıyabiliriz.' dedi.

Leyla: 'Bu güzel örneği bizimle paylaştığın için çok teşekkürler, Suha.' dedi."

Meryem'in okuması bitmişti ve ben bütün dersi ayrıntılarıyla not almış olduğu için şaşkınlık içerisindeydim.

Meryem: "Bütün bu notlarımı ailemle paylaşacağım, özellikle de büyükannemle." dedi.

Yaz okulunun son gecesiydi. Sohbetimiz gece yarısına kadar sürdü.

Meryem, Türkan'a: "En çok istediğin şey ne?" diye sordu.

Türkan: "Ali'nin Hz. Bahauallah'a olan inancını açıklamasını isterdim. O zaman Bahai bir çift olarak evlenebilirdik." dedi.

Meryem: "Bir Bahai'nin, Bahai olmayan birisi ile evlenmesi yasak mıdır?"

Türkan: "Hayır, böyle bir şey yok; fakat annem şöyle düşünüyor; evlenmek üzere nişanlanan bir çift geleceklere ve çocukları için planlar yapmalıdır. Önemli konularda aynı fikir ve ahlaki değerlere sahip olmadıklarında bu durum çocuklar için sorun yaratabilir. Çocuklar, taraflardan biri ile aynı fikirde olsalar da anne ve babanın arasında fikir birliğinin olmaması onlar için sorun olabilir." dedi.
Meryem: "Bu yakışıklı ve tahsilli genç adamı kaçırmamalısın. Aynı zamanda iyi bir işi de var. Onunla evlenmelisin. Zamanla ailen de onu kabul edecektir." dedi.

Türkan: "Sandığın kadar kolay değil. Birinci olarak, istikbalimi ve hayatımın temelini ailemin huzursuzluğu üzerine kuramam, onların rızası olmadan mutlu bir evlilik yapamayacağıma eminim. İkinci olarak, Ruhani Mahfil de ailemin rızası olmadan Bahai nikahını gerçekleştirmeyecektir. Üçüncü olarak, Bahai nikahı yerine getirilmeden evlenirsem Ruhani mahfil beni idari haklarımdan mahrum edebilir."

Sonra derin bir nefes aldı ve devam etti: "Bütün ümidim bu yaz okulundaydı ve Ali'nin bu süre içinde Hz. Bahauallah'a iman edeceğini umuyordum; fakat okul bitti ve o hala olduğu yerde duruyor." dedi.

Onu bütün davranışlarıyla ve karakteriyle tam bir Bahai gibi görüyorum. Hatta ocakbaşı sohbetlerine bazı dostlarını bile getiriyor. Onlara Emri tebliğ ediyor, zamanı gelince onun Emri kabul edeceğine eminim, çünkü çok vicdanlı ve insafli bir insan, dedim.

Türkan Meryem'e: "Senin sevdiğin biri var mı?" diye sordu.

Meryem: "Hislerimden hiç haberi olmayan birini seviyorum. Kendisi ile konuşmam için bana hiç fırsat vermiyor." dedi.

Ferit'i kastettiğini biliyordum.

Meryem konuşurken Türkan lafını kesti: "Leyla da Afrikalı çocuklara aşık ve oraya muhacerete gidip, aç ve çıplak çocuklara bakmaya can atıyor." dedi.

Meryem: "Muhacerete gitmek ne demek?"

Tanrı'nın bütün ilahi zuhurlarında, yerine getirilen bir hizmettir. Muhacirler, yaşamakta oldukları şehir veya memleketi bırakarak, yeni Zuhurdan haberdar olmayan insanlara bu büyük müjdeyi verebilmek için gidip oralarda yaşarlar, bu konuya Hz. Bahauallah'ın sözüyle devam etmek istiyorum, dedim. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

"Emrimizi yaymak maksadıyla memleketlerini bırakmış olanlar Ruhul Eminin teyidiyle müeyyed olacaklardır. Onlara, Muktedir ve Hâkimin Emriyle, seçkin meleklerimizden bir bölük refakat edecektir. Ne mutlu Hakkın hizmeti ile müşerref olan kimseye! Hayatıma yemin olsun! Hiç bir amel güçlü ve kudretli Tanrı'nın takdir buyurdıkları müstesna bu amel derecesinde büyük değildir.

Hakkın Emrine hizmet amellerin şahıdır, hep iyi işlerin süsüdür. İlham kaynağı olan Kıdem Sultanı'nın takdiri böyledir.” (3)

Meryem: “Bahai evliliği için gerekli olan nedir?”

Türkan: “Bahai Evliliği hakkında Ali ile okumak için Kitabı Akdes'ten bazı pasajlar not ettim size okumak istiyorum.”

“Beyan'da, evliliğin her iki tarafın rızasına bağlı olduğu belirtilmiştir. Kullarımız arasında sevgi, birlik ve uyum sağlamasını istediğimizden, çiftin arzusu öğrenildikten sonra, aralarında düşmanlık ve kin oluşmaması için, anne ve babaların iznini de şart koştuk. Bunda başka maksatlarımız da vardır. Emrimiz işte böyle takdir buyurmuştur.” (4)

“Bahai olmayanlarla evlenmek caizdir; fakat Bahai olan bir kimsenin evleneceği kişiden inancını saklamaması gerekir ve iki tarafında anne ve babalarının rızası alınarak dini nikahlarının yapılması şarttır. Farklı kavimler ve ırklar arasında da evlenmek caizdir; hiç bir mahzuru yoktur; fakat yine aynı şartlar geçerlidir. Böylece ailede insan birliği prensibinin tahakkuku için ilk adım atılmış olur. Nişan ile nikah arasındaki süre doksan beş günden fazla olamaz. Evlenecek kişilerin hazırlıklarını bu doksan beş gün içinde bitirmeleri gereklidir.” (5)

Yaz okulunun son günüydü ve sabah oturumunda yaz okulu heyetinin üyelerinden biri: “Düne kadar üç tescil müracaatı vardı. Bu gün iki yeni ahbabımız daha Hz. Bahauallah'a iman ettiklerini bildirdiler.” dedi.

Türkan yanımdaydı. Haberi duyunca elimi sıktı. Bir dakika sonra Ali Bilen adını duyunca üçümüz birden sevinç çığlığı attık. Türkan'a sarıldım, o da şöyle dedi: “Allah'a şükürler olsun. Hz. Bahauallah dualarımı kabul etti.”

Kaynaklar:

1. Saklı Sözler, Arapça 1.
2. Bahauallah'ın Sesi, sf -33 No, 24.
3. Bahauallah'ın Sesi, sf -168, No, 157.
4. Kitab-ı Akdes, sf 39-40, No 65-66.
5. Bahai Dininde Şer'i Hükümler ve İzahları, sf 49.

9. BÖLÜM

Yaz okulundan döndüğümüz gece bir arkadaşım telefon etti ve tıp fakültesine kabul edildiğimin haberini verdi. Meryem de İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümünü kazanmıştı. Bu benim için çok mutlu bir haberd. Gece uyuyamadım, sabah da erkenden kalktım. Çayımı içtim ve bahçeye bakan bir kanepeye oturdum. Sisli bir sabahı, yaprak ve otlar pırlanta gibi çiğ damlacıklarıyla kaplıydı. Kuşlar mutluluk şarkıları söyleyerek adeta benim sevincimi paylaşıyordu. Hedefimin ilk basamağını başardığımı düşünüyordum. Şimdi sıra planlı bir çalışmadaydı.

Annem dört yıllık plan heyetiyle görüşüp köylülere eğitim verme programına katılmak istiyordu. Heyet üyelerinden olan Bayan Oral hedefimizde bize katılmak istedi. Pazar sabahı hep beraber daha önceden belirlediğimiz köye gittik ve vakit kaybetmeden muhtarı görmeye gittik. Kendisi orta yaşlı bir beydi.

Annem ona planlarımızdan söz ederek şöyle dedi: “ Buraya her hafta sonu gelip halkın okumayazma ve el-sanatlarını öğrenmelerine yardımcı olmak istiyoruz.”

Bayan Oral aynı zamanda resim ve el sanatları öğretmeni idi.

Muhtar: “Hangi partidensiniz?” diye sordu.

Annem: “Hiçbir partiden değiliz. Bizler Bahaiyiz sadece insanlık hizmetinde çalışırız.”

Muhtar: “Bahai misiniz?” diye sordu.

Annem: “Evet.”

Muhtar: “Durun biraz. Hatırladığıma göre, birkaç ay önce, Bahai doktor gurubu köyümüze gelerek bütün köylüyü muayene etmişlerdi. Her birinin uzmanlık alanının değişik olduğu daha önceden bana bildirildiği için köylüleri rahatsızlıklarına göre ayrı gruplara ayırmıştım. İhtiyaçları olan ilaçları bile vermişlerdi.” dedi.

Annem: “O halde eşimle de tanışmış olmalısınız.” dedi.

Muhtar: “Çok kalabalıktı ve civar köylerden de gelenler olmuştu. Doktorlarla fazla görüşemedik. Bahailer de Masonlar gibi midirler?”

Annem: “Hayır. Bahailik, dini kitaplarda geleceği vaat edilen uluslararası müstakil bir dindir. Dinin kurucusu ve Peygamberi olan Hz. Bahauallah bütün milletlerin geleceğini beklediği vaat edilen büyük bir zuhurdur.”

Muhtar annemin sözünü keserek: “Başka bir dine daha ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum. Müslümanlık en büyük din ve Kuran'ı Kerim de Allah tarafından gönderilmiş bulunan en mükemmel kitaptır. Bu ve bundan sonraki dünya ile ilgili ihtiyacımız olan bütün kanun ve hükümlerini ihtiva etmektedir. Zaten başka bir zuhura ihtiyaç duyabilecek hiçbir eksik yoktur.”

Annem: “Sizin bu iddianız Hz. İsa'nın Zuhuru zamanında Yahudilerin, Hz. Muhammed zamanında ise Hıristiyanların iddialarının aynısıdır. Görüyorsunuz, takriben bin beş yüz yıl geçti ve hala kabul etmediler ve iddialarında ısrar ediyorlar. Şimdi de Müslümanlar aynı sınavla karşı karşıya bulunuyorlar. Fakat Kuran'ın ayetlerine dikkat ederseniz İslam'ın süresi bin yıldır. Mukaddes kitaplarda, insan düşüncesindeki bin yıl, Tanrı katındaki bir güne eşittir.

“... Allah sözünden asla caymayacaktır. Rabbinin katında bir gün, saydıklarınızdan bin yıl gibidir.” (1)

Ve Hz. Muhammed, Allah adına şunları söylemiştir: “Ey Muhammed! Biz seni bütün insanlara ancak müjdeci ve uyarıcı olarak göndermişizdir; fakat insanların çoğu bilmez.(2)

“Doğru sözlü iseniz söyleyin bu vaat ne zamandır? ” (3)

Daha sonra Tanrı Hz. Muhammed'e: “ De ki: ‘Size bir gün tayin edilmiştir. Ondandır bir saat ne geri kalabilirsiniz ne de öne geçebilirsiniz.’ diye buyurdu.” (4)

Kuran ve İncil'de Hz. Bahauallah'ın gelişi ile ilgili birçok ayet vardır ve eğer bunları inceleyecek olursanız, Müslümanlığın süresi bile açıkça ortadadır.

“...Böylece sizi insanlara şahit ve örnek olmanız için tam ortada bulunan bir ümmet kıldık...” (5)

Bu ayette açıkça anlaşılabilir ki, Müslümanlıktan sonra da başka zuhurlar gelecektir.

Muhtar: “Siz, Allah’ın Kuran-ı Kerim’de Müslümanlık için belli bir süre koyduğunu mu söylemek istiyorsunuz? Ve şimdi bu süre sona erdi ve yeni bir zuhur mu geldi?”

Annem: “Evet, tamamen böyle.” dedi.

Muhtar: “Eğer bu hakikat ise, niçin İslam dünyasının din adamları bunu kabul etmiyorlar?”

Annem: “Hz. Bab Emrini açıkladıktan sonra bir sene içinde dört yüz İslam âlimi ona inanarak kendi sıfatlarından vazgeçtiler. Hepsî Emri tebliğ için hizmete başladılar ve çoğu şehit edildi.”

Annem sonra Bayan Oral’a hitaben: “Siz İlâhi Emre, kendi araştırmalarımız sonucu ulaştınız, lütfen bu husustaki tecrübelerinizi anlatır mısınız?” dedi.

Bayan Oral: “Emri ilk olarak komşumdan duymuştum. Kendisi en iyi arkadaşlarımdan biriydi. Çocuklarım küçükken zor zamanlarımda bana hep yardımcı olurdu. Hz. Muhammed’den sonra başka bir din geldiğini söylediğinde çok şaşırdım ve ona karşı çıktım. Bana Tanrı Birliği, Dinlerin tek bir din olduğu, insan ırkının birliği, kadın erkek eşitliği gibi birçok prensipten söz etmişti. Herkesin geleneklerine, göreneklerine hatta ailesine rağmen, bütün ön yargılarından kurtulup gerçeği araştırması gerektiğini söyledi ve bir kaç tane de Kuran ayeti okudu. Daha sonra beni çok etkileyen bu kutsal sözleri okumuştum:

‘Ey iman edenler! Size bir fasık bir haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için o haberin doğruluğunu araştırın.’ (6)

Eve döndüğümde, önce Kuran’ı alıp okudum. Bana anlattıklarını tekrar tekrar okudum. Daha sonra Kuran’da hakikatin araştırılması ile ilgili bölümü düşündüm. Bir Müslüman olarak kendi mukaddes kitabım hakkında hiçbir şey bilmediğim halde onun Kuran-ı Kerim hakkında bu kadar bilgili olması beni hayretler içinde bırakmıştı. O gece uyuyamadım. Ertesi sabah, önce ona giderek bana Bahailikle ilgili bir kitap vermesini rica ettim. Bana birkaç kitap gösterdi. Emrin tarihi ile ilgili olan Nebil Tarihi adlı kitabı seçtim. Okudukça, daha fazla hayretler içinde kalıyordum. İnananlar Emir uğrunda hayatlarını feda etmekten çekinmemişlerdi. Daha sonraki okuduğum kitaplar da bana öyle tesir ettiler ki, eğer bu Dinden uzaklaşırsam Tanrı’nın bundan önceki bütün zuhurlarından yüz çevirmiş olacağımı ve Tanrı tarafından gönderilen bütün peygamberleri inkâr etmiş olacağımı anladım. Yüce Tanrı’nın kalbimi ve ruhumu aydınlattığı için çok mutluydum ve Hz. Bahau’llah’ın eşiğinde, şükranlarımı bir hizmetle sunabilsem, ne mutlu bana diye düşünmeye başlamıştım. Bir kaç sene İstanbul’un Şişli semtinde oturduk. Mahallede genellikle Hıristiyan ve Yahudiler vardı. Her sokakta Cami, Kilise ve Havra bulunuyordu. Her gün beş kere müezzinler camilerin minaresine çıkarak Ezan’da şunları söylüyorlardı: ‘Ben Tanrının birliğine tanıklık ediyorum, başka bir Allah yoktur ve Muhammed Allah’ın Resulüdür.’ Fakat ne Yahudi ne de Hıristiyan olan halk gerçeği araştırmayı düşünmüyordu. Çünkü hepsi dinlerinin son din olduğunu akıllarına koymuş ve son din olarak aşılama çalışıyorlardı. İslam milletinin de aynı tuzağa düştüğünü gördüm. Size, şehit olan iki Bahai’nin hikâyesini anlatmak istiyorum. Bunlardan biri Najaf- Ali adlı bir şahıstı. Şahadet zamanı geldiğinde Tanrı’ya şükürler etti, sonra şunları söyledi: ‘Bizler Baha’yı bulduk ve bir an evvel hayatımızı O’nun uğruna feda etmek istiyoruz. O bizim kurtuluşumuzdur.’ O kadar ateşliydi ki ölümüne büyük bir sevinç ve coşku içinde koştu. Şehitlik kadehi ona verildiğinde şöyle dedi: ‘Bizim memleketimizde bir adetimiz vardır. Gelin, müstakbel kocasının evine at üstünde götürülür. Damat gelinin yaklaştığını gördüğünde atın sahibine pahalı giysiler ve altın paralar gibi güzel hediyeler verir.’ Daha sonra cellada dönerek: ‘Bu altın paraları uzun zamandır hayatımın en mutlu

günü için saklıyordum. İşte burada! Al bunları!' Sonra para kesesini cebinden çıkararak büyük bir sevinçle cellada verdi. Başka bir inanan ölüme götürülürken cellattan şunu istedi: ' Son darbeyi indirmeden önce sadece damarımı keser misin?' Cellat kurbanın pişman olduğunu düşündü ve boynundaki damarı kesip bekledi ve büyük bir şaşkınlık içinde kurbanının avuçlarını kâse gibi tutarak kanla doldurduğunu gördü. Kurban şunları söylüyordu: 'Ey İnsanlar, şahidim olun! İmanımın hakikatine kendi kanımla şahadet ediyorum.' (7)"

Sonra Oral Hanım eğitimin erdemleri ve insanlar arasında ırk, din ve milliyet farkı gözetmeksizin yapılan yardım ve hizmetlerin önemini anlattı. Böyle bir hizmetin Allah'a ibadet kadar makbul olduğunu anlattı. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

"Söyle, Ey Kardeşim! Kendinizi sözle değil, işle süsleyiniz."

Muhtar: "Kulağa mükemmel geliyor, fakat bütün yaz boyunca herkes çiftliklerde çalışır. Siz programınızı sonbaharın ikinci ayı ile ilkbaharın ikinci ayı arasında uygulayabilirsiniz. Şimdi öğle yemeği vakti geldi. Eşim bir şeyler hazırlamıştır eve gidelim." dedi.

Annem: "Ailenizi rahatsız etmeyelim."

Muhtar:"Hayır. Hiç rahatsızlık olmaz. Karım misafiri çok sever. Benim evim herkese açıktır. Dostlarımızla birlikte olmak bizim için bir şereftir." dedi.

Eve vardığımızda eşi bizi güler yüzle karşıladı. Adı Sakine idi. Ev çok temizdi ve bulunduğumuz köye göre gayet modern döşenmişti. Bahçenin bir köşesine iki köpek bağlanmıştı. İçerde iki erkek çocuk oyun oynuyorlardı, çocukların yanına oturdum.

Annem: "Kızım çocukları çok sever."dedi.

Oral Hanım içeri Sakine Hanımın yanına gitti.

Muhtar: "Müslümanlık ile Bahai Dini arasında ne fark var?" diye sordu.

Annem: "Esasen bütün dinler birdir. Hepsinde Allah'a inanç, ruhun bedenden ayrıldıktan sonraki yaşamı, dürüstlük, doğru sözlülük, yardım severlik, fedakarlık, gibi iyi ve güzel huylar vardır. Bu erdemleri geçmiş bütün dinlerde görebilirsiniz. Ancak zaman geçtikçe insanların kapasiteleri gelişir. Bu nedenle farklı dönemlerde İlahi Zuhurlar gelerek insanların o dönemdeki ihtiyaçlarına cevap verir. Örnek olarak şöyle buyurmuşlardır:

Hz. İsa: "Komşunuzu seviniz ve ona yardım ediniz."

Hz. Muhammed: "İnananlar kardeşir."

Hz. Bahauallah: "Hepiniz bir ağacın yaprakları ve tek bir denizin damlalarısınız."(8)

Hz. Bahauallah, ilerde kurulacak olan dünya barışının temellerini teşkil edecek prensipler getirmiştir. Milletlerin birliği, ırkların birliği, dil birliği gibi insanlara huzur verecek prensiplerdir bunlar. Dünya barışı kurulduğunda ekonomik problemlerin nasıl çözüleceğini ve herkesin bundan ne kadar çok faydalanacağını düşünebiliyor musunuz? Bu İlahi Din bütün dünya insanlarına adalet getirmiştir. Herkim bundan yüz çevirirse Allah'ın adaletinden yüz çevirmiş olacaktır."

Oral Hanım ve Sakine Hanım ellerinde, içi yemek dolu birer tepsiyle içeri girdiler. Her şey, ama özellikle köy ekmeği çok güzeldi. Gitmek için kalktığımızda Sakine Hanım bize köy ekmeğinden

getirdi ve evimize de götürmemizi istedi. Bahçeden geçerken ben en arkadaydım. Aniden köpeklerden biri bağıni kopararak bana saldırdı. Muhtar gelip onu tutana kadar bacağımi bırakmadı. Muhtar bu duruma çok üzüldü.

Annem: “Meraklanmayın onu hemen doktora götüreceğim.” dedi.

Muhtar da bizimle gelmek istedi ama annem istemedi. Adresimizi verdi ve “Genellikle cuma geceleri ve pazar sabahları evde oluyoruz.” dedi.

Muhtar: “Gelmeye çalışacağım. Köpeklerin aşılı olduğundan emin olabilirsiniz.” dedi.

Annem: “Yine de onu doktora götüreceğim.” dedi.

Yolda, Oral Hanım: “Bu kazada bir hikmet olmalı ve belki de Muhtar Leyla'yı merak edip cuma gecesi ocakbaşı toplantısına gelecek ve bir aile dostu olarak bu köydeki hizmetlerimizde bize yardımcı olacaktır.”

Bayan Oral'ın dediğı oldu ve o cuma gecesi muhtar ocakbaşı toplantımıza geldi.

Kaynaklar:

1. Kuran-ı Kerim, Secde suresi, ayet 4.
2. Kuran-ı Kerim, Hac suresi, ayet 46.
3. Kuran-ı Kerim, Sebe süresi, ayet 28-29-30.
4. Kuran-ı Kerim, Bakara suresi, ayet 143.
5. Kuran-ı Kerim, Ali İmran suresi, ayet 68- 69- 70.
6. Kuran-ı Kerim, Hucurat suresi, ayet 6
7. Stories from the Delight of the Hearts sayfa 15-16
8. Hz. Bahauallah'ın Levihleri, Onüçüncü Beşaret. sayfa 26
9. Kurdunoğlu Risalesi

10. BÖLÜM

Bahai gençleri ile evlerinde bir toplantı yapmamız için Meryem birkaç defa teklifte bulundu. Önceleri pek ciddiye almadım. Ferit'le yakınlaşmak ve ona evini göstermek istediğini düşündüm. Daha sonra annesi bize geldiğinde, Meryem'i yaz okuluna davet ettiğimiz için anneme teşekkür etti.

Bayan Dalyan: “Yaz okulu dönüşünde Meryem bütün olanları anlattı. Bahai gençlerinin iyilikleri temizlikleri ve hayat disiplinlerinden bahsetti. Aklımdan geçenleri anlatmak biraz zor olacak. Durumun vahametini anlamamız zor olabilir. Sıkıntımızın sebebi oğlumuz Murat. Üç senedir üniversite giriş imtihanlarını kazanamadı. Onu anlayamıyoruz ve istikbali için endişe ediyoruz. Bazı kötü arkadaşları var. Bunlar sigara içip uyuşturucu ve alkol kullanan çocuklar. Oğlumuz çok kötü şekilde tesir ediyorlar. Meryem bize Bahai gençlerinin davranışlarını anlattıkça, Bahai gençlerinin de katılımıyla evde bir parti yapmaya karar verdik. Oğlumuz Bahai gençlerle yakınlaşabilirse belki onların çok samimiyetleri ve davranışları bir şekilde oğlumuz da tesir eder ve ona yardımcı olabiliriz. Her bir çareyi denedik ve netice alamadık. Bu bizim son ümidimiz olacak. Bugünkü durumunda devam edecek olursa yakın çevreyle olan ilişkilerimiz bozulabilir, hatta eşimin işi bile tehlikeye girebilir.” dedi.

Annem: “Bugün çocuk sahibi aileler için en büyük problem, bu gibi durumlarla karşılaşmak oluyor. Emin olabilirsiniz ki gerek ailemiz gerekse Bahai gençlerimiz ellerinden geldikçe her şekilde size yardımcı olacaklardır.” dedi.

O gece, haftalık aile toplantımızı yaptık. Konumuz Dalyan ailesinin problemi ve onların evinde yapılacak partiydi.

Babam: “Bahai olmayanlar arasında gençlerimizin özel yeteneklerini sergilemeleri eminim ki çok büyük bir başarı olacaktır. Bu mevzu hakkında gençlik heyeti ile temasa geçebiliriz. Unutmayın ki, her biriniz Hz. Bahauallah'ın sevgi, birlik, sabır gibi konularda getirdiği mesajların temsilcisi olduğunuz için bu başıboş gençlere kurtarıcı bir ordu olabilirsiniz. Onlara gelecek için yeni bir bakış açısı ve yarımlar için yeni hedefler edinebilmeleri için yardımcı olabilirsiniz. Bu arada, bir müzik programı yapmayı sakın ihmal etmeyin.”

O cumartesi gecesi, Bayan Dalyan her şeyi hazırlamıştı. Partiye altı Bahai genci katıldı. Murat'ın arkadaşları ise iki erkek ve üç kız olmak üzere beş kişiydiler. Meryem herkesi tanıştıtararak: “Onlar benim arkadaşlarım Bahai yaz okulunda beraberdik ve çok iyi vakit geçirdik.” dedi.

Hazırlamış olduğumuz müzik gösterisi ve anlattığımız komik fıkralar herkesin ve özellikle de Bayan Dalyan'ın çok hoşuna gitti. Gelecek hafta sonu bir piknik yapmaya karar verdik. Üçüncü toplantı bizim evimizde oldu. Annem kütüphaneye kitapların önüne bazı broşürler koydu. Gençlerden biri bu broşürlerden alarak Bahailik hakkında bazı sorular sordu. Onların sorularını Ferit cevaplandırdı. Toplantının sonlarına doğru, Bahai Yaz Okulunda tescil olmuş olan Ali hepimize hitaben şunları söyledi: “Sevgili arkadaşlar, haftada bir beraber olup müzik ve diğer eğlencelere katılmak çok güzel oluyor. Eğer herkes uygun görürse yarım saatimizi değişik konularda bilgi edinmek için ayırabiliriz. O zaman toplantımız daha da faydalı olacaktır. Mesela, ilk olarak eğitimin önemi veya insan hayatını en iyi şekilde nelerin etkilediğini konuşabiliriz. Kabul edenler lütfen ellerini kaldırsın.” dedi.

Bahai olmayan iki kişi dışında herkes bu teklifi kabul etti. İlk olarak Mehdi eğitiminin önemi hakkında bilgi getirecekti. Bundan sonra toplantı Ali'nin evinde yapılacaktı.

Müzik bittiğinde Ali: “Eğitimin önemi hakkında Mehdi 20 dakikalık bir konuşma yapacak. Eğer not almak isterseniz burada kâğıt ve kalem var. Eğer sorularınız olursa konuşma esnasında not alabilir daha sonra konuşma bittiğinde sorabilirsiniz.” dedi.

Daha sonra Ali, Mehdi'yi Makine Mühendisliği Fakültesi son sınıf öğrencisi olarak takdim etti. Mehdi masanın başına gelerek konuşmasına başladı: “Sevgili Arkadaşlar, her hafta sizlerle beraber olduğum için çok mutluyum. Öncelikle profesyonel bir konuşmacı olmadığımı belirtmek isterim. Bana gelecek için yardımcı olacağını düşünerek konuşmayı kabul ettim. Her hafta birimiz konuşmacı olabiliriz. Bugünkü konuşmamı hazırlarken Bahailik ve İslamiyet'le ilgili kitaplardan faydalandım. Hz. Bahauallah şöyle buyuruyorlar:

“İnsan, en üstün tılsımdır; yazık ki elverişsiz bir terbiye özünde olanın gelişmesine engel oluyor. İnsan, Tanrı'nın ağzından çıkan bir kelime ile terbiyesinin Kaynağını tanımak yolunu bulmuş ve diğer bir kelime ile de makam ve mukadderatına sahip olmuştur. Ulu Varlık buyuruyor: İnsana kıymetli mücevherlerle dolu bir maden nazarıyla bakınız. Terbiyedir ki ona hazinelerini dışarı döktürür; terbiyedir ki insanlığı o hazinelerden istifade ettirir...” (1)

Hz. Bahauallah'ın bu sözleri üzerinde düşünecek olursak eğitimin önemini anlayabiliriz. Hz. Bahauallah'ın dediği gibi her birimiz kıymetli mücevherlerle dolu bir maden gibiyiz ve bu mücevherler ancak doğru olan bir eğitim sonucu ortaya çıkabilecektir. Ben yeni gençliğimden itibaren evde bozulan ya da kırılan şeyleri tamir etmekten hoşlanırdım. Sonra makine mühendisi olmaya karar verdim ve tahsil hayatımı bu dalda sürdürdüm. Hayatımızın bu devresinde gelecekte ne yapacağımızın kararını verebiliriz. Aynı zamanda, yolunu bulamamış genç arkadaşlara yol

göstererek insanlık arasındaki birlik ve kardeşlik için katkıda bulunabiliriz. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“...İnsanoğullarının rahat ve asayişini sağlamaya çalışınız. Dünyayı müteaddit parçalara ayıran ihtilafların İsmi Azam kuvvetiyle bertaraf olup yeryüzünden tamamıyla silinebilmesi ve bütün insanlığı tek bir Nizam altında tek bir şehrin sakinleri haline gelebilmesi için maddi ve manevi bütün gücünüzle çalışınız. Kalplerinizi aydınlatınız ve arıtınız. Kin ve kötülük dikenleri gönül bahçesine sokulmasın. Tek bir dünyada oturuyorsunuz, tek bir İrade ile yaratılmış bulunuyorsunuz, ne mutlu bütün insanlarla samimi bir arkadaşlık ve halis bir dostluk dairesinde düşüp kalkanlara!” (2)

Hz. Bahauallah bizlerin aynı zamanda sanat ve bilim alanında da bilgi sahibi olmamızı ister.

“Üçüncü Beşaret: Her türlü ilim ve fen tahsili caizdir; maksat, faydalı ve insanları ilerletecek ilimlerdir. Emir ve hikmet sahibinin katından hüküm böyle sadır oldu.” (3)

İslamiyet'e göre, öğrenme süreci beşikten mezara kadar sürer. Yani, insanın bir şeyi öğrenmesi bilgi sahibi olması için hiçbir zaman geç değildir. Hz. Bahauallah'ın oğlu Hz. Abdülbaha şöyle buyuruyorlar:

“Ey Tanrısal lütuflara mazhar olanlar! Bu yepyeni Devir'de, sağlam temel, bilimler ile sanatların öğretimidir...” (4)

“...Gücün yettiği ölçüde ziraat feninde sonsuz maharet kazanmağa çalış, çünkü Tanrısal öğretiler gereğince, bilimleri öğrenmek ve sanatları ilerletmek ibadet sayılır...” (5)

Hz. Abdülbaha'nın dediği gibi, mesleğinizle ilgili çalışmalarınız ibadet etmek kadar değerlidir. Hz. Muhammed'in halifesi olan Hz. Ali, bilgi ve zenginliği mukayese ederek, şunları yazdı: “Bilgi zenginlikten daha üstündür. Bilginiz sizi korur, fakat zenginliğinizi siz korumak zorundasınız. Bilgi Tanrı'nın peygamberlerinin mirasıdır, fakat zenginlik Firavun gibi zalimlerden arta kalandır. Bilginizi ne kadar kullanırsanız kullanın hiç bir zaman bitmez, ama zenginliği kullandıkça azalır. Bilgi ölene kadar size büyük güç veren ve bozulması imkânsız bir kuvvettir. Öbür dünyada bile sizinle beraberdir. Hâlbuki öldüğünüz anda servetinizden ayrılırsınız. Fakat servet amacınıza ulaşmada engel teşkil edebilir. Her insanın değeri bilgisine bağlıdır.”

Hz. Abdülbaha'nın eserlerini okurken okuduğum bir hikâyenin özetini sizlerle paylaşmak istiyorum: Adamın biri meyve bahçesinden geçiyormuş. İçeri girip taze bir meyve almak istemiş. Bahçenin sahibi bilgili bir kişiymiş, şöyle demiş: ‘İki çeşit meyvemiz var; Tanrı'nın meyvesi ve Tanrı kulunun meyvesi. Hangisini istiyorsunuz?’

Adam: ‘Tabii ki, Tanrı meyvesi.’ demiş.

Bahçenin sahibi aşısı yapılmamış bir meyve getirmiş. Adam meyveyi ağzına alıp çiğnediğinde çok acı olduğunu fark etmiş ve yutamamış. Sonra, kul meyvesinden istemiş. Bahçe sahibi bu sefer ona aşılammış bir ağacın meyvesini getirmiş. Adam bunu büyük bir zevkle yemiş.

Bilgili olan bahçe sahibi şunları söylemiş: ‘Tanrı'nın bize verdikleri aşılammış meyve gibidir. Mesela, bir madenden çıkarılan herhangi bir madenin öncelikle işlenmesi gerekir. Hayvanların evcilleştirilmeleri için terbiye edilmeleri gerekir. Aynı şekilde, insanın ruhu ve istekleri de terbiye edilmelidir.’

Bu hikâyeden ben şöyle bir ders çıkardım; İyi bir insan gerek ailesi gerekse etrafındaki insanlar için faydalı ve gurur sebebi olabilir. Fakat bu insan eğitilmemişse acı bir problem oluşturabilir.

Karakterimizi ve hayatımızı kumaş imal eden bir tekstil fabrikasına benzetebiliriz. İplik, boya ve diğer gerekli teçhizat mevcuttur. Bunların uyum içinde kullanılabileceği bir desene ihtiyaç vardır. Çok güzel veya çok çirkin bir desen olabilir. Teçhizat olarak, Tanrı akıl ve güç verir, fakat karakterimizin deseni ve mutlu geleceğimiz istek ve çabalarımıza bağlıdır. Çok asil veya çok hain bir insan olabiliriz. Emek vermeden hiçbir şey elde etmek mümkün değildir. Şimdi, sözlerimi Hz. Bahauallah'ın bir ayeti ile bitirmek istiyorum:

“Ey Baha Ehli! Müfekkire ilim, fen ve sanat mahzenidir. Çalışınız ki, bu gerçek madenden hikmet ve beyan incileri çıkararak insanlığın birlik ve güvenliğine sebep olsun...” (6)

Bir genç şöyle dedi: “Hz. Bahauallah'ın sözlerinden anladığıma göre Bahai dininde eğitime çok önem veriliyor.”

Mehdi: “Sadece önemli değil, her Bahai ailesi ve Bahai topluluğu için çocukların eğitimi mecburidir. Önceki dinlerde bu husus çok önemli fakat zorunlu değildi. Altıncı Terazat Levhinde Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Bilgi, Allah'ın büyük nimetlerindedir. Bunu herkesin tahsil eylemesi gerekir. Bugünkü sanatlar ve cihazlar, O'nun Kalem-i Ala'dan kitaplara ve levhlere akseyleyen ilim ve hikmetinin neticeleridir. Kalem-i Ala hikmet, beyan ve sanayi incilerini kendi hazinelerinden çıkarıp gözler önüne seren kalemdir...” (7)

Kızlardan biri sordu: “ Hz. Bahauallah'ın sözünü ettiği bu mecburi eğitim sadece erkek çocuklar için midir?”

Mehdi: “Bahai prensiplerinden biri de kadın ve erkek eşitliğidir. Hatta bazı yazılarda kızların eğitimine daha fazla önem verildiği belirtilmiştir, çünkü onlar ilerde anne olacak ve çocuklarına ilk eğitimi vereceklerdir.

Yedinci İşrak'de Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

‘Kalemi Ala çocukların talim ve terbiyesine ehemmiyet verilmesini herkese tavsiye eder. Bu münasebetle Sicn-i Azam'a gelişimizin ilk yıllarında Kitabı Akdes'te Tanrı İradesi semasından şu ayetler inmişti:

‘Erkek ve kız çocuğunu ilimde, yazıda ve levihte tahdit olunan sair şeylerde yetiştirmek her babaya farzdır; bir baba bu vazifeyi ihmal ederse, eminler onun bu erkek ve kız çocuğunun tahsil masrafını, mali durumu müsait ise ondan alsınlar; değil ise tahsil masrafı Adalet Evi'ne racidir. Gerçekten biz onu yoksul ve aciz sığınağı yaptık. Herkim kendi oğlunu veya bir başkasının oğlunu terbiye eyler ise, Benim Kendi oğullarımdan birini terbiye etmiş gibi olur; Benim Baha'm, inayetim ve âlemlere sebkat eyleyen Rahmetim onun üzerine olsun!’ (8)”

Meryem: “ Konuşmanın bir kopyasını alabilir miyim?” diye sordu.

Diğer gençler de konuşmanın birer kopyasını istediler.

Gençlerden biri sordu: “ Elinizdeki kitabın ismi nedir?”

Mehdi: “Bu kitap, Hz. Bahauallah'ın Levihleri kitabıdır.” dedi.

Genç: “Kitabı birkaç günlüğüne alabilir miyim?”

“Tabii.” dedi, Mehdi.

Genç: “Bahai Dininin kitabı, Kuran gibi midir?”

Mehdi: “Hayır. Hz. Bahauallah tarafından yazılan yüzden fazla levih ve kitaplar vardır. Bu kitap bazı prensipler ve ahlaki konularla ilgili önemli bilgiler veren kitaplarından sadece bir tanesidir.”

Gençlerden biri: “ Bir gün bütün konuşmalar Bahai Dini ve Tarihi hakkında olsun.” dedi.

Ali: “Eğer herkes isterse gelecek toplantının konuşması “ Bahai Dini'nin Tarihi olsun.” dedi.

Kaynaklar:

1. Bahauallah'ın Sesi, sayfa 132, no 122.
2. Bahauallah'ın Sesi, sayfa 167-168, no:156.
3. Hz. Bahauallah'ın Levihleri, Üçüncü Beşaret, sayfa 25
4. Hz. Abdülbaha'nın Yazılarından Seçmeler, sayfa- 106, no. 109.
5. Hz. Abdülbaha'nın Yazılarından Seçmeler, sayfa 113, no. 126.
6. Hz. Bahauallah'ın Levihleri, On birinci yaprak, sayfa 37
7. Hz. Bahauallah'ın Levihleri, Altıncı Taraz, sf 48.
8. Hz. Bahauallah'ın Levihleri, Yedinci İşrak, sayfa 16

11. BÖLÜM

Meryem Bahai Dini ile ilgili bütün toplantılarımıza katılıyordu, bu gecelerde de genellikle bizde kalıyordu. Her toplantı sonrası ailemiz ve Bahai toplumu ile ilgili haberleri ailesine iletiyordu. Yaz okulunda aldığım notları alarak ailesine okumuştum ve hatta kaç kişinin Emre katıldığını bile iletmıştim. Ailesi ve Bahai toplumu arasında adeta bir haberci olmuştu. Tanrı'ya şükürler olsun ki; Ailemiz, Hz. Bahauallah'ın emirlerine uygun olarak Bahai hayatı yaşamaya çalışıyordu.

Gençlik partilerimize Bahai olmayan gençlerden daha fazla gelmeye başlamıştı. Bu gençlerin bazılarının babaları üst düzey kurumların üyeleri idi. Şımarık ve haylaz olanların çoğu Murat'ın arkadaşlarıydı; fakat zaman geçtikçe ve Bahai gençlerini yakından tanıdıkça bu toplantılar daha etkili olmaya başladı. Hatta gençlerin bazılarında olumlu değişimler oluşmaya başladı. Eğitim hayatlarını terk etmiş olanlar bizlerin üniversite mezunu ya da üniversitede öğrenci olduğumuzu görünce fikir değiştirdiler ve okullarına devam etmeye başladılar. Mehdi'nin yaptığı konuşma da çok etkili oldu. Özellikle Hz. Bahauallah'ın sözleri:

“...İnsana kıymetli mücevherlerle dolu bir maden nazariyle bakınız. Terbiyedir ki ona hazinelerini dışarı döktürür; terbiyedir ki insanlığı o mücevherlerden istifade ettirir...”

Cuma günü Bayan Dalyan annemi arayıp akşam ziyarete geleceğini haber verdi.

Annem: “Her Cuma günü evimizde ocakbaşı toplantısı yapıyoruz. Bahailik hakkında daha fazla bilgi almak isteyen herkes katılabilir. Eğer arzu ederseniz siz de buyurun.” dedi.

O gece ocakbaşı toplantısı değişik insanlarla doluydu. Meryem ve annesi erken geldiler. Önceki ziyaretlerine kıyasla Bayan Dalyan'ın gözleri daha neşe doluydu.

Bayan Dalyan: “Bahai camiasına modern, düzgün ve iyi ahlaklı çocuklar yetiştirdikleri için teşekkür etmek ve onları tebrik etmek istiyorum. İçinde bulunduğumuz bu bozuk topluma rağmen onları nasıl böyle eğitebildiğinizi merak ediyorum. Bu sırrı ben de bilmek isterdim.” dedi.

Annem: “Öncelikle ebeveynin davranışlarının düzgün olması gerekir. İnsanların maddiyat ve eğlencelerine ne kadar önem verdiklerini düşünün. Anne ve baba olarak çocuklarımız için örnek olmalıyız. Her şeyden önce iyi bir insan olmaları için sorumluluğumuzu her an ve her yerde düşünmeliyiz. Yaşam programlarımızı, çocuklarımızın karakterlerini olumsuz etkilemeyecek şekilde, özen göstererek yapmalıyız. Özet olarak iyi ve faydalı bir insan yetiştirmek birçok istek ve nahoş eğlencelerden vazgeçmeyi gerektirir. Bir çocuğun çevresinde sürekli olarak artistlerin hayatının konuşulması, dedikodu yapılması, açık seçik fıkralar ve şakalar anlatılması, öğrenim ve terbiye ile hiç ilgisi olmayan konuşmalar yapılması çocuğun karakterinin oluşmasında olumsuz etkiler bırakacaktır. Özellikle ailenin bütün vaktini, geceleri kumar oynayarak, içki içerek hatta yalan söyleyerek geçirmesi ve ailenin ruhani ve ahlaki değerlere kıymet vermemesi, Tanrı'nın Emirlerini çocuğa açıklamaması çocuğun tamamen bilinçsiz ve amaçsız yetişmesine neden olacaktır. Bazı aileler çocuklarının bakımını, bu mevzuda fazla bilgisi olmayan bakıcılara bırakabiliyor. Birçok ailenin, çocuğun bütün boş vaktini, spor yaparak, müzik dinleyerek veya eğlencelere giderek, bilgisayarda oyun oynayarak, televizyonda uygun olmayan filmlere bakarak geçirmesine izin verdiğini görüyoruz. Oysa her bilgi küçük yaşta öğretilirse ve alıştırılırsa kalıcı olur. Çocukların çocuk sınıflarına gönderilmesi veya diğer toplantılara katılmaları sonucu, buralardan aldıkları eğitimler onların hem ruhunu hem de aklını eğitecektir. Çocukları çocuk sınıfı için davet ettiğimde bazı ailelerin cevabı şöyle oluyor: ‘O saatte bale, müzik, spor veya benzeri dersine gidecek.’ Sakın, Bahai inancının spor ve müziğe karşı olduğunu sanmayın; fakat insan ruhunun ve aklının ruhani eğitime de ihtiyacı vardır. Ancak bu şekilde kendilerini dış dünyanın kötülüklerine karşı koruyabilirler. Bahai inancına göre din ve bilim birlikte ve el ele ilerlemelidir. Bazı eserlerde denildiği gibi: ‘Bilim ve din insanlığın ilerlemesi ve yükselmesi için iki kanat gibidir. İnsanda iki tür tabiat vardır. Yüceltici tabiat; ruhaniyet ve doğru eğitimidir. Düşük seviyede olan ise hayvani tabiatır. Birincisi Tanrı'nın kurallarına göre yaşamaktır, ikincisi ise sadece maddiyat için yaşamaktır. Birincisi Tanrı kurallarına göre yaşanır ikincisi de sadece dünya değerlerine göre yaşanır. İlahi yazılarda bu ikisi Tanrısal ve hayvani tabiat olarak yer alırlar. Hayvani tabiat Tanrı'nın İlahi derslerini idrak edemez. Bu nedenle aşağı seviyedeki tabiatımızı İlahi tabiata dönüştürmeliyiz. Hz. Bahauallah şöyle buyuruyorlar:

‘...Bu yazılan şeyleri tahakkuk sahasına çıkarmak her münevver insanın vazifesidir... Bu gün insan ona denir ki hayatını bütün insanlığın hizmetine vakfeder. Ulu Varlık diyor: ‘Bütün milletlerin ve halkların nef'ine hizmet eylemek için ayaklanan kimseye ne mutlu ve ne saadet.’ (1)

Gördüğünüz gibi ilahi vasıflarımız yalnız kendimiz için değil bütün insanlık için faydalıdır ve ilahi eğitimin kaynağı da budur.

‘...Fakat biz şeytani kuvveti rahmani kudrete çevirmek gibi bundan daha güç bir işi başarmaya muktediriz. Böyle bir inkılâbı tahakkuk ettirebilecek kuvvet, iksir kuvvetinin de ötesindedir. Bu derece büyük ve derin bir değişikliği vücuda getirebilecek amil ancak ve ancak Tanrı sözüdür.’ (2)”

Annemin konuşması Hacer ve arkadaşı Lusin'in gelmesiyle sona erdi. Ve onların arkasından da muhtar geldi. Onları selamladıktan sonra Bayan Dalyan: “İtiraf etmek istiyorum ki Bahai gençleriyle beraber olduğundan beri oğlum ve arkadaşları tamamen değiştiler. Kocama Bahai dininde çocuklarımıza tesir eden çok etkili gerçekler olduğunu söyledim bizim evde ilk olarak Bahailik hakkında söylediklerinizi hatırlıyor musunuz? Ne kadar güzel anlatmıştınız ama yine de Fadi ve Hamide size karşı çıkmıştı. Ego ve önyargıları gözlerini o derece kör etmişti ki, sözlerinizi anlayamadılar. İkisinin de oğulları Murat'ın arkadaşları. Onlar da şimdi üniversiteye giriş

imtihanlarına hazırlanıyorlar. Hamide ve Fadi sizin için bir sakıncası yoksa ziyaretinize gelmek istiyorlar.” dedi.

Annem: “Hiç bir sakıncası yok.” dedi.

Muhtar: “Bir grup Bahai doktor köyümüze gelip köylüleri muayene ettiler. İnanışlarının hakikati davranışlarına yansıyor. Bu sene Bayan Semih, Bayan Oral ve Leyla yeni bir sınıf başlattılar ve her hafta sonu köyümüze gelerek insanlarımızı eğitiyorlar. Bahai gençleri köy yolunun iki tarafına ağaçlar diktiler. Bu davranışları bizim gençlerimizi de çok etkiledi.”

Hacer, Bahailiği ilk olarak Dalyan ailesinin evinde duymuş, hakikati araştırmaya başlamış ve devamlı olarak ocakbaşı sohbetlerine katılmıştı. Ocakbaşı sohbetlerine ekseriyetle bir arkadaşı ile gelirdi. Son birkaç hafta da Hıristiyan olan arkadaşı Lusin’le gelmişti.

Hacer: “Bahailiği tanımadan önce inancım ile yapılacak vecibeler ile duygulu bir mücadele halindeyim. Çoğu zaman kendimi suçlu hissediyordum. Bahailik ve prensiplerini tanıdıktan sonra kendimi daha bir huzur içinde buldum. Bahailik benim hayatımda yeni bir sayfa açtı. Allah’a şükürler olsun ki bu Emri tanıma fırsatını buldum. Kusura bakmayın hep kendimden bahsettim. Neler hissettiğimi açıklamak istedim. Lusin’in de bazı soruları var.”

Lusin: “Bahai prensiplerini beğeniyorum. Ancak, Hıristiyanlar Hz. İsa’nın büyük bir azamet ve kudret içinde döneceğine inanıyorlar. Ama Hz. Bahauallah’ın hayatı hapis ve sürgünlerle geçmiş hatta ismi bile değişmiş.”

Babam, Lusin’e bu konuyu açtığı için teşekkür etti. Ve şöyle devam etti: “İncil’de birçok ayette Hz. Bahauallah’ın İsa’nın dönüşü olduğunun hakikati hakkında görüşler mevcuttur. Her araştırmacının geçmiş dinlerle ilgili bilgileri araştırması gerekir. Beklenen her zuhur geldiğinde o zamanın insanları hep aynı problemlerle karşılaştılar. Gelecek zuhur hakkında yazılan hep mecazi anlamdadır.

‘Soru: Mesih’in ikinci gelişi ve hüküm günü nedir?’

Cevap: Mukaddes kitaplarda Mesih’in ikinci defa geleceği yazılıdır. Onun gelişi için bazı alametler şart konulmuştur. Hz. Mesih her ne zaman gelirse bu alametlerle beraber gelecektir: Güneşin kararır ayın ışık vermemesi ve gök yıldızlarının yere dökülmesi bu alametler cümlesindendi... İnsanoğlunun buluta binmiş olduğu halde büyük bir celal ve kudret içerisinde geldiği görülecektir... Mesih’in gökten gelmiş olduğu herkesçe katiyetle bilinmektedir. Hâlbuki görünürde Meryem’in rahminden gelmiştir.’ (3)

“Tahtıma Elam (Iran)da kurulacağım. Fakat son günlerde vaki olacak ki, Elâmın sürgünlerini geri getireceğim.” (4)

Elam, İran’dır. Bahsettiği hükümdarlık ise insanların kalplerini yöneten hükümdarlıktır, Hz. İsa’nın hükümdarlığı gibi.

‘Ve işte, İsrail’e Allah’ın izzet mabedinin şark kapısından geldi ve evden bana söz söyleyen birinin sesini işittim ve bir aslan yanımda durdu ve bana dedi: Ademoğlu, tahtımın yeri ve ayaklarımın tabanlarının yeri, İsrail oğulları arasında ebediyen oturacağım yer burasıdır...’ (5)

Bahauallah: ‘Allah’ın Nuru’ ve Bab: ‘Kâpı’ anlamlarına gelmektedir. Hz. Bab, Hz. Bahauallah’tan önce gelmiştir. Hz. Yahya da Hz. İsa’dan önce gelip insanları O’nun gelişine hazırlamıştır. Hz. Bab Külli Zuhur için ortamı hazırladı. Yukarıdaki ayetten de anlaşılacağı gibi semavi taht İsrail’de

kurulacaktır. Hz. Bahauallah oraya iki hükümdar tarafından sürgün edilmişti. Bu da bize vaat edilenlerin yerine geldiğini göstermektedir.

'... Lübnan'ın izzeti, Kermil'in ve Saronun haşmeti ona verilecek; Rabbin izzetini Allah'ımızın haşmetini görecekler.' (6)

'...Milletler de senin erdemliliğini ve bütün krallar senin izzetini görecekler ve Rabbin ağzı ile tayin edilecek yeni bir adla çağırılacaksın.' (7)

'Sizlere söyleyecek daha çok şeylerim var; fakat şimdi dayanamazsınız. Fakat O, Hakikat Ruhu gelince, size her hakikate yol gösterecek, zira kendiliğinden söylemeyecektir; fakat her ne işitirse söyleyecek ve gelecek şeyleri size bildirecektir.' (8)

'...Hz. İsa, dönüşüyle ilgili şu üç parlak vaatte bulunmuştur:

1. İsrail bütün dünyada vazedilecektir.
2. Yahudilerin (Gentiles) vakti dolmuş olacaktır.
3. Daniel'in dediği gibi insanlık çaresizlik ve ümitsizlik içinde olacaktır.

Bütün bunlar olduğunda "O" döneceğini vaat etti..." (9)

Birinci vaat:

'Ve Melekûtun bu İncil'i, milletlerin hepsine şahadet olmak üzere, bütün dünyaya yayılacaktır ve son o zaman gelecektir.' (10)

Hz. Bab'ın emrini açıkladığı 1844 yılında, İncil bütün dünyada yayılmıştı.

İkinci Vaat:

Kılıcın ağzına düşecekler, tüm milletlere tutsak götürüleceklerdir. Yerusalemler (Kudüs şehri) ulusların ayakları altında ezilecek; ulusların günleri doluncaya dek. Bunun ardından İnsanoğlu'nun büyük güçle ve sınırsız yücelikle bir bulutta geldiğini görecekler. Bu olaylar olmaya başlayınca başlarınızı kaldırın; çünkü özgürlük saatiniz yaklaşmaktadır." (11)

Bunların açıklaması şöyledir.

Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesinden kırk yıl sonra Kudüs Romalı Titus tarafından harap edildi. Yahudiler dağıldı ve sürgün edildi. Birçoğu kılıçla öldürüldü. Kudüs'e girmek Yahudilere yasaklandı ve eğer giren olursa cezası ölümdü. Bundan sonra 637'de burası Müslümanların hâkimiyetine geçti.

Gentile zamanı, 1844 senesinde sona erdi. On iki yüzyıl sonra ilk olarak Yahudilere İsrail'e dönme hakkı tanındı. Bu 21 Mart 1844 tarihinde Türk Hükümeti tarafından imzalanan 'Müsamaha Fermanı' adlı anlaşma ile sağlanmış oluyordu. Batı Dünyasında Bahai Dini tarihini okuyacak olursanız, Emrin dünyada nasıl hızla yayıldığını görürsünüz. Hz. Bahauallah'ın emrini açıklaması 1863 yılında olmuştu. 1900'den önce bazı ünlü Avrupalı ve Amerikalı şahıslar Hz. Bahauallah'a bağlılıklarını ilan ederek Emri duyurmak için çoğu dünyanın çeşitli yerlerine gittiler. Emri hemen kabul edip hizmete koşmalarının sebebi İncil'i iyice okumuş olmalarıydı. Özellikle 'Vahiy' bölümlerinde O'nun geri gelme zamanı ile ilgili kısımlarda bu haber veriliyordu. Kuzey Amerika ve Kanada'da 23 Mayıs 1844 akşamı bazı din adamları dağlara çıkarak Mesih'in gelmesini beklediler.

Burada Amerikalı iki Bahai ile ilgili hikayelerin özetini sizinle paylaşmak istiyorum: Fred Mortensen ve Albert Heath Hall bu hikayenin kahramanlarıdır. Aynı zamanda bir oyun olarak hazırlanmış olan kısa fakat çok etkili otobiyografilerinde; ne zaman bir ruh Hz. Abdülbaha ile karşılaşsa Fred Mortensen, çok hoş ve basit bir dille Bahailik hakkındaki konuşmalarını ve Hz.

Abdülbaha ile olan tarihi karşılaşmalarını anlatır. Kendisinin mesuliyetsiz bir suçlu olduğundan bahseder. Sadık ve sevilen bir Bahai olmasında Albert Heath Hall'un oynadığı büyük rolü anlatır. Bu tamamen ayrı geçmişten gelen iki insanı bir araya getiren şeyin ne olduğu ve Mr. Hall'un bu genç arkadaşını ne şekilde etkilediği çok ilginç olarak göze çarpmaktadır.

Albert Heath Hall 11 Temmuz 1858 tarihinde Alexandria, Licking County, Ohio'da Revened Leni ve Lucinda Mitchell Hall'un oğulları olarak dünyaya gelmiştir. Daha sonra Columbia Üniversitesinde (ardından George Washington Üniversitesi) hukuk bölümüne devam etti. 1884 yılında mezun oldu ve Minneapolis'e dönerek hayat boyu sürecek olan avukatlık mesleğine başladı. Müşterilerinin zengin veya fakir olması onun için fark etmiyordu herkes için aynı çabayı gösteriyordu. Bahai dinine olan hizmetleriyle tanınırdı. 1910 senesi Rızvan'ında Bahai Mabedinin yapılması için kurulan konvenşının başkanlığına seçildi. Başkan olarak konvenşında yaptığı ilk konuşmasında şunları söyledi: 'Tanrı kuvvetlileri şaşırtmak için zayıfları seçer. Siz zayıf bir alet seçtiniz. Kendimi hiçbir şey gibi çok zayıf ve kuvvetsiz hissediyorum. Ve eğer 'imdeki boşluğu O'nun Ruhu, Kudreti ve Hikmeti doldurmazsa bu mesuliyeti kesinlikle taşıyamam.'

Hz. Abdülbaha, 11 Nisan - 5 Aralık 1912 tarihleri arasında süren Amerika gezisi esnasında Minneapolis'te dört gün kaldılar. 16 Eylül gecesi Chicago'dan gelerek Plaza oteline gittiler. Ertesi sabah erkenden Bay Hall ve Dr. Clement Woolson ve diğer bazı ahabplar kendisini ziyaret ettiler. 20 Eylül günü öğleden sonra Bay Hall'un evinde Hz. Abdülbaha çok aydınlatıcı bir konuşma yaptılar. Ellen T. Pursell'in yazdıklarına göre konuşmanın bir kısmında Hz. Abdülbaha şunları söyledi: 'İnsan, dinin Tanrı tarafından ihsan edilen bir erdem, hayatın esası ve anlaşma için bir sebep olduğunu görmelidir. Din eğer anlaşmazlık, düşmanlık ve nefrete sebep oluyorsa insanın dinsiz olması daha iyidir. Dini öğretilerimizle biz hayırseverlik ruhu ve sevgi ile insanların kalplerini birleştirmek istiyoruz. Eğer, bunun aksi olarak, düşmanlık yaratıp, kalpleri zehirlerse onu dikkate almayız. Dolayısıyla, insan samimi araştırmalar sonucu dinin esas gerçeğini bulduğunda eski ön yargıları yok olacak ve yeni bir ışık önderliğinde insanlığın gelişimi için çaba sarfedecektir.'

Babam sonra şöyle devam etti:

"Mr. Hall'un hikayesi çok önemli ve uzundur. Benim asıl gayem, size, önceleri isyankâr bir insan olan Fred Mortesen'in Emrin ışığıyla hakikati bulduktan sonraki hayatından bahsetmektir.

Fred Mortesen, 7 Şubat 1887 tarihinde Fortdoge, Iowa'da doğdu. Yazılarında bahsettiğine göre iyi bir yolda ilerleyebilmesi için sevgili annesinin asil gayretlerine rağmen, kendisinin vaktinin çoğunu kötü karakterli arkadaşlarıyla meyhanelerde nasıl geçirdiğini anlatır. İçinde, ona yanlış yolda olduğunu hatırlatan duyguya karşı bir isyan içindeydi. Kavgalara karıştı, hırsızlık yaptı, başkalarının mallarına zarar verdi. Tutuklanarak hapse atıldı fakat mahkemeye çıkmadan kaçmayı başardı ve dört sene kaçak yaşadı. Bir arkadaşını tutuklamak isteyen polise mani olmaya çalışırken iki dedektif ona yaklaştı, kendisi o anı şöyle anlatmıştır: 'Onlardan kaçmaya çalışırken on metre yüksekliğindeki bir duvardan düştüm ve ayağımı kırdım. Etrafımda uçuşan mermilerden kaçarken Hz. Bahauallah'ın Yedi Vadi de buyurmuş olduğu gibi kendimi sevgili varlığın ayakları önünde buldum.' demiştir. Fred'in savunma davasını üstlenen Mr. Hall; Hz. Abdülbaha'nın çocuklarımızı sevgisiyle koruduğunu ve bizim insanları sevmemiz için her an yanımızda olduğunu söylerdi.

Mr. Hall, büyük bir sabır ve sevgi ile Fred'i Emrin birliğine kılavuzladı. Hiç şüphe yok ki böyle bir zamanda ancak Tanrı sözleri onu içinde bulunduğu nefsanî hapislikten kurtarabilir ve onu yeni bir insan yapabiliirdi. Fred şunları söyledi: 'Yeniden doğdum ve Ebha hükümdarlığında yeniden canlandım.'

Fred, 1912 yılının ağustos ayında Hz. Abdülbaha New England'ı ziyaret ettiğinde O'nun Batıya gelmeden dönebileceği haberini aldı. Onu görmeye kararlı olduğu için Hz. Abdülbaha'nın kaldığı Maine'de Green Acre'a gitmeye karar verdi. O sırada Cleveland'da matbaacılar toplantısındaydı. Yola çıkmadan önceki gece, rüyasında; kendini uzun bir masada diğer insanlarla Hz. Abdülbaha'nın misafiri olarak gördü. Hz. Abdülbaha masanın etrafında yürüyerek orada bulunanlara hikayeler anlatıyordu.

Bilet alacak parası olmadığı için trende bagajların arasında seyahat etti. Önce Buffalo, New York oradan gece yarısından sabah 9'a kadar Boston, Massachusetts'e geldi. Oradan bir arabanın tepesinde Portsmouth New Hampshire'e geldi. Buradan Green Acre'ye olan son 6,5 kilometreyi de gemi ve tramvaya binerek geldi.

20 Ağustos gecesi geç vakitte bitkin, kirli ve şaşkın fakat çok mutlu bir halde oraya vardı. Mr. Hall ona saygıdeğer bir Bahai ve seçkin bir avukat olan Boston'lu Alfred E. Lunt'a verilmek üzere bir tanıtma mektubu vermişti. Fred onu bulamadı ama imdadına insanlara her zaman büyük bir anlayışla yaklaşan Mrs. Edward Kenny yetişti ve ona kalacak bir yer buldu.

Ertesi sabah erkenden Green Acre'nin büyük salonunda Fred Hz. Abdülbaha'yı ilk defa gördü. Rüyasında gördüğü şahsın aynısı olduğunu farketti. İlk karşılaşmalarında Hz. Abdülbaha onunla el sıkışmadı ve çok az konuştu. Çok utanan Fred ne olduğunu anlayamadı. Fakat odasına çekildikten sonra Hz. Abdülbaha Fred'i görmek istedi ve onu yanına çağırttı. Tedirginlik ve şaşkınlık içinde Fred yukarı O'nun odasına çıktı.

Hz. Abdülbaha onu sıcak bir şekilde karşıladı ve sonra üç kere 'Mutlu musunuz?' diye sordu.

Fred kendi kendine 'Niçin bu kadar çok soruyorlar? Diye düşündü ve: Tabii ki çok mutluyum.' diye cevap verdi.

Fred'in Minneapolis'ten geldiğini duyan Hz. Abdülbaha, ona Mr. Hall'ı tanıyıp tanımadığını sordu. 'Evet. Emri bana o duyurdu.' dedi Fred.

Hz. Abdülbaha: 'Yolculuğunuz iyi geçti mi?' diye sordu.

Fred bütün soruları içinde bir tek bunu cevaplamaktan kaçındı. Gözlerini yere indirerek sustu. Suali tekrarladı gözlerini kaldırıp Hz. Abdülbaha'nın gözlerine baktı, gözleri pırıl pırıl parlayan iki siyah mücevher gibiydi ve sanki içinin derinliğine bakıyormuş gibi hissetti. Fred, Green Acre'ye yaptığı yolculuğunu anlatırken tekrar gözlerine baktığında Hz. Abdülbaha'nın bakışlarının değiştiğini farketti. O'nun gözlerinde olağanüstü bir ışık vardı ve bu ışık sevginin ışığıydı.

Hz. Abdülbaha Green Acre'den gitmeye hazırlandığı sırada Fred ona giderek veda etmek istedi fakat çok şaşkırtan bir şey oldu. Hz. Abdülbaha beraber gitmek için kendisini otomobile davet etti. Fred'i Malden Massachusetts'e götürdü ve orada bir hafta misafir etti. Bir hafta sonunda ona eve rahatça gidebilecek kadar yol parası hediye etti. Bir kaç hafta sonra kısa bir süre için Fred, Hz. Abdülbaha'yı tekrar görme şerefine erişti.

Bir sene kadar sonra Fred, Hz. Abdülbaha'dan çok ilham verici bir Levih aldı. Bundan sonra Fred'in Emirde pek çok hizmetleri oldu. Chicago'da oturduğu zamanlarda yirmi bir yıl hizmet verdi. II. Dünya savaşından sonra 1946 senesinin başlarında Emrin velisi Şevki Efendi'nin izinleri ile Avusturya'ya muhaceret etmeye hazırlanırken birden çok hastalandı ve birkaç ay sonra vefat etti.

Kızı Kethryn Penoyer, babasının hayatını çok sevgi dolu bir lisanla yazmış olsa da babasının Hz. Bahauallah'ın Emrine karşı duyduğu derin bağlılığı tam olarak ifade edecek söz bulamadığını

belirtmiştir. Kızının yazmış olduğu bu hayat hikayesinde Fred, vefatından kısa bir süre önce Şevki Efendi'ye bir mektup yazmış ve bu mektubunda Bahai Dini'nin I. Yüzyılı kitabında Green Acre'de Hz. Abdülbaha'ya olan ziyaretini anlatmış olduğu için teşekkür etmişti.

Fred'in hikayesinde gördüğümüz gibi; insan ne kadar büyük hatalar yapmış da olsa ümitsizliğe düşmeyip bütün kalbiyle ve samimiyetiyle Hz. Bahauallah'a yönelmelidir O kendisini doğru yola kılavuzlayacaktır.”

Babam Bayan Dalyan'a dönerek: “Bu hikaye ve Murat'ın arkadaşlarının hikayeleri; bizler için tek kurtarıcının Tanrı yolu olduğunu göstermektedir.” dedi.

Kaynaklar:

1. Bahauallah'ın Sesi, sayfa 126, No: 117.
2. Bahauallah'ın Sesi, sayfa 102. No: 99.
3. Mufavezat-ı Abdülbaha, sf 82.
4. İncil, Jeremiah 49:38-39.
5. İncil, Hezeykel: 43: 4-5-6.
6. İncil, Eşiya: 35:2.
7. İncil, Eşiya: 62: 2-3.
8. İncil, Yuhanna: 16: 12-13.
9. Thif in the Night Kitab-ı, sayfa: 30.
10. İncil, Matta: 24:14
11. İncil, Luka: 21: 24- 27- 28.
12. Fred Mortensen'in “Batıdaki İlk Bahailerden Bazıları” kitabından alınmıştır, sayfa: 111-119'un özeti.

12. BÖLÜM

Her zaman olduğu gibi toplantıyı Ali idare edecekti; fakat bu hafta konuşmacı olarak Bahai tarihini anlatacağı için toplantı başkanlığını Ferit üstlendi.

Ferit: “Ali, Bahai camiasına yeni katıldı. Kendisi elektrik mühendisidir. Dış görünüşünde ne kadar yakışıklı ise içi de o kadar güzel ve temizdir. İhtiyacı olan herkese yardıma hazır bir arkadaşır. Bahai tarihi hakkında kısaca sizlere bilgi verecektir.”

Ali konuşmasına başlarken bir kız arkadaş : “Atalarınızdan size intikal etmiş bulunan inancı bırakarak yeni bir dini nasıl kabul ettiniz?” diye sordu.

Ali şakacı bir tavırla: “Türkan'la Bahai olup nişanlandım ve Bahai yeni yılının ilk gününde 21 Martta evleneceğiz. Ama şaka bir yana ben İslam'dan vazgeçmedim. Ben inancımı daha sağlam ve

kapsamlı bir hale getirdim. Şimdi, Bahai prensiplerinden öğrendiklerimle bütün dinleri, ırkları ve milletleri birleştiren yeni bir semavi medeniyete inanıyorum. Bahai dinini tanımadan önce bütün dünyam ailem ve vatandaşlığım ile sınırlıydı. Aslında Tanrı'ya da dine de inanmıyordum. Türkan'dan Bahailiği duyduğum zaman ön yargılarım birden alevlendi. Benim inanışıma göre İslam Dini Tanrı'nın son diniydi ve ben de bunun müdafaasına geçtim. Türkan'la olan arkadaşlığımı sona erdirmeyi bile düşündüm. O gece uyuyamadım. Ailem ve hoca tarafından cevaplanamayan sorularımın bir listesini yaptım. Bunlar Tanrı'nın varlığı, ruh, cennet - cehennem ve şeytanla ilgili sorulardı. Bütün bunları Türkan'a sorduğumda tıpkı bir din profesörü gibi, mantıklı bir şekilde hepsini cevaplandırdı. Bunun tarafsız araştırmasını yapmaya karar verdim. Kitapları okudum, Bahailere sorular sordum ve hepsine tereddütsüz cevaplar aldım. Bahailik ve diğer dinler hakkında epeyce bilgi sahibi oldum. Şimdi tescilli bir Bahaiyim ve kendimi sanki karanlık ve dar bir anne rahminden doğmuş gibi hissediyorum. Bir ağabeyiniz ve yakın bir dostunuz olarak sizlere sırf kendi yararınız için Bahai eserlerini okumanızı tavsiye ediyorum. Gerek derslerinizi gerekse hayatın doğrularını anlayabilmenizde bunun size çok yararı olacaktır. Ben bütün öğrendiklerimi Zerrin anneye (Türkan'ın annesi) borçluyum. O her zaman anlayış ve sevgi ile Bahai öğretilerinden bahseder. Bu arada sizleri Bahai yapmaya çalıştığımı düşünmeyin. Bu tamamen sizin vicdanınıza bağlı olan bir konudur. Göreceksiniz ki, bu insanları birleştirecek, bozukluklara son verecek, dünya üzerinde barışı ve adaleti sağlayacak bir yoldur. Vicdanınız sizi durdurmayacaktır.”

Ali konuşmasına başlamadan Meryem: “Ben henüz tescil olmadım; fakat uzun bir süredir Bahailiği kabul ettim. Bu gün artık tescil olmak istiyorum.” dedi.

Ferit: “Ali'nin konuşması bittikten sonra bunu konuşuruz.” dedi.

Ali: “Bütün konuşmam Bahai eserlerinden alınmıştır. Bu konuşmanın hazırlığını yaparken bazı kitaplar okudum ve bilgimi zenginleştirdim. Bahai tarihi kısaca şöyledir; ‘Bahai Dini esas olarak üç figürden ibarettir. Bunlardan ilki İlahi Emrin Müjdecisi olan Hz. Bab (Kapı anlamındadır. Aynı zamanda İslamiyet'te de Mehdi olarak beklenen kişidir. Mehdi'nin kelime anlamı: Yol gösterici veya kılavuzlayan demektir) 20 Ekim 1819 tarihinde İran'ın Şiraz şehrinde doğmuştur. Asıl adı Seyyid Ali Muhammed'tir. Hz Bab, Tanrının kendisine verdiği haberi halka açıkladığı zaman 25 yaşındaydı ve Hz. Muhammed'in soyundandı. Beklenen Hz. Mehdi'nin kendisi olduğunu ve kendisinden sonra da daha büyük bir Zuhur olacağını açıkça beyan etti. Hz. Bab Emrini 23 Mayıs 1844 de ilk olarak Molla Hüseyin'e açıkladı. Mukaddes kitaplarda vaat verildiği üzere kendisinden kısa bir süre sonra İlahi Zuhur olacağını Babilere açıkladı ve gelen Zuhurun yeni bir dönemin başlangıcı olacağını beyan etti. Bu sözleri, zamanın din adamları tarafından çok sert şekilde karşılandı. Bunun sonucu olarak da Hz. Bab gözaltına alındı ve Azerbaycan dağlarına sürgüne gönderildi. Bunların ardından Maku ve Çehrik Kalelerinde hapsedildi ve 9 Temmuz 1850 yılında Tebriz'de şehit oldu. Aynı zamanlarda O'na inanan 20.000 kişi de şehit oldu. Bu vahşete tanık olan batılı yazar, diplomat ve seyyahlardan bazıları eserlerinde bu katliama yer verdiler. Hz. Bab'ın Tanrı'nın resullerinden biri olduğu, tam bir otorite ve kudretle dolu olduğu hakikati Hz. Bahauallah tarafından açıkça beyan edilmiştir. Bütün inananların bu hususu kabul etmeleri şarttır.’ (1)

Hz. Bab'ın şahadet öyküsünü kısaca sizlerle paylaşmak istiyorum:

‘...Hz. Bab kışlanın bir odasında vahiy katibi Seyyid Hüseyin ile mahram olarak son defa konuştuğu sırada şehit edilmesiyle ilgili memur birden bire gelip konuşmalarını kesti. Seyyid Hüseyin'i bir tarafa çekip şiddetle azarladı. Hz. Bab o esnada; sözlerinin henüz bitmediğini, söylemesi gerekli şeyleri bitirinceye kadar dünyanın hiç bir gücünün kendisine zarar veremeyeceğini söyledi. İdamı yerine getirme görevi verilen Ermeni alayının Kumandanı Hıristiyan Albay Sam Han, Tanrının gazabını üzerine çekmekten korkarak, kendine verilen görevden azad edilmesi için yalvardığında, Hz. Bab ona şöyle güvence verdi: ‘Verilen emirleri yerine getir, eğer niyetinde samimi isen Kudretli Tanrı seni elbet bu sıkıntıdan kurtaracaktır.’ Bunun üzerine Sam Han görevini yerine getirmeye hazırlandı. Kışlanın alana bakan yönde iki odayı ayıran sütun üzerine bir kazık çakıldı. Kazığa

bağlanan iki ipten birine Hz. Bab, diğerine daha önce Mevlasının ayaklarına kapanarak ne olursa olsun O'ndan ayrılmamak için yalvaran genç ve inançlı müridi, Enis lakaplı Mirza Muhammed Ali Zunuzi ayrı ayrı, havada asılı duracak şekilde bağlandılar. İdam müfrezesi, her biri iki yüz elli kişilik üç saf halinde sıralandı. Sırayla her saf bütün tüfeklerini boşaltana kadar ateş etti. Yedi yüz elli tüfekten çıkan dumandan gökyüzü karardı. Duman dağıldığında, kışanın damına ve civardaki evlerin çatılarına tırmanmış olan on bin civarındaki kişi hayretler içinde inanılmaz bir görüntüye tanık oldular. Hz. Bab gözden kaybolmuştu! Arkadaşı, canlı ve yarasız olarak, asıldıkları duvarın yanında ayakta duruyordu. Yalnız kendilerini bağlayan ipler kopmuştu. Şaşkın halde bakan insanlar: 'Seyyid Bab gözümüzden kayboldu.' diye haykırıyorlardı. Telaşlı bir arama başladı. O'nu bir akşam önce kaldığı oda da sapaşğlam ve sakin kâtibi ile yarım kalan konuşmalarını tamamlarken buldular. Takdiri İlahinin koruduğu mahpus, Polis müdürünü: 'Seyyid Hüseyin ile konuşmam bitti.' sözleriyle karşıladı, 'Artık niyetinizi yerine getirebilirsiniz.' Mahpusun daha önceki cüretli ifadesini hatırlayan ve bu şaşırtıcı durum karşısında sarsılan polis müdürü derhal odadan ayrıldı ve görevinden istifa etti.

Hz. Bab'ın güvence veren sözlerini huşu ve hayret içinde hatırlayan Sam Han da adamlarına hemen kışlayı terketmelerini emretti ve avludan ayrılırken, hayatı pahasına bile olsa bu işi asla tekrarlamayacağına yemin etti. Albay Ağa Can Hamsih, Muhafız alayını gönüllü olarak devraldı. Hz. Bab son olarak, Alay ateşe hazırlanırken onları seyreden kalabalığa şöyle hitap etti: 'Ey yoldan çıkmış nesil! Eğer bana inanmış olsaydınız, her biriniz, makamı çoğunuzunkinden yüksek olan bu genci örnek alır ve kendinizi benim yolumda seve seve feda ederdiniz. Beni tanıyacağınız gün gelecek, fakat o gün ben artık aranızda olmayacağım.'

Hz. Bab ve arkadaşı aynı duvara yine ayakları yerden kesilecek şekilde bağlandılar ve yeni alay saf durup üzerlerine ateş etti. Bu sefer göğüsleri kurşunla dolu ve bedenleri param parça oldu, yalnız yüzleri pek az yara almıştı. Her şey bu kadarla da kalmadı. Tüfeklerin ateşlendiği sırada görülmedik şiddette bir fırtına koptu ve şehrin üzerine esti. Akşama kadar bir toz bulutu, güneşi kararttı ve insanlar bir şey göremez oldular.

Şiraz'da Hicri 1268 yılında İncil'de de yer alan ve beklenen bir deprem oldu. Şehri altüst etti ve halka büyük zarar verdi. Ardından gelen kolera salgını, kıtlık ve diğer afetler depremin tahribatını arttırdı. Aynı yıl içinde, Sam Han'ın alayının yerine geçen idam alayından iki yüz elli kişi subayları ile birlikte dehşetli bir depremde hayatlarını kaybettiler. Kalan beş yüz kişi, üç yıl sonra; isyan ettikleri için, kendi elleriyle Hz. Bab'ın başına getirdikleri aynı cezaya uğradılar.

Hz. Bab ve müridinin sağlam kalmaması için, ikinci defa kurşunlandıktan sonra, cesetleri kılıç ve mızraklarla delik deşik edilerek Tebriz halkının seyretmesi için açıkta bırakıldı. Hz. Bab'ın ölümünün baş sorumlusu Emir Nizam, bu vahşi hareketten iki yıl sonra en büyük suç ortağı olan kardeşi ile birlikte öldü.' (2)

Bu öykü iki önemli gerçeği anlatmaktadır: Tanrı elçilerinin görünmez kudreti ve kötü niyetli olanların cezalandırılacağı.

Hz. Bahauallah'ın hayatına bakacak olursak; 'Hz. Bahauallah 12 Kasım 1817 de İran'ın başkenti Tahran'da doğdu. Çocukluğundan itibaren olağanüstü farklılıklar gösteriyordu. Davranışları, anne ve babasına O'nun ileride çok büyük biri olacağını düşündürüyordu. Sarayda vezir olan babası, Hz. Bahauallah'a karşı büyük bir sevgi besliyordu. Bir gece rüyasında O'nun uçsuz bucaksız bir okyanusun içinde pırl pırl parladığını ve denizi aydınlattığını gördü. Başının etrafında, dört bir yana uzanan uzun simsiyah saçları görünüyordu. Büyük bir balık topluluğu etrafında toplanmıştı ve her biri saçının bir telini tutuyordu. Balık sayısının çok fazla olmasına rağmen Hz. Bahauallah'ın saçının bir teline zarar gelmemişti. Serbest ve rahat bir şekilde hareket ediyor ve hepsi O'nu takip ediyordu.

Hız. Bahauallah'ın babası bilgisi ve hikmeti ile tanınan birine bu rüyayı tabir etmesini istedi. Uçsuz bucaksız okyanus, yeryüzü idi. Tek başına ve tek bir eliyle Hız. Bahauallah dünya üzerinde üstünlük kuracaktır. Balık sürüleri, insanlar arasında ortaya çıkacak karışıklıkları temsil ediyordu. Kendisi Ulu Tanrının korumasında olacak ve hiçbir şey O'na zarar vermeyecekti.

Hız. Bahauallah, on dört yaşına geldiği zaman bilgi ve hikmetiyle sarayda meşhur olmuştu. Babası öldüğünde yirmi iki yaşındaydı. Hükümet, vezir olarak babasının yerine geçmesini istiyordu fakat Hız. Bahauallah zamanını dünyevi sorunlarla harcamak istemiyordu. Bir Tanrı Elçisi olarak kendine teklif edilen vezirliğe önem vermedi. Kudretli Tanrı'nın kendisine çizdiği yolu takip etmek için sarayı terk etti. Vaktini zavallı, hasta ve fakirlere yardım ederek geçirdi ve kısa zamanda adalet timsali olarak tanınmaya başladı.

Yirmi yedi yaşına geldiğinde özel bir haberciden Hız. Bab'a ait yazıları aldı. Burada uzun zamandır beklenen Tanrı'nın büyük gününün geldiği, Tanrı'nın yeni bir habercisinin dünyaya barış, birlik ve adalet getireceği haberleri yer alıyordu. Hız. Bahauallah hemen Hız. Bab'ı Tanrı zuhuru olarak kabul etti. O'nun en kudretli ve tanınmış müminlerinden oldu. Fakat ne yazık ki, o sırada İran hükümeti egoist istekleri yüzünden öylesine kör olmuştu ki, Hız. Bab'a inananlara büyük bir vahşetle zulmediyorlardı. Hız. Bahauallah daha önce asaleti ile tanınmış olmasına rağmen aynı şeylere maruz kaldı. Hız. Bab'ın Emrini açıklamasından dokuz sene sonra ve şehit edilmesinden iki yıl sonra, Hız. Bahauallah karanlık bir zindana atıldı. Buranın adı siyah çal idi. Boynunun etrafına konulan zincir öyle ağırdı ki başını kaldıramıyordu. Hız. Bahauallah burada korkunç dört ay geçirdi. Tanrı ihtişamının Ruhunu kapladığı yer bu zindandır. Burada, beklenen Zuhurun kendisi olduğu Tanrı tarafından açıklandı. Hız. Bahauallah'ın güneşi bu karanlık zindandan doğarak bütün dünyayı aydınlattı.

Dört ay Siyah çal zindanında kaldıktan sonra Hız. Bahauallah'ın ve ailesinin atalarından kalma zenginlikleri ellerinden alındı ve ülkesini terk etmeleri emredildi. Kışın acı soğukunda kar ve buz kaplı yollarda İran'ın batısındaki dağlar üzerinden, o zaman Osmanlı İmparatorluğu'na ait olan ve bugün Irak'ın başkenti olan Bağdat şehrine gitmek zorunda kaldılar. Kar ve buz kaplı yollarda yürümek yolculuklarını katlanılamayacak derecede zorlaştırmıştı.

Hız. Bahauallah'ın ünü kısa zamanda Bağdat ve civarında bulunan diğer şehirlerde duyuldu. Her gün daha çok kişi bu sürgün edilen mahpusu ziyaret edip O'nun teyitlerini almak istiyorlardı. Fakat bu arada O'nun bu kadar tanınmasını çekemeyenler de vardı. Bunların arasında Hız. Bahauallah'ın bu kadar çok sayıda insanın sevgisini kazanmasını çekemeyen İslam mollaları ve kardeşi Mirza Yahya vardı. Bunlar, İran hükümeti ve Osmanlı İmparatorluğu ile el ele vererek, Hız. Bahauallah'ın daha uzak bir yer olan İstanbul'a gönderilmesine neden oldular.

1863 yılının Nisan ayı Bağdat halkı için çok üzüntülü bir ay oldu. Çok sevdikleri biri aralarından ayrılıyordu. Ayrılmadan birkaç gün önce, Hız. Bahauallah şehrin dışında bir yere çadırını kurdurdu ve on iki gün boyunca kendisine veda etmeye gelenleri burada kabul etti. Hız. Bab'a inananlar büyük bir üzüntüyle kendisini görmeye geldiler. Bunların bir kısmı sürgünde kendisine eşlik edeceklerdi; fakat çoğu bu beraberlikten mahrum kalacaktı. Burada, Hız. Bahauallah etrafındakilere, Hız. Bab'ın geleceğini haber verdiği kimsenin kendisi olduğunu açıkladı. Bu müjde büyük bir sevinçle karşılandı. Kalpler sevgi ile doldu. Gelecek asırlar boyunca, 21 Nisan- 2 Mayıs arası, bu on iki gün dünya Bahailer tarafından, Hız. Bahauallah'ın Emrini açıkladığı Rızvan Bayramı olarak kutlanacaktı.

İstanbul, o zaman Osmanlı İmparatorluğu'nun başkentiydi. Burada da Hız. Bahauallah'ın yüce hikmet ve kişisel cazibesi birçoklarını cezbedti. "İstanbul'da daha fazla kalmamalıdır." diyen fanatik Müslüman hocaları, yüksek makamda bulunanları O'nun Edirne'ye sürülmesi için ikna ettiler. Hız. Bahauallah Edirne'de dünya hükümdarlarına hitaben Levihler yazdı. Onları baskı ve zulümlerden

vazgeçerek halklarının refahı için çalışmaya davet etti. Düşmanlar bundan sonra O'nun için daha büyük bir sürgün planı hazırladılar. Ve İmparatorluğun o zamanlar en uzak ve kötü sürgün yeri olan Akka'ya ailesiyle birlikte sürgüne gönderdiler. Yaşanması imkansız olan kötü şartlara dayanamayacağını düşünerek Allah'ın yüce varlığının buralarda yok olacağını sandılar.

Hz. Bahauallah'ın Akka'daki elem ve ızdırapları anlatılamayacak kadar fazlaydı. Önce çocuklarını bile görmesine izin vermedikleri bir hücreye kapatıldı. Her türlü konfordan yoksun olup gecesi ve gündüzü düşmanlarla çevrilmişti. Fakat zamanla hapislik şartları değişti. Akka şehri ahalisi ve devlet idarecileri sürgündeki bu küçük Bahai topluluğunun suçsuzluğuna inandı. Bunların çoğu O'nun yüce makamını tam olarak anlayamamalarına rağmen, O'nun hikmet ve sevgisi karşısında cezbolmuşlardı.

Birkaç sene içinde kale kapıları yakınları için açıldı. Ve daha sonra bugün Behci Köşkü olarak bilinen yerde daha rahat şartlarda yaşamasına izin verildi.

Hz. Bahauallah 29 Mayıs 1892'de Semavi Melekût'a suud etti. Musevilere göre burası Tanrı Kanununun bir defa daha dünyaya çıkacağı 'Vaat edilen ülke'dir. Yüzyıllar boyu, kutsal ülkeleri durumunda kalan bu ülke hakkında Hıristiyan ve Müslümanların hayret verici kehanetleri vardır. Geçmiş dinlerin kutsal ülkesi (Arz-ı Akdes) Hz. Bahauallah'ın Akka'ya sürgün edilmesi ile Bahai Dini'nin dünya merkezi olmuştur.' (3)

'Hz. Bahauallah'ın en büyük oğlu olan Abbas Efendi, Abdülbaha (Baha'nın kulu) olarak bilinir. Hz. Bab'ın Emrini açıkladığı gece 23 Mayıs 1844'te doğdu. Hz. Abdülbaha Babası tarafından kanuni varisi ve yazılarının tek açıklayıcısı olarak tayin edildi. Kendisi çocukluğundan itibaren babasının ızdıraplarını paylaştı ve 1908 yılına kadar hapis ve sürgün hayatı yaşadı. Bu tarihte Osmanlı İmparatorluğu'nda Genç Türk ihtilali ile hapis hayatı sona erdi. Hayfa'da yaşamaya başladı. Sonra üç yıl boyunca Mısır, Avrupa ve Kuzey Amerika seyahatlerine çıktı. Bu yolculuklar sırasında kilise ve üniversitelerde konferanslar vererek binlerce insana Bahai dininden bahsetti. Adalet, barış ve birlik hakkında konuştu ve Bahai prensiplerini anlattı. Birinci dünya savaşından önce evine döndü. Filistin'in serbest bırakılmasından sonra General Allenby, komutasındakilerle birlikte Hz. Abdülbaha'ya ve Hayfa ve Akka'da hapis ve sürgünde bulunan ahabaplara çok büyük anlayışla davrandı.

Hz. Abdülbaha 1921 yılında suud etti. Mübarek türbesi Kermil dağında, kendisi hayatta iken Hz. Bahauallah'ın direktifi doğrultusunda inşa edilen ve altmış seneden fazla bir zaman saklandıktan sonra defnedilen Hz. Bab'ın türbesine bitişik odadadır. (4)

Hz. Abdülbaha, tarihte başka bir örneği olmayan bir şahsiyettir. Başka hiçbir dinde Onun gibi biri yoktur. Hz. Abdülbaha Hz. Bahauallah'ın Ahdinin Merkezidir. Bu Ahdin kudreti Bahai toplumunu bölünmekten ve ayrılıklardan korur.

Hz. Abdülbaha; suudundan önce hazırladığı vasiyetnameyle büyük torunu Şevki Efendiyi, Tanrı Emrinin Velisi ve ayetlerinin açıklayıcısı olarak tayin etti. Şevki Efendi 1 Mart 1897'de Akka'da Abdullah Paşa konağında doğdu. Öğrenimini Beyrut kolejinde ve Londra'da Oxford Üniversitesinde yaptı.

Şevki Efendi, Emrin Velisi olarak otuz altı yıl bütün çabasını Bahai öğretilerini dünyanın en ücra köşelerine yaymak için harcadı. Bahai yönetim düzeninin kurulması, Hayfa'daki Bahai Mabet ve bahçelerinin inşası, onarılması ve düzenlenmesi, birçok önemli eserin İngilizceye çevrilmesi, kıtalararası konferansların düzenlenmesi çalışmalarından bazılarıdır. Şevki Efendi 4 Kasım 1957'de Londra'da bulunduğu sırada vefat etti.

Yüce Adalet Evi, Bahai Ruhani Yönetiminin en yüksek yürütme organıdır. Akdes Kitabında bulunan Nass'ların dışında kalan her kararı vermeye ve onu yürütmeye yetkilidir. Fakat Akdes Kitabındaki hiç bir hükmü değiştirmeye yetkileri yoktur. Yüce Adalet Evi ilk olarak 1963 yılında mevcut 56 Milli Ruhani Mahfil üyelerinin oylarıyla kuruldu. Dokuz kişiden ibaret olan üyeler Hayfa'da oturur. Her beş yılda seçimler yenilenir. Yüce Adalet Evi'nin görev, yetki ve sorumluluğu, Akdes Kitabında ve Elvah-i Vesaya'da (Hz. Abdülbaha'nın vasiyetnamesi) en ince ayrıntılarına kadar belirlenmiştir. Bütün kararlarında masum (yanılmaz) olan Yüce Adalet Evi, dünya Bahailerinin Ruhani sığınağı, Dini ve sosyal problemlerinin çözücü kurumudur.' (5)

Ali, çok güzel küçük albümler hazırlamıştı. Bu albümlerde Bahai öğretileri, birkaç Saklı Söz ve Makam-ı Ala ve mabetlerin, Hz. Abdülbaha'nın, değişik ırk topluluklarının ve Yüce Adalet Evi binasının fotoğrafları yer alıyordu. Albümün en altında şu yazı yer almıştı. Yüce Adalet Evi Allah'ın adaletini bütün dünya üzerinde tesis edecektir.

Ali bu albümleri çocuklara dağıtırken kızlardan biri: "Bunun için size borcumuz ne?" diye sordu.

Ali: "Sadece, bunları dikkatle okumalısınız." dedi.

Ali gibi düşünceli ve aktif gençlerin aramıza katılmasının Emrin gelişmesinde çok faydalı olacağını düşünüyordum.

Meryem: "Ben bugün tescil olmak istiyorum." dedi.

Onu takiben kardeşi Murat ve üç genç daha tescil olmak istediklerini söylediler.

Ferit: "İsterseniz bunu gelecek toplantımızda tekrar görüşelim ve bu zaman içinde sizler de daha iyi düşünürsünüz. Eğer bu hususta kitap isterseniz size temin edebilirim."

Toplantı bittikten sonra Ferit'e sorduk: "Niçin gelecek toplantıya bıraktın?"

Ferit: "Emre katılmaya gerçekten hazırsalar gelecek toplantıda da isteklerini tekrarlayacaklardır." dedi.

Kaynaklar:

1-Baha'i Teaching for New World Order, page 50-51, printed in the United State of America, Copyright 1992.

2- Bahai Dininin 1. Yüzyılı) sayfa 54-55-56'nın özeti.

3- Bu pasaj "Yeni Bahçe" adlı Kitaptan Hz. Bahauallah'ın hayatı bölümünden özetle alınmıştır.

4-Bahai Teaching for the New World Order, page 53- 54.

5- Bahai Dini Kitabından, sayfa 4. (1989 Basılı)

13. BÖLÜM

Nevruz bayramıydı, Türkan ve Ali'nin düğünü ve Bahai nikahları yapılacaktı. Ali'nin anne ve babası oğullarının düğün törenini büyük bir otelde yapmak istiyorlardı. Ancak, Ali, o günlerde olan Ark projesi harcamalarını, dünyanın her köşesindeki fakir insanları, Emrin tebliğ çalışmalarını ve fakir çocukların eğitimi için gereken maddi imkanları ön planda düşündüğü için Türkan'a düğün masrafları için ayrılan paranın, Emri harcamalar için verilmesini istediğini söyledi ve Türkan da bu düğün masrafları için ayrılan paranın ve kendi başlık parasının Emri harcamalara tahsis edilmesini istedi.

Ali'nin bir arkadaşı onların bu fikrini çok takdir ettiğinde, Ali şöyle dedi: “Ben, Hz. Abdülbaha ve Şevki Efendi'nin düğün törenlerini örnek aldım.” diye cevapladı.

Davetliler; Ali ve Türkan'ın yakın akrabaları, iki Mahfil üyesi ve bizim gençlerden oluşuyordu. Bahai yeni yılının ilk toplantısı çok heyecanlı geçti. Meryem ve dört genç biran evvel tescil olmak için bekliyorlardı. Bu isteklerini bir kere daha belirttiklerinde, toplantıyı idare eden Ali, tescil işi çok basittir. Bir kere Bahai olarak tescil edildiğinizde Tanrı'ya, Hz. Bahauallah'a ve kendinize Bahai Dininin bütün esaslarını yerine getireceğinize söz vermiş olacaksınız. Mukaddes Kitabımız olan Akdes Kitabında ilk olarak Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Allah'ın kulları için yazdığı ilk görev, Vahyinin doğuş yeri ve yasalarının kaynağı olan ve hem Emir ve hem de yaratılış âleminde O'nun makamını temsil eden kimseyi tanımaktır. Her kim bu görevi yerine getirirse, bütün iyiliklere ulaşır ve her kim bundan mahrum kalırsa, doğru olan her ameli işlese bile, yoldan çıkmış olur. Bu en ulu makama, bu yüce ufkun zirvesine ulaşan her insanın, âlemin Maksudu olan kimsenin her emrine itaat etmesi gerekir. Bu iki görev birbirinden ayrılamaz. Biri olmadan diğeri kabul edilmez. İlahi ilham Kaynağı, işte böyle buyurmuştur.” (1)

Ali elinde tuttuğu tescil kartlarını masanın üstüne koyarken şunları söylüyordu: “Çok iyi derinleşmeniz gerekir, zira Tanrı'nın sınavlarıyla karşılaşacaksınız. Bakınız Kuran-ı Kerim ne buyuruyor:

‘...insanları yalnız ‘inandık’ demelerini yeterli sayıp hiç sınanmadan bırakacaklarını mı zannediyorlar? Allah, doğruyu söyleyenleri de, yalanı söyleyenleri de mutlaka meydana çıkaracaktır.’ (2)”

Sonra Ali, Ferit'i tanıştırdı: “Müstakbel doktorumuz, Ferit Semih'i sizinle tanıştırmak istiyorum. Kendisi çok kıymetli gençlerimizden biridir. Onun başarılı olmasını sağlayan en büyük şey hedefine varıncaya kadar ara vermeden takip etmektedir. Bugün sizlere insanlığa hizmet için herkese düşen sorumluluklardan bahsedecek.”

Ferit masanın başına geçti: “Daha önceki arkadaşlarımızın da dedikleri gibi, buraya konuşma becerilerimizi geliştirmek, bilgilerimizi artırmak ve aynı zamanda eğlenmek için gelmiş bulunuyoruz. Ben Hz. Bahauallah'ın sözleriyle başlamak istiyorum. Günlük namaz duaları üç çeşittir. Herkes bu üç çeşitten birini seçmekte serbesttir. Konuşmama ‘Kısa Namaz Duası’ ile başlamak istiyorum.

‘İlahi! Senin, beni, Seni tanımak ve Sana tapmak için yaratmış olduğuna tanıklık ederim. Şu anda kendi aczime ve Senin kuvvetine; kendi zaafıma ve Senin iktidarına ve kendi fakirliğime ve senin zenginliğine tanıklık ediyorum. Müheymin ve Kayyum İlâh ancak Sensin.’ (3)

Bugün Hz. Bahauallah'ın Emrini kabul edip tescil olan arkadaşlarımız gibi, Tanrıyı ancak O'nun peygamberleri vasıtasıyla tanıyabiliriz. Bahai Dininin en mukaddes Kitabının ilk satırlarını bize okuyan Ali'nin dediği gibi, Tanrı'ya karşı olan sorumluluklarımızı yerine getirip, insanlık âlemine hizmet vermek için ancak eserleri mütalaa ederek, düşünerek ve uygulayarak vazifelerimizi tam olarak yerine getirebiliriz. Örneğin; Emrin duyurulması bir hizmettir ve Hz. Bahauallah bizleri seçmiş ve bize bu onurlu görevi vermiştir. Bu nedenle, bizler bu ruhani emanetin hamili olarak diğer insanlarla paylaşmalıyız. Birçok levhte, Hz. Bahauallah: “İnsanlar arasında birlik ve barış kurulmazsa, insanlık âlemi refah ve huzura kavuşamaz. Sevgi ve hikmetle duyurmak ve insanlara kılavuzluk etmek hizmetlerin seçkinidir.”

Yeni tescil olan gençlerden biri sordu: “Emrin tebliği en iyi şekilde nasıl yapılabilir?” Ferit: “Tebliğ için özel bir yöntem yoktur, çünkü insanların fikir ve soruları değişiktir. İlk olarak arayıcının dini inançlarını ve isteklerini anlayabilmesi için mübelliğinin uyanık ve çok iyi bir dinleyici olması gerekir. Mübelliğ için Hz. Bahauallah şöyle buyuruyorlar:

‘İçinizden biri Rabbin Emrini tebliğ etmek isterse her şeyden önce kendi kendini tebliğ etmelidir ki onun sözünü işitenlerin kalpleri müncezip olsun. Bir mübelliğ önce kendi kendini tebliğ etmedikçe, sözü arayıcının kalbinde heyecan uyandırmaz. Ey kavim! Başkalarına iyi öğütler verip kendileri o öğütleri tutmayan kimselerden olmayınız...’ (4)

Hız. Bahauallah bizlere aynı zamanda bazı emri pasajları ezberlememizi ve konuşma sırasında bunları başkalarına iletmemizi buyuruyorlar. Tanrı'nın sözlerinde, dinleyenlere sihirli bir şekilde tesir etme kuvveti vardır. Bu arada İlahi Emri kabul etmeye hazır olan ruhlar için dua etmeliyiz. Sistemli ve planlı hareket ederek sevgi ve enerjimizi planımız üstünde yoğunlaştırmalıyız. Mesajı hikmetle ortaya koymalıyız. Hikmetli olmak Emirden veya prensiplerden bahsetmemek değildir. Kişilerin ihtiyaçlarını ve kapasitelerini göz önünde tutarak Hz. Bahauallah'ın mesajını onlara ilettiğimizde anlamaları ve kabul etmeleri daha kolay olacaktır.”

Biraz su içerek Ferit sözlerine devam etti: “Hz. Abdülbaha'nın yazıları arasında hikmetle ilgili şöyle bir hikâyeye rastladım, özetini anlatacağım:

İslam halifelerinden olan Harun Reşit rüyasında bütün dişlerinin döküldüğünü görür. Kendisine bir rüya tabircisi getirilmesini ister. Gelen şahıs ona: Çocuklarının, eşinin, erkek ve kız kardeşlerinin, anne ve babasının ve bütün ailesinin öleceğini ve kendisinin de en son öleceğini söyler. Harun çok kızar, onu hapse attırır ve yeni bir tabirci getirmelerini ister. İkinci gelen tabirci ise ona çok uzun bir hayat yaşayacağını ve herkesten daha uzun ömürlü olacağını söyler. Harun çok mutlu olur ve ona hediyeler verir. Neticede her iki tabirci de değişik şekilde aynı şeyleri söylemişlerdir.

Bu hikâyeye bize Emri tanıtırken sevgi, saygı ve alçak gönüllülikle hareket etmemiz gerektiğini gösterir. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

‘...Söyle: Ey Ehli Baha! Fiilleri sözlerine uymayanların izinde yürümekten sakınınız. Çalışınız ki, milletler sizi Tanrı ayetlerine mazhar ve Onun emirlerine makes görsünler. Muhtelif sınıflara mensup insanların hareketleri sözlerine uymaz. Siz onlar gibi olmayınız. Amelleriniz insanlığa rehber olsun. Amel ilemdir ki başkalarından ayırt edilebilirsiniz. Emel ilemdir ki nurunuzun pertevi dünyaya yayılır. Ne mutlu öğüdümü dinleyene! Ne saadet Âlim ve Hâkimin buyruklarını tutana!’ (5)

Yine Hz. Abdülbaha'nın yazılarından özet:

‘Duyurucu bir çiftçiye benzer. Çiftçinin başarılı olabilmesi için arsa, tohum ve suya ihtiyacı vardır. Arsa; insanların kalpleridir, tohum; ayet ve İlahi eserlerdir, su; dua ve münacattır.’

3 Ocak 1984 tarihli mesajlarında Yüce Adalet Evi şöyle buyurur: ‘ Gençlik dünyayı harekete geçirebilir.’

Tarihe bakacak olursak gerek dini, gerekse savaş durumlarında zaferi kazanmakta gençlerin büyük rolü olmuştur.

‘Himmat kuşağını kuşan; belki komşunu Tanrı'nın şeraitine kılavuzlarsın. Böyle bir amel, her şeyin sahibi ve yüceler yücesi Tanrı'nın katında her amelden üstündür. Emirdeki sebat ve istikamet; hiç bir dünyevi şeyin seni vazifenden alıkoyamayacağı derecede büyük olmalıdır...’ (6)

Bugün çoğu insanlar şaşkın durumda düşünüyorlar: Hayatın amacı ne? Niçin yaratıldım? Hayattan en iyi şekilde nasıl faydalanabilirim? Bu dünyadan sonra ruh için başka bir hayat var mıdır? Varsa, bundan sonraki hayat için bu dünyadaki vazifelerim nelerdir? İyice tefekkür edecek olursak bütün soruların cevapları Hz. Bahau'llah'ın eserlerinde mevcuttur. Bazı Levihlerde Hz. Bahau'llah, Bahaileri ruhani doktorlara benzetir. Öyle bir doktor ki, devamlı olarak manevi hastalıklar için şifalar arasın. İçinde bulunduğumuz asırda, dünya insanları özellikle gençler hayatın amacını kavramaya çalışırlar. Sonuç olarak alkol, uyuşturucu ve anarşiye tutkun olup, nihayet intihara veya hapishanelere sürüklenebilirler.

Hız. Bab, Emrini ilk açıkladığında 25 yaşındaydı. Kendisine ilk inanan on sekiz kişi 'Dirinin Harfleri' olarak bilinir. Kuddüs, Molla Hüseyin, Tahire gibi... Onların çoğu gençlerden oluşuyordu. Hız. Bab, onlara İran ve Irak'a giderek bu yeni Zuhurun müjdesini insanlara tebliğ etmelerini istediklerinde 'Dirinin Harflerine' şöyle buyurdu: 'Ey benim sevgili arkadaşlarım, siz Tanrı'nın çağrısını insanlara iletiyorsunuz. Tanrı sizleri kendi sırdaşı olarak seçmiştir. Doğru konuşma ve doğru davranışlarınızla, Tanrı'nın kudret ve azametini, birer örnek olacaksınız. Sizin bütün organlarınız, hayatınızın temizliğine tanıklık etmelidir. Bu gün için Tanrı şöyle buyurmuştur: 'Bu gün ağızlarınızı kapatıp, ellerini konuşturuyoruz ve işlediklerine, ayaklarını tanık kılıyoruz.'

Hız. İsa'nın kendisine ilk iman edenleri, tebliğ için gönderdiği zamanki söylediği sözleri hatırlayınız. Hız. İsa onlara: 'Siz karanlık bir gecede, dağ başında yakılmış bir ateşe benziyorsunuz. İnsanlar sizin parlaklığınızla doğru yolu bulmalıdırlar. Sizin sözleriniz ve huylarınız öyle temiz olmalıdır ki, insanlar size bakarak Ruhani Peder'e doğru yol bulabilsinler. Ruhani Peder'in evlatları olan sizler, hareket ve davranışlarınızla Tanrı'yı temsil etmelisiniz ki, insanlar Allah'ın nurunu sizde görsünler. Siz yerin tuzusunuz, tuz bozulursa neyle korunabilir? Siz öylesine her şeyden kesilmiş olmalısınız ki, tebliğ için girdiğiniz şehirlerde, o şehrin insanlarından hiç bir karşılık beklememelisiniz, onlardan hatta yemek bile istememelisiniz, şehirden çıkarken, ayaklarınızın tozunu bile silkeleyip, girdiğiniz gibi o şehirden çıkmalısınız. Ruhani Peder her zaman sizinle beraberdir ve sizi korur. O'na vefakar olursanız, dünyanın hazinelerini size açacaktır ve sizi krallardan da üstün kılacaktır' diye buyurmuştu. Ey Dirinin Harfleri, ey bana iman edenler, bu gün, eski günlerle kıyaslanmayacak kadar büyüktür. Siz zuhur güneşini gören ve sırlarına vakıf olan ilk insanlarsınız. Ayağa kalkınız ve Kuran-ı Kerim'de yazılı, senin büyük Tanrı'n, arkasında dizi dizi melekler olduğu halde gelmiştir, ayetini unutmayınız. Dünya ile ilgili arzularla kirlenmiş olan kalplerinizi temizleyip, Tanrısal huylarla bezeniniz.' (7)

Sonra Ferit bir yudum su içerek şöyle dedi: "Bütün çabalarımız, düşüncelerimiz ve eğitimimiz kendimiz, ailemiz, memleketimiz ve bütün dünya insanları için yararlı olmalıdır.

Yüce Adalet Evi mesajında da belirtildiği gibi: "Gençlik dünyayı harekete geçirebilir. Eğer dünyayı değiştirmek için hedefimizi belirlersek ve aynı hedefte yoğunlaşırsak bunu başarabiliriz."

Ferit konuşmasını bitirdiğinde kızlardan biri sordu: "Konuşmanızda bahsi geçen Peder kim?"

Ferit: "Geçmişteki mukaddes kitaplarda; Tanrı, zamanın sonunda veya Hüküm günü Peder'in geleceğini haber verir. Bu da Hz. Bahau'llah'ın geleceğinin bir işaretidir."

Kaynaklar:

- 1-Kitab-ı Akdes,sf 19, no 1.
- 2- Kuran-ı Kerim 29, Ankebut Süre, ayet 1-2.
- 3-Bahai Dininde Şer'i Hükümler ve İzahları, sf 16.
- 4- Bahau'llah'ın Sesi, Sayfa 140, no 128.
- 5- Bahau'llah'ın Sesi, Sayfa 154, no 139
- 6- Bahau'llah'ın Sesi, Sayfa 170, no 161.
- 7- Nebil Tarihi, Sayfa 41 (1973 basımı)

14. BÖLÜM

Zamanla Dalyan ailesi ile dostluğumuz kuvvetlendi. Bayan Dalyan devamlı olarak cuma akşamları yapılan ocakbaşı toplantılarına geliyordu. Son hafta yanında Hamide ve Fadi adlı iki arkadaşını da getirdi. İlk soruyu sormak için ikisi de birbirine sen sor diyordu.

Annem: “Gerçeği araştırırken aklınıza gelen bütün soruları sormalı ve bu hususta çekinmeden açık olmalısınız. Size şöyle bir önerim var; sorularınızı yazarsanız daha kolay olacaktır.”

Hamide: “Gerçekten, bilginizi ve çocuklarımızı değiştirebilen gençlerinizi takdir ediyoruz. Fakat inancınızın İslam’ın bir tarikatı olduğunu söylerseniz, Bahailik İslam’ın bayrağı altında çok kısa zamanda bütün memlekette yayılacaktır. Ben bütün ailemi Bahai tarikatına getirebilirim. Çünkü Müslümanlar Hz. Muhammed’in son Peygamber ve Kuran-ı Kerim’in de son kitap olduğuna inanırlar. Böyle bir inancı yıkmak çok zordur.”

Babam: “Eğer Hz. Muhammed son peygamber ve Kuran-ı Kerim Tanrı’nın son kitabı dersek bu Ulu Allah’ın bilgi ve kudretinin de son bulunduğu anlamına gelmez mi? Allah beni affetsin, bana göre bu Allah’ın bilgisi ve kudretine karşı gelmektir. Kuran-ı Kerim’de ne Hz. Muhammed’in son peygamber, ne de Kuran-Kerim’in son kitap olduğuna dair tek bir satır yoktur. Fakat gelecek olan Tanrı elçileri hakkında birçok ayet vardır.”

Babam Kuran-ı Kerim’i getirerek şöyle söyledi: “Bazı ayetlerin manaları açıktır. Bazı manaları mecazidir. Okuyacağım ayetlerin manaları açıktır:

‘Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri gelince (onlar) ne bir an geri kalırlar ne de bir an ileri gidebilirler.’

‘Ey Âdem Oğulları! Size kendi içinizden Elçiler gelip ayetlerimizi anlattıkları vakit kim (onlara karşı gelmekten) sakınır, halini düzeltirse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeceklerdir.’

‘Ayetlerimizi yalanlayıp onları (kabul etmeyi) kibirlerine yediremeyenlere gelince, işte onlar cehennemliktir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.’ (1)

Kuran’ın birinci ayeti gelecek zuhurlarla ilgilidir. İkinci ayet peygamberlerin geleceğini haber verir. Hatta ‘kendi içinizden’ geleceğini bildirir, çünkü Hıristiyanlar gökten gelmesini bekliyorlar. Üçüncü ayet: Kuran’da bahsi geçen gelecek zuhurları inkâr edenlerin cehennemde kalacaklarını belirtir.”

Hamide: “Bizim cehennemlik olduğumuzu mu söylüyorsunuz.”

Babam: “Galiba yanlış anlaşıldı. Ben ayetlerin manasını açıkladım. Kuran-ı Kerim’de bile İslam’ın süresi açıklanmıştır:

‘Allah, gökten yere kadar bütün işleri düzenleyip yönetir. Sonra sizin saydığınıza göre bin yıl tutan bir günde O’nun katına yükselir.’ (2)

‘Yeryüzü Rabbinin nuruyla aydınlanır, Kitap açılır, peygamberler ve şahitler getirilir ve onlara haksızlık yapılmadan aralarında adaletle hüküm verilir.’ (3)

Babam sözlerini bitirdiğinde, elinde iki paketle muhtar geldi.

Muhtar, anneme şöyle dedi: 'Yeni yıl hediyesi olarak köylüler size ve Bayan Oral'a bunları gönderdiler.'

Annem paketi açtığımda içinden; el işleri bir çift biblo ve annemin okuma ve yazma öğrettiği köylüleri tarafından yazılmış bir mektup çıktı.

Babam: "Bence bu senin aldığın en güzel hediye. Bu arada köylüler için yapmış olduğunuz bu hizmet için sizleri kutlarım." dedi.

Sonra muhtar köylülere yapılmakta olan yardımlar için haftalık programı anlattı.

Bayan Dalyan: "Bu yardımlaşma programına bende katılabilir miyim?" diye sordu.

Annem: "Aramıza katılmanızın faydalı olacağından eminim." dedi.

Babam: "Yorgun değilseniz sizlerle Tanrı'nın, Hz. Muhammed ve insanları arasındaki Ahd-i misak (İlahi sözleşme) hakkında bazı ayetlerine bakalım."

Fadi: "Tabii, iyi olur." dedi.

Babam: "'Hâlbuki Allah peygamberlerden Ahd (söz) almıştı: And olsun ki size kitap hikmet verdim; sonra sizde olanı tasdik eden bir peygamber gelecek ona mutlaka inanacaksınız ve ona mutlaka yardım edeceksiniz, ikrar edip bunun üzerine ahdimi kabul ettiniz mi? demişti. 'İkrar ettik', demişlerdi; Allah da şahit olsun, Ben de sizin gibi şahitlerdenim demişti.' (4) 'Allah'ın Ahdini az bir değere değiştirmeyin. Eğer anlayan kimselerden iseniz Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır.' (5)

Sizlere beklenen Ulu Zuhurla ilgili ayetleri okuyacak olsam, Kuran'ın üçte birini okumam gerekir." dedi.

Fadi: "Biz Hz. Mehdi ve Hz. İsa'yı bekliyoruz. Ancak kıyamet kopacak, ölümler mezarlarından çıkacak ve daha çok olaylar meydana gelecektir."

Babam: "Kuran-ı Kerim'de kıyamet günü ile ilgili bir sure vardır. Bu surede inananlardan biri Hz. Muhammed'e: 'Kıyamet günü ne zaman olacak?' diye sorar. 'Gözün şaşkına döndüğü, ayın tutulduğu zaman. Güneş ve ay bir araya geldiği zaman, işte o gün insan: 'kaçacak yer nerede?' diye haykıracaktır. O gün ancak Rabbının katında yer vardır.' (6)

Tekfir suresinde de Kıyamet hakkında yukarıdaki ayetlere benzer ayetler vardır.

Yukarıdaki ayette bahsedilen güneş ve ayın bir araya gelmesi; Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'ın zuhurlarının bir araya gelmesi kastedilmiştir. Başka bir deyimle Hz. Bab'ın ismi: 'Ali Muhammed'e atfedilir. 'O gün ancak Rabbının katında yer vardır' Rab: Mürebbi demektir. Ve o gün ancak, Hz. Bahauallah'ın Emrinin gölgesinde huzurlu olabilir.

Bahsi geçen güneş, ay ve yıldızlar mecazı manada kullanılmıştır. Kuran'ın diğer surelerinde ve İncil'de de güneş, ay ve yıldızların terimlerinde kullanılmıştır. Havarilerden biri Hz. İsa'ya tekrar gelişi ile ilgili işaretler neler olacağını sorduğunda, şu cevabı almıştı: "O acılı günlerin hemen ardından güneş kararacak ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökyüzünden düşecek, göklerin güçleri sarsılacak. Bunun üzerine, gökte insanoğlunun belirtisi görünecek. O zaman, yeryüzünün tüm ırkları dövünecekler. İnsanoğlu'nun güçle ve sınırsız yücelikle göğün bulutlarında geldiğini görecekler.'" (7)

Babam İkan Kitabı'ndan şu satırları okudu:

'...Güneş, ay ve yıldızlardan maksat, sonraki zuhur zamanında yaşayıp halkın din dizginini ellerinde bulunduran önceki zuhur ulemasıdır. Bunlar Hakikat Güneşinin sonraki zuhurunda o Güneşin ışığı ile aydınlanırlarsa, Tanrı katında makbul olurlar, aydın ve aydınlatıcı olurlar; aksi takdirde, halkı hidayet edecek bir mevkide de olsalar, onların hakkında zulmet (karanlık) hükmü cari olur...' (8)

Lütfen bu Kuran ayetine dikkat ediniz:

'Yeryüzündeki ağaçlar kalem, denizlerde mürekkep olsa, arkasından ona yedi deniz daha katılsa yine de Allah'ın ayetleri bitmez. Kuşkusuz Allah mutlaka galip ve Hikmet sahibidir.' (9)

Bu ayette demek istenen Allah'ın zuhurlarının ve mukaddes kitaplarının hiçbir zaman son bulmayacağıdır. Malum olduğu üzere Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar kendi mukaddes kitaplarını yeterince incelemeyen din adamlarının gösterdiği yolda ilerlemektedirler."

Babam şöyle devam etti: "Sorularınızdan biri ölümlerin mezarlarından çıkmasıyla ilgiliydi:

'Dinle bak! O gün nida edici yakın bir yerden nida eder.'

'O gün insanlar bu sesi gerçekten işiteceklerdir. İşte bu kabirden çıkış günüdür.' (10)

'O'nun delillerinden biri de, göğün ve yerin O'nun emriyle durmaktadır. Sonra topraktan bir çağırış çağırır ki hemen yerden (kabirden) çıkıverirsiniz.' 11

Kuran-ı Kerim, İncil ve diğer mukaddes kitaplarda bulunan bu tip ayetlerin hepsi semboliktir."

Hamide sordu: "Kuran ayetlerinde belirtildiğine göre kıyamet gününde bir boru sesi duyulacak ve insanlar mezarlarından çıkacak. Bu hususta sizin yorumunuz nedir?"

Babam: "Kısaca söylemek gerekirse, Tanrı zuhurlarının insanları Emirlerine çağırması ve daveti; sözü edilen boru sesidir. Çünkü onların ruhani bilgileri ve hikmetleri başka hiç kimsede olamaz. 'Ölümlerden maksat yeni zuhur'a iman getirmeyen veya haberi olmayanlardır. İkan Kitabında ve diğer bazı eserlerde bu hususlarda açıklamalar vardır."

'Anlamak isterseniz size bir hakikat söyleyeyim: Tanrının ağzından çıkan her bir kelimedede her insan vücuduna yeni bir ruh üflecek gizli bir kudret var...' (12)

Fadi: "Gençlerinizin her bakımından itaatkâr ve olgun olmalarının sebebi ne acaba? Demek istediğim Bahai olan ve olmayan gençler arasındaki farklılık nedir?"

Babam: "Kanunlara göre Tanrı'nın nazarında herkes eşittir. Bazı Bahai gençlerinin Bahai düzen ve prensiplerine tam olarak uymadıklarını söylemek gerekir. Bu sebeple Bahai anne-babalar da zaman zaman çocukları ile problemler yaşamaktadırlar. Bahai hayatı yaşayan gençlerin ise yürekleri ve zihinleri hakikat Güneşinden ışık alıp aydınlanmıştır. Misal olarak: Maddi hayatta, güneşte yetişen bir bitki, güneşin ışık ve sıcaklığı ile nasıl gelişir tatlı meyveler ve güzel çiçekler meydana getirirse, aynı şekilde, insanlar da Hakikat güneşinin ışık ve sıcaklığından mahrum kaldıkları zaman ruhları ve zihinleri karanlıkta kalarak hayatlarının asıl gayesi ile mücadele verirler."

Hamide: "Hz. Bahau'llah zamanında herhangi bir mucize olmuş muydu?"

Babam: “Hz. Bahauallah zamanında meydana gelen mucizelerden pek bahsetmiyoruz, çünkü bunlar orada, o zaman bulunanlar içindir. Her zuhurun mukaddes yazıları ve bunların insanların kalpleri ve ruhları üzerinde derin etkileri vardır. Fakat somut olarak baktığımızda; ordusu ve hiçbir maddi gücü olmayan ve iki devletin ve din adamlarının saldırısı altında bulunan bir kişinin bunları yenerek Emrini bütün dünyaya yayması ve bütün düşmanlarının zaman içinde yok olması sizce mucize değil midir?”

Hz. Bahauallah hayatının 40 senesini sürgün ve hapiste geçirdi. Memleketi olan İran'dan sürgün edilerek Irak, İstanbul, Edirne ve son olarak da bir sürgün şehri olan Akka-Filistin (İsrail)'e sürgün edildi.

Şimdi sizlere yaşanmış bir olayı anlatacağım; Akka'nın iki ileri geleni emirlerinde bulunan Tutukludan (Hz. Bahauallah) o kadar çok etkilendiler ki O'na bağlanıp Emrine iman ettiler. ‘...Hz. Bahauallah'ın makamını tanıyan Ahmet Cerrah Türk ordusunda bir subaydı ve kışladaki gardiyanların komutanıydı. Kendisi Hz. Bahauallah'la ilk olarak Kışlada karşılaştı, fakat O'na karşı bir yakınlık duyması birkaç sene sonra Hz. Bahauallah'ın, o zamana kadar ikamet ettiği Abud'un Evi'nden alınarak valinin evine alınması ve üç gün süreyle burada tutuklu kalmasıyla başlar. Daha sonra da göreceğimiz gibi, bu aşağılayıcı muamelenin sebebi Akka'da öldürülen üç Ezeli idi. Ahmet Cerrah da bu duruşmada vazifeli subaylardan birisiydi ve burada Hz. Bahauallah'ın ihtişamı onun ruhu üzerinde çok müteessir oldu. Hz. Bahauallah'ın kudretli sözleri bu mahkûmun hiç de sıradan biri olmadığını açıkça gösteriyordu. İlâhi yazılardan bazılarını okuduktan sonra o da inananlar arasına katıldı.

Cerrah'ın erkek kardeşi olan Emin Efendi, Akka Belediyesinin başkanı idi. Ve o da Emri kabul ederek inananlar arasına katıldı. Bu sırada onların emirde derinleşmelerini sağlayan bir hadise meydana geldi. Bir gün Emin ve Ahmet Cerrah Hz. Bahauallah'ın huzuruna girebilmek için izin istediler. Görüşmek istedikleri en önemli konu düşmanları olan ve onlardan daha üst mevkide bulunan Akasi hakkında şikayetlerini belirtmek ve bu hususta yapmaları gereken direktif ve tavsiyeleri almaktı. Huzura vardıklarında daha hiç söz söylemeden Hz. Bahauallah onlara dönerek, “Sizleri Akasi'nin kötülüklerinden koruyan Allah'a şükürler olsun.” dedi. İki kardeş bu sözler karşısında çok şaşırıldılar. Sadece iki gün sonra, bu üst rütbeli subay Padişah tarafından görevinden alındı. Ahmet'in diğer bir kardeşi Halit Cerrah idi. Halit Cerrah, Hz. Bahauallah'ın huzuruna vardığında çok etkilendi ve O'na bütün kalbiyle inandı. Bütün inananlara sevgi ile yaklaştı ve doktor olduğu için hasta olanları büyük bir sevgi ile tedavi etti.” (13)

Kaynaklar:

- 1-Kuran-ı Kerim: Araf Suresi 7, no 34-35-36.
- 2- Kuran-ı Kerim, Secde Suresi 32, ayet 5.
- 3- Kuran-ı Kerim, Zumer Suresi 39, ayet 69.
- 4- Kuran-ı Kerim, Ali İmran Suresi 3, ayet 81.
- 5- Kuran-ı Kerim, El-Nahl Sure16. ayet 95.
- 6- Kuran-ı Kerim, Kıyamet Suresi 75, ayet 6-7-8-9-10-12.
- 7- İncil- Matta, 24: 29—30.
- 8- İkan Kitabı, sf 20.
- 9- Kuran-ı Kerim, Lokman Suresi 31, ayet 27.
- 10- Kuran-ı Kerim, Kaf suresi 50, ayet 41-42.
- 11- Kuran-ı Kerim, Rum Suresi 30, ayet 25.
- 12- Bahauallah'ın Sesi, Sayfa 74, no 74.
- 13- Hz. Bahauallah'ın Zuhuru, 3. Cilt, Sayfa 68-69. Hz. Bahauallah'ın sözlerinden özet olarak tercüme.

15. BÖLÜM

Emre yeni katılanlar için babam şöyle dedi: “Genç grubunuzu tebrik ederim. Yeni tescil olanlar maneviyat bakımından ruhani hayata yeni doğmuş gibidir. Hikmet ve sevgiyle bilgilenmeli ve beslenmelidirler. Yoksa en hafif bir karşı rüzgar onları uzaklaştırabilir. Ahit ve Misak, İdari nizam ve Bahai hayatı hususlarında Kitabı Akdes'te belirtilen kurallara göre derinleşmeli ve duyurunun önemi kavranmalıdır.”

Annem: “Mesleğinde usta olup gerekli diplomayı almak için bir staj devresi gerekir. Sizler de yeni arkadaşlarınız için bir çalışma planı yapmalısınız. Unutmadan, cumartesi akşamı bir toplantımız var, Kitabı Akdes'in basımı bitmiş ve onun hakkında açıklamalar yapılacak. Yeni arkadaşlarınızla beraber katılabilirsiniz.”

Meryem her zaman olduğu gibi bizdeydi. “Kitabı Akdes ne demek?” diye sordu.

Babam: “Bahai Dininin ana kitabıdır. Kelime anlamı olarak; en kutsal kitap demektir. Batıdaki ahabplar ise ‘Hükümler Kitabı’ olarak bilirler. Zira Bahai Dininin hükümlerini içerir.”

Meryem'in Ferit'le ilgili duygularını galiba annem sezdi; bir gün Meryem çıktıktan sonra: “Meryem'in daha fazla bizimle kalıp kültürümüzü tanınması ve bizimle birlikte Bahai aktivitelerine katılması hoşuma gidiyor, çok iyi bir kız.” dedi.

Meryem her fırsatta bana ve Ferit'e hediyeler getiriyordu. Bir gün Ferit'e Neden Meryem'i sinemaya veya dondurma yemeye davet etmiyorsun, onu beğenmiyor musun, diye sordum.

Ferit: “Tabii ki onu beğeniyorum; fakat Tıp Fakültesini bitirmeme az kaldı. Eğer hislerimi kontrol altında tutabilirsem, okulumu zamanında bitirebilirim.” dedi.

Meryem, kültürlü, akıllı ve güzel bir kız. Okulunu bitirmene mani olabilecek bir şey isteyeceğini sanmıyorum, dedim.

Ferit: “Bunu düşüneceğim.” dedi.

Bir müddet sonra sinemada iyi bir film olduğunu ve üç bilet aldığını söylediğinde Meryem sevinçten havalara uçtu.

Meryem: “Rüyam gerçekleşti.” dedi.

Ne rüyası, diye sorduğumda; rüyasında Ferit'in kendisine üç bilet verirken gördüğünü söyledi.

Ferit'e benim için almasaydın dediğimde, filmin çok iyi olduğunu söyledi. Film tarihi bir olayı anlatıyordu ve bir bakıma çok da öğreticiydi.

Cumartesi gecesi Meryem annesiyle geldi. Aramıza yeni katılan arkadaşlarımız da kendi arkadaşlarını getirmişlerdi. Konuşmacı Celal beydi ve Türkçeye yeni tercüme edilmiş olan Kitabı Akdes hakkında konuştu.

Celal Bey sözlerine şöyle başladı: “1873 senesinin başlarında Hz. Bahauallah Akka'da sürgün bulunduğu sıralarda, Udi Hammar'ın evinde kalırken en Mukaddes Kitap ve bu yüce Zuhurun Ana

Kitabı olan Kitabı Akdes nazil olmuştur. Dünyadaki diğer mukaddes kitaplar arasında çok özel bir yeri vardır. Hz. Bahauallah, bu eser için şöyle buyuruyorlar:

‘Gerçek mutluluğun kaynağı, yanılmaz terazi, sıratı müstakim (doğru yol), bütün yaratılmış şeylere hayat veren nefes, en kudretli kale, O'nun ağacının yemişleri, dünyada düzenin korunması ve dünya milletlerinin güvenliği için en yüksek vasıta, bu kitap emir ve yasalarımızın yıldızları ile süslediğimiz bir semadır.’

Ve yine: ‘...O, gerçekten Benim tüm milletlere en büyük bürhanım, gökte ve yerde bulunanların hepsine rahmanın beyyinesidir.’

‘...Hayatıma yemin olsun! O, insanların aklını şaşırtacak bir şekilde gönderildi...’

‘Tanrıya yemin olsun! Onda izhar edilen öylesine muhteşem ve onun üstü kapalı imalarından zahir olan öylesine muazzamdır ki, onları tarife kalkışan dil ifadeden aciz kalır.’

‘Biz gerçekten dünyada yaşayan her şeyi birleştirmek ve kaynaştırmak için geldik. Birlik ışığı öyle kudretlidir ki, bütün dünyayı aydınlatır.’ (1)

‘Hz. Bahauallah bu eserde; namaz duaları, orucun ne zaman ve ne süre ile tutulacağı, cenaze namazı dışındaki namazların cemaatle kılınmaması gerektiği, kible yönünün belirlenmesi, Hukukullah'ın (Allah'ın hakkı) hesaplanması ve verilmesi, miras hükümlerinin belirlenmesi, Meşrikul-Ezkar, on dokuz gün ziyafetleri, Bahai kutsal günleri, Ha günlerinin anılması veya kutlanması ile ilgili konular hakkında ayrıntılı bilgi vermiştir. Ayrıca hocalık sınıfı, kölelik, aşırı sofuluk, dilencilik, inziva hayatı, minbere çıkma, hayvanlara eziyet edilmesi, tembellik, dedikodu, iftira, uyuşturucu, alkollü içecekler, cinayet, kundakçılık, zina ve hırsızlık yasaklanmıştır. Bunların yanında cinayet, kundakçılık, zina, hırsızlık gibi suçların cezalandırılması gerektiğini belirtmişti. Boşanmaya karşı olunduğu ve evliliğin önemi üstünde durmuştur. Herhangi bir sanat veya meslek sahibi olup belli bir işte çalışmak ve işe ibadet derecesinde bağlı olma zorunluluğu, çocukların okutulması ve terbiye alabilmeleri için azami gayretin gösterilmesi, herkesin bir vasiyetname yazması ve yaşadığı memleketteki hükümete tam bir bağlılıkla itaat etmesi zorunlu kılınmıştır.’ (2)

Hz. Bahauallah kendisi tarafından açıklanmamış bazı kuralları, zamanı geldiğinde açıklanması için Yüce Adalet Evi'ne bırakmışlardır.”

Sonra, Celal Bey biraz su içerek konuşmasına devam etti: “Hz. Bahauallah'ın şu sözüne dikkat ediniz; ‘Dinin Başı, Tanrı katından ineni ikrar edip muhkem Kitabında yazılı yasalara uymaktır.’ (3)

‘...Kulların ilk görevi, Tanrı vahyinin doğuş yeri ve yasalarının Kaynağı olan, O'nun makamını temsil eden kimseyi tanımaktır. Bu en ulu makama, bu yüce ufkun zirvesine ulaşan her insanın âlemin Maksudu olan Kimsenin her Emrine itaat etmesi gerekir. Bu iki görev birbirinden ayrılamaz. Biri olmadan diğeri kabul edilmez...’ (4)

Şimdi, lütfen bu ayetlere teveccüh ediniz;

‘Ey dünya insanları! Kesinlikle biliniz ki, emirlerim kullarım arasında inayetimin lambaları ve halkım için rahmetimin anahtarlarıdır. Bir kimse Rahman'ın dudaklarından çıkan sözlerin tatlılığını anlayabilseydi, O'nun inayet ve lütfunun ufku üzerinde parlayan emirlerinden birini bile yerine getirmek uğruna, dünyanın hazinelerine sahip olsa hepsinden vazgeçerdi.’(5)

'Allah'ın ayetlerini her sabah ve akşam okuyun. Bunları okumayanlar, Allah'ın misakına ve ahbine sadakat göstermemiştir ve bu Gün'de bu kutsal ayetlerden yüz çevirenler, Allah'tan ebediyen yüz çevirenlerdendir. Allah'tan korkun ey kullarım...' (6)

Davranışlarımız En Mukaddes Kitapla uyum içinde olmalıdır. Her birey için iki tür hayat tarzı vardır; ışıklı ve ışıklandırılmış olan yol veya karanlık olan yol. Bu seçimi yapmak bizim elimizdedir. Hz. Bahau'llah'ın Kitabı Akdes'te buyurduğu gibi:

'...Emirlerim kullarım arasında inayetimin lambaları ve yaratıklarım için rahmetimin anahtarlarıdır...'

Bu 'lamba ve anahtar' yolumuzu aydınlatır ve refah ve başarının kapılarını açar; fakat Tanrı ile yaptığımız misaka uymazsak ve eserlerinde belirtilen hükümleri yerine getirmezsek, aklımızın alamayacağı bir şekilde cezalandırılırız. Ve bu ancak kendi gafletimizin getirdiği karanlıktır.

Eğer yorgun değilseniz topluluğumuzda yaşadığımız bir olayı sizlerle paylaşmak istiyorum; Rami, genç bir mühendis ve toplumumuzun iyi bir üyesiydi. Bir kaç sene önce kız arkadaşı Aysel ile evlenmeye karar verdiler. Adetlerimize uygun olarak Rami ailesiyle beraber kız istemeye Aysel'in ailesini ziyarete gittiler. Her iki aile evlilik ve Bahai nikahı gibi bütün mevzularda anlaşıldılar. Gelinin ailesi tarafından yapılacak nişan davetinin gününü de kararlaştırdılar. Kararlaştırılan gün ve yerde her türlü alkollü içki ikramı yapılıyordu. Gelinin ağabeyi Rami'ye bir bardak içki ikram etti.

Rami: 'Özür dilerim, ben alkollü hiç bir çeşit içecek alamam, bu benim dinimde yasaklanmıştır.' dedi.

Ağabey: 'Bizde de yasak ama ben içiyorum.' dedi.

Rami: 'Fakat benim verilmiş bir sözüm var. Lütfen daha fazla ısrar etmeyiniz. İkramınızı kabul ederek sözümü bozamam.' dedi.

Ağabey: 'Bugün sizin gününüz. Daha çok mutlu olmalı ve her şeyi unutmalısınız.' dedi.

Rami: 'Özür dilerim fakat içmeyeceğim.'

Ağabey sinirlendi ve şunları söyledi: 'Benimle birlikte bir bardak şarap içmeyen adamın kız kardeşimle evlenmesine izin veremem.' dedi.

Rami, orayı terk etti ve onlarla olan bütün bağlarını kopardı. Bir sene sonra çok güzel bir Bahai kızla evlendi ve şimdi çok mutlular. Eğer Rami bu ilk ikramı kabul etmiş olsaydı, bu tekrarlanacak ve devamlı olarak vicdanı onu rahatsız edecekti."

Toplantının başkanı hazır bulunanlara hitaben: "Sormak istediğiniz bir şey varsa, Celal Bey'e sorabilirsiniz." dedi.

Misafirlerden biri sordu: "Şeytan, melekler, cennet ve cehennem hususlarında ne düşünüyorsunuz?"

Celal Bey: "Kuran-ı Kerim'de bu hususta birçok ayet vardır; özellikle Bakara ve Sadi surelerinde. Burada bir kaç ayeti sizinle paylaşabilirim.

"Allah, 'Ey Adem! Onların isimlerini meleklere anlat.' buyurdu. Âdem onların isimlerini bunlara anlatınca Allah, "Size demedim mi ki göklerin ve yerin sırrını ben bilirim. Ve ben açıkladığınızı da gizlemek olduğunuzu da bilirim.'

Meleklerle, 'Âdem'e secde edin!' dediğimizde iblis'ten başka hepsi secde ettiler. O diretti, büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu.'" (7)

Yukarda zikredilen ayetler üzerinde düşünecek olursak Allah'ın elçisine inanmayanlar veya insanların Tanrı'nın elçisine inanmalarına mani olan kimseler şeytan gibidir. Bütün mukaddes kitaplarda şeytan ve cennet - cehennem bahsi geçer.

İncil'e bakacak olursak:

'Kadın çöle kaçtı. Orada Tanrı tarafından ona bir yer hazırlanmıştır. Kendisini bin iki yüz altmış gün orada besleyecekler.'

Bu ayette Hz. Muhammed'in çölde zuhurunu ve İslam Dininin süresini işaret buyuruyor.

'Ardından gökte cenk (harp) oldu; Mikail ve kendi melekleri ejderle cenk etmek için çıktılar; ve ejder kendi melekleri ile cenk etti ve galip olmadılar, ve gökte (cennette)artık onların yeri bulunmadı. Ve İblis ve şeytan denilen büyük ejder, bütün dünyayı saptıran eski yılan, yeryüzüne atıldı ve onun melekleri kendisiyle beraber atıldılar.'(8)

'Rabbın meleklerle şöyle demişti: 'Ben çamurdan bir insan yaratacağım. Onu yapıp ruhumdan ona üflediğim zaman ona secdeye kapanın.' İblis'ten başka bütün melekler secde etmişlerdi. O büyüklük taslamış ve inkarcılardan olmuş.'
Allah: 'Ey İblis kudretimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Böbürlendin mi? Yoksa gururlananlardan mısın?' dedi

İblis: 'Ben ondan daha üstünüm. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın.' dedi. ...'

Allah: 'Doğrudur, işte ben hakikati söylüyorum, sen ve sana uyanların hepsiyle cehennemi dolduracağım.' dedi. (9)'

Kutsal kitaplarda cennet ve cehennem hakkında çok ayetler vardır.

'Ey Varlık Oğlu!

Bahçen sevgim, cennetin vuslatımdır. Ona gir, duraklama. Yüce melekûtumuzda ve yüksek ceberutumuzda senin için takdir olunan budur.' (10)

'Tanrının insanı yaratmaktaki maksadı onu kendi yaratıcısını tanıyıp Huzuruna gelmeğe muktedir kılmaktır. Bütün semavi kitaplar, ilhamını Tanrıdan alan bütün önemli eserler, bu yüksek değere ve bu yüce amaca kesin tanıklık eder. Tanrı hidayeti Güneşini tanıyıp Onun kutlu alanına girenler Tanrıya yaklaşmış ve Huzuruna girmiş olurlar. Bu Huzur, gerçek uçmaktır. Şu gök konakları bu uçmağın ancak bir remzidir. Bu gibi kimseler Kâbe Kevseyn (iki yay uzaklığı) de, Sidretü'l Münteha ötesinde duran varlık özünün makamını tanımış olanlardır. Onu tanımayanlar ise kendi kendilerini, mutlak yokluk ve dip cehennem ateşinden başka bir şey olmayan, uzaklık sefaletine mahkûm etmiş olurlar. Böyleleri, görünüşte dünyanın en yüksek mevkiini de işgal etseler veya en yüce tahtı üzerinde de otursalar, akıbetleri budur.' (11)''

Toplantıdan ayrılırken Bayan Dalyan: "Bu toplantı ve katıldığım Ocakbaşı toplantısından başka toplantılarınız var mı?" diye sordu.

Annem: "Bahai toplumunda çeşitli toplantılar ve faaliyetler vardır. Örneğin; Çalışma çemberleri, çocuk dersleri, genel toplantılar, dua toplantıları, gençlerin faaliyetleri gibi... Bunlara herkes

katılabilir. Ancak Milli ve mahalli ruhani mahfiller ve on dokuz gün ziyafetlerine ancak tescilli Bahailer katılabilir.”dedi.

Bayan Dalyan: “Bu toplantıya eşimin katılmasını çok istiyordum. Gerçi Meryem’in getirdiği bütün kitapları okudu ve her zaman Bahai Dinini takdirle anıyor. Üstelik Meryem ve Murat’ın Bahai toplumuna katılmasından çok memnun. Ancak, bu politika faaliyetlerinden vazgeçebilirse, bütün davranış ve tutumu Bahai öğretilerine uygun olacak.”

Annem: “Gerçekten Tanrıya güçlü bir inancı varsa, politikadan da vazgeçer ve İsmi Azam bayrağının gölgesinde yer alır.”

Kaynaklar:

- 1- Bahai Dininin Birinci Yüzyılı, sayfa 225- 226.
- 2- Kitab-ı Akdes, Not kısmından özet.
- 3- Hz. Bahauallah’ın Levihleri, Her Şeyin Başı Levhi, sayfa 85,
- 4- Kitab-ı Akdes, birinci ayetin özeti.
- 5- Kitab-ı Akdes, no 3.
- 6- Kitab-ı Akdes, sayfa 67, No 149.
- 7- Kuran-ı Kerim, Bakara suresi, ayet 33-34.
- 8- İncil, Vahiy 12, no 6-7- 8- 9.
- 9- Kuran-ı Kerim, Sad sure 38, ayetler 72-73-74-75- 76- ve 85.
- 10- Saklı Sözler, Arapça 6.
- 11- Bahauallah’ın Sesi, sayfa 38, no 29.

16. BÖLÜM

Bir gece Meryem bize kalmaya geldi. Yemekten sonra televizyonda güzel bir film izlerken, aniden Meryem kalktı: “Benim eve gitmem gerekiyor.” dedi.

Annem: “Geç oldu canım yalnız gidemezsin.” dedi.

Ferit kalkarak: “Meryem’i eve bırakabilirim.” dedi.

Onlar çıktıktan sonra annem: “Bazı şeylerin değişmeyeceğini umuyordum. Ferit pek soğuk davranıyordu.” dedi.

Galiba Ferit’in hislerinden haberiniz yok. Bir süre önce ben ona Meryem için ne düşünüyorsun diye sormuştum, o da şimdilik derslerime odaklanabilmem için hislerimi kontrol altında tutmam gerekiyor demişti, diye söyledim.

Ertesi gün Meryem’e üniversitenin kafeteryasında rastladım. Çok mutlu görünüyordu.

Bulutların üstünde gibisin, dedim.

Meryem: “Bir fincan kahve içmeye vaktin var mı? diye sordu.

Tabii ki var, dedim.

Meryem: "İlk defa hislerimi açıklıyorum." dedi.

Baştan beri Ferit'e olan hislerini anlamış olduğumu ona söyleyecektim; fakat vazgeçtim.

Meryem devam etti: "Ferit'i görür görmez çok hoşlandım. Kısa zamanda onu çok sevdiğimi hissettim. O bunun farkında bile değildi. Ancak, onu uzaktan bile görmek bana yetiyordu. Tescil olmadan önce Ahmed Levhi'nin güçlü bir etkisi olduğunu duydum. Ve O'nu her gün okumaya başladım. Dün gece sizden ayrıldıktan sonra beni dondurma yemeye davet etti. Düşünebiliyor musun bir saatten fazla üniversite ve Bahai faaliyetleri hakkında konuştuk. Annenizi kaybettikten sonra Dr. Semih'in sizleri evlat edindiğini anlattı. Bende ona ailemi anlattım. Onların Bahailik hakkında düşündüklerini, annemin tescil olmak için hazır olduğunu ama babamın da tescile hazır olmasını beklediğini söyledim. Murat ve benim tescil olmamıza babam çok sevindi. Düşünebiliyor musun, üç senelik hayallerim gerçek oldu. O kadar mutluyum ki hislerimi anlatacak kelime bulamıyorum. Onun da benim hislerimi paylaştığından eminim."

Tabii ki o da seni seviyor, ailemizde herkes seni seviyor dedim.

Meryem: "Bundan eminim, yalnız Ferit'in hislerinden şüpheliydim. Ama artık çok ümitliyim." dedi.

Gülerek Meryem'e söyle bakalım Ahmed Levhi'ni kaç kere okudun diye sordum.

Meryem: "Zaman zaman onun kudretini hissediyordum ve her gün okumaya özen gösteriyordum. Her okuyuşumda bu Levhin neden bu kadar önemli olduğunu ve Ahmed'in kim olduğunu hep merak ediyordum."

Çok güzel bir soru, dedim. Gençlik toplantısında yapacağım konuşma için bir konu düşünüyordum, şimdi buldum. Çok teşekkür ederim, dedim.

Gençlik toplantımızı Dalyan ailesinin evinde yaptık. Toplantı başlamadan Meryem yanıma geldi: "Babam biraz üşütmüş, bitişik odada yatıyor. Biraz yüksek sesle konuşabilirsen söylediklerini o da duyabilir." dedi.

Münacat okunmasının ardından, Ali, açılış konuşmasını yaptı ve beni tanıttı ve konuşmama başladım.

Geçenlerde arkadaşlarımdan birisi bana, Ahmed Levhi'nin önemini ve Ahmed'in kim olduğunu sordu. Ben de bugün sizinle bu hususta konuşmak istiyorum. Bahai edebiyatı sınırsız bir zenginliğe sahiptir. Burada sizinle Emrin Eli Furutan Bey tarafından yazılmış olan bir makalenin özetini paylaşmak istiyorum. Bu makale 1989 baharında kaleme alınmıştır. Önce sizlere bu makale hakkında bir açıklama yapmak istiyorum; İsrail'in Hayfa şehrinde, Bahai Dünya Merkezi, Bahai yazılarını derleyip düzene koyan bir heyet oluşturmuştur. 1989 senesine kadar burada 60.000 kitap ve levih toplanmıştı. Bunlardan 18.500'ü Hz. Bahauallah'ın kitap ve levihlerinden, 27.000'i Hz. Abdülbaha'ya ait kitap ve levihlerden, 16.400'ü ise Emrin Velisi Şevki Efendinin yazılarından oluşmaktadır. Bunların yanında Emrin Velisi Şevki Efendi'nin ahbaplara yazmış olduğu 24.678 mektup bulunmaktadır. (1)

'Ahmed Levhi Hz. Bahauallah'ın Levihlerinden biridir. Büyük bir ruhani gücün yanı sıra Emrin yüceliğini gösteren bir eserdir. Emrin tebliğinde her ayeti kudretli bir delildir. Namaz duaları, Ahmed Levhi ve şifa duaları gibi duaların özellikleri; kudret ve anlamlarının üstünde Hz. Bahauallah'ın özel tavsiyelerinin bulunmasıdır. Bunlar inananlar tarafından büyük bir inanç ve

içtenlikle okunmalıdır. Bu sayede Tanrı ile daha yakın olacaklar ve kendilerini O'nun emir ve prensipleriyle iç içe bulacaklardır.' (2)

Sizlere bu Levihten bir kaç ayet okuyup, tebliğ hususunda bize nasıl ilham verici ve yol gösterici olduğunu özetle anlatmaya çalışacağım.

“...Temiz yüreklilere Tanrının yakınlığını ve Tanrı birliğine inananlara Allah'ın keremli huzurunu müjdeliyor; gönüllerini dünyadan kaldırmış olanlara aziz ve eşsiz padişah olan Allahın haberinden sadır bu haberi bildiriyor ve aşıkları kutsilik merkezine ve sonra bu nurlu nazargaha kılavuzluyor.” (3)

Hz. Bahauallah burada yüce Tanrı'nın büyüklüğünü belirtiyor ve kendisini; temiz yüreklilere, Tanrı'nın yakınlığını müjdeleyen cennet güvercini ve İlahi Emri; Ulu Allah'ın meyveleriyle yüklü ruh ağacı olarak tanıtıyor.

Bu ayette Hz. Bahauallah Emrini temiz yüreklilere, Tanrı birliğine inananlara açıklıyor, gönüllerini bu dünyadan kaldırmış olanlara, “Allahın haberinden sadır bu haberi bildiriyor...”

“Söyle: Tanrı elçilerinin kitaplarında yazılı büyük Nazargah gerçekten budur. Doğru yalandan onunla ayırt edilir, her buyruktaki hikmet onunla açıklanır. Söyle, O cidden yüce, güçlü ve ulu Allah'ın meyveleriyle yüklü Ruh ağacıdır.” (4)

Kuran'da şöyle der: “O günde her ümmet kendi kitapları tarafından davet edilecektir.”

Dünyanın değişik kökenli bütün Bahailerine kılavuzluk eden yine, diğer dinlerin yani Hıristiyanlık, Yahudilik, Müslümanlık gibi dinlerin kitapları olmuştur. Bütün bu insanları Bahailiğe, kendi kitapları ulaştırmıştır. Çünkü önceki bütün mukaddes kitaplarda Hz. Bahauallah'ın Zuhuru müjdelendi.

Kendi araştırmalarıyla gerçeği bulan arkadaşlarımız Bahai Emrini; insanlara, Allah'ın meyvelerini sunan Ruh Ağacı olarak buyurmaktadırlar.

Bundan sonraki ayetlerde Hz. Bahauallah, Hz. Bab'ın Allah tarafından bir Elçi olduğunu kanıtlıyor.

“...Onun Ali (Hz Bab) adıyla gönderdiği kimsenin hakikaten Tanrı katından gelmiş olduğuna ve hepimizin O'nun buyruğuyla amel eder olduğumuza tanıklık et.” (5)

“...Bilirsiniz O, gerçekten Elçilerin Sultanı ve Onun Kitabı kitapların anasıdır. Güvercin bu mahbeste işte size böyle hatırlatıyor. Onun vazifesi size açık bildirmektir. İsteyen bu öğütten yüz çevirsin, isteyen onda Rabbina götüren bir yol bulsun.” (6)

“Söyle, “Ey kavim! Eğer bu ayetleri inkâr ederseniz, bundan önce Allaha hangi delil ile iman ettiniz? Gösteriniz o delili ey yalancılar zümresi!” (7)

Şurası açıklıkla görünüyor ki kimse öyle bir delil koyamaz çünkü hepsi baba ve dedelerini taklit ederek onların yolundan gidiyorlardı.

“...Birbirlerini destekleseler de.”

Aynı zamanda, Hz. Bahauallah, bu ayette teyit ediyor ki O'nun İlahi Zuhurunun en önemli delili O'nun sözüdür.

“...Sevgimde öyle dimdik dur ki, başına düşman kılıçları inse veya bütün yer gök aleyhine yürüse, yüreğin zerre kadar titremesin...” (8)

Hız. Bahauallah'ın bu sözleri inananın imanının ne derecede arınmış olduğunun ölçüsünü teşkil etmektedir. İnancın o derecede temiz ve gönlünü dünyadan kaldırmış olman gerekir ki, düşman tarafından şehit edilirken bile yüreğin zerre kadar titremesin.

“...Düşmanlarım için bir ateş parçası ve dostlarım için bir beka kevseri ol; sakın şüphe edenlerden olma...” (9)

Kaşan'lı Hacı Mirza Ahmed için yazdığı bir Levihte Hız. Bahauallah buyuruyorlar:

“Görüşünüze engel teşkil eden perdeleri yakabilmek için ateş gibi hararetle olun, soğuk ve yolunu şaşırılmış kalpleri Tanrı sevgisi kudretiyle ateşlendirin...”

“...Yolumda bir belaya veya ismimden ötürü bir zillete uğrarsan müteessir olma; senin ve atalarının Rabbı olan Allah'a tevekkül et.” (10)

Bu ayette Hız. Bahauallah, bize düşmanlık yapanlara karşı intikam duyguları içinde olmamamızı öğütüyor.

“...Allah'a tevekkül et; zira halk vehim yolunu tutmuş olup Allah'ı göreceğ gözden ve nağmelerini işitecek kulaktan mahrumdurlar.” (11)

Çünkü insanlar sadece kendileri gibi düşünen hocaların seslerini duymaktadırlar.

“Kuru kuruntu onlarla kalpleri arasına öyle girmiş ve onları yüce ve ulu Allah'ın yolundan öyle çevirmiştir.” (12)

Bu sebeple Hız. Bahauallah İkan Kitabında şöyle buyuruyor:

“...İman yolunda yürüyüp İkan kadehinden içmek isteyenler, bütün dünya bağlarından arınmalıdırlar; yani, kulaklarını şunun bunun sözlerinden, gönüllerini gerçeğe perde veren boş kuruntulardan, ruhlarını aldatıcı maddi yıldızlardan ve gözlerini fani kelimelere bakmaktan uzak tutmalıdırlar. Onlar Tanrı'ya tevekkül edip, O'na yapışarak, O'nun yolunda yürümelidirler. Bu takdirde onlar, Tanrı ilim ve irfan güneşinin ışıklarıyla aydınlanmağa layık ve göze görünmeyen sonsuz bağışlarını yansıtmış olurlar...” (13)

“Sen kendi içinde şuna iyice inan ki: Bu Cemalden yüz çevirmiş olan bir kimse bundan önce gelen bütün Tanrı elçilerinden yüz çevirmiş ve ezelden ebede dek Tanrının karşısında kibirlenmiş olur.” (14)

Burada anlatılmak istenen İlahi Zuhurların devamlılığıdır. Her Zuhur kendinden evvel gelen bütün zuhurların esaslarını kendinde toplamaktadır. Bu, insan hayatına benzetilebilir. İnsan geliştikçe daha önceki senelerin ona verdiği bütün özellikleri beraberinde götürür.

“Ey Ahmed! Bu Levhi ezberle; onu ömrün oldukça oku; sakın ihmal etme. Allah onu okuyana yüz şehit ve her iki dünyada ibadet edenler mükâfatını takdir buyurmuştur...” (15)

Bu mükâfat, bu Levhin yüceliğinin ve satırlarının mana değerinin ne kadar yüksek olduğunun bir göstergesidir.

“Allaha yemin olsun ki, sıkıntı veya keder içinde olan bir kimse bu Levhi candan okursa, Allah onun kederini dağıtır, sıkıntısını giderir, üzüntüsünü kaldırır. O, gerçekten Rahmandır, Rahimdir. Âlemlerin Rabbına hamdolsun.” (16)

Candan okumak, Allah'ın kudret ve inayetine candan inanmaktır. Eğer istediğiniz şeye ulaşamazsanız, bu istediğiniz şeyin, sizin için hayırlı olmadığına işarettir.

Hz. Abdülbaha bir Levhinde buyuruyorlar:

“Bazı istekler ruh ve hayatın düşmanıdır. O, gerçekten Rahmandır, Rahimdir...”

Ahmed'in hayat hikayesi ise şöyledir: “Ahmed'in hayat hikayesi çok enteresandır. Kendisi Yazd şehrinde, zengin ve tanınmış bir ailenin çocuğu olarak doğmuştur. Çok genç yaşlarından itibaren tasavvufi konulara ilgi duyuyordu. Çoğu zaman odasına kapanır, vaktini dua ile geçirirdi. Hayatta en büyük arzusu Hz. Mehdi ile yüz yüze gelmekti. Bu konuda ona yol gösterebilecek herkesle konuşur, bu mevzuda ona ışık tutabilecek din bilginlerinin veya dervişlerin yanında oturup onları dinlerdi. Ahmed, daha sonra ondan beklenmeyen bir şekilde evini terk etti. O günlerde ailesinin izni olmadan evini bırakıp gitmek her gencin yapabileceği bir şey değildi; fakat Ahmed'i çeken gizli bir kuvvet vardı. Sanki bu kuvvet onun hakikati bulmasını sağlayacak ve onu Hz. Mehdi'nin huzuruna kılavuzlayacaktı. Bir sabah elbise bohçasını alıp yola çıktı. Evdekiler hamama gidiyor sandılar. Ahmed güneye doğru giderek Hindistan'a vardı. Burada onu sevgilisine kılavuzlayacak bir işaret bulacağını umuyordu. 1826 senesi, yani Hz. Bab'ın emrini açıklamasından yirmi yıl önceydi. Uzun yolculuğu süresince Ahmed birçok mistik ve sofiyle karşılaştı. Fakat her seferinde hayal kırıklığına uğradı. Bütün çabalarına rağmen Hindistan'da aradığını bulamadı. Üzgün bir şekilde İran'a döndü. Kaşan'a yerleşerek burada evlendi ve el-dokuması işinde çalışmaya başladı.

Aşağıda size okuyacağım pasajı onu tanıyan bazı ahabplara kendisi anlatmıştı:

“Aradan zaman geçti ve Hz. Bab'la ilgili haberler birçok yerde olduğu gibi Kaşan'da da duyuldu. Bu haberle ilgili bazı araştırmalar yapmak için içimde büyük bir istek oluştu. Bir gün kervansarayda bir yolcuya rastladım. Ona bazı sorular yönelttiğimde bana: ‘Eğer hakikati arıyorsan Meşhed'e git. (Kaşan'la Meşhed arası takriben 500 mil kadardı.)Orada Molla Abdul-Halik-i Yazdi araştırmalarına yardımcı olacaktır.’dedi. Ertesi gün erkenden yola çıktım. Tahran'a ve oradan da Meşhed'e yürüdüm. Oraya vardığımda hastalandım ve iki ayda ancak iyileşebildim. Ayağa kalkar kalkmaz Molla Abdul-Halik'in evine gittim ve bana kapıyı açan hizmetkâra efendisi ile görüşmek istediğimi söyledim. Molla'nın yanına vardığımda kendimi tanıttım ve durumumu anlattım. Bunu duyunca çok kızdı ve beni dışarı attı. Ertesi gün tekrar gittim ve yüksek sesle yalvararak bana rehberlik etmesini rica ettim. Bende ki bu kararlılığı görünce kendisiyle o gece Govherşad Camiisinde görüşebileceğimi söyledi. O gece camiye gittim, fakat namaz sonrası Kuran açıklamaları sırasında kalabalık içinde kendisini kaybettim. Ertesi sabah evine giderek olanları anlattım. O gece Pir-zen Camiine gitmemi söyledi. Orada biri beni bulup kararlaştırılan yere götürecekti. Camide karşılaştığım adamın rehberliğinde bir süre yürüdükten sonra bir koridordan geçerek bir evin önüne geldik. Yukarı katta bir odaya girdik. Odanın başköşesinde saygıdeğer bir şahıs oturmaktaydı. Kapının önünde durmakta olan Molla-Abdul Halik, bu muhterem şahsın beni tanıştırmak istediği kimse olduğunu belirtti. Bu şahıs Sadık Horasani'den başkası değildi. (Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'a inananlardan) Bir kaç görüşmeden sonra Hz. Bab'ın mesajının hakikatini ve doğruluğunu anlamıştım. Sonra Molla Sadık, Kaşan'a ailemin yanına dönmemi ve işime devam etmemi söyledi. Söylediklerimi duyabilecek bir kulak bulmadıkça da Emri tebliğ etmememi öğütledi. Bunun üzerine Kaşan'a döndüm ve çok geçmeden Kaşan'lı Hacı Mirza Cani'nin de Babi olduğunu öğrendim. O şehirde Babi olarak sadece biz ikimiz vardık. Hz. Bab İsfahan'dan Tahran'a götürülürken, Hacı Mirza Cani, görevli subaylara Hz. Bab'ın, kendi evinde misafir edilmesine izin vermeleri için iki yüz tuman bahşiş verdi ve Hz. Bab Kaşan'da üç gün kaldı. Bu arada Hacı Mirza Cani beni de evine davet etti.”

Ahmed daha sonra Hz. Bab ile karşılaşmasını ve O'nun Kaşan'lı bir kaç din adamıyla konuşurken haşmetini, asaletini ve güzelliğini tarif eder. Bunun hemen ardından Kaşan'da inananların sayısı arttı ve eziyetler de başladı.

Ahmed öyküsüne şöyle devam ediyor:

“Bir gün, bir takım serseri, ahbaplara saldırdılar, mallarımızı aldılar. Hatta bütün kapıları ve camları kırdılar. Ben evin havalandırma kulesine gizlendim. Kırk gün orada kaldım. Ahbaplar gizli gizli bana yiyecek ve su getirdiler. Yaşam Kaşan'da zorlaşınca Bağdat'a hareket ettim. Yolda bir yabancıya rastladım. Her ikimiz de hedefimizin Kerbela olduğunu söyledik. Bağdat'a vardığımız zaman Hz. Bahauallah'ın evine doğru yürüdüm ve çok geçmeden onun da bir Babi olduğunu gördüm. Hz. Bahauallah'ın evine kabul edildikten sonra O'nun huzuruna çıktım bana döndü ve 'Ne adam! Babi oluyor, sonra gidip rüzgâr kulesine gizleniyor!' buyurdu.”

Hacı Muhammed Tahir Malmiri, Ahmed için şöyle yazmaktadır:

“Ahmed bir kaç yıl Bağdat'ta kaldı ve Hz. Bahauallah'ın huzurunda müşerref oldu. O'nun inayet ve ihsanlarına mazhar oldu. Bir kez bana Cemal-i Mübareğin iç güzelliğini gördüğünü söyledi. Hz. Bahauallah İstanbul'a hareket ettikten sonra Ahmed Bağdat'ta büyük bir bağlılıkla Emre hizmet etti. Fakat kalben tekrar, Rabbının huzuruna erme özlemi çekiyordu. Bir süre sonra ayrılığa artık dayanamadı ve Edirne'ye doğru yola çıktı. İstanbul'a vardığı zaman, Hz. Bahauallah ona, bugün bütün dünyada Ahmed Levhi olarak bilinen bir Levhi gönderdi. Ahmed bu Levhi okur okumaz kendisinden bekleneni anladı. Kendi iradesini Hz. Bahauallah'ın iradesine feda etti. Edirne'ye gitmekten vazgeçip, Rabbının huzuruna varmak yerine Hz. Bahauallah'ın mesajını Babi camiasına iletmek için İran'a gitti. Hz. Bahauallah'ın Emrini tebliğ etmek için gönderilen Münip ve Nebil-i Azam'ın izinden giden Ahmed, İran'ı baştanbaşa dolaştı ve çok sayıda Babiye Tanrı'nın Zahir edeceği kimsenin geldiği müjdesini verdi. Onun özverili çabalarıyla pek çoğu Hz. Bahauallah'ın makamını tanıdı ve O'nun sadık inananlarından oldular...”

Ahmed, Horasan'da geçen bir olayı şöyle anlatır:

“Tahran'dan Horasan'a gittim. Tanrı'nın yeni Zuhuru hakkında pek çok insanla konuştum. Furuğ'a derviş kıyafetiyle gittim ve yeni Zuhur hakkında Molla Mirza Muhammed ve kardeşleriyle konuştum. Konuşmamız sırasında bana şiddetle saldırdılar ve dişimi kırdılar. Sinirleri yatıştıktan sonra Hz. Bab'ın özellikle bahsettiği “Tanrı'nın Zahir edeceği kimse”nin Baha ismiyle geleceğini söyleyerek konuşmama devam ettim. Anlattıklarımı kanıtlayabilirsem Hz. Bahauallah'ın emrini kabul edeceklerine söz verdiler. Hz. Bab'ın eserlerini bana getirmelerini söyledim. Duvarı eşitler ve düşmanın korkusundan tüm eserleri oradan çıkardılar. Birinci Levhi açar açmaz “Tanrı'nın Zahir edeceği kimse”nin adının Baha olacağını belirten bölümü buldum. Sevinçle Hz. Bahauallah'ın Emrine sarıldılar. Ben de onlardan ayrılıp başka kasabalara gittim.”

Hacı Muhammed Malmiri, Ahmed'le ve onun son günleriyle ilgili şöyle yazıyor:

“Ahmed bir süre Kaşan'da yaşadı ve çalıştı. Ahmed Levhi (Arapça) onun adına nazil oldu ve Cemal-i Mübareğin el yazısıyla yazılı bu Levhin aslını hep yanında taşıdı. Karısı Kaşan'da öldü. Kızı da Tahran'da Nasreddin Şah'ın sarayının sucu başısı ile evlendi. Bunun üzerine Şiraz'a gitti ve ikinci kez evlenip oradan yirmi sene yaşadığı Neyriz'e gitti. Kızı, yaşlı babasının Tahran'a gitmesini sağlamak için, Ağa Beşir İlahi'ye mektup yazdı. Munj'a geldiği zaman doksan altı yaşındaydı, fakat son derece sağlıklı ve hareketliydi. Afnan, güvendiği bir hizmetkârıyla onun Tahran'a gitmesini sağlayana kadar, dört yıl Munj'da kaldı. Bir süre Tahran'da kaldıktan sonra Kazvin'e ziyarete gitti.” (17)

Ahmed Horasan'ın bütün şehir ve kasabalarını gezdi. Buralarda Emri tebliğ ettikten sonra Tahran'a döndü. Orada tebliğ yaparken, biri ilgililere şikâyet etti. Ahmed'i bir subay yakalayıp hapse attı. Onu öldürmek niyetindeydi. Bir kaç gün sonra aynı subayın eşi çok fena hastalandı ve karısının

öleceğini düşünen subay ümitsizliğe kapıldı. Adam Ahmed'e gelerek: "Eğer eşim için dua edersen ve ölümden kurtulursa seni serbest bırakırım." dedi. Üç gün sonra memur gelip Ahmed'i gizlice hapisten çıkardı ve şehrin dışına bıraktı. Ahmed yüz seneden fazla yaşadı ve Tahran'da vefat etti. Muhammed adında bir oğlu ve Gövher adında bir kızı vardı. Ahmed'in evi Emrin düşmanlarının saldırısına uğrayınca Muhammed ve ailesi Kaşan'ı terk ederek Tahran'a gitti. Yolculuk esnasında Muhammed, eşi ve kızı öldüler; sadece oğulları Cemal hayatta kaldı. Diğer yolcuların Cemal'in bir Babi'nin oğlu olduğundan haberleri yoktu. Onu Tahran'a götürdüler. Daha sonra Gövher de evlendi ve Tahran'a gitti. Ahmed, Tahran'a gittiğinde torununu yanına aldı. Cemal çok iyi bir Bahai olarak yetişti ve Ahmed Ahmed Levhi'ni ona emanet etti. Sonra da Cemal, Ahmed Levhi'ni o zaman Hukukullah Emmini olan Veliyullah Varka'ya verdi. 1953'de Emrin Velisi Şevki Efendi'nin isteğiyle, Varka Amerika'nın ilk Mabedinin açılış törenine iştirak etti ve Ahmed Levhi'ni Mabedin arşivine hediye etti."

Kaynaklar:

- 1-Andalib Bahai Bülteni, 1989, Kanada
- 2-Şevki Efendi adına bir inana yazılmış mektuptan, İngilizce Bahai Duaları kitabından alıntı, sayfa 209.
- 3,4,5,6,7,8,9,10,11,12- Ahmet Levhinden.
- 13-İkan Kitabı, birinci paragrafından.
- 14,15,16- Ahmet Levhinden.
- 17-Hz. Bahauallah'ın Zuhur'u, ikinci cilt, sf 123-132 özeti.
- 18- Emrin Eli Sayın Feyzi Bey tarafından yazılmış olan Ahmet'in hayatıyla ilgili Kitaptan bazı notlar.

17. BÖLÜM

Meryem'in çabalarıyla, zaman içerisinde ailelerimiz yakın dostlar olmuştu. Ayda en az iki kez beraber akşam yemeği yerdik. Bir akşam, Dalyan ailesinin evinde yemeğe davetliydik.

Yemek esnasında Dalyan Bey: "Yüksel Bey, şehrin iyi bir bölgesinde 'Vejetaryen Restoran' adında ikinci restoranını açmış, hatırlarsanız ilk restoranının açılışında bu işte başarılı olamayacak çünkü genellikle alkollü içkilerin satışından kâr ediliyor demiştim. Bu durumda, siz "Eminim kazancı; dürüstlüğü, doğruluğu, temizliği ve taze yemekleriyle olacak." demiştiniz, haklıydınız ve sizin iç görüşünüzden dolayı şaşkıyım."

Yemekte, Ferit bize bir süre gitar çaldı ve herkesin çok hoşuna gitti. Başka enstrüman çalan arkadaşlar da vardı. Dekorasyon çok moderndi.

Ayrılacağımız zaman Yüksel Bey'e, birkaç misafir getirmek istersem bize etli yemek hazırlayabilir misiniz, diye sordum.

"Tabii ki, ama beni önceden arayın." dedi.

Dalyan Bey, babama: “Neden orada değildiniz?” diye sordu.

Babam: “ Mahfil toplantımız vardı, gece yarısına kadar sürdü.” dedi.

Dalyan Bey: “Bahai çocuk kitaplarında mahfil hakkında birkaç şey okudum, ama eğer bana fonksiyonlarını ve seçim prosedürünü açıklarsanız çok memnun olurum.” dedi.

Babam: “Size kısaca açıklayacağım, aynı zamanda size Bahai yönetim sistemini açıklayan bir kitap da göndereceğim. Bildiğiniz gibi Bahailik'te papaz ve mollalar yok. Her Bahai'nin kendi ruhani görevini yerine getirebilmesi için, en az, temel okuma ve yazma yeteneklerini kazanması gerekir. Daha sonra anlatacağım toplumun diğer bütün sosyal olaylarıyla, mahfil ilgilenir ve mahfil tarafından bu olaylar organize edilir. Dokuz ya da daha fazla yetişkin Bahai'nin (21 yaşını doldurmuş) bulunduğu her şehir veya köyde, bir mahfil kurulup her yıl yeniden seçilmelidir. Aday gösterme, olası adaylar hakkında tartışma veya propagandaya izin yoktur. Bütün ruhani mahfiller Tanrı ruhu tarafından kılavuzlanır. Mahfil, sevgi ve adalet ile davranmalı ve topluma en yüksek alçakgönüllülükle hizmet etmelidir. Ruhani mahfil; evlilik, cenaze, ziyafet ve idari düzenle ilgili olaylarla ilgilenir ve meşveret edip gerekli aktivitelerin yapılması için uygun ortamı hazırlar. Hiçbir mahfil üyesinin kendi başına karar vermesine izin yoktur. Meşveret, mahfil toplantılarının temel prosedürüdür. Mahfil üyeleri, dua, meşveret ve nezaket ile gerçeği aramalıdır. Meşveretten önce aşk ve uyumla dua etmelidirler. Mahfil, ahbablar arasında düzeni, birliği ve Tanrı sevgisine itaati sağlar.

Mahfil üyeleri kendi hoşnutluk ve hoşnutsuzluklarını bir kenara atmalıdırlar.

Bütün Bahailer mahfillerine güvenmeli ve itaat etmelidirler.”

Dalyan Bey: “Anlıyorum, çok hoş açıkladınız, teşekkürler. Ama bizim hocalarımıza olduğu gibi, mahfil üyelerine de bir maaş olup olmadığını öğrenebilir miyim?” diye sordu Dalyan Bey.

Babam: “Hayır. Bu görev İlâhi Emre ve insanlığa bir hizmettir. Dünyanın çekişme içinde olduğu ve bu durumda her parti ülkesi için değil, kendi partisi için ve aynı şekilde devletler bütün dünyayı birleştirmek için değil, kendi kazançları için hizmet vermektedir. Hz Bahauallah bu çekişmelere ilaç getirdi; dünya barışı, silahsızlanma, ekonomik problemlerin çözümü, kadın ve erkeklere eşit haklar, her iki cins için de zorunlu eğitim, ortak bir uluslararası lisan ve buna benzer, bugün dünya barışını kurmak için ihtiyaç duyulan diğer bazı prensipler. Bahai dini, zihinde ve ruhta etkisiz kalmış vicdanları diriltten bir çağrıdır. “Tanrı'ya inanıyorum.” diyen çok insan duyduk. Tanrı elçilerinin gelişi “Tanrı'ya inanıyorum.” diyen insanlara hem bir test hem de bir ölçüdür. Eğer Tanrı'ya gerçekten inansalardı, o zaman yeni Tanrı elçisinin sesini duyduklarında hemen O'nun gerçek elçi olup olmadığını araştırmaya başlarlar, dünya düzeninin ve insanlığın huzurunun bu Tanrı Dininde olduğunu fark ederek zevkle bu Dinin yayılmasına hizmet ederlerdi, inançlarını tekmil ederlerdi.

Tarih bize Hz İsa'yı tanımakta başarılı olamayan Yahudilerin, yüzyıllar boyunca bütün dünyada nasıl sıkıntı çektiklerini ve ne tür cezalara uğradıklarını gösteriyor. Hz. Bahauallah'ın krallara ve hükümet başkanlarına, Emrini ilân edip; onlara yaptığı barış, birlik ve adalet çağrısını düşününüz. Osmanlı İmparatorluğunun, Kaçar hanedanının, Fransa İmparatorluğunun kibirlenip itaat etmemelerinin sonucunda hepsi mahvolup gittiler. Ancak, gerçek olan İlâhi Emir dünyada yayılıp ilerlemektedir.

Birinci ve ikinci dünya savaşı zamanlarında dünyanın ıstırap içinde olan insanlarında, gerçeği anlamak için bir istidat peyda olmuş. Hz. Bahauallah buyuruyor: ‘...Muhatabımız özel bir memleket veya millet değildir; davet ve peygamamızın sınırları bütün insanlıktır. Bu gün insanlar kendileri için indirilen ve inayet kılınan bu Emre sınırsız sarılmalıdır. İnsanlık hakiki hürriyete o zaman ve ancak o zaman kavuşacaktır. Dünya, Zuhur Güneşinin ışıklarıyla aydınlanmıştır; çünkü altmış yılında (O'ndan başkalarının ruhu O'na feda olsun!), Tanrı hidayeti Müjdecisi, Ruhullahın taze bir

zuhurunu müjdeledi ve seksen yılında Tanrı Ruhunun bu taze zuhuru tahakkuk ederek cihanı bu mevcut nura, bu hayranlık verici yeni ruha kavuşturdu. Bakınız, bu gün insanlık umumiyet itibariyle Tanrının yüce kelimesini insanların ruhça dirilip bir araya toplanması hadisesinin amil ve mucibi olan kelimeyi işitip dinlemeğe nasıl bir istidat peyda etmiş bulunuyor.' (1)

Tanrı sözü yağmur mesabesindedir. İnsanların kalbine, erdem ve faziletleri anlamasında güç ve güven verir.

Şimdi Bahai Tarihinden bir olayı anlatayım; Molla Han Baba bir hırsızlık çetesinin başkanıydı. Merhametsizce kan dökmek ve insanların mallarını çalmakla ün kazanmıştı. Bir gece tanınmış bir Bahai tüccarın bütün varlığını çaldı. Bir müddet sonra Melayir şehrine taşındı. Orada bazı Bahailerle tanıştı. Onların davranış ve sözlerinden etkilendi ve bütün gayri kanuni işleri terk etti ve Bahai oldu. Bir müddet sonra, mallarını çaldığı Seyid Ahmed'i bir toplantıda gördü, hemen toplantıyı terk etti. Yarım saat sonra toplantıya döndü ve Seyid Ahmed'in önünde diz çöktü, yalvarırcasına: 'Beni affedin.' dedi. Seyid Ahmed mallarını çalan hırsızı tanımıyordu. Şaşkınlık içerisinde ona, kalkmasını rica ediyordu.

Han Baba kendini tanıtırarak: 'Mallarınızı çalan kimse benim. Bütün varlığım bu yedi buçuk tumandır; lütfen kabul edin.' diyordu.

Seyid Ahmed: 'Rica ediyorum, yerinize oturun.' Han Baba ne kadar ısrar ettiyse de, Seyid Ahmed parayı kabul etmedi.

Tarihte buna benzer birçok kimsenin hayatı, İlâhi Emri kabul ettikten sonra büyük değişikliğe uğramış ve davranışlarında olumlu yönde gelişmeler olmuştur. İnsanları ancak Tanrı yolu ve sözü doğru yaşamalarına sevk eder."

Dalyan Bey: "Siz haklısınız, fakat ben gerçekten politika ile çok meşgulüm. Politikaya girmemin nedeni de memleketime ve vatandaşlarına daha iyi hizmet etmek içindi. Siz de benim asistanım olarak benimle işbirliği yaparsanız, faziletli görüşünüz ve aydın fikirlerinizle memleketimizin ve milletimizin ilerlemesi için daha faydalı işler yapabiliriz. Böylelikle çok kimseler Bahai olabilir." dedi.

Bayan Dalyan, kocasının sözünü keserek, ona şöyle çıkıştı: "Lütfen şekerim, Bahailer politika ile ilgilenmezler, sen de daha ziyade kendi partine hizmet edersin. Bahailer; hiç bir makam, rütbe, gelir beklemeden insanların aydınlanmaları ve ilerlemeleri için hizmet ediyorlar. Bu gün insanlar bir sınav içinde ve sende o sınavdasın. Sen makamından, kazancından vazgeçebilirsen, o zaman hem Tanrı Emrine hem de insanlara hizmet edersin."

Dalyan Bey: "Ben her zaman Bahai Dini ve Bahaileri takdir ediyorum. Bu konu hakkında düşüneneğim. Ancak, kendimi ve partinin işlerini düzene koymam zaman alır. Parti başkanı olmasaydım daha kolay olabilirdi belki. Şimdi hemen istifa edemem. Sen istediğin zaman tescil olabilirsin."

Bayan Dalyan: "Seni beklemeseydim, çoktan tescil olmuş olabilirdim. Geçenlerde Bayan Semih'le köye gittik, Bahai okulu ve Bahai merkezi için bir arsa baktık, ben de arsanın alınması ve diğer masraflara katılmak istiyorum."

Annem: "Çok üzgünüm, Bahai projelerinde teberrulara ancak tescilli Bahailer katılabilir." dedi.

Bayan Dalyan: "İşte, ben bu gibi hizmetlere katılabileceğim halde mahrum kalıyorum."

Dalyan Bey: “Orada çok Bahai var mı?” diye sordu.

Annem: “Yan yana bulunan iki köyde yirmi bir yaşını geçmiş 30 yetişkin ve birçok çocuk ve genç var. Yaşlı olanlar hariç hepsi okuma yazma biliyorlar.” dedi.

Bayan Dalyan: “Bu köylerde, okuma yazma öğreten Bayan Semih ve Leyla. Bayan Oral da el işleri, biblo, süs ve oyuncak gibi sanatları öğrenmelerine yardımcı oluyor.” dedi.

Yemekten sonra herkes tatlı yerken annem: “Bahai Uluslararası Toplumu ofisi; siyasi işler, dünya ekonomisi, eğitim, insan hakları, kadın erkek eşitliği, çevre bakımı gibi konularda Birleşmiş Milletlerle danışmanlık statüsünde çalışmaktadırlar. Bahailer, meşveretlerde İlâhi Emrin prensiplerini yürütmek üzere fikir verirler. İnsanları aydınlatmak için çeşitli konularda ve değişik memleketlerde konferanslar düzenlerler.”

Annem, Meryem'den Bahai Diniyle ilgili bir kitap istedi. Sonra sohbetine devam ederek: “1976 yılında Paris'te düzenlenen bir tebliğ konferansına katıldık. İlk konuşmacı Birleşmiş Milletlerin mesajını okuyan delege idi.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Walheim'in Paris'teki Bahai Uluslararası Tebliğ Konferansına gönderilen aşağıdaki mesajı 4 Ağustos'ta Paris konferansının açılış oturumunda Paris'teki Birleşmiş Milletler Enformasyon bürosu Müdürü Luc Van Bellinghen tarafından okunmuştur:

Kurt Walheim'in Mesajı

4 Ağustos 1967

‘Bu vesile ile Uluslararası Bahai Konferansına ve Konferansa katılan herkese çalışmalarında başarılar dilemekten memnuniyet duyuyorum. Sizin gibi hükümetler dışı teşkilatlar, uluslararası toplumun karşılaştığı önemli problemleri kapsamlı bir şekilde ele almakla ve bütün milletlerin menfaatine hizmet edecek çözümleri bulmaya çalışmakla Birleşmiş Milletlere ve çalışmalarına çok esaslı ve önemli katkıda bulunmaktadır.

Günümüzün büyük ve evrensel sorunlarına çare bulma yollarında değişiklikler meydana gelen bir dünyada yaşıyoruz. Bunun için öfke ve anarşi için değil, herkesin mantıklı ve ahenkli azimleriyle etkili çözümleri temin etmeğe çalışmalıyız.

Amaç; Birleşmiş Milletlerin, tüm insan hakları ve insan onurunun saygınlığını güvenceye almak gibi büyük bir görevi yerine getirmek, ırkçılığı durdurmak; gıda, nüfus, çevre, istihdam gibi çeşitli ve karmaşık problemlerin çözümünde; bu meselelerin köşe taşı olan dünya halklarının desteğine güvenmesidir.

Bu da sizin gibi Birleşmiş Milletler ve Birleşmiş Milletler sözleşmesiyle tespit edilen prensip ve hedefleri desteklemek için büyük çabalar gösteren örgütlere önemli bir sorumluluk yüklemektedir.

Birleşmiş Milletler, son yıllarda herhangi bir milletin tek başına çözmeye gücünün yetmediği problemlere karşı evrensel stratejiler geliştirmek için emsalsiz bir kolektif çabaya girmiştir. Şu andaki görevimiz Genel Kurulun 6. ve 7. özel oturumlarında ‘Yeni bir uluslararası ekonomik düzenin kurulmasına ve ayrıca ticaret, kalkınma, çevre, nüfus, gıda, sanayileşme ve insan yerleşimleri’ hakkında alınan; dünya konferansları ile ilgili kararları uygulamaktır.

Bu konuda Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Konseyi nezdinde danışmanlık statüsü olan, hükümet dışı bir teşkilat olarak sizin katkılarınız önemlidir. Bu konudaki meşveretleriniz için başarılar dilerim.' (2)

Bay Dalyan: "Dünyada Bahai nüfusu ne kadardır? diye sordu.

Bayan Semih: " Bildiğiniz gibi, Bahailer dünyada her gün çoğalmakta ve Bahai kurumları kurulmaktadır. Bu nedenle tam bir istatistik verilemez. Fakat dünya üzerinde dinlerin yayılmaları hakkında 1991 yılında 'Ana Britanica' adlı yıllık ansiklopedide, şöyle bir istatistik verilmiştir: "Hıristiyanlık 252 ülkeye, Bahai Dini ise 205 ülkeye yayılmıştır. Aşağıdaki tablo bunu göstermektedir:

Dinler	Yayıldığı ülke sayısı
Hıristiyan	252
Bahai Dini	205
İslâm	172
Yahudilik	125
Hinduizm	88
Budizm	86

(3)

Bayan Dalyan: "Ben Bahai eserleri okumaktan zevk alırım, özellikle Saklı Sözler. Üzerinde tefekkür edilirse her biri insani erdemliğe rehberdir. İzninizle iki tanesini okumak istiyorum:

"Ey Kül Oğlu! Bir günlük rahata kanaat edip ebedi rahattan vazgeçme; sonu gelmez safa yurdunu bu geçici toprak yığınına değişme. Zindandan çıkıp canın hoş sahralarına yüksel; dünya kafesini bırakıp yersiz gönül çekici bahçesine uç."

"Ey Kulum! Dünya Bağını kopar, nefis zindanından çık. Fırsatı ganimet bil. Bu vakti bir daha göremezsin; bu fırsatı asla bulamazsın." (4)

Babam da şöyle anlattı: "Daha önce de konuşulduğu gibi, Tanrıdan gelen her zuhur insanların kendi kutsal kitaplarının direktifine ve Ahit ve Misak'ına ne derecede bağlı oldukları için bir sınavdır. Ve o kitapta verilen Ahit ve Misak'ına ne kadar sadık olduklarını gösteriyor."

Dalyan Bey: "Bu belirttiğiniz ayet Kuran-ı Kerim'de gelecek Zuhur hakkında ayetler olabileceğini gösteriyor." dedi.

Babam: "Elbette, birçok surede gelecek Zuhuru ve geliş zamanını açıkça veya sembolik olarak işaret eden ayetler vardır. Örneğin; Saba suresi, ayet 28- 29- 30, Araf suresi, ayet 34-35-36 ve daha birçok surede mevcuttur.

"Sur'a üflenir. İşte bu geleceği söz verilen gündür." (5)

"Bir çağrıcının yakın bir yerden çağıracağı güne kulak ver."

"O gün çılgınlığı gerçekten duyarlar; işte o, kabirden çıkış günüdür." (6)

Dalyan Bey: "Ahit ve Misak'ı duydum, ama bu hususta hiç bilgim yok," dedi.

Babam: "Ahit ve Misak (İlâhi Sözleşme) çeşitli konuları kapsamaktadır.

Bir Bahai âlimi olan George Townshend Ahit ve Misak'ı yedi kategori'ye ayırır. Burada birkaçını konuşalım:

- 1- Hz. Adem'le başlayan ve Hz. Bahauallah ile sona eren Tanrı ile insanlık arasındaki Ahit.
- 2- Tanrı ile Emrini açıklayan her peygamber arasındaki Ahit.
- 3-Peygamber ile ona iman edenler arasında: Gelecek zuhur hakkındaki Ahit.
- 4- Peygamber ile: Ahlâki kurallara uymak itaat etmek ile ilgili Ahit.
- 5- Peygamber ile ona iman edenler arasında: Peygamber tarafından, kendisinden sonra tayin edeceği kimseye itaat etmeleri ile ilgili Ahit.

Hz. Muhammed'in kendisine iman etmeyenlere kafir demesinin nedeni, kendi kutsal din kitaplarının sözleşmesine dikkat edip bakmamalarıdır. Bununla ilgili olarak Hz. Bahauallah şöyle buyuruyorlar:

'Sen kendi içinde şuna iyice inan ki; bu Cemalden yüz çevirmiş olan bir kimse bundan önce gelen bütün Tanrı elçilerinden yüz çevirmiş ve ezelden ebede dek Tanrının karşısında kibirlenmiş olur.'

(7)

Umarım, dini konuşmalarla sizi yormadık." dedi.

Dalyan Bey: "Hayır, aksine, çok faydalandık ve bilmediğimiz şeyler öğrendik. Ben yalnızca Allah'a inanıyordum ve bugünün yaşamına uymayan dinsel kanun ve prensipler beni tatmin etmiyordu. Bu gün çoğu insan kendilerini çok dindar gösteriyor fakat uygulamada farklı davranıyorlar. Ben böyle iki yüzlü ve riyakâr olamam, bu nedenle hiç bir dine inanmıyordum. Gerçekten topluma faydalı bir birey olmak için politikayı seçtim. Hakikaten sizlerle tanıştığıma ve ailemin Bahailerle iletişim halinde buldukları için çok mutluyum. Umarım, sizden Bahailik ve hizmet yolu ile ilgili daha çok şey öğrenebiliriz."

Ayrılırken Bayan Dalyan: "Cuma akşamı iki arkadaşım ile geleceğim." dedi.

Ertesi gün Meryem telefon açtı: "Güzel bir film var, üç bilet aldım. Saat 6'da orda olacağım." dedi.

Sinemaya giderken Meryem: "Akşam siz ayrıldıktan sonra, babam anneme, 'Hz. Bahauallah'ın sözlerinde dünyayı ve insanları değiştirecek İlâhi bir güç olduğuna inanıyorum. Hatırlıyor musunuz, Murat ve arkadaşlarının takındığı isyankar duruma karşı akıllarını başlarına getirip, geleceklerini düşünmelerini söylediğimizde alay ederek gülmüşlerdi. Sözlerimizin hiçbir etkisi olmamıştı. Murat ailemizin ve saygınlığımızın yüzkarasıydı. Hayatımız cehenneme dönmüştü. Bahai gençlerin, o isyankâr gençleri nasıl değiştirdiklerini görebiliyor musun? Anladığım kadarıyla, Bahai toplumunun her bireyi, karşılık beklemeden insanların rahata ve huzura kavuşmaları için hizmet etmekte. Bu Dinin gerçek olduğuna artık inanıyorum.' dedi. Annem bunun üzerine heyecanlanarak sordu: 'Tescil olmaya hazırsın değil mi?' Babam: 'Hayır, şimdi hazır değilim. İşimi düzene koymadan istifa edemem. En azından 2-3 ay zaman ister.' diyerek cevap verdi."

Meryem biraz durakladı, sonra: "Ben babamı bilirim İlâhi Emre arka çevirmez." dedi.

Kaynaklar:

- 1-Bahauallah'ın Sesi, sayfa 51, no 43 (2. Baskı İstanbul 1987)
- 2- Bahai Dini, sayfa 110,
- 3- 1991 Britannica of the Year.
- 4- Hz. Bahauallah, Farsça Saklı Sözler, no 39- 40
- 5- Kuran-ı Kerim, Kaf suresi, ayet 20
- 6- Kuran-ı Kerim, Kaf suresi ayet 41-42.
- 7- Bahai Duaları Kitabı Ahmet Levhi.

18. BÖLÜM

Köyün muhtarı, tescil olduktan sonra çok aktif bir Bahai oldu ve tebliğ hususunda çalıştı. Bir perşembe gecesi telefon açarak cuma akşamı ocakbaşı toplantısına köyün imamını getirmek istediğini söyledi. Babam, Bayan Semih'le görüşüp haber vereceğini söyledi.

Annem: “Bayan Dalyan, yüksek mevkiden iki bayanla gelecek. Hacer de o Hıristiyan bayan Lusin'le gelecek. Belki başkaları da gelir. Muhtar ve imamı pazar akşamına davet etsek daha iyi olur. Ne de olsa dini şahıslar konuşmada ön planda olmak isterler.” dedi.

Babam: “Haklısın, muhtara yalnız gelmesini söylerim.”

Cuma gecesi ocakbaşı toplantımızda değişik kesimlerden insanlar vardı. Bir Hıristiyan olan Lusin iki senedir ocakbaşı toplantısına geliyordu fakat bir süredir katılamıyordu. Bu sefer bir liste soru ile geldi ve şöyle konuştu: “Birçok kitap okudum. Bahai Dinini ve mükemmel olan prensiplerini çok seviyorum. Ancak kalbimde ve ruhumda büyük bir çelişkiye düştüm. Sanki kendi dinimi bırakıp Bahai olsam Hz. İsa'ya ve Hıristiyanlığa vefasızlık ve ihanet etmiş olacaktım gibi hissediyorum. Bu düşünceler beni hasta ediyor.”

Babam: “Bu doğru değil. Tanrı bütün peygamberlerin kaynağıdır. Bunlardan herhangi birini inkar ettiğinde hepsini inkar etmiş olursun. İncil'de Hz. İsa, tekrar geleceğini söylemiş ve Tanrının Nur'u olarak haber vermiştir. O'da, 'Bahauallah' demektir.” dedi.

Babam daha sonra Bahauallah'ın Sesi ve İkan Kitabını getirerek bazı pasajlar okudu:

‘...Hep peygamberlerin hakikati bir olduğunu bil. Birlikleri mutlaktır. Cihanların yaratıcısı Tanrı buyuruyor: Elçilerin arasında hiç bir fark yoktur. Maksatları bir maksat, sırları aynı sır. Birinin öbüründen üstün tutulması, kimisinin kimisinden yüksek görülmesi hiç bir veçhile caiz değildir. Her gerçek peygamber kendi Emrini esasen kendinden önceki peygamberlerin Emirleriyle bir saymıştır...’ (1)

Hz. İsa: ‘Ben gidiyorum ve yine geleceğim.’ buyurdu.

‘Ben gidiyorum ve benden sonra benim söylemediğimi söyleyip, söylediklerimi tamamlayacak bir başkası gelecektir.’

‘...Ben gidiyorum ve yine geleceğim’ buyurmuştur. Güneş bu hususta bir örnektir. Bu günün güneşi, “Ben dünün güneşiyim” derse, doğru söylemiş olur; yok eğer zamanın tevalisini göz önünde tutar da ‘Ben dünün güneşi değilim’ derse yine doğru söylemiş olur. Günler de onun gibidir, bütün günlerin aynı günden başka bir şey olmadığı iddia edilirse, bu iddia yerinde ve doğrudur. Yok, eğer, her günün kendine göre bir ismi ve niteliği bulunduğu göz önünde bulundurularak, başka başka günlerdir denirse, bu da doğrudur...’ (2)

Lusin: “İslam'ı kabul etmeden Bahai olabilir miyim?” diye sordu.

Babam: “Hayır, olamazsınız. Bahai Dinini kabul eden bir kimse Hz. Bahauallah'ın dininden önceki bütün dinleri kabul etmelidir. Hz. Muhammed'i ve O'nun Kitabı olan Kuran-ı Kerim'i de kabul etmek zorundasınız. Ortaokuldan üniversiteye atlayamazsınız.

Lusin: “Bazı Hıristiyanların, Hz. Muhammed ve Kuran-ı Kerim hakkında yazmış oldukları kitapları okumadınız. Ben inancımın tamamen temiz olmasını istiyorum.”

Babam: “Hz. İsa geldiğinde Yahudi Hahamlar O’nun hakkında doğru olmayan birçok yazı yazdılar. Şimdi de Müslüman ve Hıristiyanlar Bahailik hakkında doğru olmayan şeyler yazıyorlar.

Hz. Abdülbaha’nın bu husustaki sözlerine dikkat ediniz:

‘...Avrupa ve Amerikalılar Hz. Muhammed hakkında bazı rivayetler işitmişler ve bunları doğru sanmışlardır. Bu rivayetleri, rivayet eyleyenler ya cahil ya da garazkâr kimseler olup çoğu papazdır. Müslümanlar arasındaki bazı cahille, övelim derken yalan yanlış rivayetlerde bulunmuşlardır. Mesela, bazı cahil Müslümanlar, zevce çokluğunu beğenilir bir şey sanarak keramet saymışlardır. Bu gibiler buna mucize nazariyle bakarlar. Hz. Muhammed dininin burhanı adam öldürmek sanmışlar. Hz. Muhammed’in gazveleri hep savunma hareketlerinden ibaret idi. Hz. Muhammed’in Mekke’de geçirdiği on üç yıllık hayat bunun böyle olduğunu açıkça ispat eder. Bütün bu müddet esnasında gerek Hz. Muhammed’in kendisi ve gerek dostları birçok eziyetlere maruz kaldılar, cefa oklarına hedef oldular, esbabından bazıları öldürüldü ve malları yağma edildi. Bir kısmı yerlerini yurtlarını bırakarak gurbet illere kaçtılar. En sonunda düşmanlar, Hazretin kendisini de birçok cefadan sonra, öldürmeye karar verdiler. Bunun üzerine Hazretleri gece yarısı Mekke’den çıkarak Medine’ye hicret buyurdular. Düşmanlar bununla da iktifa eylemeyerek taarruz ellerini Habeşistan’a ve Medine’ye kadar uzattılar. O zamanki Arap kabile ve aşiretleri son derece vahşi ve yırtıcı idi...’(3)

‘...Okuyup yazma bilmeyen bir kimse ortaya çıkarak bir kitap getiriyor. Bu kitapta, büyük bir fesahat ve belâgatle, Tanrı sıfatları, Tanrı kemalâtı, nebilerin nübüvveti, ilâhî şeriatlar beyan edildiği gibi bazı bilgiler ve bir kısım ilmî meseleler de münderiç bulunuyor. Bu ilmî meseleler cümlesinden olmak üzere yalnız bir tanesini söyleyeyim: Biliyorsunuz ki, en son astronomi âliminden önce, milâdın on beşinci yüzyılına kadar, bütün ilk ve ortaçağ boyunca hep matematikçiler arzın merkezîyetine ve güneşin arz etrafında hareket etmekte olduğunu söylüyorlardı. Ancak son gelen bu meşhur astronomi âlimidir ki arzın hareketinden ve güneşin sükûnundan ibaret yeni sistemi keşfeylemiştir. Onun zamanına gelinceye kadar riyaziyeciler ve filozoflar hep Batlamyus sistemini kabul ediyorlardı.

Batlamyus'un görüşüne iştirak eylemeyenler cahil sayılıyordu. Evet, Pisagor ve ondan sonra Eflâtun hayatlarının son zamanında güneşin burçlar mıntikasındaki senevî hareketinin güneşten ileri gelmeyecek arzın güneş çevresinde hareketinden ileri gelmekte olduğunu düşünmüşlerdi, fakat bu fikir büsbütün unutulmuş, Batlamyus nazariyesi bütün matematikçiler tarafından apaçık bir hakikat diye, tanınmıştı. Kuran’da ise Batlamyus'un fikir ve sistemine aykırı ayetler nazil olmuştur.’

Ezcümle Kuran-ı Kerim’deki;

‘Güneş kendi bulunduğu yerde cereyan eder.’ ayeti güneşin sabit olup kendi mihverî üzerinde hareket etmekte olduğunu gösterir.

Yine başka bir ayette:

‘Her şey fezada yüzmektedir’ denmiştir. Güneşin, ayın, arzın ve sair yıldızların hareket halinde buldukları bu ayette sarahatle bildirilmiştir. Kur’an intişar eyleyince, zamanın bütün matematikçileri alay ederek bu görüşü cehalete atfetmişlerdir...’

‘... Arabistan çöllerinde yaşayan kabilelerin muharrik ve mürebbisi ve bu muhtelif taifeler arasında yüksek bir medeniyetin kurucusu, bir ümmî, yani Hz. Muhammed idi. Bu muhterem şahıs bir mürebbî miydi değil miydi? İnsaf lâzım.’ (4)

- Kuran, Ya-sin suresi, ayet 37-38

Bu konu uzun ve detaylıdır. Kendiniz okuyup üzerinde düşünürseniz daha derin anlama fırsatı bulursunuz.”

Fadi: “İslam hakkında çok güzel bir açıklamaydı. İslamiyet'in tarihi ve prensiplerini kısaca anlatırsanız memnun oluruz.” dedi.

Babam: “Arabistan'da birçok kabile vardı. Yılın sekiz ayı savaş halinde olurlardı, diğer dört ay Mekke'de savaş yasaktı. Savaş süresince galip gelen taraf yenilen tarafın mallarını yağma edip, eşi ve çocuklarını esir edip köle olarak kullanırlardı. Putlara taparlardı ve bazı putlarını Kâbe'de tutarlardı. Çok sefil bir hayatları vardı. Halkın çoğu çok fakirdi. Kadınlar ve esirler zenginlerin malı sayılırdı. Develer ve atlar, kadın ve esirlerden daha kıymetliydi. Zamanlarının çoğunu içki içerek, kumar oynayarak ve diğer alçak hareketlerde bulunarak geçirirlerdi. İşte Hz. Muhammed, 570 senesinde bu insanlar arasından çıkmıştı. Hz. Muhammed'in beşinci dedesi Kureyş kabilesinin başkanıydı ve Mekke onun idaresi altındaydı. Sülalesi Hz. İbrahim soyundandı. Baba adı Abdullah, annesinin adı Âmine idi. Babası O doğmadan ölmüştü. O'na Muhammed adını büyük babası Abdul-Muttalip verdi. 6 yaşında annesini kaybetti. Amcası Ebu Talip O'nu himayesine aldı. Akıllı, samimiyeti ve dürüstlüğü ile herkes tarafından sevilirdi ve O'nu Muhammed'i Emin olarak tanırlardı. Önceleri Hatice'nin develerinin çobanıydı. Daha sonra onun ticari işlerinin başına geçti. Hatice çok zengin bir kadındı ve Muhammed'den 15 yaş büyüktü. 25 yaşına geldiğinde Hatice ile evlendi ve Hatice ölene kadar 25 sene ona sadık kaldı. Hayatının son zamanlarındaki eşleri, politika veya harp nedeniyle eşlerini kaybetmiş dullardı ve onları himayesine aldı. Arap erkekler genel de çok kadınla evlenirlerdi. Hz. Muhammed bu kuralı değiştirdi ve hepsinin eşit muamele görmesi şartıyla dört eş alabileceklerini ilân etti.

610 senesinde, 40 yaşındaydı ve dağda bir mağarada Cebrail kendisine görünerek O'na okumasını söyledi. Hz. Muhammed okuyamam dedi. Cebrail; Allah tarafından Kendisine peygamberlik makamı verildiğini ve bütün insanları, Allah'ın birliğine ve teklifine davet etmesini haber verdi. Bunun üstüne bütün vücudu titremeye başladı. Eve giderek battaniyenin altına girdi ve olanları Hatice'ye anlattı. O'na ilk inanan o zaman 10 yaşında olan Ali idi. Üç sene bu durumu sadece ailesi biliyordu. Sonra 10 sene süreyle Mekke'de Emrini açıkladı ve kendi kabilesi bile ona karşı geldi. Putların bir fonksiyonu olmadığını ve Müslümanlara tek Allah'a inanmalarını öğütledi. Kuran'da Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. İsa ve diğerlerini Tanrı peygamberi olarak anlattı. 622 senesinde Medine'ye hicret etti. Bu şehirdeki son 10 yılı savaşlarla geçti. Mekke'yi ele geçirerek buradaki putları yok etti. Kuran- Kerim 23 senede nazil oldu. Forkan gibi 50 ayrı adı vardır.

Kuran üç kısımdan ibarettir:

- 1-Kanunlar ve şer'i hükümler: Namaz, oruç, hac, zekât, evlilik ve sosyal hayat için prensipler. Şeytan, melek, cennet, cehennem gibi hususlar.
- 2- Önceki peygamberlerle ilgili konular.
- 3-Gelecek zuhurların gelmeleriyle ilgili sembolik hususlar. Kıyamet günü ve Allah'ın günü.

Kuran'da 114 sure vardır. Kuran'da 6200 ayet vardır fakat bazılarında göre de 6235 ayet vardır. Hz. Muhammed Araplar arasında, politik ve sosyal bir güç birliği kazandırdı. Çöl kabileleri, İslam Dinini Hindistan'dan İspanya, Mısır, Suriye, Asya'nın önemli bir kısmı ve Kuzey Afrika'ya kadar yaydılar. İslam'a ait tarihi kalıntılar bugün İspanyanın Kordoba, Granada ve Sevil bölgelerinde görülebilir.

Daha sonra İstanbul halifeliğinin merkezi haline geldi. Müslümanların selâm manası 'barış'tır. Bütün dinlerin özü bir olduğuna göre Müslümanlığın, Hıristiyanlık ve Musevilik ile de benzer tarafları vardır.' (5)

Babam devam etti: “Hz. Muhammed’in İslam devri için getirmiş olduğu adaletli prensiplere de bakmamız gerekir; Kadının hiç hakkı yokken, erkeğin hakkının yarısı kadar olmuştur. Mesela; Tanık olarak iki kadın bir erkeğin yerini tutabilirdi. Miras kanunlarında da böyleydi. Müslümanlıkta Kible’nin yeri de değişmişti. Bu hususta Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

‘...Nihayet bir gün O Hazret, (Hz. Muhammed) bir kısım eshab ile birlikte öğle namazı farizasını eda ediyordu; namazın iki rekâtını kılmış idi ki, Cebrail inerek: ‘...Yüzünü Mescidi Haram yönüne çevir...’ dedi. Bunun üzerine Hazret namaz esnasında yüzünü Kudüs’teki mübarek mabeden döndürerek Kâbe cihetine çevirdi. Derhal eshab arasında sarsıntı ve heyecan husule gelerek birçokları namazı bozup dinden döndüler. Bu imtihan, sırf kulları denemek için idi...’ (6)

Her zuhurda Tanrı’nın kurallarında yapılan değişikliklerde ayrı bir hikmet vardır. Hz. Muhammed Mekke’de bulunurken on üç sene Kudüs’e doğru namaz kılıyordu. Kibleyi değiştirmesinde bir hikmet vardır. Böylece birçok zengin Müslüman Kâbe’yi ziyaret edip kurban kesecek ve etini oradaki fakir halk arasında paylaşıracaktı. Böylelikle, Müslümanlar bir araya gelecek bir birlik simgesi olacak, aynı zamanda burası turistik merkez haline gelebilecekti ve bu susuz fakir millete bir gelir kaynağı olmasını sağlayacaktı. Tabii ki Kâbe’nin Hz. İbrahim zamanından beri mukaddes bir yeri vardı. Ancak İbrahim’in kanunları unutulduktan sonra Kâbe Arapların putlarını tuttıkları bir yer olmuştu. Bazı kimselerin aklına uymasa da Tanrı tarafından gönderilen bütün kanunların bir hikmeti vardır. Tanrı dinlerinin gerçeklerini inkâr edemeyiz. Her peygamber gerçeğin araştırılmasını farz kılmıştır.”

Alevi mezhebinden olan Fadi sordu: “Sünni ve Şii Mezhepleri arasındaki fark nedir?”

Babam: “Kısaca, Hz. Muhammed’den sonra Müslümanlık Sünni ve Şii diye ikiye ayrıldı; Sünniler dört halifeye inanırlar: Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali. Şii’ler 12 imama inanırlar; 1-Ali, 2-Hasan, 3- Hüseyin, 4- Hüseyin oğlu Ali (Zeynul-Abedin) 5- Muhammed Bakir, 6- Cafer Sadik, 7-Musa Kâzım, 8-Musa Rıza’nın oğlu Ali, 9- Muhammed Taki, 10-Ali Naki, 11-Hasan Askari, 12. İmam, kıyamet gününde bilinmeyen bir yerde ortaya çıkacaktır.

Bayan Dalyan: “Ben bu akşam tescil olmak istiyorum.” dedi. Tescil işlemi yapıldıktan sonra, tekrar Bayan Dalyan sordu: “ Yarın gidiyor muyuz?”

Annem: “Tabii, sabah 9’da hareket ederiz.”

Fadi: “Nereye gidiyorsunuz?”

Muhtar, konuşma fırsatını yakalayıp, hemen: “Benim köyüme ve komşu köye.” diye yanıtladı. Bu iki köyde yapılan eğitim ve sanat faaliyetlerini anlattı.

Fadi: “Bende katılabilir miyim? diye sordu.”

Annem: “Tabii.” dedi.

Ertesi gün, yolda, Bayan Dalyan, Emri tanıdığı ve akşam tescil olduğu için duyduğu mutluluğu Fadi’ye anlatırken ilave etti: “Yardıma ihtiyacı olan insanlara yardım etme fırsatı bulduğum için ne kadar huzurlu ve mutlu olduğumu anlatamam.” dedi.

Fadi: “Bunu ben de yapmak istiyorum, ama nasıl yapabileceğimi bilemiyorum.” dedi.

Bayan Dalyan: “Eğer gerçekten inancın varsa, kaç yaşında olursa ol, bir şekilde hizmet etmek için fırsat yaratırsın ve fırsatları yakalarsın. Bahai Dininde her insan için çeşitli hizmet imkanları mevcuttur. İnsanlara yardım ve hizmet, Tanrı katında ibadet sayılır.”

Birkaç ay önce annem köyde, ‘Ruhi Enstitü’ kursunu kurdu. Böylece her birimiz köylülerin eğitiminde görev aldık. Fadi serbest olduğu için bazı köylülerle sohbet etti. Dönüşte yolda: “Hayatımda ilk defa kendimi bu kadar huzur içinde hissediyorum.”dedi.

Bayan Dalyan: “Bu iki köy için bir okul binası yapacağız, arsası alındı.” dedi.

Fadi: “Bu bir Bahai okulu mu olacak?”

Annem: “Bu, Hükümetten alacağımız izne bağlıdır.” dedi.

Fadi: “Bende Bahai olmak istiyorum.”

Annem: “Bu hususta bazı kitapları okursanız, tabii ki Bahai olabilirsiniz.” dedi.

Kaynaklar:

- 1-Bahaullah'ın Sesi, sayfa 42, no 34.
- 2- İkan Kitabı, sayfa 13-14 (eski basım)
- 3- Mufavezat-ı Abdülbaha, sayfa 16.
- 4- Mufavezat-ı Abdülbaha, sayfa 19-20.
- 5- Dr. Riyaz K. Ghadimi'nin ‘Siyyid-i-Rusul Muhammad Islam and its Branches’ Kitabından, Gerald L.Berry'nin ‘Religions of the World’ adlı kitabından.
- 6- İkan Kitabı, sayfa 23, (* Kuran-ı Kerim, Bakara suresi, ayet 144).

19. BÖLÜM

Pazar akşamı muhtar yanında iki hocasıyla beraber geldi. Yemekten sonra hocalardan biri: “Muhtarımız köy halkını ikiye bölen yeni bir dinden bahsediyor.” dedi.

Babam: “Birbirleriyle çatışıp kavga mı ediyorlar?”

Hoca: “Hayır, tam aksi. Eskiden herkes cuma namazına gelip namaza katılır sonra da hocaların vaazını dinlerlerdi. Şimdi ise bir kısmı evde oturup kendi kendilerine dua ettiklerini söylüyorlar. Sizin adamlarınız gelip onları yanlış yola sevk ettiler.”

Babam: “Herkes inancını ve Tanrı'ya ibadet şeklini seçmekte serbesttir. Bu hususta kanunen kimse, hiç bir kişiyi zorlayamaz.”

Hoca: “Bu köyde benim görevim insanları İslâm'a yöneltmektir.”

Babam: “Kuran'da bahsi geçen kıyamet gününe inanıyor musunuz?”

Hoca: “Gayet tabii; hem Kuran'a hem de kıyamet gününe inanıyoruz. Fakat o gün geldiğinde her şey altüst olacak ve ölümler mezarlarından çıkacaklar.”

Babam: “Beklenen bütün işaretler yerine gelmiştir. İnsanlar din ve inançlarından uzaklaşmışlardır, inançların özü unutulmuş, evham ve hurafe yerini almıştır. Sizin belirttiğiniz bütün işaretler mecazi anlamdadır. Bahsettiğiniz, ‘ölülerin mezarlarından çıkması’ şu manadadır; kendisini evhamlardan kurtarıp, İlâhi Emrin gerçekliğini görebilen ve inanan, hurafe kuruntuların mezarından çıkmış olur. Mevlana'nın bir şiir'in mefhumu şöyledir; ‘Ey Muhammed senden Kıyamet'i sorarlarsa, söyle: Kıyamet Benim.’ Her gelen zuhur eski dinin kıyameti oluyor. Mevlana'nın başka bir şiir'in mefhumu; ‘Peygamberlerin Güneşi doğduğu zaman diyor: Sahte uzaklaş, saf- temiz kalpli olan gel.’

Hoca: “Muhtarın anlattığına göre sizler yeni bir din geldiğini iddia ediyormuşsunuz. Müslümanlık en son dindir ve çocuklarımız bile bunu bilip inanıyorlardır.”

Babam: “Lütfen Kuran'ın şu ayetine dikkat ediniz; “Herkes işlediğinin karşılığını görsün diye, zamanını gizli tuttuğum kıyamet mutlaka gelecektir.” (1)

Bütün dinlerde gerçeğin araştırılması farz kılınmıştır. Hucurat suresi, ayet 6'yı okuyun. O ayette, her Müslüman'ın duyduğu haberi araştırmasının farz olduğu yazılıyor. Şimdi, ben de size Tanrının yeni Zuhurunu müjdeliyorum. Kuran'a göre araştırmanız gerekir. İslâm'ın son din olduğu nerede yazıyor? Lütfen bana o ayeti gösteriniz.”

Hoca: “Size belli bir ayet gösteremem, fakat biliyorum ki İslam'dan sonra bir peygamber ve din gelmeyecektir.” dedi.

Babam: “Araf suresinde bu 3 ayetin (34, 35, 36) peş peşe nazil olması gelecek için bir rehberdir. Birinci ayette; her ümmetin belirli bir süresi olduğunu ve vakti gelince ne bir saat geri kalır ve ne de ileriye gider. Sonra ki ayet; kendi aranızdan peygamberler gelecek ve ayetlerimizi size okuyacaklar. Üçüncü ayet de; ayetlerimizi yalanlayıp karşı gelenlerin yeri cehennemdir. Lütfen bu Sure'de olan bu üç ayeti araştırıp üzerinde düşününüz. Buna benzer birçok ayet vardır. Şu ayete bakın:

‘Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, denizler mürekkep olsa ve yedi misli deniz de yedekte bulunup yazılsa yine de Allah'ın sözleri bitmez. Doğrusu Allah güçlüdür, hâkim'dir.’ (3)

Başka bir din veya peygamber gelmeyecek dersek Tanrı'ya ve Kuran-ı Kerime karşı gelmiş sayılırız. Çünkü bütün kutsal kitaplarda yüce kurtarıcının geleceğini müjdelemiştir. Şu ayetlere dikkat ediniz:

‘Her ümmetin bir peygamberi vardır. Onlara peygamberleri geldiğinde aralarında adaletle hüküm verilmiş olur. Onların hakları yenmez. ‘Bu iddiada samimi iseniz, ne zamandır?’”

‘De ki: Her ümmet için bir süre vardır; süreleri sona erince bir saat bile geciktirilmezler ve öne de alınmazlar.’ ‘O gerçek midir?’ diye senden sorarlar. De ki: ‘Evet, Rabbim hakkı için o gerçektir, siz Allah'ı aciz kılamazsınız.’ (4)

Hocaların biri babamın sözlerinden Kuran ayetleri ve numaralarını not ederken diğeri tamamen karşı duruma geçti.

Hoca: “Sizin söyledikleriniz benim Kuran'da yazılı değil, bu ayetleri herhalde siz ilave ettiniz.” dedi.

Babam: “Bu söylediğiniz sözler, Hıristiyanların Müslümanlara söyledikleri sözlerin aynısı. Hz. Bab, Emrini ilk açıkladığında, 18 hoca O'nun Emrini kabul etti ve İran'ın içine yayılarak Emri herkese, çoğu seçkin hocalara duyurdular. Bunu takiben 400 din adamı Tanrı'nın yüce emrine girdiler ve

Emrin yayılması için çalışmaya başladılar, nihayet İlâhi Emrin uğrunda hayatlarını feda ederek şehit oldular. Şimdi anlatacağım gerek Batılılar ve gerekse Bahailer tarafından kaleme alınmıştır:

'...Kısa zaman içinde Hz. Bab'ın ünü yayılarak otoritelere kadar ulaştı. İnsanların büyük sevgi ve istekle O'nun Emrini kucaklamaları bazılarını telâşa düşürdü. Tarihsel raporlara, Hz. Bab'a inananlar; ateşli, cesur, Emirlerine bağlı, canlarını, kanlarını, maddi ve manevi her şeylerini bu uğurda feda etmeye hazır kullar olarak geçmişlerdir.'

Hız. Bab'ın sözlerini dinleyenler, kitleler halinde O'nu takip ediyorlardı. Genç yaşında olmasına rağmen Hız. Bab davranış ve sözleri ile etrafındaki herkesi kendisine hayran bırakıyordu. Bu hususta ünlü tarihçi Comte de Gobineau şunları yazmıştı:

'Kendisi ilk ortaya çıktığında O'na İran'ın en büyük mollalarını göndererek aklını karıştırmak istediler; fakat bunun sonucu olarak çok sayıda molla O'na iman etti.'

Kısa süre içinde Hız. Bab bütün İran'da tanındı. Herkes O'nun hakkında daha çok bilgi edinmek istiyordu. Dini ve İdari liderler kendisine temsilciler gönderdiler. 'The Journal Asiatic' te anlatıldığına göre Hız. Bab'ın çok sayıda inananı vardı. Bunların bir kısmı halkın içinden bir kısmı da dini işlerden sorumlu önemli şahıslardı. Zaman içerisinde hükümdar olan Muhammed Şah, bu hususta araştırma yapılmasını emretti ve konuyla ilgili olarak veziri ile görüştü ve 'Bu hususta iyi bir araştırma yapılabilmesi için kime güvenebiliriz?' diye sordu. Uzun konuşmalarından sonra ikisinin de çok güvenip inandığı Vahid'i seçtiler. Vahid çok bilgili, belagatli ve İran'ın hoca ve hükümdarları arasında en nüfuzlu olanıydı. Bab'ı susturabilecek tek kişi ancak Vahid olabilirdi. Katıldığı bütün toplantılarda herkesin hürmet ettiği ve sözünü dinlediği bir kimseydi. İran'da ileri gelen kimseler Vahid'in bilgisine ve hikmetine hayrandılar. Bulunduğu her toplantıda esas konuşmacı hep o olurdu. Hükümet işlerinde bir fikir ayrılığı olduğunda her zaman Vahide danışarlardı. Babi hareketiyle çok rahatsız olan Şah, bu topluluğun politik mahiyetini öğrenmesi için Vahid'e talimat verdi. "Derhal Şiraz'a gidin ve Bab ile görüşün. Duyduklarımızın ne kadarının doğru olduğunu araştırın ve bize detaylı olarak bilgi ulaştırın." diye ona talimat verdi. Vahid, Şahın ona verdiği ata binerek Şiraz'a doğru yola çıktı. Yolda Vahid soracağı soruları düşündü. Soracağı sorularla Bab'ın bilgisini ve getirdiği haberin doğruluk derecesini anlayabilecekti. Şiraz'a vardığında eski bir ahababı olan Azim'e rastladı. 'Bab'la görüşmüşsün, O'nun hakkında ne düşünüyorsun?' diye sordu. 'O'nunla görüş ve kararı kendin ver; fakat dostum olarak sana çok dikkatli olmanı öğütlerim. O'na karşı yapacağın en ufak bir saygısızlık olursa çok pişman olursun.' dedi Azim.

Vahid, Hız. Bab'la görüşmeye gitti. Kuran'daki bazı ayetleri soracaktı. Hız. Bab onu büyük bir sabırla dinledi. O'nun sabır ve metaneti karşısında, kendi bilgilerini gösterişli bir ifade ile anlattığını düşünerek çok mahcup oldu. Hız. Bab, kısa ve inandırıcı bir şekilde Vahid'in sorularını yanıtladı. Konuşmasındaki açıklık ve zarafetle Vahid'in hayranlığını kazandı. Üstünlük hisleri yok olan Vahid, gururlu davranışından ötürü kendini rahatsız hissederek ayrılmak için izin istedi ve diğer sorularını gelecek görüşmelerinde soracağını söyleyerek Hız. Bab'ın huzurundan ayrıldı. Vakit kaybetmeden arkadaşı Azim'e gitti ve heyecanla aralarında geçen konuşmaları ve hissettiği utanma duygusunu anlattı.

Vahid, ikinci görüşmelerinde Bab'ın Zuhuru ile ilgili bütün sorularının cevabını alacağını ve bu işin biteceğini düşünüyordu; fakat ikinci kez Hız. Bab'ın huzuruna çıktığında araştırma ile ilgili olmayan mevzularda görüşmeye başladı. Hız. Bab'a sormayı kararlaştırdığı sorular bir anda zihninden silindi. Daha sonra, büyük bir şaşkınlık içinde fark etti ki, Hız. Bab, bu soruları da cevaplıyordu. Vahid, büyük bir hayranlık ve şaşkınlık içindeydi. Kendisine bunun bir tesadüften başka bir şey olmadığını söylüyordu. Fakat bir türlü aklını toparlayıp sorularını soramıyordu. Daha fazla huzurunda kalamadı ve izin isteyerek ayrıldı.

Vahid tekrar eski dostu Azim'in yanına gitti, İran'ın en büyük bilgilerinden biri olan Vahid'e Azim şunları söyledi:

'Keşke bize ders veren medreseler yıkılsaydı, keşke ben ve sen okula gitmemiş olsaydık, keşke bu gün sahip olduğumuz ve hakikatleri görmemize mani olan bu boş bilgileri elde etmemiş olsaydık. En iyisi Tanrı'ya sığın, O'ndan, seni bu tereddüt ve şüpheden kurtarması için yalvar.' dedi.

Üçüncü görüşmesinin raporunu Vahid, yalnızca Şah ve başbakan için değil, gelecek nesiller için de yazdı:

'Hz. Bab'ın huzuruna çıktığımda, içimden Kevser Suresini tefsir etmelerini istemeye karar verdim. Bu isteği dile getirmeyecektim. Benim içimden geçen bu soruya cevap verip, mezkûr suresinin tefsirini yazdıklarında bu tefsirin diğer tefsirlerden farklı olduğunu anladığımda, hemen O'nun doğruluğuna inanacaktım. Aksi takdirde, başımı alıp gidecektim ve ızdıraptan kurtulacaktım.

Hz. Bab'ın huzuruna çıkınca, büyük bir dehşet ve korkuya kapıldım. Bana ne olduğunu anlayamıyordum. Bütün vücudum titriyordu ve ayakta duracak halde değildim. Beni bu halde gören Hz. Bab, yerlerinden kalkarak benim elimden tutup yanlarına oturtular ve bana: 'Ne istersen sor da sana cevap vereyim.' diye buyurdular fakat ben hareketsizdim ve konuşamıyordum.

Hz. Bab, tebessümle bana bakarak: 'Sana Kevser Suresinin tefsirini yazarsam, bana büyücü demeyeceksin ve bana güvenip sözlerimin Tanrı'dan olduğuna ikrar edip inanacaksın.' dediler.

Bu sözleri duyunca şiddetle ağlamaya başladım. Bir şeyler söylemeye çalıştımsa da hiç bir şey diyemedim. Sadece bu sözleri söyledim: 'Ey Efendim, biz kendi halimizde karanlıklara gömülüyüz. Bizi affedip acımazsan mahvolacağız.'

Daha sonra Hz. Bab kâğıt ve kalem alarak Vahid'in kalbinden geçen isteğini yazmağa başladı. Böylece iki bini aşkın sayıda ayet Hz. Bab tarafından kaleme alınmış oldu.

Vahid şunları yazmıştır: 'Gördüğüm o heybetli manzarayı hiç bir zaman unutmayacağım. Ayetleri kalemden kâğıda bir sel gibi akıyordu. Yazılan ayetleri zarif bir sesle okuyorlardı. Güneş batıncaya kadar bu durum, hiç ara vermeksizin devam etti. Akşamüzeri Kevser Suresinin tefsiri bitti. Hz. Bab kalemi bırakıp, çay getirmelerini emrettiler. Sonra yazılanları güzel bir sesle okumaya başladılar. Benim kalbim şiddetle çarpıyordu. Bu güzel ses ve inciler saklı olan bu derin cümleleri duydukça kendimden geçiyordum.'

Abdul Kerim ve Vahid'in bu tefsiri kopya etmeleri ve karşılaştırmaları üç gün üç gece sürdü. Bu suretle zikredilen kehanetler ve hadislerin hepsi son derece doğru ve yerinde bulundu. Vahid, Şah'a teferruatlı bir yazı yazarak Hz. Bab hakkındaki araştırmasından bilgi verdi. Vahid, İran'da birçok şehir ve kasaba dolaşarak insanlara minberlerden seslendi ve onlara Hz. Bab'ın zuhurunu tebliğ etti.

Vahid'in raporu ve onunla ilgili haberler Şah'a iletildiğinde, Şah vezirine şunları söyledi: 'Vahid, Bab'a iman getirdiyse ve bu haber doğruysa, Seyyid Bab'ı önemsemeli ve O'nun davetini şahsen incelemeliyiz. Vahid, Hz. Muhammed'in sülalesinden, yüksek bilgili, şerefli ve faziletli bir insandır. Bab'ın taraftarlarına eziyetten ve onları öldürmekten vazgeçin.' demiştir.

Zamanın başbakanı, Vahid'e gizlice kötülük ve hakaretler ederek Onu Şah'ın gözünde küçük düşürmeye çalışmıştır. Vahid, Hz. Bab'a iman getiren ve Onun uğurunda canlarını feda eden birçok meşhur ve bilgili hocadan biriydi. Vahid, vatani olan Neyriz şehrinde şehit oldu.'" (5)

Daha önce kabalık yapan hoca : “Anladığıma göre sizin iddianızda iki zuhurdan bahsediyorsunuz. Bu nasıl oluyor acaba?”

Babam: “Bu Zuhurun Habercisinin de bir Peygamber olması, Zuhur’un yüceliğini gösteriyor. Hz. Bab müminlerine: ‘Ben sizi yüce bir Gün için hazırlıyorum. Ülkenin her bir tarafına dağılınız, sağlam adımlarla ve kutsal yüreklerle O’nun gelişine yolu hazırlayınız.’ (6)

Kuran-ı Kerim’de de bu iki Zuhurun müjdesi verilmektedir:

‘Kıyamet günü ne zamanmış!’ diye sorar:

‘Gözün şaşkına döndüğü, ayın tutulduğu, güneş ve ayın bir araya geldiği zaman...’ (7)

Güneş ve ay hiç bir zaman bir araya gelmez. Bu sembolik bir sözdür. Aynı şekilde hakikat güneşi de Tanrı’nın Peygamberleri manasında kullanılmaktadır. Güneş ve ayın bir araya gelmesi, iki peygamberin birlikte geleceği manasındadır. Başka bir deyim de Hz. Muhammed ve Hz. Ali’ye ima eder. Çünkü Hz. Bab’ın ismi ‘Ali Muhammed’dir.”

Hoca: “Emin değilim, iddianız doğru olabilir. Ben de bir Bahai hocası olabilir ve şu anda camiden aldığım maaşı alabilir miyim?” diye sordu.

Babam: “Üzgünüm, Bahailikte hoca sınıfı yok. Eğer hizmet etmek istiyorsanız bunu Tanrı sevgisi için yapmalısınız. Birçok sayıda hoca Bahai olduktan sonra başka bir meslekte çalıştılar.”

Hoca: “Yani şimdi köyümüze gelerek köylülere eğitim veren arkadaşlarınız para almıyor mu?”

Babam: “Onlar bir Bahai olarak vazifelerini yapıyorlar. Bildiğiniz gibi dünyada birçok insan zorluk, fesatlık ve çatışmayla mücadele ediyor. Bahailer de Hz. Bahauallah’ın en önemli prensibini yerine getirerek insanlık âleminin refahı ve barışı için çalışıyorlar.”

Hocalar giderken Şeyh Hüseyin isminde olan hoca: “Tekrar gelebilir miyiz?” diye sordu.

Babam: “Tabii, ne zaman isterseniz buyurun. Yalnız gelmeden önce haber verebilirseniz memnun olurum.” dedi.

Ertesi gün babamızı ziyaret etmeye giderken yolda Ferit’le konuşuyorduk; annemi ve babamı çok merak ediyorum. Şimdiye kadar muhaceret dışında her türlü hizmete candan katıldılar. Acaba muhaceret konusunda ne düşünüyorlar, diye sordum.

Ferit: “Bu mevzuda bilmediğimiz şeyler vardır. Geçenlerde babamın ofisindeydim. Acele bir toplantıya gitmesi gerekiyordu. Benden masasının üstündeki dosyaları düzene koymamı istedi. Dosyalar arasında muhaceret edecek iki aile ile ilgili iki dosya vardı; bir aile memleket içinde, diğer aile ise yurt dışında. Yani annemi ve babamı muhaceret görevinde bu iki aile temsil edecek. Diğer bir husus da bizim tahsilimiz için babama söz verilmiş.”

Ablamız Feryal ile babamıza sürpriz yaptık ve babam çok mutlu oldu. Öğle yemeği esnasında babam: “Ferit artık sen büyüdün. Burada tanışıp arkadaş olabileceğin çok iyi Bahai kızları var. Gece bizimle kalırsanız onları da davet ederiz. Artık senden torunlarımı görmek istiyorum.” dedi.

Ferit: “Kendim para kazandığım zaman evlenmeyi düşüneceğim.” dedi.

Babama bakarak; merak etmeyin, Ferit’i çok seven güzel bir Bahai kızı var zaten, dedim.

Ferit söze girerek: “Nereden biliyorsun?” diye sordu.

Onun sana karşı olan hislerini biliyorum, ama sen ne düşünüyorsun, diye sordum.

Ferit: “Şimdilik bu konuda hiç bir şey düşünmüyorum.” dedi.

Eve dönünce annem: “Meryem bir kaza geçirmiş şimdi hastanede. Yarım saat sonra onu ziyarete gidelim.” dedi.

Ferit bunu duyar duymaz hemen çıktı. Biz hastaneye vardığımızda koridordan baktık, Ferit, Meryem’in başucuna oturmuş, saçlarını okşuyordu.

Annem: “Şu ana kadar Ferit ne kadar da resmi davranıyordu. Gözlerime inanamıyorum. Fakat şimdi ona olan ilgisinden çok eminim.” dedi.

Meryem ertesi gün eve çıktı ve Ferit’in Meryem’e karşı hissettiği sevgi de bu kazayla beraber açığa çıkmış oldu. Bu olaydan sonra Ferit ve Meryem her yere beraber gitmeye başladılar. Anneme, babamın Ferit’ten bir torun sahibi olmak istediğinden bahsettim.

Annem: “Şimdi Ferit’in Meryem’e olan sevgisinden eminim ve bu konuda babanla konuşacağım.” dedi.

Bir kaç hafta sonra aile toplantımızda babam: “Bu gece özel bir konuda, Ferit ve Meryem’in evlenmeleri hakkında konuşmak istiyorum. Bununla ilgili herkesin ne düşündüğünü öğrenmek istiyorum.” dedi.

Ben çok mutluydum, Ferit için Meryem’den daha uygun birini düşünemiyordum. Bence en kısa zamanda evlensinler, dedim.

Annem: “Hepimiz aynı fikirdeyiz, fakat Ferit fikrini hiçbir zaman açıkça söylemedi.”

Ferit: “Önce okulumu bitirip bir işe girmem gerekiyor. Bir kaç ay içinde hazır olurum herhalde.”

Babam: “Evlenmeye karar verdikten sonra 95 gün içinde evlenmeniz gerekiyor. Bahai prensiplerine göre 95 gün içinde evlenmelisiniz. İki katlı bir apartmanımız var. Birinde siz oturabilirsiniz, eşya için düşünmenize gerek yok.” dedi.

Ferit: “Siz ve annem onaylarsanız benim için de tamam.” dedi.

Meryem’i anne ve babasından istemek için onlara ne zaman gideceğimizi konuşurken Meryem geldi. Annem, Ferit’in kararımızı Meryem’e söylemesini, fısıldadı.

Ertesi gün, babam Ferit’e: “Meryem’le birlikte babana gidip rızasını almalısın.” dedi.

Bir hafta sonra Dalyan’ların evine gittik. Annemle babam aralarında söze kimin başlayacağını fısıldanırken, Bay Dalyan: “Rahat olun. Ne amaçla geldiğinizi biliyoruz. Bence bu evlilik herkes için çok uygun.” dedi.

Bay Dalyan sözlerini bitirirken Meryem, masanın üstüne çiçekle dolu bir tepsi ve ortasında çok güzel küçük bir kutu koydu. Annesi ne olduğunu sorduğunda Meryem: “Bu akşam nişanlanmak istiyoruz. Bu kutuda da yüzüklerimiz var.” dedi.

Bayan Dalyan: “Olur mu öyle şey? Bütün akraba ve dostlarımızla büyük bir tören yapacağız.” dedi.

Meryem: “Ben tören istemiyorum. Harcamayı düşündüğünüz parayı bana verin.” dedi.

Böylece o gece nişanladılar. Meryem babasından aldığı paranın yarısını ‘Ark’ projesine takdim etti. Kalanını da ailemize girdiği için ailede herkese hediyeler aldı.

Kaynaklar:

- 1-Kuran-ı Kerim, Sure 20, Tâhâ Suresi, ayet 15.
- 2- Kuran-ı Kerim, Sure 49, Hucurat Suresi Ayet 6.
- 3- Kuran-ı Kerim, Sure 31, Lokman Suresi, âyet 27.
- 4- Kuran-ı Kerim, Sure 31, Yunus Suresi, ayet 47- 48- 49- 53.
- 5- William Sears, ‘Release the Sun’ kitabı, sayfa 35-43.
- 6- William Sears, ‘Release the Sun’ kitabı, sayfa 22.
- 7- Kuran-ı Kerim, Kıyamet Suresi, ayet 6-7-9.

20. BÖLÜM

Bahai olan gençlerin sayısı arttığı için grubu ikiye ayırmıştık. Çoğunluk yeni tescil olan gençlerden oluşuyordu. Heyet, yeni tescil olanlar için Ruhi kursları düzenlemeye başladı ve Emri duyurmak için bir kaç grup oluşturuldu. Emrin böylesine ilerlemesini sağlayan en büyük etken, gençlerin bu şekilde aktif çalışmaları oluyordu.

Babam Emri tebliğ etmenin önemini sözlerle ifade etti: “Tebliğ yaparken bir yandan kendinizi geliştirdiğinizi, tecrübelerinizin arttığını, bir yandan da yeni insanları tanıma fırsatı bulduğunuzu fark edersiniz. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

‘İçinizden biri Rabbin Emrini tebliğ etmek isterse her şeyden önce kendi kendini tebliğ etmelidir ki O’nun sözünü işitenlerin kalpleri müncezip olsun. Bir mübelliğ önce kendi kendini tebliğ etmedikçe sözü arayıcının kalbinde heyecan uyandırmaz...’

‘Söyle: Ey Ehli Baha! Tanrı’nın Emrini yayınız; çünkü Tanrı Emrini yaymak herkese bir ödev kılınmış olup bundan daha makbul bir amel yoktur. Bu amelin makbul olması, Emri yayanın Müheymin Aziz ve Muktedir olan Tanrı’ya tam bir iman ile iman etmiş olmasına bağlıdır. Bundan başka, Tanrı’nın hükmüne göre Emir, cebir ve şiddet vasıtasıyla değil söz ve beyan kuvvetiyle yayılmalıdır... Bir kimse ile sakın münakaşaya girişmeyiniz, onu tatlılıkla yola getirmeye çalışınız...’ (1) diye buyurmaktadır.”

Gençlerle olan toplantılarımız, Emrin duyurulması için esaslı bir hal almıştı. Diğer bir önemli görevimiz de Ruhi kurslarında Hz. Bahauallah’ın yazılarını ve diğer kutsal ayetleri ezberlemektir. Genellikle gençler, bu kurslarda görev alıyor ya da tebliğ çalışmalarında faaliyet gösteriyorlardı. Bu da Emri bilgilerinin artmasını sağlıyordu. Gençlerin başarılı faaliyetleri, Milli Gençlik Heyetine ulaştı ve 19 gün ziyafetleriyle her yere yayıldı. Örnek teşkil eden çalışmalarımız her bölgede Emre toplu giriş için bir adım atılmasını sağlamış oldu.

Meryemlerin evinde yapılan önceki toplantımızda, Semra: “Bir mecmuada ‘Sadık Eren, zengin adamın sırrı’ diye enteresan bir hikaye okudum. Gelecek toplantıda getirip burada okuya bilir miyim?” diye sormuştu.

Toplantıyı idare eden Ali de: “Faydalı bir konu ise getir.” demişti.

Semra bahsettiği bu hikayeyi toplantıya getirdi ve okudu. Hikayeyi anlatan bir gazete muhabiri idi: “Çok zengin ve meşhur olan ve aynı zamanda fakir ve muhtaç olanların arkadaşı ve yardımcıları olan Sadık Eren’le tanışmayı çoktandır istiyordum. Bir gün kendisiyle tanışmak ve görüşmek için randevu almak istedim. Telefon açtım ve sekreteri ile görüştüğümde, o hafta cumartesi sabah saat 10’da uygun olduğunu söyledi. Ofisine gittim, çok büyük bir yerdi. Büyük salonun bir kısmı toplantı için ayrılmıştı. Uzun boylu, yumuşak ifadeli, 45-50 yaşlarında bir adamdı. Kendi iş masasında oturmayıp, benim karşımda bir koltuğa oturdu. Tahminlerimin aksine çok samimi davranıyordu.

Sadık Eren: ‘Kahve veya çay alır mısınız?’ diye sordu.

Teşekkür ettim, kahve alabileceğimi ve kendisine bazı sorular sormak istediğimi belirttim.

Sadık Eren gülümseyerek: ‘Ne isterseniz sorunuz.’ dedi

Çocukluk ve gençlik yıllarınızı zorluklar ve yokluk içinde geçirdiğinizi duydum. Acaba bu doğru mu?

Sadık Eren: ‘Evet, doğru’ dedi.

Bugünkü varlığınızın tümünü kendi emek ve çalışmalarınızla elde ettiğiniz ve aileden intikal eden miras gibi bir şey olmadığını söylüyor.

Sadık Eren: ‘Evet, bütün servetimi çok ağır bir çalışma neticesi elde ettim.’

İnanılmaz bir başarı, bunu nasıl yaptınız?

Sadık Eren: ‘Bu çok uzun bir hikayedir.’

Ben dinlemek için sabırsızlanıyorum dedim.

Kahvesinden bir yudum aldı, koltuğuna rahatça yaslanıp anlatmaya başladı.

‘Çalışmaya başladığımda henüz yedi yaşındaydım ve mahallenin gazetelerini dağıtıyordum. Babam bana çalışarak hayatı öğrenmemi öğütlerdi ve hayatta ancak çalıştığım sürece mutlu olabileceğimi söylerdi. Böylece iki sene geçti. Babama: ‘Bir bisikletim olsa daha fazla çalışabilirim.’ dedim. Babam: ‘Eğer bisiklet istiyorsan daha fazla çalışman gerekiyor.’ dedi. 10 yaşına geldiğimde bir bisiklet alacak param vardı. Böylece dağıtım alanım çok daha genişledi. Annem, yarım günlük bir işte çalıştığı için okuldan eve geldiğimde akşamları kardeşlerime ben bakıyordum. 13 yaşına geldiğimde maalesef babamı kaybettik. Karşılaştığım en zor günlerdi. Şimdi bütün ailem benim mesuliyetim altındaydı. Annem ve kardeşlerimi geçindirebilmek için okulu bırakmaktan başka çarem yoktu. Babamın çalıştığı fabrikanın sahibi ile görüşüp ondan iş istemeyi düşündüm. Babamdan çok memnun olduğum için bana güvendi ve beni işe aldı. Ailemin ihtiyaçlarını karşılama mecburiyeti beni harekete geçirip, bana enerji veriyordu. Verimli çalıştığım halde, yaşım küçük olduğum için normal olarak alacağım paranın yarısını alabiliyordum. Ama çaresiz işime devam ettim. İşime büyük bir sebatla sarılmamda en fazla gücü babamın sözlerinden alıyordum. Ayrıca pazar günleri derslerden öğrendiklerim bana güç veriyordu ve rehber oluyordu.’

‘Hıristiyan mısınız?’

Sadık Eren: ‘Hayır, ben Bahai’yim.’ dedi.

Bu bir din midir, yoksa bir mezhep mi?

Sadık Eren: 'Bütün dünyada tanınmış ulusal, bağımsız bir din.' dedi.

Esas amacı nedir?

Sadık Eren: 'Temel amacı, bazı prensipler altında dünya barışı kurmak ve dünyada din birliğini sağlamaktır.'

Bu özel prensipler hakkında bilgi almak için başka bir gün geleceğim. Şimdi Esas konuya dönelim, babanızın size olan öğüdü ne idi?

Sadık Eren: 'Babam, işimi bir insanlık hizmeti gibi görmemi isterdi. Aktif güvenilir ve üreten bir ruhla işimize sarılmamız gerektiğini ve her zaman ve her yerde zamanında bulunmamız gerektiğini, adaleti asla unutmamamız gerektiğini öğütlerdi. Hakkımıza düşene kanaat edip memnun olmalıyız. Herhangi bir şeyi elde etmek istediğimizde, bize uygun olup olmadığını düşünüp, duygularımızı kontrol etmeliyiz. Herhangi bir durumda gururumuz bize engel teşkil etmemeli. Her kanuni meslek herkes için uygundur...'

Sadık Eren, biraz durdu ve pencereden güzel manzarayı seyretti. Sonra bana dönerek devam etti: 'Babamın bu sözleri bütün hayatım boyunca bana yardımcı olmuştur. İş, ne kadar zor olursa ya da ne kadar uzun olursa olsun.'

Fabrikanızı nasıl aldınız?

Sadık Eren gülerek: 'O da uzun bir hikâye.' dedi.

Ben dinlemeye hazırım.

Sadık Eren: 'Fabrikada çalıştığım sıralarda, aynı zamanda lise diplomamı alabilmek için gece okuluna gidiyordum. Günlük programım çok hızlıydı. Her sabah 6-8 arası gazete dağıtıyordum. 9-17 arası fabrikada çalışıyordum. İki sene bu şekilde çalıştım. Sonra birden annem hastalandı. Ameliyat olması gerekti. Bunun için 2000 dolara ihtiyaç vardı. Bunu karşılayamayacağım için Bay Duran'a giderek ondan borç istedim. Bana bu parayı vereceğini fakat her ay maaşımdan 100 dolar keseceğini söyledi. Teklifini kabul ettim. Fakat bu sefer elime geçen para masraflarımızı karşılamıyordu. Çok büyük sıkıntılar yaşadım ve sonunda okuldan ayrılmak zorunda kaldım. Akşam 17,30 -22,30 arası bir restaurantta iş buldum. Bu iş çok yorucuydu fakat iyi bahşiş alıyordum. Bay Duran'dan almış olduğum parayı 20 ay yerine 12 ayda ödedim. Benim sıkı çalışmam ve aileme olan bağlılığım Bay Duran'da büyük bir hayranlık uyandırdı. Kısa zamanda annem sağlığına kavuştu. Sabahları yaptığım gazete dağıtım işini erkek kardeşime bıraktım. Restauranttaki işimden çok memnun olmama rağmen tekrar okula dönmek için bir sene sonra ayrıldım. Ve kısa sürede lise diplomamı aldım. Sonra tekrar restauranttaki işime döndüm ve üniversite için para biriktirmeye başladım. Aynı zamanda fabrikadaki işimde de terfi ettim. Erkek kardeşim de liseyi bitirdikten sonra onu Bay Duran'la tanıştırdım ve kendisi ona da fabrikada bir iş verdi, kardeşim geceleri üniversiteye devam ediyordu. Bir arabamız olursa hayatımızın daha kolaylaşacağını düşünüyordum. Bir sene sonra bir araba alabildim ve bu araba on sene bize hizmet etti. Her ay aylığı aldığım da ihtiyaçlarımızdan hariç biraz para biriktiriyordum. Tam olarak ne için biriktirdiğimi planlamasam da günün birinde ihtiyaç olacağını düşünüyordum. Bir gün Bay Duran fabrikanın yarısını satmak istediğini söyledi. Birikimlerimi bunun için kullanabilirdim. Fakat param yeterli değildi. Bay Duran paranın geri kalan kısmını daha sonra ödeyebileceğimi söyledi. Kardeşim de ben de sıkı çalışarak kısa sürede parayı ödeyecektik. Zamanla Bay Duran'ın sağlık

durumu daha da kötüye gitti ve fabrikanın işlerini yürütemez hale geldi. Onun isteği üzerine fabrika müdürlüğünü ben üstlendim. Bundan sonra işler daha iyiye gitmeye başladı ve çok iyi para kazanmayı başardık. Bir kaç sene sonra Bay Duran'ın sağlık durumu daha da kötüye gitmeye başladı. Bir gün beni odasına çağırarak; sağlığının çalışmasına izin vermediğini ve bundan sonra işi bırakarak her zaman hayal ettiği dünya seyahatine çıkmak istediğini, söyledi. Fabrikadaki hissesini satmak istiyordu. Benim ilgilenip ilgilenmediğini sordu. Tereddüt etmeden kabul ettim. Kısa zamanda yurtdışı taleplerini karşılayabilmek için ikinci bir fabrika daha açtık ve kardeşimi de o fabrikanın başına getirdim. İşte benim bugünkü geldiğim durumumun serüveni.'

Bu güzel hikaye beni çok etkilemişti. Kendini işine adanması ve ömür boyu sıkı bir çalışma içinde olması çok takdir edilecek bir şeydi.

Acaba özel hayatınız hakkında da soru sorabilir miyim? Aileniz ve çocuklarınız var mı?

Sadık Eren, koltuğunda arkasına yaslanarak: 'Evet, yirmi senedir Esra ile evliyim. Esra, Bay Duran'ın sekreteriydi. Ofisine ne zaman gitsem onu çok beğeniyor ve takdir ediyordum. Onu kahve içmeye veya yemek yemeğe çıkarmak istedim ama kabul etmeyeceğini düşündüm. Ona sadece uzaktan uzağa hayrandım. Yirmi altı yaşına geldiğimde annem evlenmem için ısrar etmeye başladı. Annem: 'ölmeden torunlarımı görmek istiyorum.' diyordu.

Bu sırada Bay Duran iş seyahatine gitti ve yokluğunda işlerle ilgilenmemi istedi. Bu vesile ile Esra'yı daha iyi tanıma fırsatını buldum. Ona çıkma teklif ettim ve üç ay içinde evlendik. Oğlum şimdi on yedi yaşında, bir de on üç yaşında ikizlerimiz var, biri kız biri erkek. Evliliğimizden sekiz sene sonra annem vefat etti.'

Bana vakit ayırdığınız için teşekkür ederim.

Galiba bir buçuk saat geçmişti. Bay Eren'in yanından ayrıldım. Çıkışta fabrika çalışanlarından birine rastladım. Ona bir kaç soru sormak istediğimi söyledim.

Burada mı çalışıyorsunuz?

Çalışan: 'Evet, efendim, beş senedir burada çalışıyorum.'

Ne iş yapıyorsunuz?

Çalışan: 'Makine mühendisiyim.'

İşinizden ve aldığınız ücretten memnun musunuz?

Çalışan gülererek: 'Tabii, çok memnunum.'

Burada grev yapıyor musunuz?

Çalışan: 'Hayır, hiçbir zaman.'

Acaba bunun sebebi ne? Herkes işinden ve aldığı ücretten çok mu memnun?

Çalışan: 'Bu iş yerinde hepimiz, aldığımız ücretten memnunuz. Ve senelik kârdan da pay alıyoruz.' dedi.

Duyduklarıma inanamadım. Hayretle sordum. Kârdan pay mı alıyorsunuz?"

Çalışan: 'Evet öyle.'

Fabrikaya girerek birkaç işçiyle daha görüşüm ve herkes aynı şeyi söyledi. Sadık Eren'in, yanında çalışanlarına böyle ödemeler yapması beni fazlasıyla hayrete düşürmüştü. Tekrar, Bay Eren'e gittim ve birkaç soru daha sormak istiyorum dedim.

Sadık Eren: 'Gayet tabii.' dedi.

Lütfen, işçilerinize verdiğiniz senelik kârı anlatır mısınız?

Sadık Eren: 'Elbette, yanımda çalışanlar hepsi senelik kârdan pay alırlar. Bunu senelerdir yapıyoruz.'

Yüzde kaç veriyorsunuz?

Sadık Eren: 'Sene sonunda, bütün masraflar ve vergiler çıktıktan sonra kalanın yüzde yirmisi çalışanlar arasında paylaşılır. Bu şekilde daha iyi çalışıyorlar ve grev yapmayı da düşünmüyorlar. Zaten böyle bir plan yapmasak fabrikada üretim bu kadar iyi olamazdı. Ve ikinci fabrikayı kuramazdık. Şimdiki gibi işlerimiz iyi giderse üçüncü fabrikayı bile düşünüyoruz.'

Bu sizin dini sisteminizle ilgili bir husus mudur?

Sadık Eren: 'Evet, Hz. Bahauallah'ın prensiplerinden biri de dünya ekonomisine yapılacak ruhani çözümlerdir. Bugün için dünyanın en büyük problemi ekonomidir.'

Bu prensip hakkında bana daha fazla bilgi verir misiniz?"

Sadık Eren: 'Dünyanın ekonomik problemlerinin çözümü hakkında Hz. Bahauallah'ın birçok sözü vardır. Bunları anlatmak çok zaman alacaktır. İşçilerin, senelik kârdan pay almalarından başka, size iki misal daha vereyim; birisi verasetle ilgili, eğer ölen kimse vasiyet bırakmadı ise kalan servetle ilk olarak borçlar ve Hukukullah ödenir. Geri kalan servet yedi kategoriye bölünür. Bu şekilde servet tek bir kişide kalıp toplanmaz.'

Hukukullah ödemesi ne demek ve kime ve ne için ödenir?

Sadık Eren: 'Senelik veya aylık gelirin masrafları ve vergisi ödendikten sonra kalan gelirin yüzde on dokuzu Hukukullah için Yüce Adalet Evine gönderilir. Emrin gelişimi, geri kalmış memleketlerin ilerlemesi ve refahı için kullanılır.'

Acaba ekonominin çözülmesi ve Bahai prensipleri hakkında bir yazı veya kitap var mı?

Sadık Eren bana iki broşür verdi.

Bu sisteminiz mükemmel ve ilerleme kaydetmenizin en büyük nedeni de bu sanırım.

Sadık Eren: 'Size söylemeyi unuttum. Çalışanlarla yaptığımız dört aylık danışma toplantısı var. Bu toplantıda işlerin gidişatı ve gelişmek için neler yapabileceğimiz konularını meşveret ederiz. Bu toplantılar gerçekten çok verimli olur.'

Acaba bu da bir Bahai prensibi mi?

Sadık Eren: 'Tabii, Hz. Bahauallah'ın en önemli prensiplerinden biri de meşverettir.'

Çalışanlarınızla hiç menfi olaylar yaşadığınız oldu mu? Meselâ hırsızlık veya karşılıksız çek vermek gibi?

Sadık Eren, bir süre düşündükten sonra: ‘Evet, ama paranın miktarı fazla değildi. Bir gün bir işçi bana gelerek iki bin dolar istemişti ve gözyaşlarını tutamayarak: ‘Dört aylık oğlum kalp hastası ve ameliyat olmadığı takdirde ölecek, doktor söyledi.’ dedi, ona çok acıdım ve istediği parayı hemen verdim. Teşekkür etti ve her ay aylığından vereceğine dair söz verip çıktı. Bir kaç gün sonra kısım şefinden işe gelmediğini öğrendiğimde, herhalde hasta çocuğuyla meşguldür, diye düşündüm. Bölüm şefi ne çocuğu dedi. Öğrendiğime göre evli bile değilmiş ve tahmin edersiniz ki, o işçi hiçbir zaman işe dönmedi.’”

İkinci defa benimle görüşmeyi kabul ettiği için Bay Eren’e teşekkür ettim. Ona işindeki başarısı ve Bahai Dini hakkında tekrar görüşmek istediğimi belirterek yanından ayrıldım.”

Toplantı başkanı olan Ali: “Çok güzel bir hayat hikayesiydi. Dürüstlük ve çalışma ruhu hakkında çok güzel şeyler öğrendik. Kişinin anne babasına ve kendi ailesine olan sevgisinin ve sözünde durmanın ne kadar önemli olduğunu bu hikayede gördük. Ben Bahai olduktan sonra geçen iki sene içinde şunu gördüm ki; Bahai hayatı yaşamak, yalnız ruhani hayatımızı değil maddi dünyamızı da geliştiriyor.” dedi.

Meryem’in ağabeyi Murat: “Galiba annemin bizlere bir sürprizi var!”

Sonra Murat odadan çıkarak elinde büyük bir pastayla döndü: “Bunu annem, Meryem ve Ferit’in nişan pastası olarak ısmarladı.”

Pastanın üstünde şöyle yazılıydı: “Meryem ve Ferit’e mutlu bir yaşam ve ömür boyu beraberlik dileklerimizle.”

Kaynaklar:

1- Bahauallah’ın Sesi, sayfa 140-141, no 128.

21. BÖLÜM

Cuma akşamları, ocakbaşı toplantılarımız devam ettikçe duyuru yapma imkânımız da artıyordu. Daha önce gelen Şeyh Hüseyin, artık her hafta gelmeye başlamıştı ve yanında hazırlamış olduğu soruları da getirip her fırsatta soruyordu. Gerçekten iyi bir araştırmacıydı. Kitap istediğinde kendisine İkan Kitabını verdik. Bir sonra ki hafta geldiğinde: “Ben bu Kitap’tan bazı şeyleri anlayamadım.” dedi.

Babam: “Haklısınız, İkan Kitabı ve Mufavezatı Abdülbaha, üstünde çalışılması gereken kitaplardır. Siz her cuma akşamı yemekten önce gelebilirseniz beraber çalışırız.”

Şeyh Hüseyin: “İki peygamberin olmasını daha önce anlatmıştınız. Fakat ben her mevzuda derinleşmek istiyorum, bana yöneltile soruları rahatlıkla cevaplayabileyim.”

Babam: “Size Güneş ve Ay’ın yan yana geleceklerini belirten ayeti okuduk. Bu hususta Kuran-ı Kerim’de başka ayetler vardır;

'Onlar Allah'ı gereği gibi değerlendiremediler. Bütün yeryüzü kıyamet günü O'nun avucundadır; gökler O'nun kudretiyle dürülmüş olacaktır...'

'Sur'a üflenince, Allah'ın dilediği bir yana, göklerde olanlar, yerde olanlar hepsi düşüp ölür. Sonra Sur'a bir daha üflenince hemen ayağa kalkıp bakışır dururlar.'

'Yeryüzü, Rabbinin nuruyla aydınlanır, kitap açılır, peygamberler ve şahitler getirilir ve onlara haksızlık yapılmadan, aralarında adaletle hüküm verilir.' (1)

Birinci ayette; Kıyamet Günü ve Allah'ın kudreti'nin anlatıldığı şekliyle Kuran-ı Kerim ve İncil'de birçok sembolik terimler vardır. İkinci ayette; 'Sur'a üflenecek' cümlesi Hz. Bab'ın geleceğini müjdelemektedir. Aynı ayette 'Sur'a bir daha üflenecek' cümlesi Hz. Bahau'llah'ın zuhurunu müjdeler. Üçüncü ayette; 'Yeryüzü, Rabbinin nuruyla aydınlanır' cümlesi bu Zuhurla beraber medeniyetin ilerlemesi, endüstri, sanat ve kültür alanlarındaki gelişmeleri anlatır. 'Kitap ortaya konulacak' cümlesi, Hz. Bahau'llah'ın getirdiği kutsal kitabı ve eserlerini anlatmaktadır. Hz. Bahau'llah, Hz. Bab hakkında buyuruyorlar:

'...O'dur Tanrı sırlarının Mazharı, O'dur görünmez Samedani hikmetlerin açıklayıcısı. Böylece Baharül Envar, Avâlim, ve Yenbü Nam eserlerinde yazılı olduğuna göre, Muhammed oğlu Sadık şöyle demiştir:

'Bilgi yirmi yedi harften ibarettir. Şimdiye kadar nebilerin bildirdiği bunlardan ancak iki harftir. İnsanların bugüne kadar öğrenebildiği bu iki harfin çerçevesini aşmaz. Kaimimiz kıyam eyleyince, geriye kalan yirmi beş harfi meydana çıkaracaktır.

Kaimin makam ve mertebesinin ne olduğu hakkında buna bakarak bir fikir edinebilirsiniz.' (2)

Babam şöyle devam etti: "Çağımızdaki ilerleme ve icatları düşünürseniz bu çok daha iyi anlaşılır. Başka bir inanışta Hz. Muhammed, Hz. Mehdi'nin geleceğini anlatırken, sahabeler; uzak bir yerde zahir olursa O'nu nasıl tanıyacaklarını, soruyorlar. Hz. Muhammed buyuruyorlar:

'O'nun getireceği prensipler her tarafta yayılacak. Tıpkı soğuk veya sıcak olduğu zaman her ne kadar kapıları kapatırsanız gene içeriye tesir eder. Bunun gibi O'nun getirdiği kanunlar ister istemez insanların hayatlarına nüfuz eder.'

Dikkat ederseniz görürsünüz ki her evde, köylerde bile, Hz. Bahau'llah'ın prensiplerinden bazıları uygulanmaktadır."

Şeyh Hüseyin: "Diğer hoca ile dün Bahai Dini hakkında konuşuyorduk. Kendisi, beni ve Müslümanlığı korumaya çalışıyor. Ona İslam'ın bazı kurallarının artık geçerli olmadığını, özellikle gençliğin çok zor durumda olduğunu anlattım. Onları buldukları durumdan ancak Allah kurtarabilir, Mukaddes kitaplara göre doğruyu araştırmalıyız, dedim. Bana şöyle cevap verdi: 'Müslümanlıkta bazı reformlar yapmalıyız.' Hocam, dedim, Müslümanlıkta bulunan bütün tarikatlar dinde reform maksadıyla yapılmıştır. Fakat bildiğiniz gibi bu tarikatlar daha çok karışıklık ve anlaşmazlıklara neden oldu. Aslında Tanrı tarafından gönderilen dinlerde değişiklik yapmaya kimsenin hakkı yoktur. Tıpkı Hükümetin kanunlarını kimsenin değiştirmeye hakkı olmadığı gibi. Bu sebeptendir ki; insanlar dinlerinin kanunlarını ne zaman uygulamasalar Tanrı yeni bir elçi vasıtasıyla, o zamana ve insanların kapasitelerine göre kanun ve prensipler gönderir. Bence bu Tanrı'nın adaletindedir. Bu böyle olmasaydı Hz. Âdem yeterli olurdu."

Babam: "Bravo, çok iyi anlatmışsınız. Hz. Bahau'llah buyuruyorlar:

'...İman yolunda yürüyüp ikan kadehinden içmek isteyenler, bütün dünya bağlarından arınmalıdırlar; Yani, kulaklarını şunun bunun sözlerinden, gönüllerini gerçeğe perde geren boş kuruntulardan, ruhlarını aldaticı maddi yıldızlardan ve gözlerini fâni kelimelere bakmaktan uzak tutmalıdırlar. Onlar, Tanrı'ya tevekkül edip, O'na yapışarak, O'nun yolunda yürümelidirler. Bu takdirde, onlar, Tanrı ilim ve irfanı güneşinin ışıklarıyla aydınlanmağa lâayık ve göze görünmeyen sonsuz bağışları yansıtmış olurlar...' (3)

Bu kitabı okursanız bu hususta birçok bilgi edinmiş olabilirsiniz.”

Şeyh Hüseyin: “Bu Kitap Bahai Dininin ana kitabı mıdır?”

Babam: “Hayır, Akdes Kitabı ana kitaptır.”dedi.

Şeyh Hüseyin: “Akdes Kitabı'nın manası nedir?”

Babam: “En kutsal kitap' demektir.”

'...Eşya Peygamberin beklediği Yasa'nın saklandığı en büyük kasa olan ve Apokalips'in yazarının 'Yeni Gök', 'Allah'ın Çadırı', 'Kutsal Şehir', 'Gelin', 'Allah'tan gelen yeni Kudüs' sözleriyle tarif ettiği ve hükümleri en az bin yıl geçerli kalacak ve sistemi bütün dünyayı kaplayacak olan bu 'En Kutsal Kitap' Hz. Bahauallah'ın zihninin en parlak tecellisi, Dini'nin Ana Kitabı ve Yeni Dünya Düzeni'nin fermanı olarak görülmektedir.' (4)

Şeyh Hüseyin: “Bu kitapta neler var? Payam-i Bahai mecmuasının No 206, Ocak 1997 sayısında okuduğum bir yazıya göre, bu kitapta on dokuz konuda Bahai prensipleri, kültürü ve kuralları anlatılıyor. Bunları kısaca anlatabilir misiniz?”

Babam:

'Sanmayın ki, sizlere yalnızca bir dizi hükümler indirdik. Aksine, seçkin Şarap'ın mührünü kudret ve iktidar parmaklarıyla söktük. Buna Vahiy Kaleminin indirdikleri tanıklık eder. Bunun üzerinde düşünün, ey fikir sahipleri!' (5)

Kitabı Akdes'in ilk ayetinin mefhumu; İnsanların ilk vazifesi Tanrı tarafından gönderilen Elçiyi tanımaktır. Bu en ulu makama erişen kimsenin Tanrı'nın bütün emirlerine itaat etmesi gerekir. Bu iki görev; Tanrı'yı tanımak ve Tanrı'nın emirlerini yerine getirmek, bunlar birbirinden ayrılamaz. Biri olmadan diğeri kabul edilmez.Şimdi bazı yasak ve yerine getirilmesi farz kılınan kanunlara bakalım;

'Cinayet işlemeniz, zina, dedikodu ve iftira etmeniz yasaklanmıştır; o halde kutsal kitaplarda ve levihlerde yasaklanan şeylerden sakının.' (6)

'Sizlere erginlik başlangıcından itibaren namaz ve orucu farz kıldık...'

'Namazın, her biriniz tarafından bireysel olarak kılınması emredilmiştir...' (7)

'El öpülmesi kitapta haram kılınmıştır...' (8)

'Her babaya, oğluna ve kızına okuma yazma sanatını ve Kutsal Levihte belirtilmiş olan her şeyi öğretmesi farz kılınmıştır...' (9)

'Allah'ın ayetlerini her sabah ve akşam okuyun. Bunları okumayanlar Allah'ın Misakı'na ve Ahd'ine sadakat göstermemiştir ve bu Gün'de bu kutsal ayetlerden yüz çevirenler, Allah'tan ebediyen yüz çevirenlerdendir. Allah'tan korkun, ey kullarım...' (10)

'Hüküm Rabbi Allah'a inanan herkesin, her gün ellerini ve sonra yüzünü yıkayıp oturması ve Allah'a yönelerek doksan beş kere 'Allah-u Ebha' demesi emredilmiştir...' (11)

'Kalplerin ve ruhların incinebileceği çekişme ve mücadeleye girişmeniz, bir başkasına vurmanız veya benzeri davranışlarda bulunmanız Allah'ın Kitabında yasaklanmıştır...' (12)

'Bir kimse size öfkelenirse, ona nezaketle karşılık verin; bir kimse sizi azarlarsa, karşılığında siz onu azarlamamak için sabırlı olun. Ancak, onu kendi haline bırakın ve güçlü, intikam alıcı, kudretli ve adaletli Rab olan Allah'a güvenin.' (13)

'Gerekli olmadıkça silah taşımanız yasaktır...' (14)

Bu anlattıklarım Kitabı Akdes'ten sadece bazı konulardır."

Şeyh Hüseyin : "Bahai Dininde neler yasaklanmıştır?"

Babam: "Kısaca, vücudumuza, aklımıza, ruhumuza ve hayatımıza zarar verebilecek şeyler... Bu zaten bütün dinlerde aynıdır. Meselâ; uyuşturucu içeren maddeler, alkol ve haşhaş beynimizi ve vücudumuzu mahveder. Aynı şekilde yalan söylemek veya dedikodu yapmak da ruhumuzu mahveder ve bu nedenle yasaklanmıştır. Hz. Abdülbaha'ya ahbablardan biri sormuş: 'Gördüğümüz birinin hatasını nasıl söylemeliyiz?'

Hz. Abdülbaha buyurmuşlar: 'Önce kendi haline bak ve noksanlarını ıslah etmeye çalış. İnsanların gözü hem kördür hem de büyüteçtir. Kendi kusurları için kördür, başkaları için büyüteçtir.'

Hz. Bahaullah buyuruyorlar:

'Ey varlık oğlu!

Kendi ayıplarını nasıl unuttun da başkalarının ayıplarıyla meşgul oldun? Her kim böyle yaparsa rahmetimden mahrum olsun.'

'Ey insanoğlu!

Sen kendin suçlu olduğun müddetçe başkalarının suçunu ağza alma. Başka türlü hareket edersen rahmetimden mahrumsun ve Ben de buna şahidim.(15)

Şeyh Hüseyin: "Yanlış bir davranışta bulunan bir Bahai görürsem ne yapmalıyım?"

Babam: "Önce ona sevgi ve Tanrı sözleriyle öğüt vermelisiniz. Aynı şeyi tekrarlırsa başka hiç kimseye söylememeli, ancak Ruhani Mahfile bildirmelisiniz. Bahai düzeni hakkında fikir sahibi olmanız için size Bahai düzeni hakkında bir kitap vermek istiyorum."

Şeyh Hüseyin: "Ben tescil olmaya hazırım. Bana soranlara doğru cevap verebilmek için daha çok şey öğrenmem gerekiyor. Biliyorsunuz arkadaşım olan hoca benim araştırmalarım karşı çıkıyor. Sizinle olan görüşmelerimin devam ettiğini öğrendiğinde bir gece evime gelip ailemin önünde bana şöyle dedi: 'Sen dinini değiştirerek istikbalini, mesleğini, itibarını ve çocuklarının geleceğini tehlikeye atıyorsun.' Büyük oğlum İmam Hatip Lisesine devam ediyor. Annesiyle birlikte bana karşı geliyorlar. Bahailik hakkında bir şey bilmiyorlar ve günlerimiz hep münakaşayla geçiyor. Onların sorularını cevaplayabilmek için Bahailik hakkında iyice bilgilenmek istiyorum."

Babam: “Tescil olduktan sonra herkes bazı sınavlardan geçer. Sizin sınavlarınız tescil olmadan başladı galiba.”

Şeyh Hüseyin: “Buraya geldiğim ilk gece siz Kuran-ı Kerim ile ilgili o kadar güzel ve mantıklı açıklamalar yaptınız ki ben o gece kalbimde Bahai olmuştum.”

Babam: “Peygamberlerin maruz kaldığı sıkıntı ve acılardan müminler bir pay alırlar ve bu bir sınavdır.”

‘And olsun, biz kendilerinden öncekileri de denemişken, insanlar ‘inandık’ deyince, denemeden bırakılacaklarını mı sanarlar? Allah elbette doğruları ortaya koyacak ve elbette yalancıları da ortaya çıkaracaktır.’ (16)

‘Geçmiş nesilleri göz önüne getiriniz. Her ne zaman Tanrı inayeti Güneşi zuhur ufkundan görünüp dünyaya aydınlık getirmiş ise, asrın adamları O’nun aleyhine ayaklanmışlar, O’nu inkâr etmişlerdir. Halk önderleri sayılan kimseler kendilerine uyanları kışkırtarak Tanrı Rahmeti Mümessillerine yönelmekten menetmişlerdir.’ (17)

Size şimdi Hz. Bahau'llah’ın Misakının merkezi, ayetlerinin açıklayıcısı ve Bahai Dininde kulluk makamını yerine getiren, örnek olan Hz. Abdülbaha ile ilgili bir tarihi öyküyü anlatmak istiyorum:

Hz. Abdülbaha Akka’ya geldiğinde, koyu bir Müslüman olan Hacı Sıddık adında bir Afgan vardı. Bu adam Hz. Abdülbaha’ya karşı gelen ve düşmanlık yapan bir kimseydi ve O’nun aleyhine camide insanları kışkırtarak şöyle diyordu: ‘Bu adam bir sahtekârdır. Sakın Onunla konuşmayın ve temas etmeyin.’ Yolda karşılaştıklarında O’na bakmamak için abasıyla yüzünü örterdi. Afgan böyle yaparken Hz. Abdülbaha’nın davranışları tam tersiydi. Afgan çok fakir olduğu için camide yatıp kalkardı. Devamlı olarak yiyecek ve giyeceğe ihtiyacı vardı. Hz. Abdülbaha ona ihtiyaçlarını gönderirdi. Afgan bunları kabul eder fakat hiç bir zaman teşekkür etmezdi ve davranışlarını değiştirmezdi. Seneler geçti, bir sefer Afgan çok hastalandı. Hz. Abdülbaha kendisine doktor, ilaç, yiyecek ve para götürdü. O bunları kabul etti. Bir elini nabzını sayması için doktora uzatırken, diğer eliyle de abasıyla yüzünü örtüyordu. Hz. Abdülbaha, yirmi dört sene ona sevgiyle yardım etti ve buna karşılık Afgan düşmanlık ve kötülük yaptı. Nihayet; bir gün pişman olarak Hz. Abdülbaha’nın evinin kapısına geldi ve ağlayarak O’nun ayaklarına kapandı: ‘Efendim beni affedin. Yirmi dört senedir size düşmanlık yaptım. Siz bana hep iyilik yaptınız. Hatalarımı şimdi anlıyorum.’ dedi. Hz. Abdülbaha’nın ruhu ne kadar yüce ise, hayatta da o kadar basit yaşıyordu. Kendisi için ne rahatlık, ne de yaptığı yardımlarına karşılık bekliyordu. Günde dört saat uyku O’na yeterdi. Geriye kalan zamanında ihtiyacı olanlara yardım ederdi. ‘Bedenen ve ruhen Tanrının koluyum.’ derdi

‘Akka’nın Efendisi Hz. Abdülbaha işte böyle bir kimseydi.’ (18)”

Kaynaklar:

- 1-Kuran-ı Kerim, Zümer Suresi, ayet 67- 68- 69.
- 2-İkân Kitabı, sayfa 110. (ilk basım)
- 3-İkân Kitabı, sayfa 5.
- 4-Kitab-ı Akdes, sayfa 12.
- 5- Kitab-ı Akdes, no 5, sayfa 20.
- 6- Kitab-ı Akdes, no 19, sayfa 25
- 7- Kitab-ı Akdes, no10- 12, sayfa 22-23
- 8- Kitab-ı Akdes, no 34, sayfa 29.

- 9- Kitab-1 Akdes, no 48, sayfa 35.
- 10- Kitab-1 Akdes, no 149, sayfa 67.
- 11- Kitab-1 Akdes, no 18, sayfa 25.
- 12- Kitab-1 Akdes, no 148, sayfa 66.
- 13- Kitab-1 Akdes, no 153, sayfa 68.
- 14- Kitab-1 Akdes, no 159, sayfa 70.
- 15- Saklı Sözler, Arapça 26-27.
- 16- Kuran-ı Kerim, Ankebut Suresi, ayet 2.
- 17-Bahau'llah'ın Sesi Kitabı, no 23, sayfa 31.
- 18-Abdu'l-Baha The Center of the Covenant of Baha'u'llah, sayfa 101- 102, reprinted 1972.

22. BÖLÜM

Annem ve Bayan Dalyan, Meryem ve Ferit'in düğün hazırlıklarıyla meşguldüler. Aileler büyük bir tören yapmak istiyorlardı. Ama Meryem ve Ferit sadece aile arasında, bir restaurantta yemek yemek istiyorlardı. Mahfilden de iki ahbaptan nikâhlarını kıymasını isteyeceklerdi. Bu hazırlıklar yapılırken bir gün ben, Meryem ve Ferit, babamı ziyarete gittik. Yolda giderken onlara: Aileler size büyük bir düğün yapmayı düşünüyorlar neden siz istemiyorsunuz, diye sordum.

Ferit: "Biliyorsun, biz muhacerete gitmek istiyoruz. Meryem üniversiteyi bitirdikten sonra Rusya'dan yeni ayrılmış ülkelerden birine gitmeye karar verdik. Gittiğimiz yerde iş bulana kadar bir miktar paraya ihtiyacımız olacak." dedi.

Bir iş bulana kadar babam size yardımcı olur, dedim.

Ferit: "Biliyorum fakat biz kendi çabamızla muhaceret etmek istiyoruz."

Meryem: "Bugün Emir için muhacerete gitmek çok önemlidir, bu büyük bir istek, sevgi ve fedakârlıkla yapılırsa başarıya ulaşır. Bak, William Sears yazılarında muhaceret için ne diyor: 'Hayatta hiçbir şey muhaceret kadar insanın hayatını manalı, amaçlı ve huzurlu yapamaz. Bu gerçekten bize bahşedilen Tanrı'nın bir inayetidir.' Bizler şu anda hayatımızın en verimli dönemindeyiz. Genciz, enerji doluyuz, aynı zamanda Emrin tarihi döneminde çok heyecanlı bir zamandayız. Çünkü dünya barışının ve İlâhi medeniyetin kurulması biz gençlerin çalışmasına bağlıdır."

Ben de ihtisasımı bitirdiğimde Afrika'ya gidip oradaki aç ve hasta olan çocuklara yardımcı olmayı düşünüyorum, dedim.

Babam bizi görünce çok sevindi ve: "Bende geleceğinizi hissetmiş sizi bekliyordum, gelin oturun." dedi.

Ferit: "Düğünümüz için büyük bir merasim düşünmüyoruz. Onun için kart bastırmadık. Haftaya cumartesi gecesi ailece bir restaurantta yemek yedikten sonra nikâhımız kıyılacak." dedi.

Bu arada üvey annemin yeğeni olan Cemal geldi. Babam bizleri ona tanıştırtırken övgüyle: "Oğlum Doktor Ferit Semih ve kızım Leyla, o da seneye doktor olacak." dedi.

Cemal: "Doktor olabilmek bayağı zor iş. Ben de tıp fakültesini kazandım, ancak iki yıl devam edebildim. Sonra bıraktım. Siz nasıl başardınız?" dedi.

Ferit: “Hz. Abdülbaha'nın bir sözünün mefhumu şöyledir: ‘Eğer bir hedefiniz varsa ve o hedefe ulaşmak istiyorsanız fikir ve aklınızı tamamıyla o hedef üstünde yoğunlaştırmalısınız.’ Benim bu hususta başarı olmamın en büyük sebebi budur, hislerimi ve duygusallığımı hep kontrol altında tuttum.”

Babam: “Bu bizim görüşümüz değil, Bahai dini bize bu vizyonu veriyor. Genel olarak derin bir kimse Bahai eserleri üzerinde durur ve prensiplerini hayatında rehber olarak kullanırsa her bakımdan başarılı olur. Çocuklarım bu şekilde yetiştiği ve eğitim gördükleri için çok memnunum.” dedi.

Sonra bize bakarak devam etti: “Hatırlar mısınız komşumuz Zeynep bir kazada vefat ettiğinde geride kalan dört çocuğuna anneniz bakmak istemişti. O günlerde hayat şartlarımız böyle bir durum için müsait değildi. Annenizin hiç bir karşılık beklemeden herkese yaptığı hizmetlerin karşılığı olarak Allah sizleri böyle başarılı kılmıştır. Annenizin adına bağışta bulunmalısınız. İnsanlığa yaptığınız her çeşit hizmet, tıpkı ekilen tohumdan aldığınız mahsul gibi, mutlaka bir gün karşılığını göreceksiniz. Ancak hizmet ruhu ile yaparsanız netice verir.”

Eve döndüğümüzde annem: “Köydeki Bahai okulu için almış olduğumuz arsayı görmek için yarın mimar gelecek ve onunla beraber köye gideceğiz.” dedi.

Ertesi gün mimar araziye gördüğünde: “Buraya bir ofis, beş sınıflı bir okul, Bahai Merkezi ve park yeri yapabilirsiniz. Hatta başka şeyler de ilave edilebilir.” dedi.

Annem ve Bayan Dalyan meşveret ettikten sonra: “Acaba, klinik için de birkaç oda yapabilir miyiz?”

Mimar: “Gayet tabii, oldukça geniş araziniz var. Buraya çok para ödediniz mi?”

Annem: “Şehir fiyatlarına göre fazla sayılmaz. Hatta oldukça makul bir fiyata aldık sayılabilir.”

Bayan Dalyan: “Şehirlerde yaşayan varlıklı ahablar, köylerden ucuz arsa alıp burası gibi okul yaptırırlarsa hem güzel bir hayır işi yapmış olurlar hem de halkın eğitimine hizmet etmiş olurlar. Aynı zamanda iş sahası da oluşmuş olur. Böylece köylerden şehirlere göç azalır.” dedi.

Cumartesi gecesi yapılacak düğün için çok heyecanlıydım. Sabah Bayan Dalyan geldi ve bana: “Saat 18.00’de Meryem’in berberde randevusu var. Sen onunla beraber olmalısın. Berberden çıkıp eve gelir ve giyinirsiniz. Sonra sen, Meryem, Ferit ve Murat daha sonra 19.30’da Continental Otelin Restaurantına gelirsiniz.” dedi.

Anneme, neden Yüksel Bey’in restaurantına gitmiyoruz, diye sordum.

Annem: “Yemek servisi Yüksel Bey tarafından ayarlandı.” dedi.

Restauranta vardığımızda hepimiz çok şaşırдық. Neredeyse üç yüz kişilik davetli misafir vardı. Her taraf çiçeklerle süslenmiş. Masaların üstü çeşitli meyve ve yiyeceklerle doluydu.

Ferit: “Herhalde yanlış salona geldik.”

Meryem: ”Bakın ailelerimiz burada.” dedi.

Biz içeriye girerken herkes ayağa kalktı ve alkışlamaya başladılar. Gelin ve damat yerlerini aldılar. Yemekten sonra resmi nikâh ve Bahai nikâhı yapıldı. Program Bay Dalyan tarafından hazırlanmıştı.

Daha sonra Bay Dalyan şöyle konuştu: “Bugün çok mutluyum ve sevgili kızım ve damadım için özel bir armağanım var. Hepinizin bildiği gibi ben bir siyaset adamıydım. Ve politika her zaman için hayatımın en önemli parçası oldu. Politikaya girmemin sebebi bu yolda milletime ve memleketime hizmet etmek istememdi. Bu amaçta epey yol kat ettim, fakat hizmetlerimde istediğim dengeyi kuramadım. Meselâ, bir iş açıldığında fazla ihtiyacı olmasa da o işi parti üyelerinden birine vermesini tercih ediyordum. Kurallar böyleydi ve partinin menfaatini ve şahsi menfaatimi ön planda tutmak zorundaydım. Böyle davrandığımda her seferinde vicdanen rahatsız oluyordum.”

Yanımda oturan Bahai olmayan bir kız: “Herkes onun özel hediyesini bekliyor. Önce onu verip sonra devam etse daha iyi olacak.” dedi.

Bay Dalyan devam ediyordu: “Semih ailesiyle tanışmadan önce Bahai Dinini medyadan takip ediyordum ve onların genel barış için yaptığı çalışmaları takdir ediyordum. Semih ailesiyle dostluğumuz üç yılı aşkın bir süredir devam ediyor. Bu zaman içinde Meryem ve Leyla iyi iki arkadaş oldular. Meryem bazen eve Bahai kitapları getiriyordu. Ben bunların hepsini okudum. Günlerce bunlar üstünde düşündüm. Sonuçta diğer dinler gibi Bahai Dininin de Tanrı'nın Emri olduğunu anladım. Bahai Dinine inanmazsam Allah'a olan inancımın eksik olacağını ve Tanrı'nın huzurunda kulluk vazifemi yerine getirmemiş olacağımı düşündüm ve inanmam gerektiğine karar verdim; fakat Bahailikte siyasetle ilgilenmenin yasak olduğunu öğrenmem benim bu sürecimi uzatmış oldu. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

‘Bahailer, ülkesinde yaşadıkları her devlete karşı emanet, sadakat ve samimiyet göstermelidirler...’
(1)

Dolayısıyla uzun süre tereddüt ettim. Tabii, makamınızı, işinizi ve mesleğinizi terk etmek pek de kolay değildir. Ancak, vicdanınız sizi her zaman doğru yola sevk eder. Hz. Bahauallah krallara ve liderlere yazdığı levihlerle; III. Napolyon, Osmanlı İmparatorluğu ve diğer liderleri, halklarına adaletli davranmaları gerektiği konusunda öğütledi. Onları İlâhi Emre davet etti ve kabul etmedikleri takdirde akıbetlerini kehanet etti. Ve sonunda Hz. Bahauallah'ın buyurduğu gibi hepsi mahvoldular. Bugün bütün dünyanın Hz. Bahauallah'ın prensiplerine ihtiyacı vardır. Bu prensipler içinde en önemlileri dünya barışı ve herkesin öğreneceği tek bir lisanın kabulüdür. Dünya medeniyeti için en önemli unsurlardan biri de bilim ve dinin bir arada yürütülmesidir. Herkesin kolayca görebileceği gibi gençlik bugün büyük bir tehlikenin eşiğindedir. Benim oğlum ve arkadaşları ebeveynleri için büyük bir problem olmuşlardı ve biz bunları bu tehlikeden nasıl kurtarıp, doğru yola getirebiliriz diye şaşkınlık içinde düşünüyorduk. Fakat Bahai gençlerle arkadaş olup onların temiz ve doğru davranışları sayesinde yaşamın amacına vardılar. Bir atasözü vardır; ‘Arkadaşın senden daha faziletli olmalıdır ki sana akıl ve inanç verebilsin.’ Bahai gençleriyle arkadaşlık yapan çocuklarımız şimdi doğru yolu bulup, hayatın amacına vardılar. Bahai prensiplerinin bazılarını kanunen tetkik eden büyük Liderimiz Mustafa Kemal Paşa'nın, uyguladığı prensiplerden biri de din ve siyaset işlerinin birbirinden ayrılması idi. Türkiye Asya ve Avrupa'yı birleştiren modern bir ülkedir. Atatürk hakkında tarihi bir yazının özetini sizlerle paylaşmak istiyorum;

Hz. Abdülbaha'nın son yıllarında, o zaman 72 yaşında olan ünlü araştırmacı ve yazar olan Dr. Auguste Henri Forel, kızı Marta ve damadı Artur Broun sayesinde Bahai olmuştur. Bahailik hakkında Avrupa'daki gazetelere sayısız makaleler yazmıştır. Bunlar diğer ülkelerde başka dillere de tercüme edilip yayıldı. Forel bu zaman zarfında Türkiye Cumhuriyeti'nin Lideri olan Mustafa Kemal Atatürk'e de 18 Kasım 1927 tarihinde bir mektup yazdı. Mektubun Farsçadan tercümesi kısaca şöyledir:

‘Ekselansları Mustafa Kemal Paşa, size bu mektubu yazmamın sebebi son altı gün içinde bazı konuşmalarınızın metnini ‘Droit de peuple’ de okumamdır. Sözleriniz beni çok heyecanlandırdı. İki

yıl önce Viyana'da 'Neue Ferie press' için Bahailik hakkında yazdığım Almanca yazıyı hatırladım. Bu yazının son günlerde İstanbul'da 'Daly News of İstanbul'da yayınlandığını öğrendim ve bu bana mektubu yazmam için cesaret verdi. İlişikte size Bahai Dininin on iki prensibini içeren bir yazı gönderiyorum. Bu Din 1852 yılında İran'da başlamıştır. Şu anda bir milyon kadar inananı vardır. Prensipler içinde 5, 6, 7, 8 ve 9 sayılı olanlara dikkatinizi çekmek istiyorum. İslam Dininin yanında Bahai Dinini de Türkiye'nin resmi dini olarak kabul edebilirsiniz. Gelişmenizin en önemli bir parçası da bu olacaktır. Bu şekilde Avrupa ve bütün dünyada bir örnek teşkil edebilirsiniz. Siz veya sizin adınıza başka biri Emrin Velisi Hz. Sevki Efendi ile temasa geçebilir. Sayın Ekselansları, umarım cesaretimi hoş görürsünüz. En derin saygılarımı sunarım.' (2)

Hız. Abdülbaha'nın Profesör Forel'e yazdığı uzun bir Levih bulunmaktadır. Bu Levihte var oluşun tabiatı, insan ruhunun durumu, Tanrı varlığının kanıtı ve Emir ile ilgili bazı filozofik konular yer almaktadır.

Daha önce de söylediğim gibi, ben memleketime ve vatandaşlarıma hizmet etmek için politikayı seçmişim. Ancak Bahailerle tanışıp, Bahai eserlerini inceledikten sonra insanlara hizmeti ancak bir Bahai olarak yapılabileceğimi öğrendim. Bahailik çerçevesinde, taraf tutmadan ve önyargılı davranmadan, herkesin yapabileceği geniş bir hizmet sahası var. Bazılarınız televizyon ve gazetelerden bir grup Bahai doktorun uzak köylere gidip oradaki insanları muayene edip onlara gerekli ilaçları dağıttıklarını okumuşsunuzdur. Aynı şekilde Bahai hanımlar hiçbir karşılık beklemeden köylere gidip köylüleri eğitmektedirler. Şu sıralarda Bayan Semih ve birkaç Bahai Hanım üç köyün faydalanabileceği bir okul projesi üzerinde çalışmaktadırlar. Köy halkı burada üç senedir sanat ve okuma yazma öğrenmektedir. Hız. Bahauallah şöyle buyuruyorlar:

'Bu dünyayı göz önüne getir ve ona müteallik şeylerin ne kadar fani olduğunu idrak edersen, Rabbinin Emrine hizmet yolundan başka bir yolda yürümek istemezsin. O zaman, hiç kimse seni O'na senalar terennüm etmekten menedemez. Dost doğru yoluna git, O'nun hizmetinde sebat et. Söyle: Ey insanlar! Size bütün Mukaddes Kitaplarda vaad olunan Gün geldi. Tanrı'dan korkunuz, yaradılışınızın amacını tanımaktan geri durmayınız. O'na doğru koşar adımla yürüyünüz. Bilirsiniz, bu sizin hakkınızda dünyadan ve dünyada olan her şeyden daha hayırlıdır.' (3)

Bay Dalyan bir yudum su içerek: "Sizlere anlatacak daha çok şey var, ama sizleri yormak istemem. Şimdi sizlere sürprizimi açıklayım. Ailem ve özellikle Meryem ve Ferit'e çok özel bir hediyem var. Bu üç yıl da Bahai yazılarını, Kuran-ı Kerim'i, İncil'i incelemelerimin neticesinde, geçen hafta Bahai olmaya karar verdim. Politika faaliyetlerimden ve partimden istifa ettim. 26 saat önce imzaladığım tescil kartımı Ruhani Mahfile ulaştırılmak üzere sevgili kızım ve damadıma hediye ediyorum."

Meryem ve Ferit'e sarılarak zarfı onlara verdi. Kendisini Bahai olan ve olmayan herkes ayakta alkışladı.

Sonra şunları söyledi: "Siyasi hayattan bütün dostlarıma bu güzel memlekette hizmetlerinde başarılar diliyorum. Şunu söylemek isterim ki vaktiyle Hız. Bahauallah'ın bir süre kalmış olduğu topraklarımız bütün dünya Bahaileri için çok kutsal bir yerdir."

Daha sonra gidip eşine sarıldı ve yanına oturdu.

Yanımda oturan kız: "Bende, elmas veya zümrüt bir takım takacağını sandım." dedi.

Meryem için bu hediye, senin söylediklerinden daha değerlidir, dedim.

Sonra Meryem mikrofonun başına geçerek: “Bu benim şimdiye kadar aldığım en kıymetli armağandır. Allah’a şükürler olsun. Babama, anneme ve bizi Bahailikle tanıştıran ve bize kılavuz olan Semih ailesine şükranlarımı sunarım.”

Biraz sonra Türkan, Ali ve bir arkadaşı daha masamıza geldiler, Ali arkadaşını tanıştıtararak: “Kemal Arif en iyi dostumdur. Acaba masanıza oturabilir miyiz?” diye sordu.

Babam: “Tabii, buyurun.” dedi.

Çok zevkli bir sohbet oldu. Düğün bitiğinde hepimiz çok keyif almış bir şekilde ayrıldık. Birkaç gün sonra Türkan telefon etti: “Yarın akşam yemeğe bekliyorum. Sana bir sürprizim var.” dedi.

Şimdi söyle, dedim.

Türkan: “Seni çok özledim. Muhakkak geliyorsun.” dedi.

Çok merak ediyordum. Gider gitmez sordum.

Türkan: “Hamileyim.” dedi.

Çok sevindim, doktora gittin mi, diye sordum.

Türkan: “Tabii gittim. Doktor kahveyi hatta çayı bile yasakladı. Daha çok meyve suyu ve sebzeyle beslenmemi söyledi.” dedi.

Yarım saat sonra Ali ve arkadaşı olan Kemal geldiler.

Türkan: “Affedersin sana Kemal’in geleceğini söylemeyi unuttum.” dedi.

Yemekten sonra değişik konularda konuştuk. Ben okulla ilgili çalışmalarımı, Kemal’de Üniversite’deki işlerinden bahsetti. Gece 10.00’da eve dönmek üzere kalktığımda, Kemal: “Sizi bırakabilir miyim?” diye sordu.

“Hayır, teşekkür ederim, araba var dedim.

Ertesi gün Türkan telefon etti: “Kemal için ne düşünüyorsun?”

Deli misin, benim geleceğim için neler planladığımı biliyorsun. Dün gece bana bir oyun oynadınız gibi geliyor. Bak bunu tekrar yaparsan seninle arkadaşlığımız biter, dedim.

Türkan: “Seni sıktımsa çok özür dilerim. Yakışıklı, asil ve çok iyi bir insan, üniversiteyi İngiltere’de okumuş, iyi bir işi var. Ailesi de çok iyi insanlar. Bilirsin seni çok severim. Bu kadar iyi bir insanın sana uygun olabileceğini düşündüm. Düğünde seni gördüğünde: ‘Bu güzel kızı çok beğendim.’ dedi.

Türkan lütfen aklımı karıştırmaya kalkma, dedim.

Sonra ki cuma annem: “Bu gece Ali bir arkadaşı ile gelecek.” dediğinde bunun Kemal olabileceğini düşündüm ve anneciğim, Ferit’lere gidebilir miyim, dedim.

Annem: “Ferit ve Meryem de geliyorlar. Onlardan başka da misafirlerimiz olacak. Geçen hafta köye gittiğimizde, geçen ay tescil olan Şeyh Hüseyin ve ailesini de davet ettik. Bu gece senin yardımına ihtiyacım olacak.” dedi.

Türkan, Ali ve Kemal beraber geldiler. Kemal anneme bir demet çiçek getirmişti. Türkan'ı mutfağa çağırdım.

Onu niçin buraya getirdiniz, sen benim yapmak istediklerimi biliyorsun. Günün birinde evlenmeyi düşünsem bile o insan benim ideallerimi paylaşacak ve benimle beraber bu uğurda çalışabilecek biri olmalıdır, dedim.

Türkan: “O Emri araştırıyor. Biz onu nerede ocakbaşı olsa götürürüz. O Ali'nin en iyi arkadaşı. Emir hakkında bazı şeyler öğrendi ve bir kaç kitap okudu. Daha seninle tanışmadan önce bize Bahailere çok güvendiğini ve günün birinde bir Bahai kızla evlenmek istediğini söylemişti. Kendisi aynı zamanda Bay Dalyan'ın da ahbabı olduğu için Bay Dalyan onu düğüne davet etmişti.” dedi.

Babam Şeyh Hüseyin'e: “Camiden ve imamlıktan istifa ettikten sonra şimdi ne iş yapıyorsunuz?” diye sordu.

Şeyh Hüseyin: “Şimdilik tarlalarda işçilik yapıyorum. Küçük bir arsam var, onu satabilsem, bir araba alıp, şehirle köyümüz arasında taksicilik yapmak istiyorum.”

Babam: “İşte bu tam ve içten gelen bir inanç. Gördüğünüz gibi kendisi Tanrı'ya olan inancı uğruna rahat işinden istifa etti.”

Kemal: “Anladığıma göre bazı işler Bahailikte yasaktır.”

Babam: “Evet, politika ile uğraşmak, hoca veya papaz olmak, alkol veya uyuşturucu işlerinde çalışmak yasaktır. Kendiniz ve içinde yaşadığınız toplum için faydalı olabilecek her türlü iş Bahai Dininde mubahtır. Toplum için zararlı olabilecek her çeşit iş de yasaktır. Bildiğiniz gibi alkol ve uyuşturucu zararlı maddelerdir. Aynı zamanda bazı dini ve siyasi meslekler de insanlar arasında ayrılıklara yol açabiliyor. Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

‘Ey Tanrının kavmi! Yalnız kendinizi ilgilendiren şeylerle uğraşmayınız; düşüncenizin mevzuu insanlığın kalkınması, gönül ve ruhların kötülükten arınması olsun. Bunun yolu iyi amel, faziletli hayat ve güzel huydur. Cesurca hareketler bu Emrin zaferini temin eder ve temiz seciye O'nun nüfuzunu takviye eyler. Ey Ehli Baha! Hakkaniyete yapışınız. Bu, Ben Mazlumun sizlere buyruğu ve serbest iradem her biriniz için ilk seçisidir.’ (4)

Gitmek üzere herkes kalktığında Kemal babama: “Bahai Tarihi hakkında bir kitap verebilir misiniz acaba?” diye sordu.

Babam ona Bahai Tarihi hakkında bir kitap verdi.

Kaynaklar:

- 1-Hz. Bahauallah'ın Levihleri Kitabı, sayfa 24.
- 2-Malakut-i-Vucut(The Majesty of Existence) sayfa 19-20.
- 3- Bahauallah'ın Sesi Kitabı, no 144, sayfa158.
- 4-Bahauallah'ın Sesi Kitabı, no 43, sayfa 50.

23. BÖLÜM

Bir gün okulda, kütüphaneden çıkarken Kemal'e rastladım. Beni görünce yanıma geldi ve "Merhaba, nasılsın, seni gördüğüme çok sevindim." dedi.

Bana bir kırmızı gül verdi. Kendimi zor tuttum.
Kemal: "Babandan aldığım kitabı getirdim." dedi

Önemli değildi, kitabı Ali'ye de bırakabilirdiniz." dedim.

Kemal: "Ama seni de görmek istedim." dedi.

Okuldan benimle birlikte çıkarak kitap hakkında konuşmaya başladı. Kitabın içindekileri âdeta ezberlemiş gibiydi. Çok şaşırdım.

Kemal: "Biraz yürüyelim mi?" diye sordu.

Saat 5'te evde olmalıyım, dedim.

Kemal: "Niçin o kadar erken?"

Aile toplantımız var, dedim.

Kemal: "Saat kaçta?" diye sordu.

Yemekten sonra, dedim.

Kemal: "Acaba ben de gelebilir miyim?" diye sordu.

Bilmiyorum, dedim.

Hemen telefonunu çıkararak annemi aradı. Bu toplantıdan ona bahsettiğime pişman oldum. Biliyordum ki anneme sorduğunda, annem hemen onu yemeğe davet edecekti.

Kemal: "Çok güzel bir aileniz var, annen beni yemeğe davet etti. Artık yürüyüş yapacak vaktimiz var. Ne dersin?"

Yorgunum, dedim.

Kemal: "Tamam, o zaman oturur birlikte bir kahve içeriz. Ben de sana Bahailik hakkında sormak istediklerimi sorarım."

İlk defa yakınım olmayan bir erkekle yalnız kalıyordum. Bu beni biraz sıktı ve bu durumdan rahatsız oldum.

Kemal: "Yoksa benden korkuyor musun? Biliyorsun sana ve ailene çok saygı duyuyorum."

Kahvelerimizi içerken bana Bahai nikâhı hakkında sorular sordu.

Kemal: "Çocukları çok severim ve çok çocuğum olsun istiyorum. İşte bu sebeple öğretmenliği meslek olarak seçtim. Ama ne yazık ki, çocuklarla değil, gençlerle çalışıyorum." dedi.

Hemen anladım, Türkan ona çocukları çok sevdiğimi söylemiş olmalıydı.

Kemal: “Bu hususta sen ne düşünüyorsun?” diye sordu.

Adeta benim çocuklarım var, dedim.

Kemal merak ve şüphe ile bana bakarak: “Daha önce evlendin mi?” diye sordu.

Hayır, ama insan çocuk sahibi olmak isterse çocukları olabilir, dedim.
Yüzü düşünceli bir hal aldı. Gitmek için kalktığımda,

Kemal: “Beraber gidelim.” dedi.

Eve Kemal’le beraber gitmemi annem ve babam nasıl karşılayacaktı. Çok rahatsız oluyordum.

Kemal: “Aile toplantısında ne yapıyorsunuz?”

Meryem’le birlikte ailemiz beş kişi oldu ve her toplantıda birimiz o günkü programı hazırlar ve o günkü toplantının idarecisi olur. Program şu şekilde hazırlanır; 20 dakika Emri yazılardan okunur ve herkes anladığını açıklar. 10-15 dakika herhangi bir problem veya yapılacak bir şey varsa onunla ilgili meşveret, 15 dakika da birimiz bir konu hakkında konuşma yaparız.”

Kemal: “Ne konular hakkında konuşma yapılır?”

Dürüstlük, birlik, İlâhi Emrin yayılması, Bahai idari düzeni ve tarihi olaylar gibi konular hakkında her hafta birimiz konuşma yaparız. Bu tip konuşmaların iki türlü faydası oluyor; konuşacağımız konu hakkında araştırma yapıp bilgi sahibi oluyoruz ve aynı zamanda konuşma yeteneğimizi geliştirmiş oluyoruz. Bu toplantılarda bazı problemlerimizi de meşveret edebildiğimiz için daha sağlıklı kararlar alabilme imkânımız oluyor.

Kemal: “Ne kadar güzel. Böylece aile olarak birbirinize daha da yaklaşıp bütün problemlerinizi meşveret yolu ile halledebilirsiniz. Bu tip toplantılar keşke bütün ailelerde yapılırsa ve âdet haline gelebilse.” dedi.

Daha sonra bir pastanenin önünde durdu ve bana onunla beraber içeri girmemi rica etti.

Kemal: “Ne tür çikolatayı seversin?” diye sordu.

Lütfen benim için bir şey almayın, dedim.

Bir kutu çikolata aldı ve eve geldik. Akşam yemeğine başlamadan Ferit şu münacatı okudu:

“Huvallah: İlâhi! Sana, nasıl şükredelim, Senin, nimetlerin sonsuzdur. Şükürlerimiz ise mahduttur. Mahdut, gayri mahduda nasıl şükredebilir, lütuflarına şükretmekten aciziz. Bütün acimizle, senin melekûtuna yöneliyor ve nimetlerini, bağışlarını arttırmanı diliyoruz.

Verici, bağışlayıcı ve güçlü Sensin.

Abdülbaha Abbas” (1)

Kemal: “Filmlerde Hıristiyanların masa başındaki dualarını görüp, keşke Müslümanlarda da böyle bir âdet olsaydı diye düşünürdüm. Sizlerde bunun olması ne güzel.” dedi.

Babam: “Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha’nın yemek öncesi ve sonrası için birçok münacatları vardır. Eski zamanlarda Müslümanlar yemeğe Tanrı’nın adıyla ‘Bismillâhi-Rahmani Rahim’ diyerek başlardı ve yemek sonunda Tanrı’ya ‘Elhamdu Lellah-i Rabbelalemin’ diye şükrederlerdi.

Ama şimdi bazı insanlar Tanrı adını anmayı, dinden bahsetmeyi bir çeşit basit veya gerici fikir olarak görüyorlar.”

Babam: “ Bu gece bizim haftalık aile toplantımız var. Sizi sıkacaksa başka zamana erteleyebiliriz.”

Kemal: “Lütfen devam edin. Ben özellikle Bahailikle ilgili her şeyi öğrenmek istiyorum.” dedi.

Toplantıya münacatla başladık. Ardından ‘Bahauallah’ın Sesi’ kitabından ve Saklı Sözlerden bölümler okuyup açıklamalarıyla devam ettik.

Bu toplantıyı Meryem idare ettiği için şöyle söyledi: “Bu akşam konuşmacımız Dr. Ferit Semih, ‘Bahai Dininin Birinci Yüzyılı’ adlı kitaptan Hz. Abdülbaha zamanında Ahd ve Misakı bozanlarla ilgili pasajlar okuyup anlatacaktır.”

Ferit masanın başına geçti ve şöyle başladı: “Bu akşam sizlerle ‘God Passes By’ adlı kitaptan bazı pasajları sizlerle paylaşmak istiyorum. Bu akşam bir misafirimiz olduğu için önce Hz. Bahauallah’ın Ahd ve Misakı hakkında bazı konuları özet olarak anlatmam iyi olacak. Bahai Dininde olan Ahd ve Misak diğer dinlerde, bu şekliyle olmayan bir konudur. Hz. Bahauallah’ın gayesi Emrin birliğini devamlı olarak korumaktır. Hepimizin bildiği gibi önceki dinlerde Peygamberlerin vefatından sonra dinler mezhep ve tarikatlara ayrıldılar. Neticede aynı dine mensup değişik mezhep veya tarikatlar birbirine karşı düşmanca hareket etmeye başladı. Çünkü peygamberleri tarafından yazılı bir vasiyet mevcut değildi. Hz. Bahauallah bir vasiyetname yazarak en büyük oğlu olan Hz. Abdülbaha’yı kendisinden sonra yerine geçecek kişi olarak ve bütün yazılarının tek açıklayıcısı olarak tayin etti. Bu hususta ‘Ahdimin Kitabı’ isimli bir Vasiyetname yazdı. Aynı zamanda kutsal kitap olan Kitabı Akdes’te şöyle buyurulmaktadır:

‘Ey dünya insanları! Mistik Güvercin Övgü Mabedi’nden uçup gittiğinde ve çok uzaklardaki hedefini, gizli yuvasını arayıp bulduğunda, Kitap’ta anlamadığımız her şeyi bu güçlü ağacın dalı olan kimseye sorunuz.’ (2)

‘...Bil ki, dünya kurulduğundan beri eski kitaplarda, Levihlerde ve Kutsal Yazılarda zikredilen ‘Emin Vasıta’ yalnızca Ahd ve Misak’tır ve Misak lâmbası dünyanın ışığı ve Kalemî Âlâ’nın yazdığı kelimeler, kıyası olmayan sonsuz bir okyanustur.’ (3)

‘...Hz. Abdülbaha ise vasiyetnamesinde en büyük torunu Şevki Efendi’yi Din’in Velisi ve lideri olarak atamıştır.’ (4)

Makamı-Âlâ’nın inşası esnasında nakızların Hz. Abdülbaha ile olan temaslarını anlatacağım. ‘O’na en çok karşı çıkan O’nun yerine geçmek isteyen, üvey kardeşi Mirza Muhammed Ali idi. Sözlü haberleri, resmi mektupları ve kişisel görüşmeleri sonucunda, nakızlar itibarlı şahısları derhal harekete geçme hususunda ikna ettiler. Bu kişilerin yardımlarını, diledikleri kişilere ilgi ya da önyargı oluşması için kullandılar. Bu kurnazca bir davranıştı. Hz. Abdülbaha’yı bazılarına, kendi haklarını çiğneyen, miraslarından mahrum eden, sefaletle iten, İran’daki dostlarına karşı düşman eden, kendine muazzam bir servet toplayan ve Hayfa’daki arazilerin üçte ikisine sahip çıkan merhametsiz bir gaspçı olarak gösterdiler. Bazılarına, Akka ve Hayfa’yı yeni bir Mekke ve Medine yapmak tasavvurunda olduğunu iddia ettiler. Bazılarına ise, Hz. Bahauallah’ın İslâmiyet’i tebliğ eden münzevi bir dervişten başka biri olmadığı halde, oğlu Abbas Efendi’yi kendini yüceltmek amacıyla O’nu Tanrılık mertebesine yükselttiğini, kendisi için de Allah’ın oğlu ve İsa’nın dönüşü makamlarını iddia ettiğini ileri sürdüler. Ayrıca O’nu, devletin çıkarlarına zarar verecek emeller beslemekle, Sultan’a karşı bir isyan tasarlamakla ve bu isyanın alâmeti olarak Ya-Bahaul Ebha sancağını Filistin ve Suriye’nin ücra köşelerine kaldırmış olmakla, gizlice otuz bin kişilik bir ordu yetiştirmekle, Kermil dağında bir kalenin ve büyük bir cephaneliğin inşası ile meşgul olmakla,

aralarında yabancı güçlerin subaylarının da bulunduğu ve kılık değiştirmiş olarak O'na saygılarını sunmak için gelmekte olan İngiliz ve Amerikalı dostlar ordusunun maddi ve manevi desteğini almakla ve bu kişilerle iş birliği yaparak komşu vilayetlere boyun eğdirmekle, devletin yöneticilerini oradan kovmak ve sonuçta bizzat Sultanın yetkilerini elinden almak üzere planlar yapmakla suçladılar. Bu yalanlar ve rüşvetler sayesinde bazı kimseleri hazırlamış oldukları belgeleri imzalamaya razı ettikler ve belgeleri ajanları vasıtasıyla İstanbul'a gönderdiler. Çeşitli raporlarda yer alan bu ağır ithamlar, sabit fikir halinde kendi halkı arasında bir isyan çıkması korkusuna kapılmış olan despot bir hükümdarın zihnini elbette karmakarışık edecekti. Meseleyi araştırmak ve sonuçlarını rapor haline getirmek maksadıyla bir komisyon kuruldu. Birkaç defa mahkemeye çıkarılan Hz. Abdülbaha kendine yönelik suçlamaları itina ile korkusuzca yalanladı. Bu ithamların saçmalığını belirtti ve sözlerine delil olarak Hz. Bahauallah'ın Vasiyetnamesinin hükümlerini komisyon üyelerine açıkladı. Mahkemenin kendi hakkında verebileceği herhangi bir hükme razı olduğunu belirtti. Ve O'nu zincirlere vursalar, sokaklarda sürüseler, lânet ve hakaret etseler, taşıyıp tükürseler, şehir meydanında assalar, vücuduna kurşunlar yağdırsalar dahi, Aziz Lideri Hz. Bab'ın izinden gitmiş ve O'nun ıstıraplarını paylaşmış olacağı için, bütün bu eziyetlerle emsalsiz bir şeref duyacağını büyük bir açıklıkla ifade etti.

Ortamın en karanlık görüldüğü bazı gün ve gecelerde, O'nun yaşadığı ve yıllardır bir faaliyet merkezi olan ev tamamen terk edilmiş kaldı. Çevresinde gizli veya açık nöbet tutan casuslar, O'nun her hareketini gözlemekte ve ailesinin serbestliğini kısıtlamaktaydılar.

Ancak, bu durumda dahi temelini bizzat attığı ve yeri Hz. Bahauallah tarafından seçilerek kutsanmış olan Hz. Bab'ın türbesinin inşasından vazgeçmeyi veya kısa bir süre için de olsa durdurmayı kabul etmedi. Doğu ve Batı'daki sayısız inanan ve hayranlarından gelen çok sayıda mektup, rapor, soru, dua, iman ikrarı, özür dileme ve övgü yazılarına, en büyük engellerin her gün inanılmaz bir süratle arttığı bir ortamda, yorulmak bilmeyen kaleminden, cevap teşkil eden Levihlerini yazdı ve bunların önlenmesine de izin vermedi.' (5)

'Bu çalkantılı yıllarda, Emrin beşiği olan İran'da, Batı'nın büyük cumhuriyetlerinde, Kanada, Fransa, İngiltere, Almanya, Mısır, Irak, Rusya, Hindistan, Burma, Japonya ve hatta Pasifik adalarında, Emre sınımsız sarılmış olan Ahdin habercileri ve koruyucuları vasıtasıyla, devamlı gelişen Emrin henüz cenin halindeki idari, ruhani ve eğitim kurumlarını kurdu. Bu heyecan verici zamanlarda Farsça, Arapça, İngilizce, Türkçe, Fransızca, Almanca, Rusça ve Burma dillerinde yazılmış olan çeşitli kitap ve makaleleri içeren Bahai literatürlerinin tercümesine, yayınlanmasına ve dağıtılmasına muazzam bir kuvvet O'nun tarafından sağlandı. O günlerde, etrafında kopan fırtınada her ne zaman bir durgunluk olsa, yukarıda adı geçen memleketlerden gelen Hıristiyan, Müslüman, Musevi, Zerdüş, Hindu ve Budist inançları temsil eden ziyaretçileri, dostları ve araştırmacılar O'nun sofrasında toplanırlardı. O kendini çevreleyen tehlikelere rağmen, her cuma sabahı kapısına gelen ve evinin avlusunu dolduran yoksullara kendi elleriyle sadaka dağıtırdı; bu konudaki intizamı ve cömertliği O'na 'Fukara Babası' sıfatını kazandırmıştı. Fırtınalı günlerde hiçbir şey O'na olan güveni sarsamıyordu. Yoksullara, yetimlere, hastalara ve ezilmişlere yaptığı yardımları hiçbir şeyin aksatmasına izin vermiyor ve hiçbir şey O'nu, Kendisinden yardım isteyecek hali olmayanlara, bundan utananlara yardıma koşmasını engelleyemiyordu. Hz. Bab ve Hz. Bahauallah'ı Kendine örnek almak azmindeydi. O'nu hiçbir şey düşmanlarından veya mahpusluktan kaçmaya ikna edemezdi. Bu konuda ne Akka'daki sürgün topluluğunun ileri gelenlerine kulak veriyor, ne de bir İtalyan vapur şirketi acentesinin akrabası olan ve O'na sevgisini göstermek isteyen, O'nu ufuktaki tehlikeden korumak amacıyla istediği yabancı bir limana güvenle götürmek için bir İtalyan yük gemisi tahsis etmeyi öneren İspanya Konsolosluğunun ısrarlı ricalarını dinliyordu.

Hz. Abdülbaha sarsılmaz temkin ve ağırbaşlılığı ile denize atılacağı, Trablus'a Fizan'a sürüleceği, darağacına çekileceği söylentilerine kulak asmadan evinin bahçesinde ağaç ve asmalar dikeyiyor ve

fırtına dindikten sonra meyvelerini sadık bahçıvan İsmail Ağa'ya toplatıp, yaptığı işlere hayret eden dostları ve alay eden düşmanlarına, Kendini ziyarete geldikleri zaman ikram ediyordu.

1907 kışının başlarında, Sultanın emriyle, Arif Bey'in başkanlığında dört üyeden oluşan tam yetkili bir başka komisyon ani olarak Akka'ya gönderildi. Bir kaç gün önce Hz. Abdülbaha gördüğü bir rüyayı müminlerine anlatmıştı. Rüyasında; Akka açıklarında demirlenen bir gemiden, dinamit çubuklarına benzeyen birkaç kuşun havalandığını ve bunların kendisi, ürkmüş şehir sakinleri arasında dururken başının etrafında dönüp, patlamadan tekrar gemiye gittiklerini görmüştü.

Nakızların ve özellikle o sıralarda keyif ve ümitle dolu olan Mirza Muhammed Ali'nin faaliyetleri bu büyük kriz sırasında doruğa vardı. Artık zaferin yakın sayıldığı bu ateşli bekleyiş havasında ziyaretler, mülakatlar ve davetler çoğaldı. Halkın aşağı tabakalarından birçoğu, sürgünler şehirden uzaklaştırıldığı zaman arkada kalacak mallara sahip olacaklarına inandırıldılar. Hakaret ve iftiralar belirgin şekilde arttı. Hatta uzun zamandır Hz. Abdülbaha'dan inayet gören yoksulların bir kısmı, ceza görme korkusuyla O'nu terk ettiler.

Hz. Abdülbaha, komisyonun Akka'da kaldığı bir aya yakın süre zarfında, kendisine haberci ile iletilen üstü kapalı tehdit ve uyarılara aldırmazlık etmeden, üyelerle görüşmeyi ve onlarla herhangi bir şekilde haberleşmeyi kesinlikle kabul etmedi. Bu davranış onları hayrete düşürdü, husumetlerini körükledi ve kötü emellerini gerçekleştirme azimlerini kuvvetlendirdi. Artık O'nu kuşatan tehlike ve sıkıntılar son haddine varmıştı.

Komisyon üyeleri ile birlikte bindirileceği gemi limanda hazır beklerken ve Akka'da O'nun hakkında en çılgın söylentiler yapılırken dahi, yeniden dört duvar arasına kapatıldığından beri bir an terk etmediği sükûn ve vakarına asla gölge düşmedi ve güveni hiç sarsılmadı. Hâla Akka'da bulunan müminlerine şunları söyledi:

'Gördüğüm rüyanın manası şimdi açıkça anlaşılıyor. Dilerim Tanrı'dan, bu dinamit patlamasın.'

Bu arada Komisyon üyeleri bir cuma günü Hayfa'ya giderek, Kermil Dağı üzerinde inşaatı kesintisiz devam etmekte olan Hz. Bab'ın türbesini denetlemişler, sağlamlığı ve boyutlarından etkilenerek oradaki bekçilerin birine, bu masif yapı altında kaç adet mahzen bulunduğunu sormuşlardı.

Bu teftiştten kısa bir süre sonra, bir grubun, Hayfa açıklarında olan bir gemiyle demir atarak Akka'ya doğru hareket ettiği görüldü. Heyecanlanan halk arasında, komisyon üyelerinin de gemide oldukları haberi hızla yayıldı. Akka'da Hz. Abdülbaha'yı gemiye bindirecek kadar durup yoluna devam etmesi bekleniyordu.

Ancak, karanlık basarken birden geminin ışıklarının başka tarafa çevrildiği ve teknenin yön değiştirdiği görüldü. Şimdi doğrudan İstanbul'a gitmekte olduğu anlaşılıyordu. Geminin böyle beklenmedik bir şekilde alelacele hareketinden az sonra, Sultan cuma namazından sarayına dönerken önünde bir bomba patladığı haberi geldi. Bir kaç ay sonra 1909'da Jön Türkler Şeyhülislâm'dan, Anayasayı kaldırmak için yeni girişimlerde bulunan Sultan aleyhine bir fetva aldılar; böylece, onur kırıcı bir şekilde tahtından indirilen Sultan sürgüne gönderildi ve devletin mahpusu oldu. Aynı yılda bir gün içinde, Emrin aleyhtarı olan nazır, paşa ve memurlardan otuz biri idam edildi. Hz. Abdülbaha'nın sürülmesi tasarlanan Trablus'u daha sonra İtalyanlar zapt etti. Böylece, uzun Osman oğulları hanedanının 'en hain, düzenbaz, kaypak ve zalim entrikacısı' olan 'En büyük katilin' saltanatı sona erdi.

Hz. Abdülbaha'nın kırk yıllık mahpusluktan beklenmedik ve dramatik bir şekilde kurtulması, nakızların besledikleri emellere kahredici bir darbe indirdi, tıpkı on sene önce O'nun yetkisini yok etmek ve Tanrı'nın bahşettiği makamdan uzaklaştırmak ümitlerinin yıkıldığı gibi. O'nun muzaffer

serbestliğinin hemen ertesinde, öncekiler kadar şaşırtıcı ve çarpıcı bir üçüncü darbeye daha maruz kaldılar.' (6)

Anlattığım günlerle ilgili olarak Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

'Bir gün Arz-ı Akdes'te kriz durumunun en zor günlerinde, Akka'nın ileri gelenlerinden biri ziyaretime geldiğinde ben bir ağaç dikiyordum. Bana sordu: 'Bu kadar büyük bir tehlike içindeyken, bu ağacı kimin için dikiyorsunuz?' Ben Yüce Tanrı'nın iradesine boyun eğen bir kulum.'

Sonra zamanında adaletiyle tanınmış eski İran hükümdarlarından Anuşirvan ile ilgili hikâyeyi anlattılar:

'Bir gün Anuşirvan, bir yerden geçerken çok yaşlı bir adamın ağaç diktiğini görür ve ona hitap ederek: 'Sen bu yaşta ağaç mı dikiyorsun?' diye sorar.

Yaşlı adam: 'Başkalarının ekmiş olduğu ağaçların meyvelerini biz yedik, şimdi, diktiğim ağacın meyvelerini sonrakiler yesin.' demiş. Hükümdar bu sözü çok beğenir ve adamlarına bu ihtiyara bin altın vermelerini emreder. Yaşlı adam saygıyla: 'Ağaç diken herkes meyvelerini seneler sonra alır ama ben ağacı dikerken meyvesini aldım.' der. Hükümdar bu sözleri daha da beğenir ve ona bin altın daha verilmesini emreder. Yaşlı adam bu sefer: 'Haşmetli Sultanım herkesin diktiği ağaç senede bir kere meyve verir. Benim ağacım iki kere meyve verdi.' der. Anuşirvan: 'Ona bin altın daha verin ve buradan uzaklaşalım, bu gidişle bir dakika daha kalırsak hazineyi bu adama vereceğiz.' der.' (7)

Kemal: "Aileler için bu gibi toplantılar çok faydalı ve Ferit'in konuşması da çok güzel ve öğreticiydi. Her zaman düşünmüşümdür bütün dinler Allah tarafından geliyorsa bu ayrılıklar neden oluyor diye. Hepimizi Allah yarattığına göre hepimiz bir aile sayılırız. Bahai kitaplarını okuduğumda ayrılıkların dinlerden değil din adamlarından kaynaklandığını anladım. Hz. Bahau'llah bütün dinlerin bir olduğunu anlatıyor. İnanmayacaksınız belki ama inancımın adını bilmeden hep Bahai prensiplerine inanmışım gibi geliyor bana.

Babam: "Haklısınız. sizin gibi birçok kişi vardır. İnançlarının bir isminin olduğunu bilmeden yaşarlar. Bahailer de bu insanları aramak için çabalarlar."

Kemal: "Beni aileden sayıp aile toplantınıza katılmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim." dedi.

Kaynak:

- 1-Bahai Duaları Kitabı, Hz. Abdülbaha'ya ait bir dua.
- 2-Kitab-ı Akdes, no174, sayfa 75
- 3-Bahai Dininin Birinci Yüzyılı, sayfa 248.
- 4-Kitab-ı Akdes, sayfa 184, Notlar, no 66.
- 5-Bahai Dininin Birinci Yüzyılı, sayfa 276- 278.
- 6-Bahai Dininin Birinci Yüzyılı, sayfa 280-284 özeti.
- 7-Farsça 'Yadigar' adlı Kitaptan sayfa 138, özet tercüme.

24. BÖLÜM

Türkan'ın rahatsızlığını duyunca o akşam ziyaretine gittim. Doktora gittiğini söyledi ve doktor rahatsızlığının normal olduğunu söylemişti. O sırada Ali geldi ve selamlaştıktan sonra bana: "Kemal'i gördün mü?" diye sordu.

Hayır, iki haftadır görmedim. Son geldiğinde tekrar cuma günü ocakbaşına geleceğini söylemişti; fakat o günden beri gelmedi.

Ali: Tabii gelmez sen onun aklını iyice karıştırmışsın." dedi.

Niçin? ben ona ne dedim ki diye sordum.

Ali: "Sen ona insanların evlenmeden de çocuk sahibi olabileceklerini ve senin de çocukların olduğunu söylemişsin. Bize son geldiğinde yemek yedikten sonra ocakbaşı toplantısına gidecektik gelmek istemedi ve bana şunları söyledi: 'İranlı Bahaileri çok iyi tanıdığını söyleyen bir arkadaşım var. O bana Bahailerin çok sosyal ve görünüşte iyi olduklarını, ancak birçok uygunsuz işler yaptıklarını ve aile hayatına pek bağlı olmadıklarını söyledi. Hatta Kemal Emrin düşmanları tarafından kaleme alınmış bulunan bir kitap bile gösterdi. Bu yazılanlara dayanarak beni Müslümanlığa dönmeye ikna etmeye çalıştı. Ben ona, Bahai olduktan sonra Müslümanlığa ve diğer dinlere bağlı, daha sağlam bir inanca sahip oldum, dedim. Ertesi gün birçok kitapçıyı dolaştım ve Müslümanlık aleyhine yazılmış olan bir kitap buldum. Kemal'in ofisine giderek kitabı ona verdim. Lütfen bu kitabı oku, İslâm düşmanlarının İslamiyet ve hatta Hz. Muhammed aleyhine yazdıklarını oku. Dünyanın dört tarafında milyonlarca Bahai var, onlar doğruyu yalandan ayırmadılar mı? Senin arkadaşın mı anladı bunu? Sen Hz. Bahauallah'ın eserlerini okudun, bunların içinde insanı kötülüğe sevk edecek bir tek söze rastladın mı? Arapça Saklı Sözlerde Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

'Ey Beyan Oğlu!

Yüzünü Yüzüme döndür, özgame arka çevir; çünkü Benim saltanatım bakidir, asla zeval bulmaz; Benim mülküm daimidir, asla değişmez. Benden başkasını ararsan, kâinatı ebediyen araştırırsan da bulamazsın.' (1)

Sen Saklı Sözleri okumalısın ve her birinin üstünde düşünmelisin, çünkü hepsi çok derin manalar içermektedir.

'Ey Toprak Oğlu!

Kör ol ki Güzelliğimi göresin; sağır ol ki tatlı ezgimi ve sesimi işitesin; bilmez ol ki bilgimden pay alınsın; yoksul ol ki tükenmez zenginlik denizimden içe durasın. Kor ol; Güzelliğimden başkasını görmeğe; sağır ol: Benden başkasının sözünü işitmeğe; bilmez ol: bilgimden başka bir bilgiye; ta ki temiz bir yürek, aydın bir göz ve iyi bir kulakla Benim mukaddes katıma gelesin." (2)

Biz Bahai olarak Tanrı'nın yüce mesajını taşımakla ve insanlara sunmakla vazifeliyiz. Bunun için hareketlerimize ve sözlerimize her an azami dikkati göstermek zorundayız. Hz. Bahauallah'ın öğütlerine uygun olarak her zaman dikkatle davranmalıyız.

"Söyle: Ey kavim! Bırakınız rezaleti, alınız fazileti. İnsanlar arasında güzel bir örnek, halkı tezekkürü çağıran bir öğütçü olun. Emrin hizmetine kalkan bir kimsenin hikmet dairesinde davranarak insanlar arasından cehaleti gidermeğe çalışması gerektir."(3)

Dinin temelleri Tanrı sevgisi ve Tanrı korkusu üzerine kurulmuştur, bu inanan bir insanı uygunsuz davranışlardan korur, dedim ve Hz. Bahauallah'ın sözlerini okudum.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

'Kalem-i Ebha'nın Firdevs-i Âlâda birinci yaprağa yazdığı Tanrı sözü gerçek söylüyorum: bütün yeryüzü sakinlerini koruyan müstahkem kale, Tanrı korkusudur. O'dur beşeri koruyacak sebep, O'dur insanları sıyanet eyleyecek illet. Evet, varlıkta, insanı her yaraşmaz şeyden uzaklaştırıp koruyan bir ayet vardır ki bunun adına hayâ demişlerdir; fakat bu, az kimselere mahsustur; herkes bu rütbe ve makama haiz olamaz.' (4)

Bu konuşmamdan sonra biraz kafası karıştı ve tekrar düşünmeye başladı.

Ona, senin hayali çocuklarından ve Afrika'ya muhaceret hedefinden ve oradaki hasta ve aç çocuklara yardım etmek istediğinden bahsettim. Senin sözlerini yanlış anlamış olabileceğini söyledim.

Şimdi sana kendimle ilgili bir olayı anlatmak istiyorum: Emri araştırırken gittiğim toplantılardan birinde orta yaşlı iyi bir Bahai vardı. Dua okurken sağ elini kulağının arkasına koyuyordu. Ben de bu hareketi ibadetin bir parçası olduğunu sanıyordum. Bir ahbaptan sorduğumda: 'Kim sana böyle bir şey söylemiş?' dedi. 'Kimse söylemedi, filanca bey dua okurken elini kulağının arkasına koyuyor, o yüzden öyle düşündüm.' Gülerek: 'Sağ kulağı sağırdır.' dedi.

Söylediğim gibi araştıran kişi, karşılaştığı Bahailerin sözleri ve davranışlarına göre Emri değerlendirir" dedi.

Bir kaç gün sonra kütüphanede çalışırken Kemal geldi. İşim bitince beraber çıktık.

Kemal: "Senin sözlerini yanlış anladığım ve yanlış değerlendirdiğim için özür dilerim." dedi.

Kusur bende oldu, dedim ve konuyu değiştirdim.

Kemal: "Seni akşam yemeğine davet etsem kabul eder misin?"

Kemal Bey diye söze başlarken, "Lütfen bana Kemal de." dedi.

Çok üzgünüm, fazla çalışıp okulumu biran evvel bitirmem gerekir. Orada burada oyalanırsam imtihanlarıma zamanında ve iyi bir şekilde hazırlanamam. Ayrıca anneler de beni bekliyorlar, dedim.

Hemen cep telefonundan evi arayarak annemle konuştu. Anneme, bana bazı şeyler sormak istediğini ve fazla geç olmadan beni eve bırakacağımı söyledi ve izin istedi.

Anneme telefon açmadan önce bana sormalıydınız, dedim.

Kemal: "Biliyorum, ama bu sefer başka mazeret bulacaktın. Ayrıca lütfen bana siz diye hitap etme." dedi.

Beni çok lüks bir restoranta götürdü. Annemin ve babamın ne düşüneceği beni çok endişelendiriyordu.

Benim fikirlerimi okuyormuş gibi: "Merak etme, senin ailen çok aydın ve kültürlü. Sana da bana da çok güvendiklerinden eminim. Senin hedeflerini çok beğeniyorum." dedi.

Sizin benim hedefimi tam olarak anlayabileceğinizi sanmıyorum, dedim.

Kemal: "Lütfen bu hususta bana daha fazla bilgi verir misin?"

Her yeni dinde, inananlar İlâhi mesajı her tarafa yaymaktan sorumludurlar. Bunun için yeni Zuhurun mesajını, mesajın henüz ulaşmadığı yerlere götürüp oradaki insanları yeni Zuhura ve O'nun prensiplerine davet etmeye çalışacağım. Bu Emirde de birçok sayıda inanan, genç yaşlı demeden, memleketlerini, ailelerini ve hatta öğrenimlerini bırakarak dünyanın uzak yerlerine Emri yaymak için gitmişlerdir.

Emri henüz duymamış olanlara bu haberi iletme için muhacerete çıkmak hepimizin en önemli görevidir. Herhalde Afrika'nın bazı bölgelerindeki aç, hasta ve çıplak çocukları görmüşsündür. İşte benim asıl hedefim de oraya gitmek ve o çocuklara yardımcı olmaktır.

Kemal: “Bu düşüncelerin çok güzel; fakat Doğu Anadolu'ya gidersen hem o bölgenin gelişmesinde faydalı olursun ve hem de memleketimize hizmet etmiş olursun.” dedi.

Haklısınız, Doğu Anadolu'nun da doktor ve eğitimciye ihtiyaç var. Milli Ruhani Mahfil gençlerimize, üniversite tercihlerini yaparken o yörelerdeki üniversiteleri tercih etmelerini önerdi. Benim kendi kendime vermiş olduğum bir sözüm vardı. Eğer bir gün doktor olursam kendimi o bakımsız çocuklara adayacaktım. Zaten inancımıza göre herkes Allah'ın kulu ve her yer Allah'ındır. En çok ihtiyacı olan yere gitmeliyiz. İnandığımız gibi ‘Dünya tek bir vatan ve insanlar onun vatandaşlarıdır.’

Kemal: “Sen doktor değil avukat olmalıydın. Yapmak istediklerini çok takdir ediyorum. Senin yanında kendimi çok huzurlu hissediyorum. Fakat bir arkadaş ve öğretmen olarak yapmak istediklerini tekrar düşünmeni öğütlerim. Sen çok genç, güzel ve çekici bir kızsın. Kendine bir zarar gelmeden o kadar vahşi insanın arasında nasıl yaşarsın? Bence genç ve güzel bir bayan için bu imkânsızdır.”

Ben de, beni destekleyip cesaret vereceksiniz sanıyordum. Babam Afrika'ya muhacerete gidersem beni destekleyeceğine söz verdi. Çok sayıda genç Afrika, Asya ve Güney Amerika'nın fakir bölgelerine gittiler ve çok da başarılı oldular. Size bir şey sormak istiyorum. Herhangi bir yerde harp çıktığında hep gençleri göndermiyorlar mı? Gençlerin bazıları öleceğini bile bile buralara gider. Çünkü zafere ulaşmak fedakârlık gerektirir. Ayrıca gençler enerji dolu oldukları için çok iyi hizmet edebilirler. Bence, Bahai prensiplerini bilen ve dünya barışını isteyenlerin bu yolda çalışmaları gerekiyor. Zira dünya barışı insan mutluluğunun ve medeniyetin başıdır. Her insanda hizmet ruhu vardır; fakat kullanmazsa paslanır. Bir kaç kez insanların refahı için karşılıksız hizmet edip ve hizmet etmenin tadına varılırsa vazgeçilmez bir istek olur hizmet etmek. Sonucunda da egoistlik duygusu ölür ve yerini sevgi ve özveriye bırakır.

Kemal: “Biliyor musun Leyla, sen çok iyi bir arkadaşsın. Sözlerin bana çok tesir ediyor. Keşke ben de senin gibi düşünebilsem.”

“Hz. Bahauallah ve Hz. Abdülbaha'nın eserlerini okuyup üzerlerinde tefekkür edersen benden daha iyi düşüneceksin. İnsanlığın hizmetinde en mükemmel örnek olan Hz. Abdülbaha zamanından bir öykü anlatmak istiyorum:

Bir gün Hz. Abdülbaha Akka'da kendini beğenmiş çok mağrur bir adama rastlar. Adam: “Sizin isminiz Baha'nın kulu.” der.

Hz. Abdülbaha: “Evet benim ismim Abdülbaha, Allah'ın kulu demek.”

Adam: “Ben'de Hz. Musa'yım.”

Hız. Abdülbaha : “Yarın sabah Hız. Musa'nın yaptığı gibi insanların hizmeti için gel beraber insanlara hizmet edelim.” der.

Ertesi gün, sabahtan akşama kadar Hız. Abdülbaha ile hastaların ve yaşlıların ziyaretlerine gider, fakirlerin ve hastaların ihtiyaçları karşılamak için çalışırlar ve aksam olur. Adam çok yorulur. Ayrılırken Hız. Abdülbaha ertesini gün için tekrar gelmesini ister. Yine o gün sevgi ve yardıma ihtiyaç olanların ziyaretleri akşama kadar devam eder. çnc gün akşam olunca çok yorulmuş olan adam biraz da olsa dersini alır ve Hız. Abdülbaha yarın için onu davet etmeden önce: “Artık, yarın ben Hız. Musa değilim.” der.

Eve dönerken Kemal: “Duyduğuma göre Bahai gençler aralarında toplantılar yapıyormuş. Bu şekilde birçok genç Bahailiği kabul etmiş. Beni niçin davet etmiyorsun?”

Bu toplantılar daha çok niversite öğrencileri için ama istersen sen de katılabilirsin dedim.

Kemal: “En iyi araştırmacılar talebelerdir çünkü henüz kalpleri evham ve hurafeye bulanmamıştır. Son zamanlarda kaç genç Bahai oldu?”

Epey kabul eden oldu, tam olarak sayılarını bilemiyorum. Bildiğim kadarıyla içlerinden ikisini aileleri evlatlıktan reddetmiş. Birini evden atmış ve şimdi Bahai bir çiftin yanında kalıyor ve niversiteye devam ediyor. Eski bir deyiş göre: ‘O gün baba oğlundan, oğullar babalarından uzaklaşacaklar. ’İşte bu gün, bu mukaddes sözle belirtilmiştir. Diğer genç tescilini geri alarak ailesinin yanına dönmüş. Okulunu bitirip hayatını kazanmaya başladığında tekrar tescil olacakmış. Gençlik toplantılarına hâlâ iştirak ediyor. Bazı gençlerde de davranışlarındaki düzelmeler nedeniyle ailelerinden kabul edenler var, Dalyan ailesinde olduğu gibi.

Eve gelmiştik. Ben arabadan inerken Kemal: “ Güzel bir film var. İstersen yarın biraz erken çıkıp yemek yer sonra da sinemaya gideriz.” dedi.

Teşekkür ederim. Benim çalışmam gerekiyor, söz veremem. Şimdi anneme ne söyleyeceğimi düşünüyorum, dedim ve ayrıldık.

Anneciğim özür dilerim, dedim. Kemal bana sormadan sizi aradı.

Annem: “Canım niçin özür diliyorsun. Türkan'ın dediğine göre Kemal çok iyi bir insanmış ve seni de çok beğeniyormuş. Aynı zamanda, biliyorsun, Bay Dalyan da kendisini iyi tanıyor. Onu daha yakından tanıman iyi olacaktır sanırım.”

Ama anneciğim benim geleceğim için neler plânladığımı biliyorsunuz. O Bahai bile değil, dedim.

Annem: “Ben öyle sanıyorum ki çok yakında kendisi hem Bahai hem de plânında senin yanında olacak.”

O gece uyuyamadım. Düşünüyordum da gerçekten hem centilmen, hem yakışıklı ve görünüşe göre dürüst birine benziyordu. Benim ilgimi çekmeye çalışıyordu; ama bende hiçbir şekilde plânlarımı riske atamazdım. Ertesi sabah her şeyi unutup niversitenin yolunu tuttum. Tezimi hazırladığım için vaktimin çoğunu kütüphanede geçiriyordum. Kemal yine saat 5'te geldi, ama ben 6.30'a kadar onu gördüğümü belli etmedim. Altı buçukta gelip yanıma oturdu ve bana baktı, ben de defterimi kapatıp selam verdim.

Yaklaşarak: “Yemeğe çıkmak için hazır mısınız?” dedi.

Hayır, anneme haber vermedim, dedim.

Kemal: "Ben arasam mı?" diye sordu.

Ben konuşurum diyerek telefonu aldım. Anneciğim, şu anda Kemal Bey yanımda ve beni yemeğe davet ediyor. Gidebilir miyim? Teşekkürler anneciğim, dedim ve telefonu kapattım.

Kemal: "Benim adım sadece Kemal, lütfen bana Kemal diye hitap eder misin?"

Araba kullanırken devam etti: "Sana bir şey sormak istiyorum. Benim için neler hissediyorsun?"

Üniversitede bir öğretim üyesisin ve mantıklı düşünen bir insansın, dedim.

Kemal: "Hayır hayır, bu benim sorumun cevabı değil. Ben sana ne hissettiğini sordum. Ben kendi hislerimi anlatabilir miyim?"

Tabii, dedim.

Kemal: "Ben bütün hayatım boyunca seninle olmak, seninle konuşmak istiyorum. Sen tanıdığım en güzel en harika insansın."

Yemek esnasında şöyle dedi: "Şimdiki işime devam edersem bir kaç sene sonra profesör olabilirim ve tabii o zaman maaşım da yükselecek."

İnsanlığa kolaylık getirebilecek ve refahı temin edecek bir buluş, bir icat yapmak büyük bir hizmet sayılır. Bunun dışında şahsi çıkardan başka bir şey değil. Saraylarda, villalarda yaşayanların sonu ne oldu. Burayı terk ettikleri zaman, topladıkları zenginliği götüre bildiler mi? Sonra not defterimi çıkarıp ona Hz. Bahau'llah'ın sözlerini okudum:

"Ey Tanrı'nın Kavmi! Yalnız kendinizi ilgilendiren şeylerle uğraşmayınız; düşüncenizin mevzuu insanlığın kalkınması, gönül ve ruhları kötülükten arınması olsun. Bunun yolu iyi amel, faziletli hayat ve güzel huydur. Cesurca hareketler bu Emrin zaferini temin eder ve seciye O'nun nüfuzunu takviye eyler..." (5)

Tanrının bu asır için istediği budur. Hz. Bahau'llah'ın hayatı hapis ve sürgünlerle geçti ve bütün bu zorlukları insanlığın içinde bulunduğu karanlık ve cehaletten kurtulması için kabul etti. İnsanlık alemini bir insan vücuduna benzetecek olursak, vücudun herhangi bir yeri hastalanıp çalışmadığı zaman, vücudun bütün organlarını rahatsız eder. Afrika'da veya dünyanın başka yerlerinde düşkün ve muhtaç olan bu insanlar vücudun bir parçasıdır. Onların ne kadar maddi ihtiyaçları varsa ruhlarının da o kadar ruhani aydınlığa ihtiyacı vardır. Bahai İdari Düzeninde Emrin Velisi Şevki Efendi buyuruyorlar:

"İnancın mihenk taşı iki konu etkisinde belli olur: Emrin tebliği ve maddi destek."

Kemal: "Bahai inancını ve prensiplerini kabul ediyorum. Benim düşünceme ters gelen genç ve güzel bir kızın Afrika gibi bir yere yalnız gitmesidir. Oralara daha yaşlı, olgun kişilerin gitmesi daha uygun olabilir."

Daha öncede anlattığım gibi gelişmenin her safhasında gençler en ön sırada yer almışlardır. Eğer kendimden emin olmasam böyle bir şey yapmaya kalkmam. Afrika ve dünyanın ücra köşelerine gitmiş ve oralarda başarılı olmuş birçok arkadaşımın aldığı mektuplar var.

Kemal: “Gerçekten seni merak ediyorum ve incinmeni istemiyorum. Ben de üniversitede Emri tebliğ ediyorum. Hatta iş arkadaşlarım benim Bahai olduğumu bile düşünmüşlerdi. Bana Bahai olup olmadığını sorduklarında, çok yakında Bahai olacağımı söyledim. Hakikaten bende bu medeni Dine katılmak istiyorum.”

Biz iyi iki arkadaş olabiliriz; fakat ben hedefimde kararlıyım. Lütfen beni vazgeçirmeye çalışmayınız, dedim.

Yemekten sonra sinemaya gittik. Film seyredirken elimi tutmak istedi. Ben İstemediğimi belirttim.

Artık hemen hemen her gün dersleri bittikten sonra yanıma geliyordu ve biraz gezdikten sonra beni eve götürüyordu. Bende buna alışmıştım. Çok iyi bir arkadaştı. Ondan hoşlanıyordum. Fakat onu düşünürken bir yandan da muhaceret plânlarım ve çocuklar hep aklımdaydı. Basılmış olan bütün Emri kitapları okumuştum. Birkaç kere bana artık tescil olmak istediğini söyledi. Bende beni mutlu etmek için söylediğini düşünerek sözlerini fazla ciddiye almadım.

Bir gün Türkan: “Biliyor musun Kemal senin hakkında şöyle diyor: ‘Bu kadar hislerine hâkim olan güçlü ve dürüst bir kız görmedim.’ Ben de ona Hz. Abdülbaha'nın bir konuşmasından bahsettim ‘İnsan, kendi nefsinin ve hislerini gayri meşru olanlardan koruyabilse en güçlü olan o insandır. Yoksa deve, fil ve bazı diğer hayvanlar birçok kahramanlardan daha güçlüdür. Gerçek güç nefsinin tutabilmektir.’”

Bir süre sonra Nevruz Bayramı için büyük bir kutlama toplantısı yapıldı. Herkes yakın dostlarını davet etti. Toplantı Nevruz duası ile başladı. Sonra bir konuşmacı Nevruz'un önemi ve Bahai takvimi hakkında kısa bir konuşma yaptı. Kemal'de bizim masamızdaydı. Bir ara gitti, 5-10 dakika sonra geldi. Eğlence başlamadan önce toplantıyı idare eden ahbab: “Şimdi sizlere güzel bir sürprizimiz var. Dört arkadaşımız tescil olmak üzere müracaat ettiler.” Sayılan isimlerden üçüncüsü Kemal'di. Herkes ayağa kalkıp alkışladı.

Kemal gülerken: “Dün gece tescil olduktan sonra bir özgürlük ve hafiflik hissediyorum, mutluluğumu anlatamam. Tescil olmak istediğimi sana kaç kez söylemişim. Dün gece yeniden doğmak istedim ve herkese sürpriz yapma zamanının geldiğini düşündüm.”

Eve gidince başarılı olman için dua edeceğim, dedim.

Kemal, Dalyan ailesinin yakın dostuydu. O hafta Dalyan'larla beraber olunca, Bay Dalyan: “Kemal çok asil bir aileye mensup iyi bir çocuktur. Onun ruhani doğumunu kutlamak için bir toplantı yapmak istiyoruz.” dedi.

Babam: “Çok iyi fikir, yeni tescil olanlar, yeni doğmuş bebek gibi bakıma ve eğitime ihtiyaç duyarlar. Derinleşmezlerse, bir süre geçince Emirden uzaklaşabiliyorlar. Çünkü kanun ve yasaklardan tam olarak bilgileri olmayabiliyor. Yeni Bahai olan birkaç kişi daha var. Onlar için de bir derinleşme toplantısı faydalı olacaktır.”

Bay Dalyan: “Gerçekten bu meşveret prensibiyle her şey daha iyi anlaşılıyor. Zaman geçtikçe Hz. Bahau'llah'a olan minnettarlığım artıyor. Ben sadece Kemal'i düşünmüştüm.” dedi.

Derinleşme Heyeti üç toplantılık bir program hazırladı. Birincisi; duyurunun önemi, inanç ve amel beraber olunca Tanrı katında kabul olur, ikincisi; Ahit ve Misak merhaleleri ve üçüncüsü; idari düzen hakkında bilgi edinmek, toplantılara katılmanın gerekliliği ve Ruhi kurslarına devam etmektir.

Kaynaklar:

1-Saklı Sözler, Arapça 15.

2-Saklı Sözler, Farsça 11.

3-Hz. Bahauallah'ın Levihleri Kitabı, sayfa 161

4-Hz. Bahauallah'ın Levihleri Kitabı, sayfa 33-34.

5-Bahauallah'ın Sesi Kitabı, sayfa 50, no 49.

25. BÖLÜM

Bayan Dalyan davet için güzel bir açık büfe hazırlamıştı. Bay Dalyan, kısa bir konuşma yaparak gelenlere hoş geldiniz dedi. Yemek öncesi iki sofraya münacatı okundu. Yemekten sonra toplantıya Hz. Bahauallah'ın yazılarıyla başlandı:

“Ne mübarektir O Kimse ki Tanrı'ya ve ayetlerine inandığını ikrar edip O'nun 'Eylediğinden Sorulmaz' olduğunu tasdik eder. Bu tasdik her insanın süsü, temel taşıdır. Her amelin kabulü ona bağlıdır. Tanrı'ya karşı baş kaldıranların fısıltılarıyla sürçmemek isterseniz gözlerinizi ondan ayırmayınız. Ezelden beri haram olan şeyi helâl ve helâl olan şeyi haram kılacak olursa, neden ve niçin demeğe kimsenin hakkı yoktur. Bu hususta bir an bile tereddüde düşenler Tanrı'ya karşı baş kaldırmış sayılırlar.” (1)

“Üçüncü Teraz: Güzel huydur. Güzel huy, biricik gerçek Tanrı'nın insanlara ihsan buyurduğu en güzel süstür. Tanrı kendi dostlarının vücutlarını bu süs ile süsler. Hayatıma yemin olsun, O'nun ışığı güneşin ışığından ve O'nun parlıtısından üstündür. Güzel huylular Tanrı yanında yaratıkların cevherinden sayılır. Dünyanın izzet ve refahı ona bağlıdır. İyi huy halkı doğru yola ve Büyük habere hidayet eder. Ne mutlu Mele-i Âlâya mahsus huy ve sıfatlarla donanmış olanlara! Her bir halde adalet ve insafı göz önünde bulundurunuz...” (2)

Daha sonra Bahai hayatı ve insanları koruyan sağlam inançla ilgili iki levih daha okundu. Konuşmacı çok bilgili ve mütevazı olan Yüksel Bey idi. Yüksel Bey fazla konuşmayan, kendisine bir şey sorulduğunda, cevabın doğruluğundan emin olduğunda konuşan, kısa ve öz cevaplar veren bir insandı. Toplantı başkanı kendisini konuşmaya davet etti. Yüksel Bey masaya geldi ve: “İzninizle, kısaca inancın ve Bahai hayatının önemi hakkında konuşalım. Hz. Bahauallah'ın Emrini kabul edip tescil kartına imza attığımız anda Tanrı ile bir sözleşmeye imza atmış oluyoruz. Maddi hayatımızda iş için bir sözleşmeye imza attığımızda görevimizi ihmal etmemeye çalışıyoruz. Şimdi Tanrı ile olan sözleşmemizde İlâhi Emrin bütün kanunlarını kabul edip yerine getirmemiz gerekiyor. Bu nedenle Kitabı Akdes'i dikkatle okumalıyız ve kanunlarını öğrenip, verdiğimiz söz gereği bu kanunları tamamen yerine getirmeye çalışmalıyız. Bazı yeni Bahai dostlarımız birkaç kanunla ilgili olarak, bunlardan bazıları; siyasete karışma yasağı ve bayanların Yüce Adalet Evi üyesi olarak seçilememesiyle ilgili kafalarının karıştığını söylediler ve benden nedenini sordular. Ben de biraz önce okunan ayeti onlara okudum;

‘Ezelden beri haram olan şeyi helâl ve helâl olan şeyi haram kılacak olursa, neden ve niçin demeğe kimsenin hakkı yoktur.’

Hiz. Ruhiye Hanımın Eşsiz İnci kitabında buyurdıklarının içeriği şöyledir:

‘Mukaddes Bahai Dini bütün dinlerin mevudu ve Tanrısal hüküm ve prensiplerin cevherine haizdir. Dinlere birlik ruhu verir, ilk görevi dünyada İlâhi medeniyeti kurmaktır...’

‘Bu gün bireysel kurtuluş evrensel kurtuluşa bağlıdır...’

‘Bahailerin siyasete girmemeleri veya siyasi partilerle işbirliği yapmamaları gerekir. Bahailer vatan sevgisinin içten gelen duygularını iki yolda göstermektedirler; hangi memlekette yaşıyorlarsa, ilk

olarak her bakımından oranın ilerlemesinde ve imarında çalışıyorlar. İkinci; yine hangi memlekette yaşıyorlarsa o memleketin hükümetine sadakatle itaat edip kanunlarını yerine getiriyorlar.'

Hız. Bahauallah Tanrı Emrinin temsilcisidir. Tanrı'ya inanıyorsak, getirdiği bazı kanunları anlayamasak da O'nun getirdiği kanunlarda bir hikmet olduğunu bilmeliyiz. Bu memlekette, terörist olaylarına ve siyasete alet olan gençlerin durumlarına hepimiz tanık olduk. Bazıları öldürüldü, bazıları hapse düştü. Bahai Dini sevgi, barış ve yardımlaşma içindir. Makam ve kürsü için birbirini düşürmek için değildir. İnsanların dinini, milliyetini ve ırkını düşünmeden sevip, zamanı gelince onlara yardımcı olmalıyız. Yapılan yardım, hizmet ruhuyla yapılırsa Tanrı katında ibadet sayılır. Hız. Bahauallah buyuruyorlar:

'...Amellerinizi, arzunuzun muradını tuzağa düşürecek bir kapan yapmayın ve Allah'a yakın gelenlerin ezelden beri özlemini çektikleri bu En Büyük Amaçtan kendinizi mahrum bırakmayın...'
(3)

Tanrı her şeyi bilen ve kanunları yapandır. Bu da zamanla ve insanların kapasiteleriyle uyum içindedir. Kitabında olan kanunları biz kulları olarak yerine getirmeliyiz. Mukaddes kitaplarda, Tanrı Peygamberleri hakikat güneşi diye yazıyor. Maddi hayatımızda yaşamımıza devam edebilmemiz için nasıl maddi güneşe muhtaçsak, ruhumuzun da ölmemesi için İlâhi Güneşin feyzine öyle muhtacıdır. Yeni ruhani doğuşumuzda bu Emrin hükümleri ve icaplarına göre karakterimizi oluşturmamızdır. Burada iki nokta vardır; Hız. Bahauallah'ın sevgisi ve Tanrı korkusu. Batılı ahabaplardan biri Şevki Efendi'den Elvah'ta geçen Tanrı korkusunu soruyor.

'... Biz Tanrı'dan zalim olduğu için korkmayız. Korkumuz Allah'ın adaletli olduğundandır. Çünkü yanlış bir harekette bulunursak cezalandırmayı hak ettiğimiz için korkarız. Tanrı kendi adaleti için yanlışımıza göre cezalandırabilir. Tanrı'yı sevmeli ve ondan korkmalıyız.'
(4)

'Kalem-i Ebha'nın Firdevs-ı Âlâda birinci yaprağa yazdığı Tanrı Sözü Gerçek söylüyorum; bütün yeryüzü sakinlerini koruyan müstahkem kale Tanrı korkusudur. O'dur beşeri koruyacak sebep, O'dur insanları sıyanet eyleyecek illet. Evet, varlıkta, insanı her yaraşmaz şeyden uzaklaştırıp koruyan bir ayet vardır ki bunun adına hayâ demişlerdir; fakat bu, az kimselere mahsustur; herkes bu rütbe ve makama haiz olamaz.'
(5)

'Sekizinci İşrak: ...Ey Tanrının hizbi! Dünyanın mürebbisi adalettir; çünkü adalet mücazat ve mükâfat denilen iki direğe dayanır. Bu iki direk insanlığın iki hayat kaynağıdır...'
(6)

Sonra Yüksel Bey biraz su içti ve şöyle devam etti: "Bu Elvah'ı okuduğumda bu düşünceye kapıldım: Bu Emrin gerçekliğini ve yüceliğini kanıtlamak için binlerce kişi kanını, canını vermiştir. Ve ben İlâhi Emrin hükümlerine ters bir davranışta bulunursam o şehitlerin kanına hıyanet etmiş olurum ve elbette bu amel cezasız kalmaz. Bir zamanlar, camiamızda bir ahabap bir süre ziyafet ve diğer toplantılara katılmadı. Onu ziyaret etmem için Ruhani Mahfil beni görevlendirdi. Ona gittiğimde önce sağlığını ve bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sordum. Çünkü bu durumda Ruhani Mahfil kendisine yardımcı olacaktı. Genel mevzulardan konuşurken kendisinin ahabaplardan birine kırgın olduğunu öğrendim. Ben ona; sizin inancınız bireylerin yaptıklarına veya sözlerine değil, Hız. Bahauallah'adır, dedim. Yapılan toplantılar Hız. Bahauallah'ın namına yapılıyor. Hız. Bahauallah'ın ruhu o toplantıda bulunuyor ve katılmayan kendini okunan Levihlerden ve İlâhi feyzden mahrum ediyor. Kitabı Akdes'te 19 gün ziyafetlerine katılmak emredilmiştir. Ziyafet toplantılarına katılmadığımız takdirde orada okunan haberlerden habersiz kalmış oluyorsunuz ve önemli olan meşveret saatinde Emre faydalı olacak fikirlerden kendinizi mahrum bırakıyorsunuz. Bilmemiz gereken önemli bir şey de hiç bir durumda kin tutmamalıyız. Kim olursa olsun, insanlar arasında sevgi ve birliği kuvvetlendirmek için çalışmalıdır.

'Tanrı tanıktır ki, Elvah'ın hükmüne aykırı olmasaydı, Sevgilinin yolunda kanımı dökecek olanın elini öper ve bu fiili irtikâp edenin Kadiri Mutlak kahrına mazhar; lânetine düşer; ve her şeyin maliki âdil ve hâkim Allah'ın sermediyeti boyunca işkenceye müstahak olacağı muhakkak olmakla beraber O'na mirasından hisse ayırırdım.' (7)

İnancımızda tam bir mükemmeliyete erişebilmek için Tanrı'ya ve Peygamberlerine inanmak ve Emirlerle tam olarak itaat etmemiz gerekir. Her Bahainin en önemli görevi Emri tebliğ etmektir.

'Söyle: Ey Ehli Baha! Tanrı'nın Emrini yayın; çünkü Tanrı kendi Emrini yaydığı herkese bir ödev kılmış olup bundan daha makbul bir amel yoktur. Bu amelin makbul olması, Emri yayanın Müheymin, Aziz ve Muktedir olan Tanrı'ya tam bir iman ile iman etmiş olmasına bağlıdır. Bundan başka, Tanrı'nın hükmüne göre, Emir cebir ve şiddet vasıtasıyla değil söz ve beyan kuvvetiyle yayılmalıdır...' (8)

Yüksel Bey konuşmasını bitirirken Enstitü kurslarına katılmanın önemi hakkında bir kaç söz söyledi.

Toplantıdan ayrılırken Kemal: "Beraber gidelim." dedi.

Annemlerle dönecektim, dedim; fakat onunla gitmeyi kabul ettim.

Giderken Kemal: "Dondurma yer misin?" diye sordu.

Hayır, diyemedim. Aslında onun yanında bende mutlu oluyordum.

Dondurmamızı yerken, Kemal: "Sonunda gerçeği bulduğum için Allah'a şükürler ediyorum. Aynı zamanda seni tanıdığım için de kendimi çok şanslı buluyorum. Yanında kendimi sanki cennetteymişim gibi mutlu hissediyorum." dedi.

Her güzel şeyin bir sonu vardır. Çok yakında diploma tezim bitiyor ve en yakın tarihte Afrika yolu bana açılıyor, dedim.

Kemal: "Anlıyorum, demek son kararını verdin." dedi.

Sana bu kararından daha önce de bahsetmiştim. Benim kararında bir değişiklik olmadı, dedim.

Kemal: "Herkesin bir ideali vardır." dedi.

Gülerek, herkes bir şekilde hayatını değerlendirmeye çalışıyor. Bir çok insan çocuk sağlığından ve eğitim imkânlarından yoksun yaşarken onlara yardım etmeden yaşamak insanın vicdanını rahatsız etmez mi? Ayrıca bir Bahai olarak Hz. Bahau'llah'ın mesajını dünyanın her köşesine iletmek her birimizin görevidir. Bu devirde İlâhi Emri duyurmak için muhaceret etme fırsatını bize vermesi Tanrı'nın bir lutfudur. Emrin ilerlemesi için bize verilen bu fırsatlar için, bizden sonraki asırda yaşayacak olan insanlar keşke onlara tanınan fırsatlar bize de tanınsa diye, gıpta edebilirler. Çünkü o zaman Tanrı Emri bütün dünyaya yayılmış olacak ve artık muhacerete gerek kalmayacaktır. Nebil Tarihi Kitabını okudun. Emrin yüceliğini ve gerçeğini ıspat etmek için ne kadar çok insanın hayatlarını, mallarını ve ailelerini feda ettiklerini gördün. Onların yaptıklarını bizim durumumuzla karşılaştıracak olursak; bu sofradaki et yemeği ile yumurta yemeğine benzer. O zamanın insanları kendilerini kurbanlık koyunlar gibi feda edip ruhani sofranın yemeği olmuşlardır. Bugün biz muhacerete gidersek ya da Emrin gelişmesi için maddi destekte bulunursak, bu hizmetlerimizle İlâhi sofraya ancak bir yumurta koymuş oluruz. Hâlbuki onlar canlarını ve kanlarını feda etmişlerdir, dedim.

O gece eve vardığımda, ondan ayrılmak istemediğimi hissettim. Odama gidip onu ve senelerce planladığım muhaceret etmeyi ve ihtiyacı olan o çocukları düşündüm. Onu nasıl bırakacaktım, her gün öğleden sonra saat 5'te onu bekliyordum, birkaç saat birlikte vakit geçirip beraber eve geliyorduk. Bana karşı sevgi dolu davranışlarını düşündüm. Konuşmalarımızda Afrika'dan, çocuklardan ve onların doktora, giyime, beslenmeye, eğitime ve tecrübeli bir öğretmene olan ihtiyaçlarından açıkça bahsediyordum. O insanlar için eğitimin, nefes aldığımız hava kadar gerekli olduğunu söylüyordum. Bunları düşünürken uykum kaçtı. Işığы yakıp dua kitabımı aldım ve bana yardım etmesi için Tanrı'ya yalvardım. Sonra defterimi açtım, imtihan için seçtiğim bir alıntı vardı. Bir arkadaşımın sözlerini hatırladım; Tanrı'nın insanları kapasitelerine göre imtihan ettiğini söylemişti. Ya Hz. Bahaullah bu çok zor bir sınav, dedim. Başka bir sayfayı çevirdiğimde şu satırları gördüm:

“...Her kim kendini tamamıyla Tanrı'ya verirse, Tanrı daima onunla birlikte olur. Her kim Tanrı'ya tam tevekkül ederse, Tanrı onu her zarardan korur, her şeririn şerrinden muhafaza eder.” (9)

“...Sıkıntı ve acılar ne kadar çok olursa Emre olan yakınlığımız da o derece sağlamlaşır. Çünkü Tanrı kullarını sadece sıkıntı ve acılarla sınava tabii tutar. Bu sınavlar aslında Emre ve Tanrı'ya olan bağlılığımızı gösterdiğimiz imkânlar ve Tanrı'nın bize bahsettiği lütuflardır.” (10)

Bütün yazıları okuduktan sonra içim iyice rahatlamıştı ve kendi kendime, Leyla hislerine hâkim ol, dedim.

Hz. Abdülbaha'nın bir ahababa söylediklerini okudum;

“Hiçbir zaman kederli olmamalısın. Bu olay seni daha güçlü yapmaktadır. Üzülme neşeli ol. Allah'a şükret; benim için çok önemlisin. Şimdi sana bir hikaye anlatayım: ‘Bir hükümdar tebaasından birine önemli bir görev vermek ister. Fakat önce onu sınamak ister. İlk olarak onu hapsedirir. Adamcağız çok sıkıntı ve acı çeker ve bütün bunlara çok şaşırmıştır, çünkü güzel şeylerle karşılaşacağını sanıyordu. Hükümdar onu hapisten çıkardıktan sonra sopayla dövdürür. Adamcağız iyice şaşırır çünkü hükümdarın onu sevdiğini düşünmekteydi. Dayaktan sonra da onu darağacına astırır. Adam neredeyse ölecekken onu indirirler. Bir süre sonra adam iyileşir ve hükümdara sorar: ‘Sizin beni sevdiğinizi sanıyordum. Acaba niçin bana bu kadar işkence ettiniz?’ Hükümdar: ‘Seni başbakan yapmak istiyorum. İşini iyi yapabilmen için bu sıkıntılardan geçmen gerekiyordu. Birini cezalandırman gerektiğinde onu ne acılardan geçireceğini bilip ona göre ceza vermelisin. Seni sevdiğim için mükemmel olmanı istedim.’ Senin durumunun da aynı. Bu sıkıntıdan sonra olgunlaşacaksın. Tanrı Emrinde kuvvetli olabilmeniz için bazen Allah sizi sıkıntılı sınavlardan geçirir ve sonunda ruhani bakımından çok daha güçlü ve olgun oluruz. Tanrı için hizmet edip O'nun mesajını birçok insana taşıyacaksınız.” (11)

Bana yakın olmasına izin verdiğim için bütün bu olanların benim hatam olduğunu düşünüyordum. Yavaş yavaş ona, onun için uygun birisi olmadığımı anlatmalıyım. Ama bütün bu düşüncelerime rağmen ertesi gün aynı saatte onun yolunu gözlüyordum.

Gülerek yanıma geldi ve: “Bu gece için tiyatroya bilet aldım. Senin dramı sevdiğini biliyorum.” dedi.

Önce bana sormalydın. Vaktim varsa bilet alabilirdin. Bu arada sana bir teklifim var. Bundan sonra haftada iki kere buluşalım. Biliyorsun önümüzdeki aylarda yapacak işlerim olacak. Fazla vaktimin olacağını sanmıyorum, dedim.

Kemal bana şaşkınlık ve ümitsizlikle bakarak: “Ciddi olamazsın.” dedi.

Hayır, çok ciddiym, dedim.

Kemal: “Sana defalarca hislerimi anlattım ve sensiz yaşayamayacağımı söyledim. Seninle evlenip doğuda doktor ve öğretmen ihtiyacı olan bir yere muhacerete gitmek istiyorum. Bu hususta çok başarılı olacağımızdan eminim.” dedi.

O anda onu razı edemeyeceğimi düşündüm. Onun için ve kendim için dua etmeliydim. Ona, bence dua etmeliyiz, önümüzdeki dört beş hafta her gün değil sadece haftada iki gün buluşabiliriz. Bu şekilde belki ilerisi için daha isabetli bir karar verebiliriz, dedim. Tedirginlikle kabul etti.

Kaynaklar:

1-Bahaullah'ın Sesi Kitabı, sayfa 46, no 37.

2-Hz. Bahaullah'ın Levihleri Kitabı, Üçüncü Teraz,

3-Kitab-ı Akdes, sayfa 30, no 36.

4-Light of Guidance, sayfa 110, Şevki Efendi adına bir inana yazılan mektuptan, 15 Şubat 1957, Bahai Education, sayfa 72.

5-Hz. Bahaullah'ın Levihleri Kitabı, sayfa 90

6- Hz. Bahaullah'ın Levihleri Kitabı, sayfa 67.

7- Bahaullah'ın Sesi Kitabı, sayfa 53-54, no 48.

8-Bahaullah'ın Sesi Kitabı, sayfa 141, no 128.

9- Bahaullah'ın Sesi Kitabı, sayfa 118-119, no 114.

10-Lights of Guidance, sayfa 493, No, 1346. Şevki Efendi adına bir inanana 23 Şubat 1939'da yazılan bir mektuptan: Living the Life, sayfa 5.

11- Light of Guidance, sayfa 491, No. 1341, 10 Ekim 1912 tarihinde Hz. Abdulba'nın Mr. Tinsley'e yazısı...

26. BÖLÜM

Her sene Rızvan'ın 9. günü annem evde toplantı yapardı ve böylece benim de doğum günüm kutlanmış olurdu. Bu seneki kutlama köyde çocuk ve aile konferansı şeklinde düzenledi. Aynı zamanda köyde inşası bitmiş olan Bahai Okulu ve Merkezinin de açılış töreni kutlanmış olacaktı. Kutlama için hazırlıkların yapıldığı son hafta, her sabah muhtar, Şeyh Hüseyin ve diğer yeni ahbablar hep beraber çalışarak Merkezin toplantı salonunu hazır duruma getirmişlerdi. Konferanstan bir gün önce Kemal bana, köye beraber gitmek istediğini söyledi ve bende onu kırmak istemediğim için kabul ettim.

Kemal yolda giderken: “Senin yerine muhacerete gidebilecek birinin masraflarını karşılamak istiyorum.”dedi.

Daha önce de kendileri gidemediği için başka bir ahbabın masraflarını karşılayanlar olmuştu. Senin bu konudaki hislerine teşekkür ederim. Bunu yapmakla kendi muhaceret görevini yerine getirmiş olacaksın; fakat benim hizmet alanım içindeki bölgede özel bir sağlık ve eğitim projem var, dedim.

Annem, Bayan Oral ve diğer bazı ahbablar yemekleri hazırladılar. Yeni gelenler için meşrubat servisi yapılıyordu. Günlerden pazar olduğu için şehirden gelen ahbablar bazı arkadaşlarını ve akrabalarını getirmişlerdi. Köy halkının hemen hepsi gelmişti. Ve böylece konferansımız bir tebliğ konferansına dönüşmüştü. Sabah programı 5-15 yaş arası çocuklara ve yeni gençliğe hitap ediyordu. Başlangıç dualarından sonra muhtar kısa bir konuşma yaparak, köylüler adına herkese hoş geldiniz dedi. Tanrı Emrini ve İlâhi ışığı kendilerine tebliğ eden ve bunu başlatanlara, kendilerini aydınlattıkları için teşekkür etti. Konferans başkanı Şeyh Hüseyin idi. O da Hz. Bahaullah'ın mesajını ve uygarlık ışığını bölgelerine getirenlere teşekkür etti. Açılan her okulun bir kültür ve

medeniyet merkezi olduğunu ilâve etti. Bölge halkının, Bahailerin gerek burada gerekse diğer bölgelerde yapmış oldukları büyük hizmetlere müteşekkir olmalarını ümit ettiğini söyledi. Bu eğitim merkezinin bitirilebilmesi için herkesin seferber olduğunu, yaz kış demeden her hafta buraya geldiklerini, maddi katkıda bulduklarını söyledi ve buradaki insanların da ön yargılarını bırakıp gerçeği araştırmalarının gerektiğini vurguladı.

Şeyh Hüseyin şöyle devam etti: “Bu hizmetleri yerine getiren Bahailer, bütün bunları yalnızca Tanrı’ya ve insanlığa olan sevgilerinden yapmışlardır.”

Daha sonra İlâhi Emri ispat etmek üzere Kuran ayetlerinden ve Hz. Bahauallah’ın ayetlerinden bazı örnekler verdi.

Şeyh Hüseyin konuşmasını bitirirken: “Bundan sonra ismimi Kulam Hüseyin olarak değiştireceğim. Bunun manası ‘Hüseyin’in kulu’ demektir. Biliyorsunuz Hz. Bahauallah’ın adı Hüseyin Ali idi. İsmimi değiştirip yeni nüfus cüzdanımda Kulam Hüseyin olarak alacağım ve din hanesine de İslam yerine Bahai yazdıracağım.” dedi.

Konuşmasını bitirdikten sonra babam yanına giderek onu misafirlere takdim etti ve şöyle dedi: “Kulam Hüseyin kısa bir zaman öncesine kadar köyün camisinin imamıydı. Emri kabul ettikten sonra işinden ayrıldı ve aldığı maaşı da bırakarak işçi olarak hayatını kazanmaya başladı. Bir gün şöyle dediğini hatırlıyorum: ‘Ümit ederim ki yaptığım zor işlerle gerçek yolu göstermiş olduğu için Tanrı’ya olan şükranlarımı yerine getirmiş olurum.’ Umuyoruz Tanrı hep yardımcısı olacak.”

Kulam Hüseyin şöyle devam etti: “Sabah programımız Rızvan Levhi ile başlıyor. Sonra Rızvan Bayramı açıklamasını beş gencimiz yapacak. İki çocuk sınıfı dersi çocukları sırasıyla: 4-7 yaş, 8-12 yaş ve Yeni gençlik sınıfı olan 12-15 yaş gruplarından oluşmaktadır ve onlar da bize küçük birer program sunacaklar.”

Rızvan Levhi okunup, beş genç arkadaşımız Rızvan Bayramının açıklamasını yaptıktan sonra, yaş gruplarına göre ayrılmış olan çocuk sınıfları sırasıyla sahneye gelip sunumlarını yaptılar. Bayan Enver ilk grubun öğretmeniydi, yedi talebesi ile sahneye geldi. Çocuklarda iyi huyların alışkanlık haline gelmesiyle ilgili olarak kısaca konuştu. Çocukların küçük yaşta öğrendiklerinin onlarda bir alışkanlık haline geldiğini anlattı. Öğrendikleri güzel huylar içinde itaat, herkese karşı sevgi, saygı, sabah-akşam dua ve kutsal yazıların okunması, kitap okumak ve temizlik alışkanlıkları gibi öğrenilen birçok güzel davranışın hayat boyu kalıcı olacağını anlattı. Sonra her çocuk bir dua ve bir Saklı Söz okudu ve birlikte bir Rızvan şarkısı söyleyerek sunumlarını tamamladılar.

İkinci grupta önce öğretmen, Emrin yüceliği ve kendimizi kötülüklerden koruyup şahsiyetimizi geliştirebilmemiz için Tanrı buyruklarına itaatin önemini anlattı. Gruptaki her genç Hz. Bahauallah’ın eserlerinden bir pasaj okudu. İçlerinden biri gitar çaldı. Kızlardan biri de Hz. Abdülbaha’nın Paris yolculuğu ile ilgili bir anıyı şöyle anlattı: ‘Anıyı okuduğumda şunu anladım, insan kalbini her türlü kıskançlık, düşmanlık, intikam, önyargı ve diğer olumsuz hislerden temiz tutarsa Tanrı onu mutlak surette mükâfatlandıracaktır. Bu gerçek bir öyküdür. Hz. Abdülbaha Tebliğ seyahatinde Paris’ten ayrılmadan iki gün önce, bir bayan küçük kızıyla beraber Amerika’dan acele posta servisinin vapuruna binerek Hz. Abdülbaha’yı ziyarete gelirler. Küçük kızın annesi fevkalâde ilginç hikayelerini şöyle anlatıyor; Evde küçük kızı kendisine, Hz. İsa tekrar geldiğinde ne yapması gerektiğini sormuştu. O da koşup, O’nu arayacağını söylemişti. Fakat kızı Hz. İsa’nın gelmiş olduğunu haber verdi. Merak ederek kızının bunu nasıl bildiğini sordu ve kızından Hz. İsa’nın kendisinin söylediği cevabını aldı. Birkaç gün sonra küçük kız tekrar aynı şeyleri ısrarla söyledi. Fakat anne onu nerede bulabileceklerini bilmiyordu. Bir gün yolda giderken küçük kız aniden bir kitapçının önünde durarak heyecanla annesine kapağında Hz. Abdülbaha’nın resmi bulunan mecmuayı gösterdi ve işte Hz. İsa burada diye bağırdı. Bunun üstüne anne o gece küçük

kızıyla acele posta servisinin gemisine binip Atlanta'yı aşarak Hz. Abdülbaha'nın ziyaretine geldiler.'(1)

Konuşmacı daha sonra şunları ekledi: "Arayıcının kalbi bir çocuk kalbi gibi temiz olmalıdır."

Üçüncü grup benim çocuk dersi talebelerimdi. Bahailik ve diğer dinlerin tarihi, Bahai idari düzeni, tebliğin sözlerimizden çok davranışlarımızla olması konularında kısaca konuştum. Bahai olduğumuzu söyleyip davranışlarımızda bunun aksini gösterdiğimizde, kendi ruhumuza ve vermiş olduğumuz söze ihanet etmiş olacağımızı vurguladım ve aynı zamanda Emrin düşmanlarına yardım etmiş olabileceğimizi belirttim. Daha sonra talebelerim bir ocakbaşı toplantısını canlandırdılar. Sahnede görünmeyen bir orkestra güzel hafif bir müzikle onlara eşlik etti. Salonun girişinde ev sahibi hanım ve Emri tebliğ eden öğretmen (Hasan) ve bir misafiri vardı. Bu sırada Bahai Dinini araştıran üç kişi daha geldi. Ev sahibi hanım misafirlerini birbirine tanıştırdı ve: "Düşünebilir miydiniz, şimdi burada dört ayrı dine mensup beş kişiyiz". Hasan Bey Yahudi asıllıydı ve kendi araştırmaları sonucu Bahai dinini kabul etmişti dolayısıyla Hıristiyanlığı ve İslam Dinini de kabul etmiş oldu. Bay Mardin Hıristiyan ve komşuları Müslüman'dı.

Hasan Bey: "Bu asır da Tanrı'nın bizler için istediği budur. Kuran-ı Kerim'in üçte biri gelecek zuhur hakkındadır ayrıca İncil ve Tevrat'ta da Külli zuhur hakkında şu şekilde açıklanmaktadır:

'Ve kurt kuzu ile beraber oturacak ve kaplan oğlakla beraber yatacak.'

'...Ve emzikteki çocuk karayılanın deliği üzerinde oynayacak.' (2)

Bildiğiniz gibi, Hz. Bahauallah'ın Zuhuruna kadar, farklı dinlere mensup olan insanlar birbirleriyle fazla görüşmezler ve birbirlerini dinsiz olarak görürlerdi. Tarihe de bakacak olursak Haçlı seferleri gibi birçok din savaşına rastlarız. Ama şimdi burada dört ayrı dinin mensubu olarak sevgi ve uyum içinde, tıpkı ayette işaret ettiği gibi oturuyoruz."

Misafirlerden biri : "İranlı bir arkadaştan Bahailerin İsrail yanlısı olduğunu duymuştum. Bu nedenle kutsal yerleri İsrail'deymiş."dedi.

Mübelliğ olan Hasan Bey: "Siz Hz. Bahauallah'ın hayat tarihini okursanız göreceksiniz ki Hz. Bahauallah kendi isteği ile İsrail'e gitmedi. İran hükümeti Hz. Bahauallah'ı Irak'a oradan da İstanbul ve Edirne'ye sürgün gönderdi. Daha sonra da Osmanlı İmparatorluğu Hz. Bahauallah'ı en kötü zindan olan Akka'ya sürgün gönderdi. Bu ancak Tanrı'nın iradesiyle vuku buldu. Zira mukaddes kitaplarda Tanrı'nın tahtı Sion Dağında kurulacaktır, diye yazıyor.

'...Ey sen, Sion'da oturan kavmim, Asurludan korkma...' (3).

'...İşte, ben ve Rabbin bana verdiği çocuklar.'

'Sion dağında oturan orduların Rabbi tarafından İsrail'de alâmetler ve harikalarız.'(4)

'Bütün mukaddes dağında zarar vermeyecekler ve helâk etmeyecekler; çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünyada Rab bilgisi ile dolu olacak.' (9)

'Ve o gün vaki olacak ki kavminin bakiyesini kurtarmak için Rab yine ikinci kere elini uzatacak.'

'Ve milletler için bayrak kaldırarak ve İsrail'in sürgünlerini toplayacak ve yerin dört köşesinde Yahudilerin dağılmış adamlarını bir araya getirecek.' (5)

Bu sözlerin manasını düşünürseniz Hz. Bahauallah'ın, Hz. İsa'nın dönüşü olduğunu anlayabilirsiniz. Bu ayetlerde vaat ettiği gibi İsa'nın dönüşüyle; yüzyıllar sonra Yahudiler yeniden kendi topraklarına döndüler. 9. Ayette belirtildiği gibi O'nun gelişiyile, sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya Rab bilgisi ile dolu olacak. Bu ayetler, bu asırda meydana gelen buluşları ve icatları ve gerçeği anlamamıza ışık tutar. Bu son yüz yılda ne muazzam gelişmelere tanık oluyoruz.”

“Ve o gün diyeceksiniz: Rabbe şükredin, O'nun ismini çağırın, kavimler arasında O'nun işlerini bildirin, ismi yüceltilen O'nun.”

“Rabbe terennüm edin; çünkü övünecek işler yaptı; bütün dünyada bu bilinsin.”

“Ey sen, Sion'da oturan, bağır ve çağır: çünkü senin içinde İsrail'in Kudüs'ü büyüktür.” (6)

Hıristiyan bir dostumuz: “Bizim papazımız, İsa'nın onun kilisesine gelmesini bekliyor.” dedi.

Hasan Bey: “İncil'de, ‘...Rabbin O gün hırsız gibi gelecektir.’ (7) buyurmaktadır.

Dünyanın hemen her tarafında Hıristiyanlar Bahai dinini duymuşlardır; fakat önyargı perdesi onların gerçeği görmelerini engellemektedir. ‘Hırsız gibi’nin manası budur.” dedi.

Ev sahibi çay ikramı için ara verilmesini rica ettiğinde yeni bir konuk daha geldi. Toplantı tekrar başladığında, yeni gelen konuk şunu sordu: “Kendimizi bir dine bağlamaya ne lüzum var ve dinin hayatımızda nasıl bir yeri olabilir?” dedi.

Hasan Bey: “Din bir takım kural ve prensiplerden oluşur. Bunlar Tanrı tarafından bir peygamber kanalıyla bize ulaşır. O'nun etkisini Tanrısal kudretiyle görür ve o dinin zamanı sona erene kadar uygulama içinde oluruz. Tanrı Emri insan ruhuna tesir ederek ona saygınlık kazandırır. Onu kötü arzularından ve egoistlik duygusundan uzak tutarak sosyal hayatta hizmet etmeye yöneltir. Her din iki temel üzerine kurulmuştur; Tanrı'yı tanımak ve ruhun bu dünyadan ayrıldıktan sonra ölümsüzlüğüne inanmak ve davranışlarımızın neticesinde mükâfat veya cezanın Tanrı'dan geleceğine inanmak.”

Sonra eline bir kitap aldı ve Hz. Bahauallah'ın bu sözleri üzerinde çok iyi düşünmeliyiz, dedi.

“İnsanlara ve akıllarındaki kıtlığa bakınız. Kendilerine zarar verecek şeyleri isterler, fayda verecek şeyleri bir yana atarlar. Bunlar doğru yoldan sapıp uzaklaşmış kimselerdir. Görüyorsunuz ki bazı kimseler hürriyet istiyorlar ve bununla iftihar ediyorlar. Bu gibiler koyu bir cehalet içindedirler. Hürriyet, ateşini kimsenin söndüremeyeceği fitnelere müncer olur. İşte her şeyi sayan ve her şeyi bilen Yüce Varlık size böyle haber veriyor. Biliniz ki: hürriyetin timsali ve sembolü hayvandır. İnsana yaraşan, kendisini gerek cehlinden ve gerek hilekârların fenalığından koruyacak bir disiplin altında yaşamaktır. Hürriyet insanı edep ve vekar çerçevesinden çıkarıp süfli bir yaratık haline getirir. İnsanlara bir koyun sürüsü nazariyle bakınız. O sürüyü koruyacak bir çoban lâzımdır. Hakikat, hakikatin kendisi, budur. Biz bazı hallerde hürriyetin lüzumunu kabul ve diğer bazı hallerde reddediyoruz. Biz her şeyi biliciyiz. Söyle: bilseniz, hakiki hürriyet Benim emirlerime uymaktadır. İnsanlar kendileri için vahiy semasından indirdiğimiz şeyi tutsalar, muhakkak tam bir hürriyete kavuşurlar. Ne mutlu Tanrı'nın âlemleri kaplayan iradesinin semasından indirdiği şeyin delâlet ettiği manayı kavrayan kimseye! Söyle: Sizi faydalandırarak hürriyet ancak biricik gerçek Tanrı'ya tam bir kulluktur. Bu kulluğun tadını tadanlar O'nu yer ve gök padişahlıklarına değişmezler.” (8)

Dinleyicilerden biri: “Bahai Dininin meziyeti nedir veya başka bir deyişle Bahai Dinini diğer dinlerden farklı kılan ne var ki birçok kişi Bahai oluyor?” diye sordu.

Hasan Bey: “Öncelikle değişik evrelerde gelen bütün dinlerin tek bir din olduğunu kabul etmeliyiz. İnsanlığın ve medeniyetin gelişmesiyle, insanların anlayış ve kapasitelerine uygun olarak belli sürelerde Tanrı tarafından yeni peygamberler gelmiştir.”

Sonra Hasan Bey, eski zamanlardaki insanlarla bu zamanın insanını ve geçmiş dinlerin kanunlarını ve Bahai Dininin kanun ve prensiplerini karşılaştırdı.

Hasan Bey şöyle devam etti: “Akıllı ve açık yürekli insanlar hakikati araştırıp gerçeği bulduklarında bu hasta dünyayı iyileştirebilmek için insanların refahına hizmet ederek ellerinden geleni yaparlar.” dedi.

Böylece benim sınıfımın da sunumu tamamlanmış oldu.

Sabah programı bir dua ile sona erdi.

Öğle yemeği esnasında Kemal: “Gerçekten çok öğretici bir programdı ve çocuklar da paylarına düşeni çok iyi yaptılar. Çocuklara bu kadar ağır konuları nasıl öğretebildin?”

Çocukların kafaları düşünceleri almaya hazırdır. Onlarla ilgilenildiğinde ve cesaret verildiğinde çok güzel şeyler öğrenip bunları uygulayabilirler, dedim.

Kemal: “İncil ayetlerini nasıl bildiler?” diye sordu.

Bir kaç arkadaş bir araya geldik İncil ve Tevrat'ı içine alan Kitabı Mukaddes'i araştırdık. Kermil Dağı, Tanrı Tahtına orada kurulacak, Tanrı Zuhuruyla Yahudiler tekrar memleket ve hükümetlerine kavuşacak ve başka kehanetlerden notlar aldık.

Öğleden sonraki program bir ahbabın inanç ve davranışlarımız hakkındaki kısa bir konuşmasıyla başladı: “Çocuklarımızın bir araya gelip gelişmelerini sağlamak amacıyla bu merkezin ve okulun yapılmasında katkısı olan ve emeği geçen herkese bütün köy halkı adına teşekkür ederim. Çok büyük bir hizmette bulundular. Size Bahai tarihinde okuduğum bir öyküyü kısaca anlatmak istiyorum;

Temiz kalpli bir adam cennette kendisine bir yer almak istiyordu ve o şehirdeki en meşhur mollaya giderek şöyle soruyor: ‘Cennette bir yere sahip olmam için ne yapmalıyım?’ Molla bir süre düşündükten sonra Bahailik hakkında bazı iftira ve ithamlarda bulunuyor ve: ‘Bunlar İslam'ın düşmanı eğer bir Bahai öldürürsen cennette bir yerin olacak.’ diyor. Adam nerede bir Bahai bulacağını ararken biri: ‘Bahailer bu evde toplanırlar.’ diyerek bir ev gösteriyor. Temiz kalpli adam bu evi araştırıyor, ev sahipleriyle tanışıyor ve ocakbaşı toplantılarına davet ediliyor ve adam kısa bir süre sonra Bahai oluyor ve Emrin hizmetine başlıyor.

Bu hikâyeyi anlatmaktaki maksadım, buranın yapılmasında emeği geçen herkesin cennette bir yeri olduğunu ve burada okunan her duadan bir payları olduğunu söylemekti.

Bugünkü konumuz ‘İnanç ve Davranış’ Hz. Bahauallah Kitabı Akdes'te buyuruyorlar:

“... Bu iki görev birbirinden ayrılmaz. Biri olmadan diğeri kabul edilmez...”

“Allahın'ın anlayış verdiği kimseler, Allah'ın koyduğu hükümlerin dünyada düzeni ve dünya insanların güvenliğini sağlamak için en yüce araç olduğunu hemen görürler...” (9)

Sonra dürüstlük hakkında konuştu ve şöyle devam etti: ‘Hz. Bahauallah buyuruyorlar:

“Ey kavim! Dillerinizi doğru sözlülükle süsleyiniz, ruhlarınız dürüstlikle donatınız. Kimseye hıyanet etmeyiniz. Halk arasında Tanrı mutemetleri, Tanrı cömertliğinin timsalleri olunuz...” (10)

Ve Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

“Gözünüz iffetli, eliniz vefalı, diliniz doğru sözlü ve kalbiniz aydın olsun.(11)

Demek oluyor ki bütün vücudumuzun üyelerini dürüstlikle kullanmalıyız.

Her insanın hayatının iki yönü vardır; maddi ve manevi yönler. Bedenimizin nasıl beslenmeye ihtiyacı varsa ruhumuzun da ruhani gıdaya ihtiyacı vardır. İlâhi sözler ruhun gıdasıdır. İncamız ve davranışlarımız Tanrı'nın isteği doğrultusunda olmalıdır. İnançlı olan her bireyin kulluk makamına erebilmesi için İlâhî Emre itaat etmesi ve insanlığa hizmet vazifesini kesinlikle yerine getirmesi gerekir. Hz. Abdülbaha bir Levihinde şöyle buyurmaktadır:

‘Varlık aleminde üç makam var: Tanrılık makamı, peygamberlik makamı ve kulluk makamı.’”

Biz birinci ve ikinci makama erişemeyiz, ancak kâmil bir incamız ve hizmetimiz olursa bu kulluk makamına erişebiliriz. İnsanlara hizmet ve Tanrı'ya kullukta en seçkin örnek Hz. Abdülbaha'dır. Gelişen her proje içerisinde önce birey sonra aile ve içinde bulunduğu toplum gelir. Hz. Bahauallah dünya barışını ve birliğini sağlamak için bize bir reçete verdi. Bu reçeteyi dünyanın her tarafına taşımak ve insanlara sunmak hepimizin sorumluluğu altındadır...”

Konuşmanın sonunda katılımcılardan biri: “Duyduğuma göre bazen konferanslar düzenliymişsunuz?” diye sordu.

Konuşmacı: “Evet doğru. Her biri özel bir amaçla yapılır. Mesela, dinlerin birliği, dünya barışı, çevre temizliği, kadın-erkek eşitliği gibi dünyanın değişik problemlerini çözmek içindir. Bahai tarihinde ilk konferans 1848 yılının Haziran-Temmuz aylarında Bedeşt'te yapılmıştır. Konferansı düzenleyen Hz. Bahauallah'ın kendisiydi ve konferansa 81 ahabap katılmıştı. Hepsi 22 gün süreyle Hz. Bahauallah'ın misafiri oldular. Bu konferansın iki hedefi vardı; Yeni Zuhur'un resmen ilânı ve o sırada Çehrik'te hapiste bulunan Hz. Bab'ın kurtarılmasıydı. Birinci hedef başarıya ulaştı. İkincisi ise başarılı olamadı. Bu konferansa kadın erkek eşitliğinin sembolü olarak, Hz. Tahire peçesiz katılmıştı ve böylece kadınları hakir görmeyi ortadan kaldırmış oldu.”

Daha sonra muhtar, açılacak olan klinik hakkında bilgi verdi. Birçok eksikleri olduğunu söyledi. Tamamlamak için paraya ihtiyaç olduğunu ve ancak Bahai olanların teberruda bulunabileceğini belirtti. Köyün gençleri mahfil kurulması ile ilgili bir piyes yaptılar. Piyes şöyleydi; Rızvan'dan önceki 19 gün ziyafetinde öneri üzerine 21 Nisan da ahabaplar toplandılar. Köyün ahabapları aralarından dokuz yetişkin kişiyi belirlemek için seçim yaptılar ve isimleri kâğıtlara yazıp kutuya attılar. En çok oy alan dokuz kişi ruhani mahfil kurdular. Bu seçilen mahfil üyeleri kendi aralarında başkan, ikinci başkan, sekreter ve sandık eminini seçtiler. İlk Mahfil toplantılarında senelik hizmet planlarını şöyle hazırladılar; Bahai merkezinde her hafta ocakbaşı, ahlak dersi, enstitü kursları, ayda bir Bahai olmayanlarla bir dua toplantısı yapmayı kararlaştırdılar. Gönüllü olarak bir kaç ahabapta diğer köylere tebliğe gitmeyi kararlaştırdı.

Kutlama hepimiz için keyifli ve öğretici geçmişti. Akşam olduğunda herkes eve dönme hazırlıklarına başlamıştı. Ben ve Kemal de ev yolunu tutmuştuk.

Kemal: “Bu köye talebeliğim sırasında gelmişim. Ne kadar değişmiş.” dedi.

Bahai gençlerinin burada çok çalıştığını, mühendis bir ahbabın yardımıyla yolun iki tarafına ağaçlar dikildiğini, köy yolunun yapıldığını, Bahai merkezinin ve okulunun bahçesine ağaçlar ve çiçekler dikildiği anlattım.

Kemal: “Bugünkü güzel program, köyün şimdiki hali ve insanların bu kadar değişmiş olması bana çok tesir etti. Genç-yaşlı her Bahainin bu köyde, hayatlarının daha güzel olabilmesini sağlamak amacıyla canla başla çalışmaları gerçekten çok takdir edilecek bir şey. Biliyor musun Leyla, insanlara bir şeyi öğretebilmenin en iyi yolu amel ile göstermek. Yeni bir mahfilin ne şekilde kurulması gerektiği köy halkına çok güzel bir şekilde anlatıldı. Anlatmakla öğretmeye çalışıldığında, öğrenmek bu kadar kolay olmayabiliyor.”

Kemal eve yaklaştığımızda: “Yarın seni görmeye geleceğim. Sana çok önemli iki sürprizim var.” dedi.

Ertesi gün, okuldayken her zaman Kemal'in geldiği saati bildiğim için pencereden bakıyordum tam bu sırada onu çok güzel bir kızla gördüm. Bir eli kızın omzundaydı. Onu reddettiğim için sürpriz olarak bana evlenecek kız arkadaşımı tanıştıracacağı düşündüm. Çok üzüldüm ve şaşırımdım. Belki Tanrı beni imtihan ediyor, diye düşündüm. Artık onu unutmalıyım. Hatta hiç bir daha yüz yüze gelmemeliyim. Arka kapıdan eve gittim, odamda çok düşündüm. Onunla yüz yüze gelmemek için bir müddet uzak bir yere gitmeliydim. Aşağıya inip anneme: İzin verirseniz bir aylığına yazlık eve gitmek istiyorum, çünkü tezimi burada bitiremem, تنها bir yerde olmam gerekiyor, dedim. Annem: “Olur kızım, ama çok yalnız kalacaksın.” dedi. Çok çalışmam gerekiyor, nerede olduğumu kimseye söylemeyin, dedim ve sıkı sıkı tembih ettim.

Kaynaklar:

- 1-Abdulah, H.M. Balyuzi. George Ronald, Londra, 1970- sf.168.
- 2-Kitab-ı Mukaddes, Eşiya-11: 6-8.
- 3- Kitab-ı Mukaddes, Eşiya, 10: 24.
- 4- Kitab-ı Mukaddes, Eşiya 10: 18
- 5- Kitab-ı Mukaddes, Eşiya, 11: 9- 11-12.
- 6- Kitab-ı Mukaddes, Eşiya, 12: 4- 5- 6.
- 7- Kitab-ı Mukaddes, Petrus, 3: 10.
- 8-Bahauallah'ın Sesi Kitabı, sayfa 168-169, No 159.
- 9-Kitab-ı Akdes, sayfa 19, No:1 ve 2.
- 10- Bahauallah'ın Sesi Kitabı, sayfa 150, No 136.
- 11-The Advent of Divine Justice.

27. BÖLÜM

Ertesi gün Ferit beni yazlık eve götürdü. Yalnız kalmamam için yanımda bir süre kalmak istedi; fakat kabul etmedim. Kendimi çok yalnız ve üzgün hissediyordum. Oyalanmak için evi temizleyip dekoru değiştirdim. İkinci gün deniz kenarında yürüyüş yaparken komşularla görüştim. Eve döndüğümde çalışmam ve Emri eserleri tekrar mütalaa etmek için bir program yaptım. Bir hafta geçince yavaş yavaş yalnızlığa ve Kemal'i düşünmemeye alışmışım. Bu bir ay bana çok zor ve uzun geldi. Gündüzler gece ve geceler sabah olmak bilmiyordu. Bu yalnız ve üzüntü dolu günlerin sonunda tezimi bitirebilmişim. Evi çok özlemiştim ve artık yalnızlığa dayanamayarak eve dönmeye karar verdim. Döndüğümün ikinci günü Türkan aradı ve akşam yemeğine davet etti. Gittiğimde Kemal de oradaydı. Beni görünce: “Neredesin, bir aydır seni arıyorum, seyahate gittiğini söylediler. Sana sürprizim olduğunu söylemişim. Seni kız kardeşimle tanıştıracaktım, hatta onunla üç gün seni görmeye okula geldik. İkinci sürprizim de seninle beraber Afrika'ya gitmeye hazır olduğumu söylemekti. Biliyor musun köylerde senin, ailenin ve diğer Bahailerin nasıl çalıştığınızı ve neler başardığınızı görmek beni çok etkiledi. Sen haklısın, insanlığa hizmet etmenin ailene ve

diğer ahbaplara verdiği mutluluğu gördüm. Ben henüz böyle bir hizmette bulunmadığım için hizmet etmenin nasıl bir zevk verdiğini anlamamıştım; fakat köydeki o toplantıdan çok etkilendim. Artık bende seninle beraber Afrika'ya gitmeye hazırım. Hayatını benimle paylaşmayı kabul ediyor musun?" diye konuştu.

Bu sadece benim kararım olamaz. Anne ve babalarımızın da buna rıza göstermeleri gerekir. Ayrıca ailen beni hiç tanımıyor. Benim ve Ferit'in aslında Dr. Semih'in çocukları olmadığımızı bizi evlât edindiklerini bilmeleri lâzım. Aynı zamanda Bahai olduğumuz için Bahai nikâhı ile evlenmemiz gerekiyor, dedim.

Kemal: "Ailemin Bahailikten haberi var. Bahai kitaplarında okuduğum her şeyi onlara da anlattım. Kitaplardan bazılarını babam da okudu. Ailemle ilgili hiç bir endişen olmasın."

O gece anneme Kemal'in evlenme teklif ettiğini anlattım. Çok mutlu oldu, bana sarılarak: "Biliyor musun Leyla, kendi nefsinin tutabildin ve iffetinle Kemal sana böylesine âşık oldu. Artık şimdi iki bayrak altında muhacerete gideceksiniz. Böylece seni fazla merak etmeyeceğiz." dedi.

Gece mutluluktan uyuyamadım; fakat neden durumu araştırmadan boşuna o kadar ümitsizlik ve üzüntüye kapıldığımı düşündüm. Karamsarlık duygusunda olan kimse ilk kendine zarar verir, diye duymuştum. İşte ben kendime böyle yaparak bir ay işkence ettim, bu da karamsarlığın sonucudur. Bir Bahai olarak tam bir araştırma yapmadan karar vermemeliydim. O hafta, adetlerimize uygun olarak Kemal'in ailesi geldi ve beni ailemden istediler. Babam asıl babamı çağırarak onu müstakbel damadı ve ailesiyle tanıştırdı. İki ay sonrası için evlilik tarihimizi kararlaştırdık. İki aile de büyük bir düğün istiyordu; fakat bizim projemiz için paraya ihtiyacımız vardı. Bu sebeple aile içinde olmasını rica ettik. Aynı zamanda bankada bir hesap açarak, hesap numarasını yakın akraba ve arkadaşlarımıza verdik. Düğün hediyesi yerine, hediye parasını hesabımıza yatırmalarını rica ettik. Kemal'in çok iyi bir ailesi vardı. Düğün töreni ikimizin de istediği gibi küçük bir nikah töreniyle aile arasında yapıldı. Gitme zamanımıza kadar Kemal'in ailesi ile birlikte kaldık. Her sabah münacatlarımı sesli olarak okuyordum. Kemal'in annesi odanın yakınında beni dinler dualarım bitince de yanıma gelip bana sarılır ve her sabah evinde Tanrı'nın adı anıldığı için Allah'a şükrederdi. Bir gün Bayan Arif namazımı yüksek sesle okumamı istedi. Bende her gün kıldığım büyük namazı kibleye doğru (Hz. Bahauallah'ın bulunduğu mukaddes türbesine) dönerek okumaya başladım. Büyük namazın ayetlerini okudukça Bayan Arif gözyaşları içerisinde kalarak şöyle dedi: "Bütün ömrüm beyhude ve gaflette geçti. Bu ayetler Tanrı'nın yüceliğini ve O'na karşı olan kulluk vazifelerimizi açıklıyor ve insan kendini Tanrı'nın huzurundaymış gibi hissediyor. Ey Tanrım yüce Emrinin hizmetinde beni başarılı kıl. Keşke gençliğimde bu İlâhi Emri tanımış olsaydım ve gençliğin verdiği enerji ile yolunda ve Emrin ilerlemesinde çalışabilseydim. Şimdi bu yaşta, gençlikte yapabilecekken yapamadığım şeylerin hasretindeyim." dedi.

Bir akşam yemekte Bay ve Bayan Arif, biz gitmeden tescil olmak istediklerini söylediler. Bayan Arif annemle beraber, bizim için bir veda partisi vermek istiyordu. Partiye Bahai olmayan bir çok akraba ve dostlarını davet etti. Annem de Tebliğ Heyeti yardımıyla güzel bir program hazırladı. Program başlamadan önce Kemal'in babası konuşmak istedi ve şöyle dedi:

"Leyla ve Kemal'in Afrika'ya gideceğini duyan herkes çok şaşırıyor. Muhaceretin ne olduğunu soruyorlar. Şimdi aramızda Bahai olmayanları dikkate alarak kısaca bu konuda konuşmak istiyorum. Bahailik Tanrı'nın yine O'nun peygamberleri aracılığı ile bütün dünya insanlarına gönderdiği bir dindir. Muhacerete giden Bahailerin görevi de Tanrı'nın bu yeni mesajını habersiz olan insanlara bildirmektir. Bütün dinlerin tek bir din olduğunu belirtmek isterim. Bahai Dini geçmiş dinlerin devamıdır. Hz. İsa buyuruyorlar:

'Size daha söyleyecek çok şeylerim var; fakat şimdi dayanamazsınız. O, hakikat ruhu gelince sizi her hakikate irşat eyleyecektir. Çünkü O kendiliğinden söz söylemeyecektir, ancak işittiğini söyleyecektir.' (1)

Hız. İsa veya Hız. Muhammed zamanındaki insanlar, bugün Hız. Bahauallah'ın getirmiş olduğu; kadın erkek eşitliği, evrensel bir dil, laiklik gibi prensipleri anlayacak kapasitede değillerdi, yani bunları açıklamak için zaman gelmemiştir. Geçmiş dinlerin tarihlerine baktığımızda muhaceret etmenin önemini kolayca görebiliriz. Hız. Musa ve inananları Mısır'dan İsrail'e hicret ettiler. Hız. İsa'nın mesajını havarileri dünyanın değişik yerlerine götürdüler. Hız. Muhammed Mekke'den Medine'ye ve ashapları da başka yerlere hicret ettiler. Şunu belirtmek isterim ki, araştırmalarımız sonucunda eşim ve ben bu İlahi Emri kabul ettik. Umarım Hız. Bahauallah da bizi kabul etmiş olsun. Benim ailem Müslüman'dı ve bende onları taklit ederek Müslüman'dım. İslam Dini mukaddes ve kendi süresi için mükemmel bir dindi; fakat önceki dinlerde olduğu gibi Müslümanlık da birçok tarikatlara ayrılmıştır. Evvela hangisi doğrudur? Her tarikatın lideri, İlahi ayetleri ve dini ferizeleri kendi fikirlerine göre tefsir etmiş bu da ayrılık ve ihtilaf nedeni olmuştur. Çoğu Müslüman bu ayrılıklardan şaşkındır. Kuran-ı Kerim'de Bahai Dininin doğruluğunu ispatlayacak birçok ayet vardır. Akraba ve dostlarım birer Müslüman olarak İslâm'ın bütün şartlarını tam olarak yerine getirebilirler mi? Hız. Muhammed'in getirdiği zamana göre Müslümanlık gerçekten muhteşemdi; fakat bin yıl geçti ve bugün artık insanlar onun şartlarına uyamaz oldular. Senelerce ruhumda ve aklımda bazı çelişkilerle yaşadım. Çoğu zaman düşündüm; Acaba birçok insanın yaptığı gibi riyakâr ve sadece dış görünüşte isim olarak mı Müslüman olmalıydım. Hız. Bahauallah buyuruyorlar:

'...Ey Ehli Baha! Fiilleri sözlerine uymayanların izinde yürümekten sakınınız. Çalışınız ki, milletler sizi Tanrı ayetlerine mazhar ve O'nun Emirlerine makes görsünler...' (2)

Allah'a şükürler olsun ki Bahai gençler oğluma İlahi Emri tanıttılar ve dolayısıyla ben ve eşim İlahi Emri tanıdık. Çok mutluyum, özellikle oğlum Kemal ve eşi Leyla dünyanın uzak yerlerindeki ihtiyacı olan insanlara eğitim verip hizmet edecekler. İnsanlara hizmet ibadet yerine geçer. Bu benim ve ailem için onur verici bir davranıştır. Akraba ve dostlarıma söylemek istediğim son söz, taklitçilik ve önyargıyı bırakıp gerçeği araştırınlar."

Sonra Muhaceret Heyetinden olan ve aynı zaman da toplantıyı idare eden Bayan kısa bir konuşma yaptı: "Binlerce Bahai muhacerete gitmiş ve hepsi de Hız. Bahauallah'ın teyidiyle başarılı olmuşlardır. Hız. Bahauallah buyuruyorlar:

'...Tam bir birlik ve ideal bir arkadaşlık içerisinde elinizden geleni yapınız ki bu Tanrı Gününe yaraşır işleri başarabilesiniz. Gerçek söylüyorum: didişme, boğuşma, anlaşmama ve ruhun hoşlanmadığı her şey, insanlığa yakışmaz. Var kuvvetinizle Tanrı Dinini yaymağa çalışınız. Her kim kendisinde böyle yüksek bir vazifeye liyakat görüyorsa kalkıp Tanrı Emrini ilerletmeğe baksın. Böyle yapamıyorlar ise en muhkem binaları sarsan, dağları ezip toz eden ve her insanoğlunu hayretinden donduran bu Emri yaymak için bir başkasını kendi yerine tayin etsin. Bu Günün büyüklüğü tamamıyla açıklanacak olsa her insanoğlu onun şan ve azametinden bir lahzacık hissedar olmak hasretiyle yüz bin canı olsa feda ederdi; nerede kaldı ki bu dünyayı ve onun fani hazinelerini!' (3)

'...Muhacerete çıkmanın insana verdiği duyguyu, mutluluğu ve ruh zenginliğini dünyada hiçbir şeyle mukayese edemeyiz. Bu Hız. Bahauallah tarafından bize bahşedilen lütuf ve ihsandır...' (4)

'...Muhacerete giden, şehit olanın çektiği acılar ile aynı mertebededir. Onların hizmetleri eski zamanda kanlarını esirgemeyenlerle aynıdır.' (5)

'...Onun yolunda çektiği bütün acılar yeni kuşaklara tatlı anılar olarak gururla anlatılacaktır.' (6)

Hız. Bahauallah buyuruyorlar:

'Emrimi yaymak maksadıyla memleketlerini bırakmış olanlar Ruhuleminin teyidiyle müeyyed olacaklardır. Onlara Muktedir ve Hâkimin Emriyle, seçkin meleklerimizden bir bölük refakat edecektir. Ne mutlu Hakk'ın hizmeti ile müşerref olan kimseye! Hayatıma yemin olsun! Hiç bir amel güçlü ve kudretli Tanrı'nın takdir buyurdıkları müstesna bu amel derecesinde büyük değildir. Hakk'ın Emrine hizmet amellerin şahıdır, hep iyi işlerin süsüdür...' (7)

Sözümü bitirirken belirtmek istediğim asıl şey şu ki, böyle güzel bir hedefi olan yeni evli bir çift ne kadar övünse azdır. Onlar karanlık bir noktaya gidip orayı aydınlatacaklar. Şimdi bazı gençlerimiz İran'dan Türkiye'ye gelen ve lisan bilmeyen bir muhacir ailenin gerçek öyküsünü komik bir oyun olarak takdim edecekler."

Sahneyi ikiye bölüp bir tarafı muhacirin evi diğer tarafı da kasap dükkânı yaptılar. Muhacir aile; anne, baba ve iki çocuktan oluşmaktaydı. Baba alışverişe giderken eşine neler alacağını soruyor.

Adam tam kapıdan çıkarken eşi farsça olarak: 'Tavuk almayı unutma!' diyor.

Adam: 'Tavuk Türkçe nasıl söylenir?' diye soruyor eşine.

Eşi: 'Tavuk.' diyor.

Adam unutmamak için giderken yolda kelimeyi tekrar ediyor. Fakat dükkâna gidene kadar unutup. Nasıl anlatayım diye, biraz düşünüyor. Kasap: 'Buyurun, ne istiyorsunuz?' diye soruyor.

Adam: "Yumurtanın annesi var mı sizde?"

Kasap: "Bizde et var et, sen ne istiyorsun?"

Adamcağız, çok düşünüyor ve birden: "Yumurtanın annesi ve horozun hanımını istiyorum."

Kasap, konuştuklarından sadece 'hanım' kelimesini anlıyor ve çok kızıyor. Kasap: "Git, git buradan, hanım falan yok burada."

Adam dışarıya çıkıyor, biraz daha düşünüyor, tekrar dönüyor ve tavuk gibi yerde çömeliyor ve gıdaklıyor.

Kasap: "Anladım tavuk istiyorsun." diyor.

Adam hemen kalkıp: "Evet, tavuk istiyorum." diyor.

Perde kapanıyor ve gülmekten herkesin gözünden yaş geliyor.

Daha sonra Kemal söz aldı ve şunları söyledi: "Bu toplantıya katıldığınız için hepinize çok teşekkür ediyoruz. Muhaceret için Leyla'nın söylediklerini anlayamıyordum ve belirsiz bir hareket olarak görüyordum. Geçenlerde Semih Ailesi ve diğer Bahai ahabpların ortak çalışmalarıyla, şehirden uzakta bulunan birbirine yakın bir kaç köy arasında yaptıkları bir okulun, Bahai merkezinin ve kliniğin açılışına katıldım. Bu sayede çocuklar ve aileleri için düzenlenen toplantıya da katılmış oldum. Bu köylerde, senelerce vermiş oldukları eğitim projelerinin sonucunu, hem köy halkının kendisinde hem de köyün her alanında gördüm. Daha önce bu köylerin durumunu bildiğim için, medeniyetin bu köylere gelmiş olduğunu çok açık olarak fark edebiliyorum. İşte bunları görünce, Leyla'nın ne demek istediğini daha iyi anladım. Çoğu insan bir fikri benim gibi kabul edebilmek için, faydalarını pratikte görmek ister. Demek istiyorum ki, söz ve amel beraber olunca etkili olur. Ailemin çok dindar olması nedeniyle, çocukluğumdan beri Müslüman kardeşlerimizi korumak, onlara yardımcı olmak gibi konular ailemizde her zaman konuşulurdu. O zamanlar bunlar benim gözümde büyük meziyetti. Fakat Bahailerle tanışıp Emri eserleri okuduktan sonra asıl hizmetin ayırım yapmadan evrensel olarak yapılması gerektiğini anladım. Sevgili arkadaşlarım Türkan ve Ali'ye İlâhi Emirle tanışmamı ve güzel Leyla ile evlenmemi sağladıkları için sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Leyla'nın ailesine de söz veriyorum ki bir istirdiye inciye içinde nasıl saklıyorsa ben de Leyla'nın sevgisini sonsuza kadar kalbimde özenle saklayacağım..."

Toplantı başkanı bana dönerek: "Leyla, sen de bir şey söylemek ister misin?" diye sordu.

Ben de masanın yanına gittim ve şöyle söyledim, toplantımıza şeref verdiğiniz için hepimize şükranlarımı sunuyorum. Muhacerette başarılı olabilmemiz için dualarınızla bize eşlik etmenizi rica ediyorum. Bütün genç arkadaşlarımla, yaşadıkları Bahai hayatıyla ve Emre yaptıkları hizmetlerle dünyayı değiştirebileceklerine inanıyorum. Sizlere İstanbul'da geçen bir olayı anlatmak istiyorum. Türkiye'ye muhacerete gelmiş olan bir ailenin oğlu üniversitenin yurdunda kalıyordu. Bir sabah namaz kıldığını gören oda arkadaşı: "Ne yapıyorsun" diye soruyor. O da: "namaz kılıyorum." diyor.

"Babam namazını senin gibi kılmıyordu." diyor.

"Ben Bahai'yim ve Bahai namazı kılıyorum." diye cevap veriyor.

"Türkçesini bana verir misin?" diye soruyor arkadaşı ve Bahai olan genç Türkçesini veriyor ve onu ocakbaşı toplantılarına götürmeye başlıyor. Kısa bir zaman sonra da Bahai oluyor. Bu öyküden de anlaşılıyor ki İlâhi sözler, davranışlarımızla uyum içinde olduğunda etkisini gösteriyor, dedim ve bu örnekle konuşmamı tamamladım.

Kaynaklar:

- 1-Mufavezat-ı Abdülbaha Kitabı, Sayfa 80
- 2- Bahauallah'ın Sesi Kitabı, Sayfa 154, No 139.
- 3- Bahauallah'ın Sesi Kitabı, Sayfa 100, No 96.
- 4-Emrin Eli William Sears, 'A Call to Pioneering,' 'Quickeners Mankind Kitabı, Sayfa 103, (özet).
- 5-Emrin Eli Samandari, Temmuz 1953, Bahai World, cilt 12, Sayfa 175, Quickeners Mankinds Kitabı Sayfa 106'dan alıntı.
- 6-Emrin Eli Abulkasım Feyzi'nin bir muhacire 25 Şubat 1973 tarihinde yazdığı bir mektuptan.
- 7-Bahauallah'ın Sesi Kitabı, Sayfa 168, No 157.

28. BÖLÜM

Evlilik hediyesi olarak elimize geçen parayı hesapladığımızda bize en az bir sene rahat bir şekilde yeteceğini gördük. Hazırlıklarımızı tamamlayıp bir hafta sonra Etiyopya'ya uçtuk. Önce, oradaki Bahailerle temasa geçtik ve onlara planlarımızı anlattık. Birçok yerde muhacire ihtiyaç olduğunu belirttiler. Ancak bizim plânlarımıza en uygun yeri bulabilmemiz için bir süre büyük şehirde kalıp iyi bir yer araştırmamızı önerdiler. Araştırmalarımızın sonunda bu bölgelerde doktora ihtiyaç olduğunu ve bunun için de çalışma iznini kolayca alabileceğimizi gördük. Sonra işe başladık. Fakat büyük şehirde çalışmak beni tatmin etmiyordu. Her tatil gününde yakında ve uzakta bulunan değişik köylere gidiyorduk. Birkaç ay sonra, civarında ormanlık alan ve birkaç fakir köy bulunan geniş bir arazi bulabildik. Araziyi çok ucuza aldık ve içine iki çadır kurduk. Bunlardan birini evimiz olarak kullanıyorduk. Diğerini ise sabahları Kemal ve talebelerinin sınıfı, öğleden sonra da benim hastalarımın klinik olarak kullanıyorduk. İşlerimizi daha iyi yapabilmemiz için birkaç odalı basit bir yere ihtiyacımız vardı. Bu inşaatları yapabilmemiz için köy halkından destek almamız gerekiyordu. Bir gün Kemal'e, çevre köyleri dolaşip köylülerle konuşursa ve onlara gelişmelerine yardımcı olmak istediğimizi anlatırsa daha iyi sonuçlar alabileceğimizi söyledim. Köy halkı bizimle işbirliği yaparsa ancak o zaman ulaşmak istediğimiz gelişme mümkün olabilirdi. Kemal köyleri dolaştı ve onlara: "Çalışmadan hiçbir şey elde edemeyiz. Burada olmamızın tek sebebi sizlere yardımcı olmaktır." dedi. Başlangıçta üç köyden sekiz kişi geldi. Onlara kahvaltı ve öğle yemeği verirken daha çok kişinin katılabileceği düşündük ve öyle de oldu. İki hafta içinde çalışmaya katılanların sayısı otuzu aştı. Kemal de bende çok çalışıyorduk. Ben sabah erken kalkıp çalışanlara yemek hazırlıyordum ve hemen ardından hasta ziyaretlerim başlıyordu. Öğleden sonra ertesi gün için alışveriş yapıyordum. Kemal inşaat işiyle ve talebeleriyle meşguldü. Üç ay içinde, iki odalı

okulumuz, bir odalı kliniğimiz ve içinde yatak odası, mutfak, banyo ve misafirler için oturma odası olan yapımız bitmişti. Okul ve kliniğin açılışına bütün köylüleri davet ettik.

İnşaatta bütün emeği geçenlere Kemal teşekkür etti ve onlara şöyle dedi: “Sıkı ve güzel bir çalışmanın neticelerini görüyorsunuz. Biz hayatınızı kolaylaştırmak ve sizlere destek olmak istiyoruz. Bu hususta sizlerin de bize destek olması gerekiyor. Okuma-yazma öğrenip, bazı teknik alanlarda gelişirseniz köyleriniz küçük modern şehirler haline gelebilir.”dedi.

Köylülerden birisi: “Sizi bize yardım etmeniz için kim gönderdi?”

Kemal: “Hz. Bahaullah.” dedi. Ve onlara Emir hakkında kısaca bilgi verdi.

Daha fazla bilgi almak isteyen olursa akşamları sınıfta onların sorularını cevaplayacağını söyledi. Başlangıçta beş ile on beş yaş arası 47 talebemiz vardı. Kemal onları iki gruba ayırdı. Büyükler sabah derslerine, küçükler de öğleden sonraki sınıfa katılıyorlardı.

Bir kaç ay sonra Kemal: “Bazı çocuklar diğerlerine göre yaşça daha büyükler. Daha iyi ve çabuk öğreniyorlar. Bu sebeple, her birisi ile ayrı ayrı ilgilenip onları kabiliyetlerine uygun olarak yetiştirmek istiyorum.” dedi.

Bir gün bir kadın hasta bebeğini kliniğime getirdi. Muayene sonucu bebeğin menenjit olduğunu görünce ona antibiyotik iğne yapmak istedim; fakat zavallı kadın çocuğunu öldürecekimden korktu ve bebeğini alıp koşarak uzaklaştı. Ertesi gün bebeğin öldüğünü öğrendiğim. Köylülerin birçok hususta eğitilmesi gerekiyordu. Çok ilkel bir hayat yaşıyorlardı. Hayatta kalabilmeleri için onlara gıda temizliğini, kıyafet, ev, vücut temizliğini ve bunları yapmalarının ne kadar gerekli ve önemli olduğunu anlattım. Onlara anlatacağımız daha çok konu vardı ve bunları Kemal’le konuşuyorduk. Çadırlarımızı kurduğumuz ilk andan itibaren aramızda yaptığımız bütün faaliyetlerimizi ve yerli halkla olan beraberliğimizi devamlı olarak videoya kaydediyorduk. Toplu paramız zamanla azalıyor. Kayıt yaptığımız video kasetlerini annelere gönderdik. Onlardan, ahabaplarla bir toplantı yapıp videoları göstermelerini ve bu insanların eğitimlerine katkıda bulunmak isteyenlerin bize tekliflerini iletmelerini istedik. Bir aydan kısa bir zamanda olumlu cevap aldık. Bir kaç ahabap üç seneliğine bize destekte bulunacaklarını yazdılar.

Kemal: “İlahi Emrin bütün dünyada böylesine çabuk ilerlemesini sağlayan en önemli unsur, Bahailer arasında her bakımından sağlanan ortak görüş ve birliktir.” dedi.

Bu bize daha büyük bir proje yapmamız için cesaret verdi. Kemal mutluydu ve çok çalışıyordu. Bana, “Buralarda muhacir olup bu insanlara yardım edebilmek Tanrı'nın büyük bir lütfü.” diyordu.

Bir gün yakın köylerden genç bir adam geldi. Üç haftalık bebeği hasta olduğu için bize getirmişti. Bebeğin annesinin doğum esnasında öldüğünü söyledi. Bir kaç gün bebeğe bakacağımı söyleyince adamcağız çok sevindi. Sonra Kemal’e; Bu adam zavallı çocuğa bakacak durumda değil. Eğer babası ve sen razı olursanız onu evlat edinmek istiyorum, dedim. Kemal çok ılımlı karşıladı ve hemen bebeğin babasıyla konuştuk. Önce ne söyleyeceğini bilemedi ancak her halinden çok sevindiği anlaşılıyordu. Artık bebeğini güvenli ve daha iyi bakılacağına emin olduğu bir yuvaya bırakmanın mutluluğunu yaşıyordu. Bu bizim ilk bebeğimizdi ve adını Rahmetullah koymuştuk.

Para durumumuz düzeldikçe okul ve klinik binalarına ek kısımlar yaptık. Bütün masraflarımızda ailelerimiz destek oluyordu. Klinik ve okulda ihtiyacımız olan aletleri, bayramlarda, evlilik yıldönümlerimizde ya da doğum günlerimizde hediye olarak gönderiyorlardı. Bir gün, çalışırken kliniğe ikizleriyle birlikte bir adam geldi. Çocuklar suçüçeği çıkarmışlardı. Adamcağız, çocukların anne babalarının kazada öldüğünü, kendisinin de dört çocuğu olduğunu ve çok uzaklardan geldiğini anlattı. Bu nedenle yanlarında bulunması için fazla ilâç vermeme istedi. İkizleri çok sevmiştim.

Kemal'in ofisine gittim, onları evlât edinmek istediğimi söyledim. Bu isteğim Kemal'in çok hoşuna gitti ve hemen kabul etti. İkizler beş yaşındaydılar ve isimleri Brandy ve Eliz'di. Kemal onlara: "Bana baba ve Leyla'ya da anne diyeceksiniz." dedi. Pazar günleri için çocuk sınıflarının dışında büyükler için de sınıfımız vardı. Ben çok meşguldüm, her toplantı için öğle veya akşam yemeği hazırlamam gerekiyordu. Geriye kalan bütün boş vaktimi de çocuklarımla geçirmek istiyordum. Ev işlerinde köylü kadınlardan yardım alıyordum; fakat onları eğitmek de zaman alıyordu. Üç sene içinde okulumuz beş sınıfa ve iki yüz kişilik toplantı salonuna kavuşmuştu. Dispanser kısmına da muayene odası dahil dört oda daha ilâve etmiştik. Seçkin bazı öğrencileri özel ve sistemli bir programla yetiştiriyorduk. Kemal'in verdiği bütün dersleri ezbere biliyorlardı. Ertesi sene de bir kısmı bize yardım edip okuma yazma bilmeyen büyüklerle okuma yazmayı öğretiyorlardı ve diğer bir kısmı da okulun birinci sınıfında okuyan talebelerine yardımcı öğretmenlik yapıyorlardı. Bir süre sonra birer sanat ve fen öğretmeni bulduk ve tüm talebelerimizi bu teknik derslere katılmaları için teşvik ettik. Zaman içinde evlât edindiğimiz çocukların sayısı sekize ulaşmıştı ve köylülere doğum kontrolünü anlatmaya başladım. Gün geçtikçe köylüler çok geliştiler ve bilgi sahibi oldular. Bu insanların ruhları temizdi ve maddi şeylerden uzaktılar. Kısa zaman içinde gerçeği sezdiler ve Emre hizmet etmeye başladılar.

Konuşmalarımız sırasında bir gün Kemal'e; Yapılması gereken şeylerle öyle meşgulüm ki hatıra defterimi yazmaya zaman bulamıyorum. Köylerde mahfiller kuruldu, bir sürü seyahatler yapıldı ve bir sürü önemli olaylar oldu fırsat bulup hiç birini yazamadım, dedim.

Kemal: "Sen enerjinden çok daha fazla çalışıyorsun. Gece herkes uyuduktan sonra, oturup hatıralarını yazıyorsun. Bence artık bunu yapmamalısın. Dinlenmeye de ihtiyacın var." dedi.

Amerikalı iki Bahai'nin tebliğ için bir haftalığına yanımıza geleceklerini öğrendik. Bu arada ailelerimiz ve bize destek veren bazı ahabplar da ziyaretimize gelmişlerdi. Bu birkaç haftalık süre boyunca okul dahil her taraf misafirlerimize büyük bir otel oldu. Misafirlerimiz için bazı eğlenceler tertitledik. Bunlar arasında futbol ve basketbol maçları, konserler, mahalli dans gösterileri ve gençler tarafından sahnelenen tarihi olayları anlatan tiyatro oyunları vardı. Amerikalı konuklarımız, bizden önce Afrika'da diğer yerleri de gezmişlerdi ve gördükleri yerlere kıyasla bölgemizin bu kadar gelişmiş olması onları çok şaşırtmış ve de memnun etmişti. Amerika'dan gelen Afrika kökenli bir Bahai'nin oluşu bizi çok mutlu etmişti. Çünkü beyaz ve siyah ırk birlikte dünya barışı ve insanların refahı için çalışıyorlardı ve bu durum bizim bölgemizdeki Bahai olan ve olmayan herkesi çok etkilemişti.

Bir akşam yemek yerken Bay Whitehead, gelecek için planlarımızı sordu. Kemal benim cevap vermemi istedi. Ben de, birkaç zeki ve akıllı gencimizin iletişim ve tıp fakültelerini bitirmek üzere olduklarını ve bütçemizin elverişli olması halinde bu gençlerin ihtisaslarını Amerika'da tamamlamalarını istediğimizi söyledim. Böyle bir şey yapabilirsek eğitimlerini tamamlayıp döndüklerinde hastane ve okulu onların sorumluluğuna bırakıp, biz de başka bir noktaya muhacerete gidebiliriz, dedim.

Kemal: "Ailelerimiz bize her yönden çok büyük destek verdiler. Bu okul ve hastane onların sağlam inanç ve fedakârlıklarının meyveleridir." dedi.

Kemal'in babası Bay Whitehead'e nasıl Bahai olduklarını sordu.

Bay Whitehead: "Uzun bir hikâye, kısaca şöyle anlatayım; Kafamda inancıma karşı bazı sorular belirmişti. Böylece diğer dinleri araştırmaya başladım. Araştırdığım bütün dinler yalnızca kendi inançlarının doğruluğundan bahsediyordu. Bir gün gazete okurken şöyle bir yazı dikkatimi çekti; '...Her din ve mezhebin salikleriyle samimi dostluk ve arkadaşlık ediniz. İnsanoğullarını birbirinden uzaklaştırıp bozuşturan sebepler Kalemî Âlâdan çıkan bu sözle ortadan kalkmıştır. Eskiden, 'Vatan

sevgisi imandandır.' buyrulmuştur, bu gün ise Lisani Azamet: 'İftihar vatanını sevenin değil, bütün dünyayı sevenindir.' buyrulmuştur. Bu ulvi söz ile gönül kuşlarına yeni bir uçuş öğretmiş, taze bir veche göstermiş, tahdit ve taklidi Tanrı kitabından silmiştir.' (1) Bu sözler Bahai Dini hakkında araştırma yapmamı sağladı. Görüştüğüm Bahailerle Bahai Dininin temeli olan Tanrı birliği, din birliği ve insanların birliği konuları üzerine konuştuk, bu beni çok etkilemişti. Her zaman düşündüğüm şey, Allah'ın bir olduğu ve bütün dinlerin Allah tarafından geldiği idi ve bütün bu ayrılıklar olmamalıydı. Bütün yaptığım araştırmalar doğru yolu bulmama yardım etti."

Ertesi sabah Amerikalı ahbablar: "Biz aramızda karar verdik, döndüğümüzde Milli Mahfilimizle görüşüp, onlara beş öğrencinizi üç seneliğine misafir etmelerini teklif edeceğiz." dediler.

Bir süre sonra Amerika'dan olumlu cevap geldi. İhtisaslarını tamamlamaları için beş seçkin öğrenciyi Amerika'ya gönderdik. Bunlardan ikisi kendi çocuklarımız ve üçü komşu köylerin çocuklarıydı.

Çocuklar ayrılmadan önce veda toplantısında Kemal şunları söyledi: "Hz. Bahau'llah'ın vaat ettiği birlik ruhunu Bahailer arasında görüyoruz. Bu birliğin yardımıyla size böyle bir fırsat nasip oldu. Bunun için şükranlarımızı, hizmetlerimizle yerine getirmeliyiz. Oraya gidince kim olduğunuzu unutmayın. İlâhi Emrin yüceliğini davranışlarınızla gösterin ve insanlık âlemine hizmet etmek için kendinizi yetiştirin. Her nerede olursanız olun İlâhi Emre karşı vazifelerinizi unutmayın. Böyle bir fırsatı değerlendirip en iyi şekilde faydalanmanız için çok çalışmanız gerekiyor."

Daha sonra Kemal bana, öz babamın çok hasta olduğunu ve memlekete dönüp onu görmem gerektiğini söyledi.

Burada bu kadar çok iş dururken nasıl gideyim, dedim.

Kemal: "Ben her şeyle ilgilenirim. Gitmezsen ve babanı kaybedersen çok pişmanlık duyarsın." dedi.

Böylece birkaç haftalığına yurda döndüm. Bir hafta babamla kaldım. Sonra annemlerle ve Feritlerle beraber vakit geçirdik. Ferit'in çok güzel üç çocuğu vardı. Onlar da muhacerete Rusya'ya gitmişlerdi. Meryem ikizlere hamile olunca sağlığı biraz bozulduğu için kısa bir süreliğine geri gelmişlerdi. Yakında tekrar döneceklerdi. Çocuklarımı ve evimi çok özlemiştim. İki hafta sonra döndüm.

Kemal: "Sen yokken bazı köylüler gelip çocuklarını buraya bırakmak istediler. Ben de onlara buranın yetimhane olmadığını, buradaki çocukları evlât edindiğimizi, annesi babası hayatta olan çocukları almadığımızı belirttim." dedi.

Bu zamana kadar on dokuz çocuğumuz olmuştu. On erkek ve dokuz kız. Hepsinin evde, bahçede, mutfakta, okulda ve klinikte görevleri vardı, bize çok yardımcı oluyorlardı aynı zamanda ilerdeki meslekleri için de yetişmiş oluyorlardı. Her yıl okul ve klinik kısımlarına bir kaç oda ilâve ediyorduk. Okul üç ana bölüme ayrılıyordu; İlk, orta ve lise. Sabahları okulda diğer okullarda olduğu gibi Eğitim Bakanlığı'nın programı icra ediliyordu. Öğleden sonra tamamen Emri programlar yer alıyordu ve enstitü programımız vardı. Ayrıca dinler tarihi, Bahai prensipleri, emir ve yasaklar, ölümden sonraki hayat çalıştığımız konular arasındaydı. Saklı Sözler, Kitabı Akdes, İkan Kitabı, Mufavezat gibi eserleri de incelemeye çalışıyorduk. Öğrenci liseyi bitirdiği zaman, maneviyatı zenginleşmiş ve uygun olmayan davranışlara karşı kendini korumasını öğrenmiş oluyordu. Böylece İlâhi Emri duyurmada başarılı oluyorlardı. Ben çocuklarımla çok mutluydum. Eğitimini tamamlayanlar Amerika'dan dönmeye başlamıştı. En büyük oğlumuz Brandy Arif

operatör doktor olmuştu ve Helen isminde sarışın bir kızla evlenmişti. Helen, Amerika'da hemşirelik ve ebelik tahsilini bitirmişti. Brandy, hastanenin başına geçti.

Bir sabah Kemal ile bahçede ofis için çiçek toplarken konuşuyorduk. Kemal: "Artık okul da hastane de tam istediğimiz gibi oldu. Hastanenin geliri, bütün masraflarını karşılayabilecek duruma geldi. Köylüler de ziraat ve sanat alanında kendilerini geliştirdiler. Artık kendimize başka bir yer bulmamızın zamanı geldi. Bence yeni bir yer aramaya başlamalıyız." dedi.

Bu konuları görüşmek için çocukları, öğretmenleri, doktor ve hemşireleri bir araya topladık, planlarımızı anlatıp meşveret ettik. Onlara şöyle dedim; Siz hepiniz insanlığa hizmet ruhuyla dolusunuz. Özel bir mesleğiniz var ve her bakımından mesuliyetlerinizi anlamış durumdasınız. Kemal size yardım edip yetiştirdi ve sizler de insanlar arasında bir ayırım yapmadan her konuda ve özellikle Emrin hizmetinde destek verdiniz ve bilinçlendiniz. Artık okul, hastane ve köylerde herkese yardımcı olabilecek durumdasınız. Umarım kısa zamanda bu kurumları daha da geliştirerek bir üniversite temelini atacaksınız. İmkânlarımız el verdiği sürece her ay sizi ziyarete geleceğiz. Yeni yerimizde evimiz oluncaya kadar kardeşleriniz sizlerle kalacaklar, dedim.

Bundan sonra bir kaç hafta eski cipimizle etrafı dolaşarak yeni bir yerleşim yeri için araştırma yaptık. Nihayet çadırlarda yaşayan bir kaç kabile arasında uygun bir yer bulduk. Çadırlarımızı kurduk ve ertesi gün kabile reisleriyle görüşerek onlara Emri bilgiler verdik. Sonra planımızı onlara anlattık. Meşveret için kabile başkanlarını davet ettik. Bu kabileler arasında bir kaç kişinin Bahailik hakkında biraz bilgileri vardı. Eski tecrübelerimizden yararlanarak yeni yerleşim yerimizi hazırlamak daha kolay oldu. Karşılaştığımız insanlar ilk bulunduğumuz yerdeki gibi aynı kültüre sahiptiler. Zaman zaman çocukları ve eski dostlarımızı ziyaret ediyorduk. Çocuklarımızın üçü hariç üniversite tahsillerini tamamlayarak meslek sahibi oldular ve evlenip yuvalarını kurdular, çocuk sahibi oldular. Bayram veya kutlama törenlerinde bir araya geldiğimizde kocaman bir aile oluyorduk. Benim kalbimde yaşattığım işte buydu. Yeni yerimizde de kimsesiz çocukları evlât edinmek istedim; fakat Kemal sağlığımın böyle bir mesuliyeti yüklemek için uygun olmadığını, söyledi. Kızımız Sara hemşire eğitimi görmüştü, kocası da öğretmendi. Onları bizimle yaşamak ve yardımcı olmak üzere yanımıza aldık ve onların sorumluluğu altında beş çocuk daha evlât edindik. Yeni yerimizde senelerce yaşadık. Etrafta yaşayan bazı kabileler toplu olarak İlâhi Emri kabul ettiler. Buranın sorumluluğu Sara ve eşi üzerinde olduğu için zaman zaman seyahatlere çıkıp daha uzak yerlere tebliğe gidebiliyorduk.

Kaynaklar:

1-Bahau'llah'ın Sesi Kitabı, Sayfa 50, No 43.

- Son -